

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

WYDZIAŁ
PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

KATALOG PRZEDMIOTÓW NA KIERUNKU

PEDAGOGIKA

STUDIA II STOPNIA

REKRUTACJA 2015/2016

Zielona Góra, 14.04.2015

Spis treści

1. Moduł podstawowy – obowiązkowy	5
Andragogika	6
Antropologia kulturowa	10
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	14
Język angielski	17
Język niemiecki	20
Język francuski	23
Język rosyjski	26
Logika	29
Metodologia badań społecznych	32
Metody statystyczne w pedagogice	37
Pedagogika ogólna	41
Pedagogika porównawcza	44
Pedeutologia	47
Współczesne koncepcje filozofii i etyki	50
Współczesne problemy psychologii	53
Współczesne problemy socjologii	56
Wychowanie fizyczne	59
2. Moduł rozszerzający – ograniczonego wyboru	62
Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	63
Teoria decyzji	66
Wykład monograficzny: Być dobrym rodzicem	69
Wykład monograficzny: E-learning	72
Wykład monograficzny: Kapitał edukacyjny dziecka	75
Wykład monograficzny: Pułapki opieki i wychowania	78
Wykład monograficzny: Wybrane problemy psychologii stosowanej	81
Wykład monograficzny: Zachowania przestępcze jako przedmiot badań biograficznych wśród osadzonych kobiet i mężczyzn	84
Wykład monograficzny: Zarządzanie konfliktem	87
3. Moduł dyplomowy	90
Seminarium dyplomowe I	91
Seminarium magisterskie II	95
Seminarium magisterskie III	99
Seminarium magisterskie IV	103
4a. Moduł specjalnościowy – Animacja kultury z profilem artystycznym – teatr	107
Programy dotacyjne w kulturze	108
Promocja i reklama w kulturze	111
Teatr I - Wprowadzenie do wiedzy i praktyki teatralnej	114
Teatr II - metodyka pracy z grupą teatralną z realizacją etud	117
Teatr III – Warsztat teatralno-pedagogiczny	120
Teatr IV – Animacja działań teatralnych	123
Edukacja międzykulturowa	126
Ruch w teatrze	129
Teorie kultury i animacji z metodyką	132
Wiedza o kulturze popularnej i mediach	136
4b. Moduł specjalnościowy – Edukacja elementarna i edukacja medialna, Edukacja elementarna i wspieranie dzieci w rozwoju zdolności	139
Diagnoza pedagogiczna	140
Innowacje w pedagogice elementarnej	143
metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej	146
Oświata i polityka edukacyjna	149
Pedagogika specjalna	153
Podstawy prawne i organizacyjne oświaty	157

Praktyka pedagogiczna w klasach I-III	161
Praktyka pedagogiczna w przedszkolu	164
Profilaktyka społeczna	167
Teoretyczne podstawy pedagogiki przedszkolnej	171
Teoretyczne podstawy integracji w kształceniu	174
Teoretyczne podstawy pedagogiki wczesnoszkolnej	178
Dydaktyka zajęć komputerowych w klasach IV-VI	182
Komputer w szkole podstawowej z metodyką	185
Pedagogika mediów z metodyką	188
Praktyka pedagogiczna zajęć komputerowych w edukacji elementarnej	192
Praktyka pedagogiczna zajęć komputerowych w klasach IV-VI	195
Diagnoza pedagogiczna dzieci zdolnych i twórczych	198
Metodyka zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych	201
Pedagogika zdolności i twórczości	204
Praca z dzieckiem zdolnym i twórczym	207
Praktyka pedagogiczna w placówkach pozaszkolnych	210
4c. Moduł specjalnościowy – Edukacja medialna i informatyczna	213
Bezpieczeństwo systemów i danych	214
Kultura medialna	218
Projekt informatyczny	222
Projekt medialny	226
Przekaz filmowy i telewizyjny	230
Techniki animacji komputerowej	233
Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	236
Języki programowania	240
Metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	243
Multimedialny warsztat pedagoga	246
Nowe narzędzia ICT	249
Sieciowe aplikacje edukacyjne	252
Architektura i operacyjne systemy komputerowe	255
Multimedialne technologie informacyjne	258
Podstawy edukacji medialnej	262
Sieci komputerowe	265
Struktury danych i elementy programowania	268
Metodyka nauczania informatyki i technologii informacyjnej na III i IV etapie edukacji	271
Metodyka nauczania języków programowania	275
Pedagogika szkolna na III i IV poziomie kształcenia	278
Praktyka pedagogiczna I	282
Praktyka pedagogiczna II	285
Praktyka pedagogiczna III	288
4d. Moduł specjalnościowy – Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka	291
Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym	292
Pedagogika resocjalizacyjna	296
Pedagogika specjalna	300
Poradnictwo pedagogiczne	304
Prawne podstawy opieki	308
Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji	312
Współczesne problemy dzieci i młodzieży	315
Współczesne problemy opieki i wychowania	318
Współczesne tendencje w profilaktyce i resocjalizacji	324
4e. Moduł specjalnościowy – Pomoc społeczna i socjoterapia	328
Instytucje pomocy społecznej	329
Kierowanie zespołami ludzkimi	332
Metodyka pracy z grupą	335
Podstawy gerontologii	339

Podstawy psychiatrii	342
Podstawy socjoterapii	345
Poradnictwo i pomoc – fakultet	348
Prawo rodzinne i opiekuńcze	351
Profilaktyka społeczna	354
Psychopedagogika – fakultet	357
Socjologia społeczności terytorialnej	360
Systemy pomocy społecznej na świecie	363
Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego	366
Teoria i praktyka pracy socjalnej	369
4f. Moduł specjalnościowy – Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	372
Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	373
Kryminologia z elementami kryminalistyki	376
Metodyka resocjalizacji	379
Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	382
Prawne podstawy resocjalizacji	385
Probacja i pomoc postpenitencjarna	388
Profilaktyka niedostosowania społecznego	391
Psychologia sądowa	394
Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	398
Trening stylu pracy w resocjalizacji	402

1. Moduł podstawowy – obowiązkowy

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.5-WP-PEDD-AD	Andragogika	30/18	4	ZO/ZO	IV
2.	14.7-WP-PEDD-AK	Antropologia kulturowa	30/18	5	E/ZO	I
3.	05.9-WP-PEDD-EZPZ	Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	15/9	2	ZO	III
4.	09.0-WP-PEDD-JO	Język obcy	30/18	2	E	II
5.	08.1-WP-PEDD-LOG	Logika	15/9	3	ZO	I
6.	14.0-WP-PEDD-MBS	Metodologia badań społecznych	30/18	5	E/ZO	I
7.	05.9-WP-PEDD-MS	Metody statystyczne w pedagogice	30/18	4	ZO/ZO	II
8.	05.0-WP-PEDD-PEDO	Pedagogika ogólna	30/18	5	E/ZO	I
9.	05.7-WP-PEDD-PEDP	Pedagogika porównawcza	30/18	5	E/ZO	II
10.	05.1-WP-PEDD-PD	Pedeutologia	15/9	2	ZO	I
11.	08.1-WP-PEDD-WKF	Współczesne koncepcje filozofii i etyki	30/18	5	E	II
12.	14.4-WP-PEDD-WPP	Współczesne problemy psychologii	30/18	3	ZO/ZO	II
13.	14.2-WP-PEDD-WPS	Współczesne problemy socjologii	30/18	5	ZO/ZO	IV
14.	05.9-WP-PEDD-WF	Wychowanie fizyczne	30/18	1	ZO	II

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne

ANDRAGOGIKA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-AD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Małgorzata Olejarz, dr Sylwia Słowińska,
inny nauczyciel akademicki WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą rozwoju refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych, andragogicznych teorii uczenia się, koncepcji pracy edukacyjnej z dorosłymi, badań nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się. Rozwijanie u studentów umiejętności refleksyjnego, krytycznego i twórczego myślenia o współczesnych problemach edukacji dorosłych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wprowadzenie do andragogiki: podstawowe pojęcia, przedmiot i społeczne funkcje andragogiki; miejsce andragogiki wśród nauk o edukacji, historyczny rozwój refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych w Polsce i na świecie. Całościowe uczenie się, jako centralna idea edukacyjna: przesłanki idei uczenia się przez całe życie, strategie wprowadzania Lifelong Learning do praktyki edukacyjnej, oblicza całościowego uczenia się. Andragogiczne koncepcje dorosłości: społeczne, psychologiczne i kulturowe aspekty rozwoju człowieka dorosłego. Andragogiczne teorie uczenia się: teoria Uczenia się Transformatywnego Jacka Mezirowa, teoria uczenia się sytuacyjnego, biograficznego; podejście społeczno-kulturowe. Koncepcje pracy edukacyjnej z ludźmi dorosłymi: technologiczny, humanistyczny i krytyczny model pracy edukacyjnej z dorosłymi. Badania nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się: perspektywa biograficzna w teorii i praktyce andragogicznej.

Ćwiczenia

Dorosłość jako podstawowa kategoria pojęciowa andragogiki: koncepcje i kategoryzacje dorosłości, rozumienie dorosłości, „pozorna dorosłość”, „odraczanie dorosłości”. Dorosły jako uczeń: motywacje

edukacyjne dorosłych. Formalne i pozaformalne instytucje edukacji dorosłych: szkolnictwo wyższe, lokalne instytucje kształcenia i dokształcania dorosłych (badania terenowe). Andragogiczne problemy starzenia się i starości: edukacja i uczenie się w okresie późnej dorosłości; Uniwersytety Trzeciego Wieku (badania terenowe). Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji i wykluczenia społecznego: edukacja osób dorosłych niepełnosprawnych, ubogich, długotrwale bezrobotnych, niedostosowanych społecznie itd. (badania terenowe). Obszary nieformalnej edukacji dorosłych: uczenie się w miejscu pracy, edukacja w świecie kultury popularnej, uczenie się społeczne, uczenie się biograficzne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład – konwencjonalny, wykład interaktywny.

Ćwiczenia – metoda warsztatowa, autorskie prezentacje studentów, praca w grupach, burza mózgów, dyskusja, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować i objaśnić podstawowe pojęcia, przedmiot i funkcje andragogiki oraz scharakteryzować główne nurty badań w obszarze edukacji dorosłych.	K_W05		Wykłady Ćwiczenia
Potrafi rozróżnić i wyjaśnić, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym.	K_W06		Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wskazać i opisać główne współczesne teorie uczenia i nauczania dorosłych.	K_W12		Wykłady Ćwiczenia
Potrafi obserwować zjawiska społeczne pod kątem problematyki edukacji dorosłych i całościowego uczenia się, wyszukiwać informacje na ten temat, przetwarzać je i interpretować w oparciu o różne źródła wiedzy.	K_U01		Wykłady Ćwiczenia
Potrafi zaprezentować i argumentować własne pomysły, uwagi i sugestie w zakresie analizowanych problemów edukacji dorosłych i całościowego uczenia się, również w odniesieniu do poglądów prezentowanych w literaturze przedmiotu, kierując się przy tym zasadami etycznymi.	K_U05		Wykłady Ćwiczenia
jest otwarty na zdobywanie nowej wiedzy i umiejętności z zakresu andragogiki, jest świadomy konieczności ciągłego rozwoju zawodowego i osobistego.	K_K01		Wykłady Ćwiczenia
Docenia znaczenie i użyteczność wiedzy z zakresu andragogiki dla upowszechniania i realizowania idei całościowego uczenia się, w kontekście swojej przyszłej pracy jako pedagoga.	K_K03		Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady – warunkiem i podstawą zaliczenia jest pozytywna ocena z pracy pisemnej o charakterze problemowym ocenianej według podanych kryteriów lub z testu z progami punktowymi.

Ćwiczenia – warunkiem i podstawą zaliczenia jest pozytywna ocena z prezentacji wybranego tematu z zakresu edukacji dorosłych lub z pracy pisemnej o charakterze problemowym ocenianej według podanych kryteriów oraz aktywność na zajęciach.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu będzie średnia arytmetyczna ocen z obu form zajęć (ćwiczeń i wykładu).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji)	50	70
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA OBOWIĄZKOWA:

1. Alheit P., *Podwójne oblicze całożyciowego uczenia się*, „Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja”, 2002,
2. Bron A., *Rozumienie uczenia się w teoriach andragogicznych*, „Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja” 2006, 4.
3. Illeris K., *Trzy wymiary uczenia się: poznawcze, emocjonalne i społeczne ramy współczesnej teorii uczenia się*, Wrocław 2006.
4. Kargul J., *Obszary pozaformalnej i nieformalnej edukacji dorosłych: przesłanki do budowy teorii edukacji całożyciowej*, Wrocław 2005.
5. Knowles M., Holton E., Swanson R., *Edukacja dorosłych: podręcznik akademicki*, Warszawa 2009.
6. Kurantowicz E., *O uczących się społecznościach: wybrane praktyki edukacyjne ludzi dorosłych*, Wrocław, 2007.
7. Malewski M., *Andragogika w perspektywie metodologicznej*, Wrocław 1990.
8. Malewski M., *Od nauczania do uczenia się: o paradygmatycznej zmianie w andragogice*, Wrocław 2010.
9. Malewski M., *Teorie andragogiczne: metodologia teoretyczności dyscypliny naukowej*, Wrocław 1998.

10. Solarczyk-Ambrozik E., *Kształcenie ustawiczne w perspektywie globalnej i lokalnej*, Poznań 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. „Dyskursy Młodych Andragogów”, T. II-XII.
2. Dominice P., *Uczyć się z życia: biografia edukacyjna w edukacji dorosłych*, Łódź 2006.
3. Dubas E., *Zmieniająca się dorosłość: od dorosłości konwencjonalnej do dorosłości subiektywnej*, [w:] *Andragogiczne wątki, poszukiwania, fascynacje*, red. E. Przybylska, Toruń 2001.
4. *Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji*, red. A. Fabiś, Mysłowice 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Małgorzata Olejarz.

ANTROPOLOGIA KULTUROWA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDD-AK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Dorota Angutek, dr Magdalena Pokrzyńska,
dr Ewa Kowalska, dr Ryszard Małachowski,
inny nauczyciel akademicki WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wdrożenie treści antropologicznych przydatnych dla pedagogów różnych specjalności w praktyce zawodowej. Zapoznanie studentów z przełomowymi wydarzeniami historyczno-kulturowymi w dziejach Europy oraz ze współczesnymi zjawiskami społeczno-kulturowymi w Europie oraz na obszarach jej wpływów w celu poprawnego diagnozowania sytuacji społecznej, bytowej i etnicznej (kulturowej) podopiecznych oraz ułatwienia komunikacji z nimi. Uświadomienie i eliminacja europocentrycznych mitów oraz przesądów etnicznych na rzecz poglądów i postaw typowo relatywistycznych. Umiejętność dyskusowania w zespołach nad wskazanymi zagadnieniami z użyciem profesjonalnych pojęć i charakterystyk współczesnych zjawisk kulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Podstawowe zagadnienia, zadania i obszary badawcze dyscyplin antropologicznych, podzielone według kryterium teoretycznego i opisowego (typy kultur tradycyjnych i współczesnych: nowe miejskie diaspory, grupy tubylcze, protonarody, postkolonialne państwa wieloetniczne, kultury ponowoczesne, tradycjonalistyczne). Spotykane formy etnocentryzmu i europocentryzmu, stereotypów i mitów na temat „obcych” (od megalomanii przez ksenofobię do etnocydu). Światopoglądowa reakcja relatywistów kulturowych. Przełomowe wydarzenia w dziejach kultury euro-atlantycznej implikujące zmianę formuły światopoglądowej. Kolejne „odczarowania świata”: archaiczna Grecja, okres odkryć geograficznych, Reformacja, Oświecenie, globalizacja, ponowoczesność. Charakterystyka wybranych

nowych zjawisk kulturowych w skali globu: kreolizacja i indygenizacja a homogenizacja, tradycja wynaleziona, folklorizm a postfolklorizm, nowoplemiennosc, turystyka zarobkowa, peryferyzacja centrum, kompresja czasu i przestrzeni, hiperrzeczywistosc, symulakry i symulacje, karnawalizacja zycia i kultury. Pokoleniowe formy osobowosci kulturowych wedlug Davida Riesmana (osobowosc tradycyjna, wewnatrzsterowna, zewnatrzsterowna i nowe modele osobowosci) a wspolczesny problem swiatopogladowego dryfowania jednostek.

Ćwiczenia

Podstawowe dychotomie w antropologii: kultura/natura, swój/obcy, orbis interior/orbis exterior, tradycja/modernizacja kulturowa (nowoczesność), sacrum/profanum, symbol/rzecz, kultura/ cywilizacja. Dewiant i dewiacja kulturowa a relatywizm kulturowy i tolerancja społeczna w świetle antropologii kulturowej. Polacy o „obcych” w świetle badań Ewy Nowickiej i jej zespołu a problemy asymilacji i akulturacji mniejszości etnicznych i narodowych w Polsce (z uwypukleniem problemów w lubuskim). Praktyczne rozpoznawanie nowych współczesnych zjawisk kulturowych oraz umiejętność praktycznego ich diagnozowania. Odszukiwanie odpowiedników tych zjawisk w Polsce na przykładach zaczerpniętych z polskiej prasy lub autopsji i próby rozwiązywania edukacyjnych i społecznych problemów wokół nich. Pedagogie kodu kolekcji i integracji w społeczno-kulturowej interpretacji Basila Bernsteina.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – praca w grupach na bazie literatury antropologicznej i etnograficznych materiałów źródłowych z wyznaczonymi przez prowadzącego zadaniami do realizacji, quizy, zestawienia tabelaryczne. Samodzielna lektura prac antropologicznych i etnograficznych (artykułów podręczniki, monografie) oraz dyskusowanie ich treści w czasie ćwiczeń i konsultacji.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę antropologiczną uporządkowaną na poziomie ogólnym i pogłębianą w zakresie nowych zjawisk kulturowych, typów więzi kulturowych oraz rządzących nimi prawidłowości.	K_W05	Egzamin ustny Kolokwium na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia
Ma pogłębianą wiedzę na temat systemów norm kulturowych i reguł organizacyjnych oraz struktur, istotną dla zrozumienia funkcjonowania nowych pokoleń, typów kulturowych osobowości i przedstawicieli obcych grup etnicznych i narodowych w Polsce, subkultur, ruchów społecznych etc.	K_W16	Egzamin ustny Kolokwium na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury stosując nowe podejścia i osiągnięcia antropologii kulturowej, w celu określenia znaczeń tradycyjnych i nowoczesnych zjawisk społeczno-kulturowych i zna ich miejsce w procesie kulturowo-historycznym	K_U12	Egzamin ustny – analiza literatury Kolokwium na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna konsekwencje wynikające z procesów zmiany kulturowej i potencjalnych zagrożeń wynikających z utraty dziedzictwa narodowego	K_K08	Praca w grupach na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin ustny z materiału wykładów i lektur obowiązkowych. Dwie lektury obowiązkowe na egzamin do wyboru z podanych: Benedict R., *Wzory kultury*, Warszawa 2001; Mead M., *Kultura i tożsamość*, Warszawa 1978; Hall E., *Ukryty wymiar*, Warszawa 1987; Hall E., *Poza kulturą*, Warszawa 1984; Redliński E., *Konopielka*, Warszawa 2006; Kosiński J., *Malowany ptak*, Warszawa 1988; Stomma L., *Antropologia kultury wsi polskiej XIX wieku*, Warszawa 1986; Stomma L., *Słońce rodzi się 13 grudnia*, Łódź 1981; Golka M., *Imina wielokulturowości*, Warszawa 2010; Burszta W. J., Kuligowski W., *Sequel: aalsze przygody kultury w globalnym świecie*, Warszawa 2005; Fromm E., *Mieć czy być*, Warszawa 1999; Lewenstein B. i in. (red.), *Partycypacja społeczna i aktywizacja w rozwiązywaniu problemów społeczności lokalnych*, Warszawa 2010.

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń na podstawie pracy w grupach i kolokwiów.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią z uzyskanych ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	55	75
łącznie	115	115
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Barnard A., *Antropologia: teoria i historia*, Warszawa 2005.
2. Burszta W. J., *Antropologia kultury*, Poznań 1998.
3. Deliege R., *Historia antropologii: szkoły, teorie, autorzy*, Warszawa 2011.
4. Janks C., *Kultura*, Poznań 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Barth F., Gingrich A. i in., *Antropologia: jedna dyscyplina, cztery tradycje: brytyjska, niemiecka, francuska i amerykańska*, Kraków 2007.
2. Paluch A.K., *Mistrzowie antropologii społecznej*, Warszawa 1990.
3. *Świat człowieka – świat kultury: antologia tekstów klasycznej antropologii*, red. E. Nowicka, M. Głowacka-Grajper, Warszawa 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Dorota Angutek.

EDUKACJA ZDROWOTNA I PROMOCJA ZDROWIA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-EZPZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji lub WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie przez studentów wiedzy dotyczącej zdrowia człowieka i jego biologicznych oraz psychospołecznych uwarunkowań oraz zasad profilaktyki wybranych zaburzeń i chorób. Znajomość procedur i działań dotyczących identyfikacji własnych problemów zdrowotnych, ich rozwiązywania, doskonalenia własnego zdrowia i rozwoju, ochrony zdrowia innych ludzi oraz tworzenia zdrowego środowiska fizycznego i społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania oraz psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie zdrowia (definicje, ujęcia, modele, czynniki determinujące zdrowie). Zachowania zdrowotne i prozdrowotne (definicja, wyznaczniki, mandala zdrowia). Podstawowe pojęcia: oświata zdrowotna, wychowanie zdrowotne, edukacja zdrowotna, kultura zdrowotna, pedagogika zdrowia; promocja zdrowia a profilaktyka. Edukacja zdrowotna. Szkoły promujące zdrowie. Najczęstsze problemy zdrowotne dzieci, młodzieży i młodych dorosłych. Zaburzenia odżywiania (bulimia, anoreksja, otyłość, diety). Choroby cywilizacyjne, szczepienia, epidemie. Medycyna niekonwencjonalna i alternatywne formy leczenia. Podstawowe umiejętności osobiste i społeczne niezbędne dla poprawy, utrzymania i ochrony zdrowia psychicznego oraz ich kształtowanie w dzieciństwie i w młodości. Prawa pacjenta, prawa pacjenta niepełnoletniego, prawa pacjenta w leczeniu psychiatrycznym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, metoda projektów, prezentacje multimedialne, praca z książką.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę na temat zdrowia i czynników je warunkujących zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	K_W06	Ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat głównych problemów zdrowotnych oraz zasad profilaktyki wybranych zaburzeń i chorób, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do zdrowia	K_W11	Ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania sytuacji zagrażających zdrowiu oraz świadomość odpowiedzialności za zdrowie własne i innych	K_U07	Ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Wykazuje aktywność i wrażliwość w zakresie wdrażania zasad profilaktyki zdrowotnej; angażuje się we współpracę z instytucjami promującymi zachowania prozdrowotne; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele w zakresie ochrony zdrowia własnego i innych	K_K02	Ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Formą zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie na ocenę. Weryfikacja efektów kształcenia będzie polegała na ocenie przygotowanych przez studentów prezentacji z wybranych zagadnień programowych oraz ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	25	30
łącznie	45	45
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bishop G., *Psychologia zdrowia: zintegrowany umysł i ciało*, Wrocław 2000.
2. Heszen I., Sęk H., *Psychologia zdrowia*, Warszawa 2007.
3. Karski B., red., *Promocja zdrowia*, Warszawa 1999.
4. Lewicki Cz., *Edukacja zdrowotna: systemowa analiza zagadnień*, Rzeszów 2006.
5. Woynarowska B., *Edukacja zdrowotna: podręcznik akademicki*, Warszawa 2008.
6. Woynarowska B., Kowalewska A., Izdebski Z., Komosińska K., *Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania*, Warszawa 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gawęł A., *Pedagogia wobec wartości zdrowia*, Kraków 2003.
2. Kowalski M., Gawęł A., *Zdrowie, wartość, edukacja*, Kraków 2006.
3. Kuchcińska M., Kościńska E., red., *Konteksty zdrowia i edukacji zdrowotnej*, Bydgoszcz 2010.
4. Ostrowska A., *Styl życia a zdrowie*, Warszawa 2000.
5. Sokołowska M., Skoczek G., red., *Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia w szkole*, Warszawa 2000.
6. Syrek E., *Zdrowie w aspekcie pedagogiki społecznej*, Katowice 2000.
7. Woynarowska B., Kapica M., red., *Teoretyczne podstawy edukacji zdrowotnej: stan i oczekiwania*, Warszawa 2001.
8. Woynarowska B., red., *Zdrowie i szkoła*, Warszawa 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Joanna Dec, dr Krzysztof Wąż.

JĘZYK ANGIELSKI

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDD-JO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka,
mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2		Egzamin	II
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–		Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2+ wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Promocja zdrowego stylu życia. Interpretacja danych statystycznych (statystyka, wskaźniki, procenty, wykresy, diagramy). Wybrane zagadnienia dotyczące wychowania i nauczania we współczesnym świecie. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Problemy społeczne (lokalne i globalne). Patologie społeczne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w języku obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma umiejętności językowe w zakre-	K_U03	Konwersacja – ocena aktyw-	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>sie pedagogiki i nauk pokrewnych, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie w języku obcym, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień w języku obcym na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych</p>	K_U04	<p>ności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium</p>	toria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2+ z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	15	35
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bell J., Gower R., *Matters Upper intermediate*, Longman 2001.

2. Cieślak M., *English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne*, Wagros 2007.
3. Cieślak M., *English, repetytorium leksykalno-gramatyczne*, Wagros 2009.
4. Davies P. A., Falla T., *FCA Result*, Oxford University Press 2008.
5. Jones L., *New Progress to First Certificate*, Cambridge University Press 2003.
6. *Longman Dictionary of Contemporary English*, Longman 2004.
7. Matasek M., *Język angielski, opracowania tematyczne*, Handybooks, Poznań 2006.
8. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
9. Murphy R., *English Grammar in Use*, Cambridge University Press 1997.
10. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Upper intermediate*, Oxford University Press 2009.
11. Vince M., *Intermediate Language Practice*, Macmillan 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNoZ UZ.

JĘZYK NIEMIECKI

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDD-JO
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski, niemiecki
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
 Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
 mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2		Egzamin	II
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–		Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2+ wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Promocja zdrowego stylu życia. Interpretacja danych statystycznych (statystyka, wskaźniki, procenty, wykresy, diagramy). Wybrane zagadnienia dotyczące wychowania i nauczania we współczesnym świecie. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Problemy społeczne (lokalne i globalne). Patologie społeczne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w języku obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma umiejętności językowe w zakre-	K_U03	Konwersacja – ocena aktyw-	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>sie pedagogiki i nauk pokrewnych, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie w języku obcym, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień w języku obcym na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych</p>	K_U04	<p>ności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium</p>	toria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2+ z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	15	35
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bęza S., Repetytorium gramatyki języka niemieckiego PWN.

2. *DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs*, Verlag Klett 2011.
3. *em Abschlusskurs mit 2CDs*, Max Hueber Verlag 2009.
4. *em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2CDs +Arbeitsbuch*, Max Hueber Verlag 2006.
5. *em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2CDs*, Max Hueber Verlag 2009.
6. *Grammatikbogen-Fiktionele Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache*, Langenscheidt 1998.
7. *Mary L.Apelt,Hans-Peter Apelt, Margot Wagner - Grammatik a la carte!-Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch*, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer.
8. *MEMO Lehr-und Übungsbuch mit 2CDs,Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache +MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch*, VerlagLangenscheidt 2006.
9. *Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache+ Arbeitsbuch mit 2CDs + Lehrerhandbuch A,B*, Max Hueber Verlag 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK FRANCUSKI

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDD-JO
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski, francuski
 Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt
 Prowadzący: mgr Beata Burchardt

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2		Egzamin	II
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–		Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2+ wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Promocja zdrowego stylu życia. Interpretacja danych statystycznych (statystyka, wskaźniki, procenty, wykresy, diagramy). Wybrane zagadnienia dotyczące wychowania i nauczania we współczesnym świecie. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Problemy społeczne (lokalne i globalne). Patologie społeczne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w języku obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma umiejętności językowe w zakresie pedagogiki i nauk pokrewnych, zgodne z	K_U03 K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania mery-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie w języku obcym, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień w języku obcym na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych		torycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	

WARUNKI ZALICZENIA:**Konwersatoria**

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2+ z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	15	35
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Alexandre D., *Anthologie des textes clés en pédagogie*, Paris 2010.
2. Bérard E., Lavenne C., *Grammaire utile du français*, Hatier 2007.

3. Delaisne P., McBride N., Trevisi S., *Café Crème III*, Hachette 2003.
4. Gajos M. H., Gourgaud N. M., *Mots de passe, Dictionnaire thematique franco-polonais*, Warszawa 2005.
5. Girardet J., Cridlig J.M., *Panorama de la langue française III*, CLE International 2004.
6. Monnerie A., *La France aux cent visages*, Hatier/Didier 1996.
7. Sidwell D., Benitez M., Kavanagh B., *Voici la France*, Chancerel 2003.
8. Steele R., *Civilisation Progressive du Français*, CLE International 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK ROSYJSKI

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDD-JO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, rosyjski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki posiadający tytuł magistra

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2		Egzamin	II
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–		Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2+ wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Promocja zdrowego stylu życia. Interpretacja danych statystycznych (statystyka, wskaźniki, procenty, wykresy, diagramy). Wybrane zagadnienia dotyczące wychowania i nauczania we współczesnym świecie. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Problemy społeczne (lokalne i globalne). Patologie społeczne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w języku obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma umiejętności językowe w zakresie pedagogiki i nauk pokrewnych, zgodne z	K_U03 K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania mery-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie w języku obcym, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień w języku obcym na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych		torycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2+ z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry.

Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	15	35
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gramatyka języka obcego z ćwiczeniami na poziomie B2+ (do wyboru przez prowadzącego).
2. Internet.

3. Literatura fachowa, naukowa, specjalistyczna, wybór tekstów o tematyce pedagogicznej.
4. Podręcznik kursowy (do wyboru przez prowadzącego spośród podręczników zaakceptowanych do realizacji na poziomie B2+, razem z zeszytem ćwiczeń do wybranego podręcznika kursowego).
5. Prasa obcojęzyczna.
6. Słowniki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

Kod przedmiotu: 8.1-WP-PEDD-LOG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Piotr Bylica, dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ,
dr Dariusz Sagan, inny nauczyciel akademicki z UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie studentów z najważniejszymi zagadnieniami logiki rozumianej w sensie szerokim, jako obejmującej problemy semiotyki, logiki formalnej i ogólnej metodologii nauk.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Logika w sensie szerokim i jej działy. Kategoria „naukowości” i klasyfikacje nauk. Nazwy, stosunki między zakresami, podział logiczny. Odmiany definicji. Błędy w definiowaniu. Wnioskowania dedukcyjne. Elementy klasycznego rachunku zdań. Prawa logiki wyrażone w formułach ze zmiennymi zdaniowymi. Prawa logiki wyrażone w formułach ze zmiennymi nazwowymi: kwadrat logiczny, sylogizm kategoriowy. Wnioskowania zawodne, ale wartościowe poznawczo: wnioskowania redukcyjne (indukcja enumeracyjna, kanony indukcji eliminacyjnej) i nieredukcyjne (wnioskowania przez analogię). Sprawdzanie, dowodzenie, wyjaśnianie a podstawowe problemy ogólnej metodologii nauk. Wybrane problemy komunikacji między użytkownikami języka: przyczyny nieporozumień, zabiegi retoryczne i erytyczne w dyskusji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, rozwiązywanie zadań, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę z zakresu logiki kla-	K_U06	Wykonywane zadania pod-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

sycznej, poprawnie posługuje się jej podstawowymi kategoriami; potrafi rozwiązywać elementarne zadania z zakresu klasycznego rachunku zdań; posiada podstawowe umiejętności logiczne: formułowanie definicji, podział logiczny, wnioskowania, analiza argumentów. Zna podstawowe zasady prowadzenia dyskursy w nauce

czas ćwiczeń
Test

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń na podstawie wykonanych zadań. Test wyboru oraz zawierający pytania otwarte. Podstawą zaliczenia jest uzyskanie oceny pozytywnej.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	50	55
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Borkowski L., *Elementy logiki formalnej*, Warszawa 1972.
2. Bylica P., *Naturalizm metodologiczny jako warunek naukowości w kontekście relacji nauki i religii*, „Przegląd Filozoficzny – Nowa Seria” 2004, 3(51), 163-175.
3. Jodkowski K., *Wspólnoty uczonych, rewolucje naukowe i paradygmaty*, Lublin 1990.
4. Krajewski W., *Prawa nauki: przegląd zagadnień metodologicznych*, Warszawa 1982.
5. Kwiatkowski T., *Logika ogólna*, Lublin 1988.
6. Stanosz B., *Wprowadzenie do logiki formalnej*, Warszawa 1998.
7. Ziemiński Z., *Logika praktyczna*, Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ajdukiewicz K., *Język i poznanie*, T. II, Warszawa 1985.

2. Marciszewski W., red., *Logika formalna: zarys encyklopedyczny z zastosowaniem do informatyki i lingwistyki*, Warszawa 1987.
3. Marciszewski W., *Mała encyklopedia logiki*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1988.
4. Pawłowski T., *Tworzenie pojęć i definiowanie w naukach humanistycznych*, Warszawa 1978.
5. Schopenhauer A., *Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów*, Warszawa 2000.
6. Widła T., Zienkiewicz D., *Logika*, Warszawa 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ.

METODOLOGIA BADAŃ SPOŁECZNYCH

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PEDD-MBS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Justyna Nyckowiak, mgr Katarzyna
Walentynowicz-Moryl, dr Artur Kinal
dr Joanna Róg-Ilnicka, dr Krzysztof Wąż

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie studentów z funkcjami nauki, cechami praktyki badawczej, założeniami badań ilościowych i jakościowych, charakterystykami poszczególnych paradygmatów w naukach społecznych (pozytywistycznym, humanistycznym, krytycznym, postmodernistycznym). Zaznajomienie studentów z podstawowymi pojęciami metodologicznymi, specyfiką badań społecznych. Opanowanie przez studentów umiejętności projektowania własnych badań naukowych, doboru adekwatnego do celu badań paradygmatu, umiejętności doboru lub konstruowania narzędzi badawczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza dotycząca metod i technik badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Praktyka badawcza i praktyka pedagogiczna jako praktyki społeczne. Co to jest nauka? Współczesna klasyfikacja nauk. Nauki dedukcyjne – nauki empiryczne. Nauki przyrodnicze – nauki społeczne. Wyodrębnienie się nauk społecznych. Wyjaśnianie i rozumienie jako procedury naukowe. Funkcje nauki. Pojęcie paradygmatu i teorii naukowej. Paradygmaty w pedagogice – pozytywistyczny, humanistyczny, krytyczny i postmodernistyczny. Badania ilościowe i jakościowe. Sondaż diagnostyczny – dobór zmiennych, wskaźników, sformułowanie hipotezy, układanie ankiety. Zasady przeprowadzania badań, kodowanie danych, przygotowanie do analiz statystycznych. Monografia pedagogiczna. Badania eksperymentalne. Metoda indywidualnych przypadków. Rodzaje wypowiedzi w tekstach naukowych: orzekające, wartościujące i normatywne. Rodzaje wiedzy: wiedza potoczna a wiedza naukowa. Rodzaje związków występujących w rzeczywistości przyrodniczej i społecznej. Twierdzenia nauk empi-

rycznych – hipotezy, generalizacje, prawa naukowe. Badania wzdłuż czasu, badania panelowe. Czy w badaniach ludzie kłamią? I co można na to zaradzić. Operacjonalizacja pojęć teoretycznych – prezentacja standaryzowanych skal pomiarowych w badaniach społecznych. Etyczne aspekty badań społecznych

Ćwiczenia

Sprawdzenie stopnia opanowania pojęć: zmienna, wskaźnik, hipoteza, prawo nauki, regularność empiryczna – podstawowe kategorie teoretyczno-metodologiczne. Metody i techniki badań społecznych. Paradygmat badań ilościowych i jakościowych. Inspiracje teoretyczne i praktyczne w badaniach społecznych. Propozycje tematów projektów badawczych (w paradygmacie ilościowym) jako zadań do zrealizowania przez uczestników zajęć. Przedstawienie wybranego problemu w świetle literatury. Analiza tekstów z uwzględnieniem wypowiedzi orzekających, wartościujących i normatywnych. Ilościowa charakterystyka rzeczywistości powiązanej z podjętym problemem. Prezentacja projektu badań ilościowych. Analiza przykładów projektów i wyników badań jakościowych. Planowanie i realizacja badań jakościowych. Analiza i interpretacja danych jakościowych. Badania z wykorzystaniem Internetu. Problemy etyczne w badaniach społecznych. Analiza wybranych projektów badawczych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – dyskusja, praca w małych grupach, praca z materiałem źródłowym; metody oparte na działaniu praktycznym – przygotowanie projektu badawczego i narzędzia do badań; prezentacja założeń teoretycznych do podjętej problematyki.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student umie wskazać i scharakteryzować cechy dystynktywne praktyki badawczej (naukowej) w odróżnieniu od innych rodzajów praktyki społecznej; Potrafi nazwać i scharakteryzować podstawowe funkcje nauki; potrafi zaprezentować współczesną klasyfikację nauk i miejsce pedagogiki wśród nich; Potrafi opisać założenia metodologiczne różnych nauk, w tym nauk społecznych	K_W02	Test egzaminacyjny z programi punktowymi	Wykłady
Potrafi nazwać i scharakteryzować główne orientacje badawcze nauk społecznych i humanistycznych, w tym pedagogiki i odpowiadające im metody badań; potrafi objaśnić pojęcie paradygmatu i teorii naukowej; potrafi rozpoznać podstawowe cechy paradygmatów obecnych we współczesnej pedagogice i podać kryteria ich doboru do badań; potrafi wskazać powody występowania różnych paradygmatów prowadzenia badań w pedagogice. Dostrzega i wskazuje różnice między ilościowym a jakościowym podejściem do	K_W04	Ocena prowadzącego ćwiczenia po prezentacji projektu badawczego wobec grupy i po dyskusji o nim Test egzaminacyjny	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>badań; otrafi sformułować hipotezy odnoszące się do prawidłowości występujących w zbiorowościach społecznych oraz potrafi odróżniać w tekstach naukowych generalizacje historyczne i prawa nauki od innych składników języka naukowego</p>			
<p>Potrafi opisać strukturę procesu badawczego, wyróżniając i charakteryzując poszczególne jego etapy; potrafi sformułować problemy badawcze, wytypować zmienne i wskaźniki, dobrać stosownie do podejmowanej problematyki odpowiednie metody i techniki badań, skonstruować wybrane narzędzia badawcze, a także dokonać analizy ilościowej oraz opisu jakościowego uzyskanych wyników badań; potrafi wybrać najbardziej adekwatną do podjętego celu badań perspektywę teoretyczną i metodologiczną; potrafi scharakteryzować konsekwencje metodologicznych wyborów dokonywanych przez różnych badaczy i siebie</p>	K_U06	Ocena prowadzącego ćwiczenia po prezentacji projektu badawczego wobec grupy i po dyskusji o nim	Ćwiczenia
<p>Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru badań naukowych, zna podstawowe założenia etyczne przy uprawianiu nauki, a w szczególności nauk społecznych; potrafi dostrzec problemy i dylematy moralne, jakie mogą pojawić się przy prowadzeniu badań; potrafi uzasadnić swoje postępowanie w analizowanych przypadkach i zadbać o zgodną z nimi realizację badań własnych</p>	K_K05	Ocena prowadzącego ćwiczenia po wypowiedzi studenta na ten temat	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie powyżej 50% punktów możliwych do uzyskania na końcowym egzaminie z całości nauczanych treści. Istnieje możliwość zwolnienia z egzaminu osób szczególnie zaangażowanych w realizację zadań w ramach ćwiczeń na wniosek prowadzącego ćwiczenia.

Ćwiczenia

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie powyżej 50% punktów z możliwych do uzyskania. Punkty za ćwiczenia można uzyskać: za kolokwium, za wykonanie zadań na ćwiczeniach związanych z realizacją projektu i przygotowaniem narzędzia badawczego.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu metodologia badań społecznych ustalana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych na ćwiczeniach (50%) i egzaminie (33%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie ćwiczeń i wykładów. Ocena końcowa wyznaczana jest następująco: powyżej 50% dosta-

teczny, powyżej 60% dostateczny plus, powyżej 70% dobry, powyżej 80% dobry plus, powyżej 90% bardzo dobry.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i zadań praktycznych)	50	75
łącznie	125	125

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003.
2. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
3. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet: podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, 3.
4. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.
5. Frankfort-Nachmias C., Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań 2001.
6. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996.
7. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006.
8. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
9. Nowak S., *Metodologia badań społecznych*, Warszawa 1985.
10. Palka S., *Metodologia, badania, praktyka pedagogiczna*, Gdańsk 2006.
11. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
12. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
13. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.
14. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
15. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Amsterdamski S., *Między historią a metodą: spory o racjonalność nauki*, Warszawa 1983.
2. Brzeziński J., *Metodologia badań psychologicznych*, Warszawa 2002.
3. Chalmers A., *Czym jest to, co zwiemy nauką? Rozważania o naturze, statusie i metodach nauki: wprowadzenie do współczesnej filozofii nauki*, Wrocław 1997.
4. Denzin N.K., Lincoln Y.S., *Metody badań jakościowych*, T. I-II, Warszawa 2009.
5. Grobler A., *Metodologia nauk*, Kraków 2006.
6. Kmita J., *O kulturze symbolicznej*, Warszawa 1983.

7. Kuhn T.S., *Struktura rewolucji naukowych*, Warszawa 1968.
8. Lutyńska K., *Wywiad kwestionariuszowy: przygotowanie i sprawdzenie narzędzia badawczego*, Ossolineum 1984.
9. Mayntz R., Holm K., Hübner P., *Wprowadzenie do metod socjologii empirycznej*, Warszawa 1985.
10. *Metodologia pedagogiki zorientowanej humanistycznie*, red. D. Kubinowski, M. Nowak, Kraków 2006.
11. Ossowski S., *O osobliwościach nauk społecznych*, Warszawa 2001.
12. Paprzycka E., *Kobiety żyjące w pojedynkę*, Toruń 2008.
13. Shaughnessy J., Zechmeister E.B., Zechmeister J.S., *Metody badawcze w psychologii*, Gdańsk 2002.
14. Stefanowska M., *Odbiorcy kultury – deklaracje i rzeczywistość*, Warszawa 1988.
15. Sułek A., *Metody analizy socjologicznej: wybór tekstów*, Warszawa 1986.
16. Sułek A., *Ogród metodologii socjologicznej*, „Scholar”, Warszawa 2002.
17. Wójcicki R., *Teorie w nauce*, cz. 1, Warszawa 1991.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ.

METODY STATYSTYCZNE W PEDAGOGICE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-MS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr E. Kołodziejska, dr inż. E. Mianowska,
dr E. Papiór lub inny nauczyciel akademicki z Za-
kładu Metodologii Badań Społecznych

Forma zajęć	Liczba go- dzin w se- mestrze	Liczba go- dzin w ty- godniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	4	
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę		
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu statystyki. Przygotowanie studentów do korzystania z programu SPSS w badaniach społecznych. Uświadomienie studentom ograniczeń w stosowaniu metod i narzędzi statystyki w badaniach społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z metodologii badań społecznych, metod i technik badań społecznych; umiejętność stawiania pytań, konstrukcji narzędzi badawczych. Podstawowa znajomość aplikacji środowiska MS Office; praca z arkuszem kalkulacyjnym, edycja tekstów, szczególnie umiejętność konstrukcji i formatowania tabel.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Statystyka i jej przedmiot: miejsce metod statystycznych w procedurze badawczej, rola, zadania, możliwości i ograniczenia, ważniejsze pojęcia statystyczne. Pomiar i charakterystyka skal pomiarowych. Porządkowanie, grupowanie i prezentacja wyników pomiaru: szeregi statystyczne, tabele kontyngencji, wykresy, struktura, częstość, gęstość. Miary statystyczne: położenia, rozproszenia, asymetrii, (klasyczne, pozycyjne). Miary współzmienności (korelacja): wykres korelacyjny, miary siły związku, współczynnik korelacji liniowej Pearsona, współczynnik korelacji rangowej Spearmana. Statystyka indukcyjna: wnioskowanie statystyczne, estymacja parametrów. Centralne twierdzenie graniczne, prawo wielkich liczb. Hipotezy statystyczne: rodzaje hipotez, hipoteza zerowa. Testy statystyczne: błąd pierwszego, drugiego rodzaju, poziom istotności, p-wartość. Testy statystyczne: test chi kwadrat, testy t-Studenta, testy nieparametryczne. Dobór próby: populacja, próba, dobór losowy, dobór

nielosowy, wielkość próby. Rozkład normalny zmiennej losowej. Standaryzacja.

Laboratoria

Przygotowanie badań ilościowych: omówienie etapów procesu badawczego ze szczególnym uwzględnieniem powiązań między problemami badawczymi, hipotezami a konstrukcją narzędzia pomiaru (ankieta). Wczytanie i kontrola danych empirycznych do programu SPSS: opis zmiennych i kafeterii, eliminacja błędów kodowania, wartości spoza zakresu i braków (kontrola ankiet). Podstawowa analiza zgromadzonych danych: określanie braków danych, obliczenie częstości, obliczanie podstawowych statystyk opisowych, opis próby badawczej (raport). Przekształcanie surowych wyników: rekodowanie, nowe etykiety zmiennych i wartości zmiennych. Testowanie zależności między zmiennymi: konstrukcja tabel krzyżowych, miara istotności związku, Chi-kwadrat, test t Studenta. Raport z badań: analiza uzyskanych wyników, przygotowanie raportu, wizualizacja wyników.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Laboratoria – ćwiczenia indywidualne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wskazuje różne metody doboru próby, rozróżnia skale pomiarowe, potrafi dobrać miary statystyczne do rodzaju danych empirycznych	K_W04	Test z progami punktowymi	Wykłady Laboratoria
Potrafi przygotować kwestionariusz ankiety do badań, poprawnie wczytać dane i przeprowadzić kontrolę poprawności ich wczytania	K_U06	Zadania praktyczne. Ocena zadań – jakości wykonania, zgodności z instrukcją	Laboratoria
Potrafi wykonać obliczenia statystyczne korzystając z programu SPSS i zinterpretować uzyskane wyniki. Dobiera testy i wykorzystuje w badaniach zależności między zmiennymi. Potrafi przygotować wielostronicowy raport z badań, omówić i zaprezentować graficznie wyniki	K_U06	Zadania praktyczne: obliczenia w programie statystycznym, opis wyników. Kolokwium – zadanie praktyczne w zakresie przetwarzania i prezentacji danych	Laboratoria
Krytycznie ocenia możliwość stosowania narzędzi statystyki i nowoczesnych technologii w badaniach społecznych, potrafi wskazać ich wady i ograniczenia	K_K06	Test z progami punktowymi	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie powyżej 50% punktów możliwych do uzyskania w teście z wykładów.

Laboratoria

Warunkiem zaliczenia laboratoriów jest uzyskanie powyżej 50% punktów z możliwych do uzyskania z laboratoriów. Punkty za laboratoria można uzyskać: za kolokwium i za wykonanie zadań na

laboratorium związanych z realizacją projektu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu „metody statystyczne w pedagogice” ustalana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych na laboratorium (67%) i wykładzie (33%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie laboratoriów i wykładów. Ocena końcowa wyznaczana jest następująco: powyżej 50% dostateczny, powyżej 60% dostateczny plus, powyżej 70% dobry, powyżej 80% dobry plus, powyżej 90% bardzo dobry. Szczegółowe zasady zaliczenia przedmiotu znajdują się na stronie: http://www.zmbs.wpsnz.uz.zgora.pl/?page_id=211.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	55	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	40	65
łącznie	95	95
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2006.
2. Bedyńska S., Brzezicka A., *Statystyczny drogowskaz*, Warszawa 2007.
3. Ferguson G., Takane Y., *Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice*, Warszawa 1997.
4. Górniak J., Wachnicki J., *Pierwsze kroki w analizie danych SPSS Polska*, Kraków 2000.
5. Guilford J.P., *Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice*.
6. Juszczyk., *Statystyka dla pedagogów*, Toruń 2001.
7. Malarska A., *Statystyczna analiza danych wspomagana programem SPSS*, Kraków 2005.
8. Pavkov T.W., Pierce K.A., *Do biegu, gotowi – start: wprowadzenie do SPSS dla Windows*, Gdańsk 2005.
9. Sadowski W., *Statystyka na co dzień*, Warszawa 1999.
10. Sobczak M., *Statystyka*, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Blalock H., *Statystyka dla socjologów*.
2. Góralski A., *Metody opisu i wnioskowania statystycznego w psychologii i pedagogice*.
3. Kwiatkowska G.E., Stasiuk K., red., *SPSS w praktyce psychologicznej*, Lublin.
4. Nawojczyk M., *Przewodnik po statystyce dla socjologów*, Kraków 2004.
5. Szymczak W., *Podstawy statystyki dla psychologów: podręcznik akademicki*, Warszawa 2008.
6. Walker J., McLean M., *Statystyka dla każdego*.
7. Wiczorkowska G., *Statystyka: wprowadzenie do analizy danych sondażowych i eksperymen-*

talnych, Warszawa 2004.

UWAGI:

Informacje dla studentów, program przedmiotu oraz materiały do zajęć znajdują się na stronie:
www.zmbs.wpsnz.uz.zgora.pl

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr E. Kołodziejska, dr inż. E. Mianowska, dr E. Papiór.

PEDAGOGIKA OGÓLNA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PEDO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
prof. UZ, dr hab. Mirosław Kowalski, dr Anita

Prowadzący: Famuła-Jurczak, dr Iwona Banach, dr Ewa Kowalska, inny nauczyciel akademicki WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozbudzenie refleksji nad złożonością problematyki pedagogicznej na płaszczyźnie teoretycznej, świadomość wielości możliwości kształtowania teoretycznych podstaw koncepcji pedagogicznych; profesjonalna alfabetyzacja edukacyjna; zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat pedagogiki ogólnej; zapoznanie z dylematami współczesnej pedagogiki ogólnej; uwrażliwienie na probabilistyczne podstawy teorii wychowania; kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów pedagogicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika ogólna a pozostałe subdyscypliny pedagogiczne (pogranicza dyscyplin naukowych). Pedagogika jako nauka antropologiczna i humanistyczna. Naukowy status pedagogiki ogólnej. Pedagogika ogólna a przemiany cywilizacyjne. Wielości współczesnych pedagogii i zróżnicowania ich recepcji. Pedagogika ogólna a praktyka edukacyjna. Powstanie i ewolucja tożsamości pedagogiki. Wieloaspektowość podstawowych pojęć pedagogicznych. Studia nad językiem pedagogiki. Naukoznawcze i metodologiczne przesłanki ujmujące współczesne myślenie o pedagogice ogólnej.

Ćwiczenia

Cechy pedagogiki jako nauki. Pedagogika na tle zmian zachodzących w społeczeństwie. Pedagogie wychowania. Relacje między teorią a praktyką pedagogiczną. Pedagogika a nauki o wychowaniu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

Ćwiczenia – metody podające, dyskusja moderowana

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wymienia i definiuje terminy używane w pedagogice ogólnej. Wskazuje na źródła pedagogiki ogólnej. Rozpoznaje miejsce pedagogiki ogólnej w systemie nauk. Opisuje nauki o wychowaniu	K_W01 K_W02	Test Kartkówki	Wykłady Ćwiczenia
Ocenia rolę pedagogiki w zmieniającym się społeczeństwie. Porównuje teorię z praktyką pedagogiczną	K_U04 K_U08	Test Kartkówki	Wykłady Ćwiczenia
Ma świadomość potrzeby prowadzenia indywidualizowanych działań pedagogicznych w aspekcie planowania pracy pedagogicznej	K_K03 K_K04	Test Kartkówki	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Forma zaliczenia wykładów: egzamin. Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty kształcenia w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

Ćwiczenia

Wiedza zostanie sprawdzona w formie prac sprawdzających – kartkówek. Przewiduje się przeprowadzenie trzech piętnastominutowych kartkówek nawiązujących do zagadnień omawianych na ćwiczeniach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. Każda kartkówka może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia kartkówki jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: bdb 18-16 punktów; db 15-13 punktów; dst 12-10,5 punktów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	65	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	55	80
łącznie	120	120

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gnitecki J., *Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej*, Poznań 2007.
2. Gnitecki J., *Zarys pedagogiki ogólnej*, Poznań 1999.
3. Hejnicka-Bezwińska T., *Pedagogika ogólna*, Warszawa 2008.
4. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. I-II, Warszawa 2003.
5. Schulz R., *Wykłady z pedagogiki ogólnej*, T. I, Toruń 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.
2. Gnitecki J., red., *Pedagogika jako formacja intelektualna refleksji we współczesnym dyskursie humanistycznym*, Poznań 2005.
3. Kwieciński Z., red., *Alternatywy myślenia o/dla edukacji*, Warszawa 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ.

PEDAGOGIKA PORÓWNAWCZA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PEDD-PEDP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ,
dr hab. Ewa Pasterniak- Kobyłecka, prof. UZ,
mgr Magdalena Brzozowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z głównymi koncepcjami pedagogiki porównawczej, strategiami przemian edukacyjnych i polityką oświatową Unii Europejskiej. Przygotowanie studentów do analizy porównawczej wybranych systemów edukacji w kontekście problemów i zjawisk o charakterze globalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza za zakresu nauk o wychowaniu i antropologii kulturowej. Znajomość dawnych i współczesnych teorii i nurtów wychowania. Wiedza o funkcjonowaniu nauczyciela (wychowawcy, opiekuna) w zawodzie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i główne koncepcje pedagogiki porównawczej. Rola pedagogiki porównawczej w systemie nauk. Strategie reform oświatowych na świecie. Współczesne przemiany systemów edukacyjnych w świecie. Wybrane aspekty międzynarodowej współpracy w dziedzinie oświaty i wychowania (UNESCO, ONZ, EAEA, ESREA, OECD, Bank Światowy). Polityka oświatowa Unii Europejskiej i wybrane raporty edukacyjne. Prezentacja i analiza wybranych systemów edukacyjnych (USA, Japonia, Szwecja, Finlandia, Niemcy, Polska). Tendencje rozwojowe systemów edukacyjnych na świecie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, metody problemowe, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych	K_W09	Wykład konwencjonalny (egzamin) Warsztaty	Wykłady Ćwiczenia
Definiuje cele, opisuje strukturę, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych	K_W10	Wykład konwencjonalny (egzamin) Warsztaty	Wykłady Ćwiczenia
Opisuje strukturę i funkcjonowanie systemu edukacji oraz wybrane systemy edukacyjne innych krajów	K_W14	Wykład konwencjonalny (egzamin) Warsztaty	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio), metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów)	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01		

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego.

Ćwiczenia

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny wynikającej z przygotowania i przedstawienia prezentacji (indywidualnie lub grupowo) dotyczącej wybranego systemu edukacyjnego oraz aktywny udział w ćwiczeniach.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	65	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	55	80
łącznie	120	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dzięwulak D., *Systemy szkolne Unii Europejskiej*, Warszawa 1997.
2. Gmerek T., *Edukacja i nierówności społeczne: studium porównawcze na przykładzie Anglii, Hiszpanii i Rosji*, Kraków 2011.
3. Gmerek T., *Społeczne funkcje szkolnictwa w Finlandii*, Poznań-Leszno 2007.
4. Grzybowski P., *Edukacja europejska – od wielokulturowości ku międzykulturowości*, Kraków 2009.
5. Herbst M., Herczyński J., Levitas A., *Finansowanie oświaty w Polsce – diagnoza, dylematy, możliwości*, Warszawa 2009.
6. Kupisiewicz C., *Paradygmaty i wizje reform oświatowych*, Warszawa 1994.
7. Leppert R., red., *Edukacja w świecie współczesnym: wybór tekstów z pedagogiki porównawczej*, Kraków 2000.
8. Nowakowska-Siuta R., *Pedagogika porównawcza*, Kraków 2014.
9. Nowosad I., *Perspektywy rozwoju szkoły: szkice z teorii szkoły*, Warszawa 2003.
10. Potulicka E., Rutkowiak J., *Neoliberalne uwikłania edukacji*, Kraków 2010.
11. Pachociński R., *Pedagogika porównawcza: podręcznik dla studentów pedagogiki*, Białystok 1995.
12. Prucha J., *Pedagogika porównawcza: podręcznik akademicki*, Warszawa 2004.
13. Śliwerski B., red., *Pedagogika, T. II, Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych*, Gdańsk 2006.
14. Śliwerski B., *Problemy współczesnej edukacji: dekonstrukcja polityki oświatowej III RP*, Warszawa 2009.
15. Wojnar I., Bogaj A., Kubin J., *Strategie reform oświatowych na tle porównawczym*, Warszawa 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gromkowska-Melosik A., Gmerek T., *Problemy nierówności społecznej w teorii i praktyce edukacyjnej*, Kraków 2008.
2. Hörner W., Szymański M.S., red., *Transformacje oświatowe a europejskie perspektywy*, Warszawa 1998.
3. Ładyżyński A., *Edukacja w krajach rozwiniętych: skrypt dla studentów pedagogiki porównawczej*, Stalowa Wola 1999.
4. Małachowski R., *Pedagogika w Europie i na świecie: bibliografia pedagogiczna 1989-1998*, Warszawa-Zielona Góra 2004.
5. Nowosad I., *Autonomia szkoły publicznej w Niemczech: poszukiwania – konteksty – uwarunkowania*, Zielona Góra 2008.
6. Pachociński R., *Oświata i praca w erze globalizacji*, Warszawa 2006.
7. Pachociński R., *Strategie reform oświatowych na świecie*, Warszawa 2003.
8. Pachociński R., *Oświata XXI wieku: kierunki przeobrażeń*, Warszawa 1999.
9. Rabczuk W., *Szkolnictwo prywatne w świecie*, Warszawa 2000.
10. Śliwerski B., *Współczesna myśl pedagogiczna: znaczenia, klasyfikacje, badania*, Kraków 2009.
11. Świętochowska U., *Systemy edukacyjne cywilizacji przelomu XX i XXI wieku*, Toruń 2001.
12. Wybrane raporty międzynarodowe.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

PEDEUTOLOGIA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDD-PD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia Pietrań, mgr Magdalena Brzozowska, inny nauczyciel akademicki WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z kontekstem społeczno-kulturowym roli nauczyciela; różnymi aspektami jego funkcjonowania w zawodzie; głównymi koncepcjami kształcenia nauczycieli. Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza myśli pedeutologicznej. Nauczyciel w warunkach zmian społecznych i edukacyjnych. Tożsamość zawodowa nauczycieli. Kompetencje zawodowe nauczyciela. Koncepcje kształcenia nauczycieli. Problematyka doksztalcenia, doskonalenia i samokształcenia nauczycieli. Problem wypalenia zawodowego. Dylematy w zawodzie nauczyciela.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio), metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedeutologii	K_W05	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja pogadanka, pre-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych obowiązujących nauczyciela	K_W16	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja pogadanka)	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli	K_U02	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja)	Ćwiczenia
Potrafi budować złożone wypowiedzi ustne i pisemne na tematy związane z przedmiotem badań pedagogii	K_U04	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, prezentacja multimedialna/ poster/ portfolio)	Ćwiczenia
Rozumie potrzebę nieustannego doskonalenia zawodowego i rozwoju osobistego.	K_K01	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka)	Ćwiczenia
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych	K_K02	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka), metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (burza mózgów)	

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny) oraz opracowanie indywidualnie lub w grupach prezentacji power point/posteru/ sporządzenie portfolio (50%).

Ocena ostateczna z przedmiotu jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	15	30
łącznie	45	45
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	2
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Day C., *Rozwój zawodowy nauczycieli. Uczenie się przez całe życie*, Gdańsk 2004.

2. Kobyłeczka E., *Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych*, Kraków 2005.
3. Korczyński S., *Obraz nauczyciela w polskiej myśli pedeutologicznej*, Opole 1992.
4. Kwiatkowska H., *Pedeutologia*, Warszawa 2008.
5. Lewowicki T., *Problemy kształcenia i pracy nauczycieli*, Warszawa-Radom 2007.
6. Nowosad I., *Nauczyciel-wychowawca czasu polskich przełomów*, Kraków 2001.
7. Speck O., *Być nauczycielem: trudności wychowawcze w czasie zmian społeczno-kulturalnych*, Gdańsk 2005.
8. *humanizacji pracy zawodowej nauczyciela*, red. E. Kobyłeczka, , Poznań 2007.
9. Szempruch J., *Pedeutologia: studium teoretyczno-pragmatyczne*, Kraków 2013.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chętkowski D., *Nauczycielskie perypetie (o wojnie wszystkich ze wszystkimi)*, Gdańsk 2010.
2. Czerepaniak-Walczak M., *Aspekty i źródła profesjonalnej refleksji nauczyciela*, Toruń 1997.
3. Dróżka W., *Generacja wielkiej zmiany: studium autobiografii średniego pokolenia nauczycieli polskich*, Kielce 2008.
4. Kabat M., *Kreatywność w edukacji nauczycieli*, Poznań 2013.
5. Kwiatkowska H., *Tożsamość nauczycieli: między anomią a autonomią*, Gdańsk 2005.
6. Michalak J. M., *Poczucie odpowiedzialności zawodowej nauczyciela: studium teoretyczno-empiryczne*, Warszawa 2003.
7. *Nauczyciel w świecie współczesnym*, red. B. Muchacka, M. Szymański, Kraków 2008.
8. *Nauczyciel, tożsamość, rozwój*, red. M. Szymański, Kraków 2007.
9. *Problemy współczesnej pedeutologii: teorie – praktyka – perspektywy*, red. D. Ekiert-Oldroyd, Katowice 2003.
10. Szempruch J., *Nauczyciel w zmieniającej się szkole: funkcjonowanie i rozwój zawodowy*, Rzeszów 2001.
11. *W poszukiwaniu wyznaczników kompetencji nauczyciela XXI wieku*, red. E. Kozioł, E. Kobyłeczka, Zielona Góra 2002.
12. Witkowski L., *Edukacja i humanistyka: nowe konteksty humanistyczne dla nowoczesnych nauczycieli*, Warszawa 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr hab. Inetta Nowosad, Prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłeczka, prof. UZ, dr Klaudia Pietrań, dr Ewa Bochno.

WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE FILOZOFII I ETYKI

Kod przedmiotu: 8.1-WP-PEDD-WKF
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: dr Paweł Walczak
 Prowadzący: dr Paweł Walczak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	II	Egzamin	5
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	II	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybranymi współczesnymi kierunkami i koncepcjami filozoficznymi oraz podstawowymi doktrynami etycznymi XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu idei filozoficznych na kształt i rozwój współczesnych nurtów w pedagogice.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Marksizm i neomarksizm; Pozytywizm i neopozytywizm; Egzystencjalizm; Fenomenologia i materialna etyka wartości; Współczesne odmiany utilitaryzmu; Personalizm; Filozofia dialogu. Wybrane nurty współczesnej filozofii wychowania: filozoficzne podstawy aksjocentryzmu i paidocentryzmu; Chrześcijańska pedagogika personalno-egzystencjalna; Pedagogika emancypacyjna; Pedagogika przewyciężania obcości; Pedagogika agatologiczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z elementami wykładu problemowego i konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada pogłębioną wiedzę na temat wybranych nurtów współczesnej filozofii i etyki, jej historycznego rozwoju, problemów i dziedzin; rozumie i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami filozofii, rozróżnia	K_W11		Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
główne nurty i stanowiska. Zna wybrane filozoficzne koncepcje człowieka, jego rozwoju i edukacji, na konkretnym przykładzie potrafi wskazać ich znaczenie dla rozwoju kultury i nauki oraz potrafi opisać ich rolę w kształtowaniu się idei pedagogicznych			
Posiada podstawową wiedzę z zakresu wybranych współczesnych doktryn etycznych; prawidłowo posługuje się pojęciami: etyka, moralność, norma, wartości, szczęście, praca, osoba, godność osobowa, dialog. Potrafi w twórczy sposób formułować i rozstrzygać problemy etyczne w odniesieniu do sytuacji związanych z pracą pedagoga. Dostrzega specyfikę systemu norm moralnych na tle innych systemów norm społecznych	K_W16		Wykłady
Potrafi analizować i interpretować wybrane teksty filozoficzne, potrafi opisać rozważany w tekście problem, wskazać podstawowe tezy i argumenty autora, potrafi ocenić ich doniosłość i poprawność pod względem merytorycznym i metodologicznym.	K_U12		Wykłady
Rozróżnia potoczną i profesjonalną refleksję etyczną. Ma świadomość doniosłości myśli filozoficznej i etycznej w odniesieniu do praktyki pedagogicznej; dostrzega potrzebę refleksji etycznej i konieczność przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K05		Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na podstawie testu z progami punktowymi. Test z różnymi typami zadań: pytania testowe wolnego wyboru, zadania tekstowe (analiza fragmentów), pytania otwarte. Zaliczenie otrzymuje student, który uzyska 50% punktów. Test sprawdza wiedzę z zakresu treści realizowanych na wykładzie.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	65	40

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu; studiowanie literatury)	55	80
łącznie	120	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA OBOWIĄZKOWA:

1. Galarowicz J., *Na ścieżkach prawdy*, Kraków 1992.
2. Gerald L. Gutek, *Filozofia dla pedagogów*, Gdańsk 2007.
3. Kuderowicz Z., red., *Filozofia XX wieku*, T. I-II, Warszawa 2002.
4. *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, <http://www.ptta.pl/pef> (stosowne hasła).
5. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2004.
6. Tischner J., red., *Filozofia współczesna*, Kraków 1989.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bourke V., *Historia etyki*, Toruń 1994.
2. *Etyka: zarys*, Kraków 1992.
3. Filek J., *Filozofia odpowiedzialności XX wieku: teksty źródłowe*, Kraków 2004.
4. *Filozofia: podstawowe pytania*, red. E. Marten i M. Schnädelbach, Warszawa 1995.
5. Hołówka J., *Etyka w działaniu*, Warszawa 2002.
6. Jan A., Kłoczowski, *Filozofia dialogu*, Poznań 2005.
7. *Przewodnik po etyce*, red. P. Singera, Warszawa 1998.
8. Stevenson L., Haberman D.L., *Dziesięć koncepcji natury ludzkiej*, Wrocław 2001.
9. Walczak P., *Wychowanie jako spotkanie: Józefa Tischnera filozofia człowieka jako źródło inspiracji pedagogicznych*, Kraków 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Paweł Walczak.

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDD-WPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jerzy Herberger, dr Urszula Gembara, dr Dorota Niewiedział, mgr Joanna Gajewska, inny nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze współczesnym stanem teoretycznym i metodologicznym psychologii jako nauki oraz z osiągnięciami tych dyscyplin psychologicznych. Dodatkowym celem jest rozwijanie umiejętności rozumienia i interpretowania zachowań ludzi, ludzkiej motywacji, potrzeb, celów itd. Omawiany związek psychologii jako nauki z innymi dyscyplinami naukowymi (ekonomią, socjologią, medycyną, pedagogiką).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej i osobowości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wprowadzenie do przedmiotu. Elementy neuropsychologii i neuronauki. Współczesne osiągnięcia psychologii poznawczej. Neopsychoanalityczne teorie rozwoju – teorie związku z obiektem. Elementy współczesnej psychologii społecznej: Dynamika małych grup społecznych, manipulacje społeczne i wpływ społeczny. Psychologia międzykulturowa i tematyka gender w psychologii.

Ćwiczenia

Psychologia ekonomiczna. Psychologia polityczna i marketing polityczny. Elementy psychologii zdrowia i psychopatologii. Psychologia reklamy. Psychologia wychowania i edukacji. Psychologia pozytywna i jakości życia. Współczesne nurty terapeutyczne w psychologii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy, konwersatoryjny.

Ćwiczenia – dyskusja, prezentacje i referaty, analiza przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi rozpoznać podstawowe fakty dotyczące poszczególnych okresów w cyklu życia, potrafi objaśniać prawidłowości rozwojowe	K_W06	Test pisemny Wykonanie i przedstawienie prezentacji multimedialnej Aktywność na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi scharakteryzować grupy społeczne i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych	K_W07	Test pisemny Wykonanie i przedstawienie prezentacji multimedialnej Aktywność na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Opisuje i charakteryzuje psychologiczne prawidłowości dotyczące kształcenia i funkcjonowania, tak w kontekście normy jak i patologii	K_W11	Test pisemny Wykonanie i przedstawienie prezentacji multimedialnej Aktywność na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu wybranych problemów psychologii oraz powiązanych z tym dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych i wychowawczych	K_U02	Test pisemny Wykonanie i przedstawienie prezentacji multimedialnej Aktywność na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test pisemny.

Ćwiczenia

Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym. Oceniane są aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnia ważona ocen z ćwiczeń i z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	25	50
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kosslyn S.M., Rosenberg R.S., *Psychologia: mózg, człowiek, świat*, Kraków 2006.
2. Strelau J., *Psychologia: podręcznik akademicki*, Gdańsk 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Okun B., *Skuteczna pomoc psychologiczna*, Warszawa 2001.
2. Sęk H., *Psychologia kliniczna*, T. I-II, Warszawa 2011.
3. Wojciszke B., *Człowiek wśród ludzi: zarys psychologii społecznej*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jerzy Herberger, dr Urszula Gembara.

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDD-WPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Lech Szczegóła, mgr Artur Kinal, inny nauczyciel akademicki WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	5	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z charakterem i problematyką zmian w organizacji i funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw, zachodzących w nich procesach i skutkach dla życia codziennego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza, natura i skutki globalizacji. Społeczny i kulturowy wymiar globalizacji. Procesy imigracji na świecie i w Polsce. Zmiany w tożsamości kulturowej i narodowej. Nowe formy komunikacji, integracji i aktywności społecznej. Subkultury, nowe ruchy społeczne a przemiany systemu wartości. Polska i Polacy w perspektywie integracji europejskiej i procesów globalnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny z elementami prezentacji

Ćwiczenia – analiza problemu z dyskusją, opracowywanie raportów na temat wybranego problemu społecznego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę o procesach kształtujących nowoczesne formy więzi społecznych	K_W07	Praca pisemna	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
oraz ich zagrożenia			
Ma wiedzę o problemach funkcjonowania współczesnych systemów społecznych oraz ich skutkach dla procesu socjalizacji.	K_W08	Praca pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Ma wiedzę o wpływie przemian kulturowych na społeczne funkcjonowanie jednostek i grup	K_W09	Praca pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Ma umiejętność analizy i interpretacji powstawania nowych zjawisk w kulturze i życiu społecznym i ich skutkach dla osobowości oraz jej relacji z otoczeniem.	K_U01	Praca pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę do napisania pracy analitycznej odnoszącej się do współczesnych problemów społecznych	K_U04	Praca pisemna	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Praca pisemna – zgodność z tematem, poprawna struktura pracy, język, rzetelność, samodzielność wykonania pracy, odpowiedni dobór literatury przedmiotu; poprawny sposób prezentacji, umiejętność udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące prezentowanego materiału. Zakres materiału dotyczący zaliczenia wykładu – zgodnie z przedstawionymi na pierwszych zajęciach sylabusami (wykład + ćwiczenia). Zasady uzyskania oceny końcowej z wykładów – ocena z wykładów stanowić będzie ocenę z egzaminu pisemnego.

Ćwiczenia

Kolokwium pisemne – w formie pytań otwartych, minimalny próg wymagań udzielenie poprawnych odpowiedzi na 50% pytań. Zakres materiału obejmującego kolokwium – zgodnie z przedstawionym na pierwszych zajęciach sylabusem. Aktywność podczas zajęć – merytoryczne przygotowanie, umiejętność podania przykładów, umiejętność wykorzystania omawianych tekstów. Zasady uzyskania oceny z ćwiczeń – ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią ważoną z oceny z kolokwium (80%) i aktywności na zajęciach (20%).

Ocena końcowa

Wykład + ćwiczenia kończące się uzyskaniem oceny – warunkiem uzyskania pozytywnej oceny końcowej jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń i wykładu (3.0-5.0). Zasady uzyskania oceny końcowej – ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	55	80

	łącznie	120	120
Punkty ECTS		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		2	3
	łącznie	5	5

LITERATURA OBOWIĄZKOWA:

1. Giddens A., *Socjologia*, Warszawa 2004.
2. Marody M., Giza-Poleszczuk A., *Przemiany więzi społecznych*, Warszawa 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Lech Szczegóła.

WYCHOWANIE FIZYCZNE

Kod przedmiotu:	05.9-WP-PEDD-WF
Typ przedmiotu:	obowiązkowy
Język nauczania:	polski
Odpowiedzialny za przedmiot:	nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia mgr Marta Dalecka, mgr Piotr Galant, mgr Agnieszka Grad-Rybińska, dr Jerzy Grzesiak, mgr Tomasz Grzybowski, mgr Lech Kleczewski, mgr Władysław Leśniak, mgr Ewa Misior, dr Ewa Skorupka, mgr Tomasz Paluch, mgr Jacek Sajnog, mgr Ryszard Wyder
Prowadzący:	

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na „za”	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	II	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie zainteresowań związanych ze sportem i rekreacją ruchową. Kształtowanie umiejętności zaspokajania potrzeb związanych z ruchem, sprawnością fizyczną oraz dbałością o własne zdrowie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Edukacja prozdrowotna poprzez wychowanie fizyczne i sport. Ogólna charakterystyka i podstawowe przepisy wybranych dyscyplin sportowych. Praktyczne umiejętności z zakresu wybranych dyscyplin sportowych: 1) Standardowy poziom sprawności: aqua aerobic, fitness, koszykówka, kulturystyka, nordic walking, piłka nożna, pływanie, siatkówka, zajęcia ogólnorozwojowe. 2) Obniżony poziom sprawności: boccia, gry sportowe, pływanie, rehabilitacja, zajęcia ogólnorozwojowe na siłowni.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanki, ćwiczenia praktyczne, zajęcia w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i potrafi stosować zasady zdro-		Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wego trybu życia; ma świadomość jak ćwiczenia fizyczne mogą zapobiegać wielu problemom zdrowotnym współczesnej cywilizacji			
Ma poszerzoną wiedzę o przepisach i zasadach rozgrywania różnych dyscyplin sportowych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Dokonuje analizy poziomu własnej sprawności fizycznej oraz jej wpływu na prawidłowe funkcjonowanie organizmu		Test określający poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych lub diagnoza stanu zdrowia i sprawności fizycznej	Ćwiczenia
Potrafi dostosować formy własnej aktywności fizycznej w celu poprawy sprawności ruchowej oraz uzyskania odprężenia psychicznego		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Samodzielnie podejmuje różne formy aktywności fizycznej świadomy jej wpływu na funkcjonowanie organizmu		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Potrafi pracować w grupie, pełnić w niej różne role i służyć pomocą osobom mniej sprawnym fizycznie		Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia
Potrafi rywalizować z zachowaniem zasad „fair play”, wykazując szacunek dla konkurentów oraz zrozumienie dla różnic w poziomie sprawności fizycznej		Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia
Potrafi właściwie używać sprzęt i urządzenia sportowe mając na uwadze bezpieczeństwo swoje i innych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia i zaliczenie końcowe

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz ocena: a) sprawności fizycznej i umiejętności ruchowych przy zastosowaniu standardowych testów określających poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych (poziom standardowy sprawności fizycznej) lub b) znajomości przez studenta metod diagnozy stanu zdrowia i sprawności fizycznej oraz umiejętności zastosowania ćwiczeń fizycznych dla usprawniania dysfunkcji ruchowych, fizjologicznych i morfologicznych za pomocą indywidualnych (w zależności od rodzaju niepełnosprawności) wskaźników funkcji organizmu (obniżony poziom sprawności fizycznej).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć)	0	0
łącznie	30	18
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bondarowicz M., *Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych*, Warszawa 2002.
2. Huciński T., Kisiel E., *Szkolenie dzieci i młodzieży w koszykówce*, Warszawa 2008.
3. Karpiński R., Karpińska M., *Pływanie sportowe korekcyjne rekreacyjne*, Katowice 2011.
4. Kosmol A., *Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych*, Warszawa 2008.
5. Stefaniak T., *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wrocław 2002.
6. Talaga J., *ABC młodego piłkarza: nauczanie techniki*, Warszawa 2006.
7. Uzarowicz J., *Siatkówka: co jest grane?*, Wrocław 2005.
8. Woynarowska B., *Edukacja zdrowotna: podręcznik akademicki*, Warszawa 2010.
9. Wołyniec J., *Przepisy gier sportowych w zakresie podstawowym*, Wrocław 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Szczegółowe informacje o zakresie tematycznym, efektach kształcenia, metodach weryfikacji i warunkach zaliczenia w poszczególnych dyscyplinach sportu zawarte są w „Katalogu zajęć dydaktycznych SWFiS Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Tomasz Grzybowski, mgr Ryszard Wyder.

2. Moduł rozszerzający – ograniczonego wyboru

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.9-WP-PEDD-PEK	Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	30/18	4	Zal	III
2.	05.9-WP-PEDD-TD	Teoria decyzji	30/18	4	Zal	III
3.	16.9-WP-PEDD-MBDR	Wykład monograficzny: Być dobrym rodzicem	15/9	2	Zal	III
4.	16.9-WP-PEDD-MEL	Wykład monograficzny: E-learning	15/9	2	Zal	III
5.	16.9-WP-PEDD-MKED	Wykład monograficzny: Kapitał edukacyjny dziecka	15/9	2	Zal	III
6.	16.9-WP-PEDD-MPOW	Wykład monograficzny: Pułapki opieki i wychowania	15/9	2	Zal	III
7.	14.4-WP-PEDD-MPPS	Wykład monograficzny: Wybrane problemy psychologii stosowanej	15/9	2	Zal	III
8.	16.9-WP-PEDD-MZPBB	Wykład monograficzny: Zachowania przestępcze jako przedmiot badań biograficznych wśród osadzonych kobiet i mężczyzn	15/9	2	Zal	III
9.	05.9-WP-PEDD-MZK	Wykład monograficzny: Zarządzanie konfliktem	15/9	2	Zal	III

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

PARTNERSTWO EDUKACYJNE A KAPITAŁ SPOŁECZNY
W ASPEKTCIE JEDNOSTKOWYM I ZBIOROWYM

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-PEK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ,
 dr Ewa Bochno lub inny nauczyciel akademicki
 z Zakładu Pedagogiki Szkolnej posiadający co naj-
 mniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba go- dzin w se- mestrze	Liczba go- dzin w ty- godniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	III	Zaliczenie na „zał”	4
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	III	Zaliczenie na „zał”	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu różnych wymiarów partnerstwa edukacyjnego. Przygotowanie studentów do budowania projektów sieci partnerstwa publicznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu nauk o wychowaniu, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Partnerstwo – współpraca w edukacji – analiza pojęć, związków i zależności. Partnerstwo edukacyjne a kultura szkoły/placówki edukacyjnej (pojęcie, wymiary, tworzenie). Od relacji partnerskich do demokracji w klasie szkolnej/grupie/szkole/placówce edukacyjnej/lokalnym środowisku. Budowanie sieci kapitału społecznego w klasie szkolnej/grupie/szkole/placówce edukacyjnej/lokalnym środowisku. Budowanie partnerstwa publicznego na rzecz edukacji w regionie. Indywidualny wymiar relacji w budowaniu partnerstwa edukacyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład oraz praca indywidualna ze studentem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje różne rodzaje struktur spo-	K_W07	Poziom opisu w projekcie	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
łecznych w instytucjach życia społecznego oraz opisuje zachodzące między nimi relacje przyczyniające się do budowania partnerstwa	K_W08	Poziom opisu w projekcie	Wykłady
Charakteryzuje procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, umie ocenić prawidłowości i zakłócenia	K_W08	Poziom opisu w projekcie	Wykłady
Potrafi pracować w zespole umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Poziom opisu w projekcie	Wykłady

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z przygotowanego projektu (indywidualnego lub grupowego) dotyczącego budowania sieci partnerstwa edukacyjnego w wybranym środowisku czy grupie.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	50	70
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dudzikowa M. i. in., *Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia*, Kraków 2011.
2. Dudzikowa M., *Co z rozwojem kapitału społecznego w szkole? Postawienie problemu*, [w:] „Gorące” problemy edukacji w Polsce: ekspertyzy i opinie, red. T. Lewowicki, Warszawa 2007.
3. Dudzikowa M., *Erozja kapitału społecznego w szkole w kulturze nieufności*, [w:] *Wychowanie: pojęcia procesy konteksty*, T. IV, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak-Walczak, Gdańsk 2008.
4. Dudzikowa M., Wawrzyniak-Beszterda R., red., *Doświadczenia szkolne pierwszego rocznika*

reformy, Kraków 2010.

5. Elsner D., *Szkoła jako ucząca się organizacja: szansa dla ambitnych*, Chorzów 2003.
6. Herbst M., red., *Kapitał ludzki i kapitał społeczny a rozwój regionalny*, Warszawa 2007.
7. Kaźmierczak T., Rymśa M., red., *Kapitał społeczny, ekonomia społeczna*, Warszawa 2007.
8. Kwiatkowski M., *Kapitał społeczny a edukacja*, „Teraźniejszość, Człowiek, Edukacja” 2003, 3(23).
9. Mendel M., *Partnerstwo rodziny, szkoły i gminy*, Toruń 2000.
10. Nowosad I., Szymański M. J., red., *Nauczyciele i rodzice, cz. 3, W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy*, Zielona Góra-Kraków, 2004.
11. Płocińska M., Rylke H., *Czas współpracy i czas zmian*, Warszawa 2002.
12. Putman D., R., *Samotna gra w kręgle: upadek i odrodzenie wspólnot lokalnych w Stanach Zjednoczonych*, Warszawa 2008.
13. Śliwerski B., *Klinika szkolnej demokracji*, Kraków 1996.
14. Śliwerski B., *Problemy współczesnej edukacji: dekonstrukcja polityki oświatowej III RP*, Warszawa 2009.
15. Tuohy D., *Dusza szkoły*, Warszawa 2002.
16. Winiarski M., *Rodzina, szkoła, środowisko lokalne: problemy edukacji środowiskowej*, Warszawa 2000.

Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bruner J., *Kultura edukacji*, Kraków, 2006.
2. Elsner D., *Szkoła jako ucząca się organizacja: szansa dla ambitnych*, Chorzów 2003.
3. Klimowicz M., Bokajło A.W., *Kapitał społeczny – interpretacje, impresje, operacjonalizacja*, Warszawa 2010.
4. Moroń D., red., *Kapitał ludzki i społeczny: wybrane problemy teorii i praktyki*, Wrocław 2009.
5. Szczepański M.S, red., *Kapitał społeczno-kulturowy a rozwój lokalny i regionalny*, Tychy 2000.
6. Sztompka P., *Zaufanie: fundament społeczeństwa*, Kraków 2007.
7. Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Bochno.

TEORIA DECYZJI

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-TD
 Typ przedmiotu: wybieralny
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
 Prowadzący: dr hab. M Kowalski, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	III	Zaliczenie na „za”	4
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	III	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie problematyki badawczej normatywnej i opisowej teorii podejmowania decyzji. Analiza i wyjaśnienie racjonalnych i psychologicznych aspektów podejmowania decyzji. Przedstawienie strategii wyboru decyzji. Analiza istoty procesu decyzyjnego w warunkach pewności, niepewności i ryzyka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych zagadnień z psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria decyzji – przedmiot badań, cele i zadania. Percepcja a podejmowanie decyzji. Myślenie a rozwiązywanie problemów decyzyjnych motywacja w decyzjach. Sytuacje decyzyjne i ich klasyfikacja. Strategie wyboru decyzji. Pułapki oceniania i podejmowania decyzji. Emocje a działanie decyzyjne. Zastosowania teorii decyzji w warunkach ryzyka i niepewności. Indywidualne i grupowe podejmowanie decyzji. Moralne aspekty decyzji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozpoznaje istotę normatywnej i opisowej teorii decyzji; opisuje proces decyzyjny; zna podstawowy aparat pojęciowy w	K_W03	Kolokwium	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
obrębie teorii decyzji; rozróżnia racjonalne i psychologiczne uwarunkowania podejmowania decyzji; opisuje i wyjaśnia różnice dotyczące procesu decyzyjnego i techniki wydobycia cech w warunkach pewności, niepewności i ryzyka; zdaje sobie sprawę z psychologicznych pułapek oceniania i podejmowania decyzji; wskazuje zastosowania teorii decyzji z ryzykiem; orientuje się w różnicach, zaletach i wadach jednostkowego i grupowego podejmowania decyzji; zdaje sobie sprawę z wagi respektowania norm moralnych w podejmowaniu decyzji			
Zna główne założenia, cele i kierunki badań normatywnej i opisowej teorii decyzji	K_W10	Kolokwium	Wykłady
Zna strukturę i zasady rozwiązywania problemu decyzyjnego w określonych warunkach	K_W14	Kolokwium	Wykłady
Ma pogłębioną wiedzę na temat racjonalnych i psychologicznych uwarunkowań podejmowania decyzji	K_W16	Kolokwium	Wykłady
Potrafi zebrać i przetworzyć informacje na temat wybranego zagadnienia z zakresu teorii decyzji oraz przedstawić przykład rozwiązania problemu decyzyjnego	K_U01	Kolokwium Prezentacja multimedialna	Wykłady
Potrafi dokonać analizy wybranych zagadnień z zakresu teorii decyzji; potrafi wyjaśnić istotę procesu decyzyjnego; potrafi zdiagnozować i racjonalnie ocenić rodzaj problemu decyzyjnego; potrafi określić rolę i znaczenie teorii decyzji w rozwiązywaniu jednostkowych i grupowych problemów	K_U07	Kolokwium Prezentacja multimedialna	Wykłady
Jest świadomy poziomu swojej wiedzy z zakresu teorii decyzji; jest chętny do ustawicznej aktualizacji wiedzy w zakresie strategii rozwiązywania problemów decyzyjnych oraz śledzenia dokonań w zakresie teorii decyzji	K_K02	Aktywny udział w wykładzie Prezentacja multimedialna	Wykłady
Wykazuje otwartość i zainteresowanie problemami z zakresu normatywnej i opisowej teorii decyzji	K_K07	Aktywny udział w wykładzie Kolokwium Prezentacja multimedialna	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Zaliczenie na podstawie systematycznego uczestnictwa w wykładach, przeprowadzenia fragmentu wykładu w formie prezentacji oraz kolokwium zaliczeniowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	55	65
łącznie	105	105
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czapliński J., *Wartościowanie – zjawisko inklinacji pozytywnej: o naturze optymizmu*, Wrocław 1985.
2. Grabowska A., Budohoska W., Koziński J., *Percepcja, myślenie, decyzje*, Warszawa 1992.
3. Koziński J., *Psychologiczna teoria decyzji*, Warszawa 1977.
4. Sadowski W., *Teoria podejmowania decyzji*, Warszawa 1960.
5. Strelau J., *Psychologia: podręcznik akademicki*, Gdańsk 2007.
6. Tomaszewski T., *Psychologia ogólna*, T. II, Warszawa 1992.
7. Tyszka T., *Psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji*, Gdańsk 2000.
8. Tyszka T., *Analiza decyzyjna i psychologia decyzji*, Warszawa 1986.
9. Tyszka T., *Decyzje perspektywa psychologiczna i ekonomiczna*, Warszawa 2010.
10. Zimbardo P.G., *Psychologia i życie*, Warszawa 1994.
11. Zimbardo P.G., Johnson R.L., Mc Cann V., *Psychologia – kluczowe koncepcje: motywacja i uczenie się*, Warszawa 2010.

Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Koziński J., *Koncepcja transgresyjna człowieka*, Warszawa 1977.
2. Koziński J., *Konflikt, teoria gier i psychologia*, Warszawa 1970.
3. Koziński J., *Psychologia procesów przeddecyzyjnych*, Warszawa 1969.
4. Seligman E.P., *Prawdziwe szczęście; psychologia pozytywna a urzeczywistnienie naszych możliwości spełnienia*, Poznań 2005.
5. Sokołowska J., *Rozumienie ryzyka w psychologii*, „Przegląd Psychologiczny” 1984, 3.
6. Szaniawski K., *Kryteria podejmowania decyzji*, [w:] *Problemy psychologii matematycznej*, red. J. Koziński, Warszawa 1971.

Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

OPRACOWAŁA:

Dr Edyta Kahl.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: BYĆ DOBRYM RODZICEM

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PEDD-MBDR

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „zał”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „zał”	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest wskazanie dróg poszukiwania rozumienia kim jest dobry rodzic w ujęciu pedagogicznym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i jej różnych specjalności oraz jej metodyk.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Dobry rodzic, czyli kto w ujęciu pedagogicznym – różne aspekty i punkty widzenia. Pozytywne rodzicielstwo, społeczeństwo dobrych rodziców. Marzenia i rzeczywistość. Codziennosc współczesnego dobrego rodzica. Męski i żeński punkt widzenia na dobrego rodzica. Nie popełniać błędów rodziców. Współuczestnictwo dobrego rodzica ze społeczeństwem, instytucjami obowiązkowymi (szkoła, przedszkole, służba zdrowia). Stawanie się dobrym rodzicem – w poszukiwaniu dobrych rad. Projektowanie warsztatów pedagogicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład dialogowy, problemowy, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, współuczestnicząca.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z pedagogiki i jej metodyk, wzbogaconą do-	K_W05	Aktywne współuczestnictwo w zajęciach – udział w dysku-	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
świadczaniem praktycznym pozwalającą zrozumieć kim jest i powinien być dobry rodzic oraz jak ten wzorzec kształtować w różnych obszarach działania pedagogicznego		sjach Autorskie wypowiedzi pisemne na każdym spotkaniu	
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z obszaru roli rodzica oraz rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01	Aktywne współuczestnictwo w zajęciach – udział w dyskusjach Autorskie wypowiedzi pisemne na każdym spotkaniu	Wykłady
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych kształtujących dobrych rodziców, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych	K_U01	Aktywne współuczestnictwo w zajęciach – udział w dyskusjach Autorskie wypowiedzi pisemne na każdym spotkaniu	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Wykonanie pisemnych wypowiedzi na każdym wykładzie, aktywność na spotkaniach. Znajomość wykładanych treści i umiejętność wypowiadania się na ich temat z zastosowaniem literatury przedmiotu. Ocena końcowa jest sumą aktywnego współuczestnictwa na wszystkich wykładach, wykonywania wspólnie prac podczas spotkań.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Faber A., Mazlish E., *Wyzwoleni rodzice, wyzwolone dzieci: twoja droga do szczęśliwej rodziny*, Poznań 1990.

2. Fredrickson B.L., *Pozytywność: naukowe podejście do emocji, które pomaga zmienić jakość życia*, Poznań 2011.
 3. Gajewska G., *Wybrane elementy ogólnej metodyki współpracy wychowawców, pedagogów, opiekunów z rodziną*, [w:] *Współpraca z rodzicami. Programy, spotkania, scenariusze spotkań*, T.I, red. G. Gajewska, J. Gajewska, Zielona Góra 2012.
 4. Seligman M.E.P., *Optymistyczne dziecko: jak wychowywać dzieci, aby nauczyć je optymizmu i dawania sobie ze wszystkim rady*, Poznań 1997.
 5. Steede K., *10 błędów popełnianych przez dobrych rodziców*, Gdańsk 2007.
 6. Zawadzka D., *I ty możesz być super tatą*, Warszawa 2007.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Faber A., Mazlish E., *Jak mówić do nastolatków, żeby do nas słuchały i jak słuchać, żeby z nami rozmawiały*, Poznań 2006.
 2. Dröscher V.B., *Rodzinne gniazdo: jak zwierzęta rozwiązują swoje problemy rodzinne*, Warszawa 1988.
 3. Gajewska G., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. I, Zielona Góra 2007.
 4. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza: elementy metodyki*, Zielona Góra 2009.
 5. Ghazal M., *Zjedz zupkę i ... bądź cicho!: nowe spojrzenie na konflikty rodzice-dzieci*, Warszawa 1995.
 6. Hajduk E., *Człowiek dobry*, Kraków 2005.
 7. Maciarz A., *Macierzyństwo w kontekście zmian społecznych*, Warszawa 2004.
 8. Moir A., Jessel D., *Płec mózgu*, Warszawa 1993.
 9. Kotarbiński T., *Medytacje o życiu godziwym*, Warszawa 1967.
 10. Rostowska T., *Transmisja międzypokoleniowa w rodzinie w zakresie wybranych wymiarów osobowości*, Łódź 1995.
 11. Seligman M.E.P., *Optymizmu można się nauczyć: jak zmienić swoje myślenie i swoje życie*, Poznań 1993.
 12. Strony internetowe: np. www.dobryrodzic.pl; www.unicef.pl (raporty o opiece na świecie).
 13. Woititz J.G., *Jak stworzyć dziecku wymarzone dzieciństwo i uniknąć błędów naszych rodziców*, Gdańsk 2001.
 14. *Zalecenie REC 19 Komitetu Ministrów Rady Europy skierowane do państw członkowskich w zakresie polityki wspierania pozytywnego rodzicielstwa*, 2006.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: E-LEARNING

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PEDD-MEL

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „za”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą kształcenia na odległość. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w systemie na odległość.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej. Podstawowa wiedza i umiejętności z zakresu TI.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i historia nauczania na odległość. Prezentacja problematyki nauczania na odległość z historycznego punktu widzenia, komparacja ewolucji nauczania na odległość w Polsce i innych krajach. Usytuowanie e-nauczania w teoriach pedagogicznych. Analiza wybranych koncepcji oraz teorii pedagogicznych uwzględniających problematykę nauczania na odległość. E-learning – definicje oraz podstawowe pojęcia. Prezentacja wybranych definicji polskich oraz obcojęzycznych autorów dotyczących nauczania zdalnego, jak i niezbędnych pojęć funkcjonujących w tej tematyce. Rozwiązania e-learningowe wybranych firm/ośrodków akademickich. Analiza polskiego rynku e-nauczania pod względem oferty edukacyjnej. Wybór rozwiązań technologicznych w e-edukacji, budowa platform e-learningowych. Ogólna charakterystyka obecnie funkcjonujących aplikacji wspomagających nauczanie na odległość, analiza możliwości oraz ograniczeń platform e-learning, analiza kosztowa. Dydaktyczne aspekty tworzenia kursów on-line. Standardy tworzenia i prowadzenia zajęć on-line, wymogi oraz zadania stawiane twórcom, uczestnikom oraz administratorom systemów e-learningowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pokaz, praca z książką, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi zaprojektować proces nau- czenia-uczenia się w systemie e-learningu	K_W12 K_U09 K_U10 K_K01	Praca zaliczeniowa	Wykłady
Potrafi dobrać odpowiednie oprogramowa- nie do potrzeb jednostki edukacyjnej. Ma elementarną wiedzę dotyczącą zapośredni- czonych form komunikowania interpersonal- nego i społecznego, ich prawidłowości i za- kłoceń. Ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego oraz norm etycznych i moralnych obowiązujących w społeczeństwie informacyjnym	K_W08 K_K01 K_U10	Praca zaliczeniowa	Wykłady
Moderuje przebiegiem procesu kształcenia na odległość	K_W12 K_U09 K_U10	Praca zaliczeniowa	Wykłady
Potrafi poprawnie przeprowadzić proces ewaluacji w systemie pracy zdalnej	K_W12 K_U09 K_U10	Praca zaliczeniowa	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane w oparciu pracę zaliczeniową, przygotowaną indywidualnie przez każdego studenta, dotyczącą problematyki kształcenia na odległość. Zaliczenie wykładów: wykład z przedmiotu kończy się pracą pisemną dotyczącą kształcenia na odległość. Ocena pracy jest w skali punktowej (0-10 pkt.). Oceniane będą następujące elementy pracy: zgodność z tematem, poprawna struktura pracy, język, rzetelność oraz samodzielność wykonania pracy, odpowiedni dobór literatury przedmiotu. Uzyskanie minimum 6 pkt. jest równoznaczne z uzyskaniem zaliczenia z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy zaliczeniowej)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartkowiak J., *Metodologia projektowania szkoleń e-learning*, [w:] *Akademia on-line*, red. J. Mischke, Łódź 2005.
 2. Górniewicz J. Z., *Studia na odległość w USA i w Polsce na przełomie XX i XXI wieku*, Białystok 2004.
 3. Juszczak S., *Edukacja na odległość. Kodyfikacja pojęć, reguł i procesów*, Toruń 2002.
 4. Juszczak S., *Kompetencje nauczyciela w kształceniu na odległość*, [w:] *Informatyczne kształcenie nauczycieli*, red. J. Migdałek, Kraków 2001.
 5. Kubiak M., *Internet dla nauczycieli: nauczanie na odległość*, Warszawa 1997.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Howard C., Schenk K., *Distance Learning and University Effectiveness – Changing Education Paradigms for Online Learning*, Londyn 2003.
 2. Duffy T. M., Kirkley J. R., *Learner Centered Theory And Practice In Distance Education – Cases From Higher Learning*, Londyn 2003.
 3. Moore M. G., Anderson W. G., *Handbook of distance education*, Londyn 2003.
 4. Juszczak S., *Diagnoza i ewaluacja dydaktyczna w procesie telekształcenia*, [w:] *Diagnoza i ewaluacja w reformie edukacyjnej*, red. K. Wenta K., Augustów-Białystok 2001.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi oraz wymaganiami do pracy zaliczeniowej jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: KAPITAŁ EDUKACYJNY DZIECKA

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PEDD-MKED

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Mirosława Nyczaj-Draż lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „zał”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „zał”	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy studentów w zakresie kluczowych zagadnień dotyczących socjalizacji dziecka, ekonomicznych teorii jego edukacji i wychowania, przygotowanie studentów do rozpoznawania sposobów wspierania dziecka przy wykorzystaniu określonego rodzaju zasobów w postaci kapitału ekonomicznego, społecznego i kulturowego, i ich konwersji na kapitał edukacyjny, zapoznanie studentów z mechanizmami tworzenia kapitału edukacyjnego dziecka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończony kurs z zakresu pedagogiki i psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria P. Bourdieu w naukach społecznych. Koncepcja reprodukcji kulturowej. (Re)produkcja pozycji klasowej poprzez praktyki edukacyjne. Znaczenie edukacji dziecka. Zasoby inwestowane w polu edukacji dziecka. Praktyki edukacyjne rodziców. Obraz dziecka w kontekście kapitału rodziny. Dzieciństwo konstruktywnego kapitału. Dzieciństwo łatwego kapitału. Rodzicielstwo zaangażowane w produkcję kapitału edukacyjnego dziecka. Mechanizmy wytwarzania kapitału edukacyjnego dziecka w rodzinie. Rodzice jako medium stratyfikacji szkolnej. Od merytokracji do rodzicokracji. Kapitał społeczny a edukacja dziecka. Kapitał kulturowy i ekonomiczny w edukacji dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody podające: wykład; metody poszukujące: nauczanie problemowe, dyskusja, analiza przypadków; analiza tekstów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat koncepcji reprodukcji kulturowej, trzech rodzajów kapitału opisywanych przez P. Bourdieu; ich produkcji i konwersji	K_W05	Aktywne uczestnictwo na wykładach Ocena udziału w dyskusji	Wykłady
Potrafi wykorzystywać wiedzę dotyczącą mechanizmów wytwarzania kapitału edukacyjnego do oceny sytuacji wychowawczych i edukacyjnych, a także projektowania własnych propozycji wspierania edukacyjnego i wychowawczego dziecka	K_U02	Ocena prac zleconych przez prowadzącego Ocena swobodnej wypowiedzi Aktywna obecność na wykładach	Wykłady
Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ideologiami myślenia o edukacji dziecka i koncepcjami jego socjalizacji w celu analizowania oraz podejmowanych działań praktycznych w zakresie wspierania edukacyjnego dziecka, identyfikowania i modyfikowania strategii inwestowania w kapitał edukacyjny dziecka	K_U08	Ocena swobodnej wypowiedzi Konwersacja – ocena udziału w dyskusji Aktywna obecność na wykładach	Wykłady
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w sferze doskonalenia swoich kompetencji; podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki dziecka	K_K02	Ocena aktywności na zajęciach	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

W formie pisemnej przygotowanie autorskiego projektu dotyczącego możliwych sposobów tworzenia i konwersji kapitału edukacyjnego dziecka.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Berger P., Luckmann T., *Spółeczne tworzenie rzeczywistości*, Warszawa 1983.
2. Bernstein B., *Odtwarzanie kultury*, Warszawa 1990.
3. Bourdieu P., Wacquant L., *Zaproszenie do socjologii refleksyjnej*, Warszawa 2001.
4. Bourdieu P., *Dystynkcja: społeczna krytyka władzy sądowniczej*, Warszawa 2005.
5. Bourdieu P., Passeron J.C., *Reprodukcja: elementy teorii systemu nauczania*, Warszawa 2006.
6. Gmerek T., *Edukacja i nierówności społeczne*, Kraków 2011.
7. Mikiewicz P., *Kapitał społeczny a edukacja*, Warszawa 2014.
8. Nyczaj-Draż M., *Edukacja dziecka w narracjach rodziców z klasy średniej*, Zielona Góra 2015.
9. Smolińska-Theiss B., *Od społecznych przyczyn niepowodzeń szkolnych do różnicowań i nierówności w szkole*, [w:] *Kapitał społeczny a nierówności – kumulacja i redystrybucja*, red. K. Marzec-Holka, H. Guza-Steinke, Bydgoszcz 2009.
10. Smolińska-Theiss B., *Dzieciństwo jako status społeczny: edukacyjne przywileje dzieci klasy średniej*, Warszawa 2014.

Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kwieciński Z., *Sprawiedliwa nierówność czy niesprawiedliwa równość?: implikacje edukacyjne*, [w:] *Między patosem a dekadencją: studia i szkice socjopedagogiczne*, red. Z. Kwieciński, Wrocław 2007.
2. Melosik Z., *Edukacja uniwersytecka i stratyfikacja społeczna*, [w:] *Selekcyjna funkcja szkolnictwa wyższego w krajach Europy Zachodniej*, red. M. Cyłkowska-Nowak, Poznań 2004.
3. Melosik Z., *Uniwersytet i społeczeństwo: dyskursy wolności, wiedzy i władzy*, Kraków 2009.

Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Mirosława Nyczaj-Draż.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: PUŁAPKI OPIEKI I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PEDD-MPOW

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „za”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie wielu błędów wychowawczych oraz różnego rodzaju pułapek wychowania, w które wpadają młodzi ludzie zakładający rodzinę. Zapoznanie z emocjonalnymi schematami rodzinnymi wpływającymi na dobieranie się w pary i budowanie nowych związków. Zapoznanie studenta z mechanizmem powtarzania schematów rodzinnych, z wpływem różnych stylów wychowania na rozwój nowych zachowań. Poznanie mechanizmów sprzyjających odnoszeniu sukcesów życiowych i zawodowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogiczna i psychologiczna wiedza ogólna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Powtarzanie schematów rodzinnych. Identyfikowanie historii rodzinnych, czyli schematów powtarzanych i przenoszonych z pokolenia na pokolenie. Zasady współtworzenia rodziny i grupy. Style wychowania a rozwój zachowań. Wpływ różnych stylów wychowania na zachowania w różnych fazach rozwoju dziecka. Styl wychowania a zachowania trudne dziecka. Osoby znaczące w życiu dziecka. Rola rodziców, nauczycieli i innych osób znaczących w kontakcie wychowawczym z dzieckiem. Wiąż emocjonalna i jej wpływ na zachowanie dziecka. Matki idealne – ile matki potrzebuje dziecko? Tożsamość roli matki. Kulturowo ukształtowana rola matki idealnej. Czas wolny spędzany z dzieckiem. Uzdolnienia dzieci a sukces życiowy. Czy geniusz zakodowany jest w genach. Zdolni rodzice. Rozwój uzdolnionych dzieci. Uzdolnione dzieci, które sądzą, że są głupie. Poczucie wartości a sukces życiowy. Filary poczucia własnej wartości. Przejawy zaniżonego poczucia własnej wartości. Ćwiczenia wzmacniające poczucie własnej wartości. Czas wolny dziecka. Rola zajęć pozalekcyjnych. Obecność rodziców w organizacji czasu wolnego. Czy przemoc ma płęć. Sprawcy i ofiary. Słabe płęć. Świat widziany oczami dziecka po traumie. Gadzi mózg. Zwierzęta a trauma. Przyczyny traumy. Dziecięce reakcje na traumę. Ćwiczenia pozwalające odreagować traumę.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z elementami dyskusji, problemowy z zastosowaniem prezentacji medialnej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o rodzinie, jako podstawowym środowisku wychowawczym, jej specyfice i procesach w niej zachodzących	K_W10	Praca wykonana przez studenta dotycząca jednego z wybranych problemów omawianych na wykładzie	Wykłady
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania zjawisk zachodzących w rodzinie, problemów opiekuńczych i wychowawczych w niej występujących	K_U02	Praca wykonana przez studenta dotycząca jednego z wybranych problemów omawianych na wykładzie	Wykłady
Jest przekonany o potrzebie podejmowania działań mających na celu poprawę funkcjonowania rodziny, jako podstawowego środowiska wychowawczego	K_K03	Praca wykonana przez studenta dotycząca jednego z wybranych problemów omawianych na wykładzie	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Zaliczeniem wykładu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (20% oceny) oraz praca wykonana przez studenta dotycząca jednego z wybranych problemów omawianych na wykładzie (80% oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., *Rodzina i formy jej wspomaganie*, Kraków 2001.

2. Bradshaw J., *Zrozumieć rodzinę*, Warszawa 1988.
 3. Forward S., *Toksyczni rodzice*, Warszawa 1992.
 4. Krzyżowska T., *Pułapki wychowania*, Warszawa 2013.
 5. Majewska-Opiełka I., *Wychowanie do szczęścia*, Warszawa 2010.
 6. Satir V., *Rodzina: tu powstaje człowiek*, Gdańsk 2002.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Biddulph S., *Wychowywanie chłopców*, Poznań 2011. Borecka-Biernat D., *Style wychowania w rodzinie a agresywne zachowania dzieci*, „Prace Psychologiczne” 1992, 26.
 3. Brett D., *Opowiadania dla twojego dziecka*, Gdańsk 2000.
 4. Domańska M., *Wpływ postaw rodzicielskich na kształtowanie się, osobowości dziecka*, „Wychowanie na co dzień” 1999, 3.
 5. Forward S., Frazier D., *Szantaż emocjonalny: jak obronić się przed manipulacją i wykorzystaniem*, Gdańsk 2005.
 6. Goleman D., *Inteligencja emocjonalna*, Poznań 1997.
 7. Herman J., *Przemoc: uraz psychiczny i powrót do równowagi*, Gdańsk 1998.
 8. Lewis D., *Jak wychować zdolne dziecko*, Warszawa 1988.
 9. Molicka M., *Bajki terapeutyczne*, Leszno 1997.
 10. Pospiszyl K., *Psychologia kobiety*, Warszawa 1986.
 11. Purves L., *Jak nie być matką doskonałą?*, Warszawa 2000.
 12. Wenning K., *Mężczyźni są z ziemi i kobiety są z ziemi*, Gdańsk 2000.
 13. Weston D. C., Weston M., *Co dzień mądrzejsze*, Warszawa 2000.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Maria Fudali.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: WYBRANE PROBLEMY PSYCHOLOGII
STOSOWANEJ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDD-MPPS

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „zał”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „zał”	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest wzbogacenie warsztatu zawodowego pedagoga o treści związane z możliwościami konkretnych zastosowań psychologii w praktyce pedagogicznej. Wiedza ta dotyczy procesów funkcjonowania rodziny, budowania wizerunku oraz oddziaływań oraz metod diagnostyczno – interwencyjnych w przypadku podejrzeń zaburzeń funkcjonowania dziecka w grupie. Ponadto zakłada się wykształcenie umiejętności poprawnej obserwacji i interpretacji zjawisk w środowisku szkolnym i powiązaniem ich z różnymi obszarami pracy nauczyciela (praca z rodzicami, dzieckiem oraz innymi specjalistami, w tym troska o własny dobrostan psychiczny). Realizacja treści przedmiotu pozwoli dostrzec i docenić wagę psychologii społecznej w utrzymaniu i rozwoju prawidłowych więzi społecznych i zachowań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs ze wstępu do psychologii, podstawy psychologii rozwoju człowieka oraz psychologii społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zjawisko konformizmu i jego skutki w działaniach wychowawczych. Rozwój rodziny i formy wspierania w sytuacjach trudnych oraz procesy w niej zachodzące. Kształtowanie autorytetu w procesie wychowania. Mechanizmy i skutki zachowań agresywnych oraz formy oddziaływań. Procesy grupowe na przykładzie małej grupy. Kształtowanie pozytywnych więzi interpersonalnej, atrakcyjność, lubienie, sympatia, miłość. Psychologiczna analiza wybranych środowisk i problemów społecznych (wyuczona bezradność, bezdomność).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład klasyczny. Praca z książką, dyskusje panelowe, metoda przypadków, gry dydaktyczne, praca

w grupach, klasyczna metoda problemowa, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat psychologicznych mechanizmów rozwoju i funkcjonowania społecznego, potrafi wymienić i scharakteryzować podstawowe procesy i mechanizmy odpowiadające za rozwój oraz potrafi objaśnić i formułować zasady funkcjonowania w grupie. Student potrafi scharakteryzować i opisać podstawowe rodzaje więzi i relacji społecznych zachodzących w ciągu życia, oraz wyjaśnić proces ich powstawania i kształtowania się	K_W01	Analiza przypadku Dyskusja	Wykłady
Potrafi rozpoznać i wskazać prawidłowości i zakłócenia powstające w procesie komunikowania się i spostrzegania społecznego w ciągu życia	K_W07	Projekt Opis przypadku	Wykłady
Potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz przeprowadzić krytyczną analizę dotyczącą wybranych problemów społecznych.	K_U01	Opis przypadku Projektowanie rozwiązania Projekt	Wykłady
Rozumie i analizuje zachodzące zjawiska oraz potrafi zaplanować i przewidzieć skutki własnych podstawowych interwencji i oddziaływań	K_U12	Opis przypadku Projektowanie rozwiązania Projekt	Wykłady
Jest świadomy znaczenia procesów społecznych dla prawidłowego funkcjonowania w grupie. Uzyskaną wiedzę nie tylko będzie umiał odnieść do projektowania i oceny własnych zadań zawodowych, ale także będzie wrażliwy i zorientowany na współpracę ze środowiskiem, w którym przyjdzie mu pracować	K_K01	Opis przypadku Projektowanie rozwiązania Dyskusja	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Zaliczenie wykładów – metodą weryfikacji efektów kształcenia będzie przygotowany i omówiony przypadek wybranej problemowej sytuacji wychowawczej. Zaliczeniem końcowym jest zaliczenia z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, projektu)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego zajęcia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura uzupełniająca każdorazowo może być ustalana z prowadzącym zajęcia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marzanna Farnicka.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: ZACHOWANIA PRZESTĘPCZE JAKO PRZEDMIOT BADAŃ BIOGRAFICZNYCH WŚRÓD OSADZONYCH KOBIEĆ I MĘŻCZYZN

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PEDD-MZPBB

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „za”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z metodologią badań wśród osadzonych kobiet i mężczyzn; zapoznanie z teoriami przestępczymi oraz z teorią przestępczości jako stylu życia Glenna D. Waltersa.

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Kryminologiczne teorie przestępczości – teorie biologiczne (antropologiczne), teorie psychologiczne, teorie socjologiczne, teorie ekonomiczne, pojęcie stylu życia a teoria przestępczości jako stylu życia Glenna D. Waltersa. Wpływ rodziny na kształtowanie się zachowań przestępczych. Wpływ szkoły, grupy rówieśniczej i grupy kryminogennej na kształtowanie się zachowań przestępczych. Wpływ instytucji opiekuńczo-wychowawczych i poprawczych na kształtowanie się zachowań przestępczych. Wpływ więzienia na formowanie się zachowań przestępczych. Rozpoznanie przyczyn wkroczenia na drogę przestępczą. Adaptacja do warunków więziennych. Biografia jako metoda badań humanistycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny; wykład problemowy; dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student otrafi wymienić zjawiska przestępcze	K_W06	Dyskusja	Wykłady
Potrąfi oszacować nasilenie niekorzystnych zjawisk społecznych zakłócających proces	K_W08	Dyskusja	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
normalizacji i społecznej integracji			
Rozpoznaje i charakteryzuje ograniczenia i możliwości osób dokonujących przestępstw	K_W10	Dyskusja	Wykłady
Analizuje podstawową terminologię zjawiska przestępczego	K_U01	Dyskusja	Wykłady
Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów w odniesieniu do etyki społecznej w resocjalizacji	K_U01	Dyskusja	Wykłady
Jest wrażliwy na potrzeby osób dotkniętych wykluczeniem społecznym, stygmatyzacją i etykietowaniem	K_K01	Dyskusja	Wykłady

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

Warunkiem i podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w dyskusji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ambrozik W., *Historia życia mordercy – analiza przypadku*, w: *Młodociani mordercy: studia nad agresją i zbrodnią*, red. W. Ambrozik, F. Zieliński, Poznań 2003.
2. Bałandynowicz A., *Diagnoza środowisk wychowawczych recydywistów w świetle badań longitudinalnych*, [w:] *Uwarunkowania i wzory marginalizacji społecznej współczesnej młodzieży*, red. W. Kubik, B. Urban, Kraków 2005.
3. Bauman T., *O możliwości zastosowania metod jakościowych w badaniach pedagogicznych*, [w:] *Zasady badań pedagogicznych*, red. T. Pilch, Warszawa 1998.
4. Bonda K., *Polskie morderczynie*, Warszawa 2009.

5. Ciosek M., *Człowiek w obliczu izolacji więziennej*, Gdańsk 1996.
6. Dominicé P., *Uczyć się z życia: biografia edukacyjna w edukacji dorosłych*, Łódź 2006.
7. Hołyst B., *Kryminologia*, Warszawa 2009.
8. Hurrelmann K., *Struktura społeczna a rozwój osobowości*, Poznań 1994.
9. Kowalczyk M.H., *Zabójcy i mordercy: czynniki ryzyka i możliwości oddziaływań resocjalizacyjnych*, Kraków 2010.
10. Mac A., *Wczesne dzieciństwo młodocianych przestępców agresywnych*, Poznań 2005.
11. Machel H., *Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna*, Gdańsk 2003.
12. Marzec-Holka K., *Dzieciobójstwo – przestępstwo uprzywilejowane czy zbrodnia*, Bydgoszcz 2004.
13. Radziewicz-Winnicki A., *Spółczesność w trakcie zmiany*, Gdańsk 2004.
14. Toroń B., *Przestępczość skazanych kobiet i mężczyzn w perspektywie biograficznej*, Kraków 2013.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Babbie E.R., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2007.
2. Bauman Z., *Globalizacja: i co z tego dla ludzi wynika*, Warszawa 2000.
3. Bauman Z., *Praca, konsumpcjonizm i nowi ubodzy*, Kraków 2006.
4. Campbell A., *Jej niezależny umysł: psychologia ewolucyjna kobiet*, Kraków 2004.
5. Frazier C.E., *Znaczenie dokumentów osobistych biografii dla teorii i praktyki badawczej kryminologii*, [w:] *Metoda biograficzna w socjologii*, red. J. Włodarek, M. Ziółkowski, Warszawa-Poznań 1990.
6. Hajduk E., *Kulturowe wyznaczniki biegu życia*, Warszawa 2001.
7. Lalak D., *Życie jako biografia: podejście biograficzne w perspektywie pedagogicznej*, Warszawa 2010.
8. Majchrzyk Z., *Kiedy kobieta zabija*, Warszawa 2009.
9. Olszewska E., *Środowisko rodzinne młodych mężczyzn popełniających przestępstwa*, Wrocław 2012.
10. Pospiszyl I., *Patologie społeczne*, Warszawa 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: ZARZĄDZANIE KONFLIKTEM

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-ZK

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Anita Famuła-Jurczak lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filozofii Wychowania posiadający co najmniej stopień doktora

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „za”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

ukazanie słuchaczom istoty konfliktu i jego rodzajów. Wskazanie czynników powodujących występowanie sytuacji konfliktowych, poznanie własnych reakcji i zachowań w sytuacjach konfliktowych oraz pokazanie, w jaki sposób asertywnie i rozwojowo wykorzystać konflikt w kontaktach interpersonalnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Konflikt i jego rodzaje. Przyczyny konfliktów – czynniki zniekształcające postrzeganie przyczyny konfliktu. Etapy przebiegu konfliktu. Sposoby radzenia sobie z konfliktem. Funkcjonalne i dysfunkcjonalne konflikty – jak sobie z nimi radzić. Asertywne i twórcze wykorzystanie konfliktu do podnoszenia efektywności komunikacji interpersonalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, pogadanka, metoda projektu, symulacja, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego	K_W08	Przygotowanie projektu Udział w grach symulacyj-	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń		nnych Prezentacja podczas zajęć wypracowanych obszarów	
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Przygotowanie projektu	Praca indywidualna studenta (godziny do pracy własnej, konsultacje z nauczycielem)

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie końcowe

podstawą zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny wynikającej z przygotowania projektu w oparciu o przedstawioną studentom analizę przypadku. Zadaniem studenta jest rozpoznanie przyczyn konfliktów, zdiagnozowanie przebiegu konfliktu oraz ocena sposobu rozwiązania konfliktu i wskazanie konsekwencji dla funkcjonowania jednostki danego rozwiązania sytuacji konfliktowej. Wypełnienie wszystkich warunków zaliczenia – ocena bdb; brak dwóch elementów składających się na projekt ocena db, brak trzech elementów – ocena dostateczna; nieprzygotowanie projektu bądź nie uwzględnienie w nim założeń – ocena niedostateczna.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, zadań praktycznych)	30	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Edelmann R. J., *Konflikty w pracy*, Gdańsk 2003.
2. Haeske U., *Konflikty w życiu zawodowym: mediacja i trening w rozwiązywaniu problemów*, Kielce 2005.

3. Jachnis A., *Psychologia organizacji: kluczowe zagadnienia*, Warszawa 2008.
4. Ratajczak Z., *Psychologia pracy i organizacji*, Warszawa 2007.
5. Robbins S.P., *Zasady zachowania w organizacji*, Poznań 2001.
6. Stępień J., *Socjologia pracy i zawodu*, Poznań 2005.
7. Ury W., *Dochodząc do zgody: przekształcanie konfliktów w domu, w pracy i na świecie*, Taśzów 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo ustalana przez nauczyciela prowadzącego wykład.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anita Famuła-Jurczak.

3. Moduł dyplomowy

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.0-WP-PEDD-SM1	Seminarium magisterskie I	30/18	4	ZAL	I
2.	05.0-WP-PEDD-SM2	Seminarium magisterskie II	30/18	4	ZAL	II
3.	05.0-WP-PEDD-SM3	Seminarium magisterskie III	30/18	4	ZAL	III
4.	05.0-WP-PEDD-SM4	Seminarium dyplomowe IV	30/18	8	ZAL/ED	IV

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

SEMINARIUM DYPLOMOWE I

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-SM1
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący seminarium magisterskie
 Prowadzący: samodzielni pracownicy WPSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku i specjalności

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Seminarium	30	2	I	Zaliczenie na „za”	4
Studia niestacjonarne					
Seminarium	18	–	I	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru. Znajomość struktury pracy naukowej. Przygotowanie do opracowania pracy dyplomowej oraz procesu badawczego. Nabycie umiejętności redagowania tekstu naukowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności pedagogiczne z zakresu studiów pierwszego stopnia, szczególnie z wybranej/ wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium. Ustalenie tematu pracy oraz celów badań. Analiza i prezentacja problemu na podstawie dobranej literatury. Przygotowanie teoretycznych podstaw tekstu naukowego z wybranego zakresu. Rozpoczęcie redagowania pracy dyplomowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w pedagogice, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na temat	K_W01 K_W07 K_W16	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych), rodzajach więzi społeczno-wychowawczych i ich roli w przebiegu procesu opiekuńczego, wychowawczego, terapeutycznego i profilaktycznego; rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz sposobach ich działania pedagogicznego i prawidłowościach wynikających dla procesów pedagogicznych		Napisane podstawy teoretycznej pracy	
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej pracy	Seminarium
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej pracy	Seminarium
Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej pracy	Seminarium
Posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej pracy	Seminarium
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością	K_K02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania		Napisane podstawy teoretycznej pracy	
Ddocenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	K_K03	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej pracy	Seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Seminarium i zaliczenie końcowe

Zaliczenie z seminarium – sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003.
2. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
3. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet – podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, 3.
4. Frankfort-Nachmias C., Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań 2001.
5. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.
6. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996.
7. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006.

8. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
9. Nowak S., *Metodologia badań społecznych*, Warszawa 1985.
10. Palka S., *Metodologia, badania, praktyka pedagogiczna*, Gdańsk 2006.
11. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
12. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.
13. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
14. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
15. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.

Dostosowana do podejmowanej przez studentów problematyki prac dyplomowych. Literatura w języku polskim i obcym.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo przedstawiana studentom.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół ds. KRK WPSiNoZ, dr Elżbieta Kołodziejska, dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ (prodziekan ds. kształcenia).

SEMINARIUM MAGISTERSKIE II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-SM2
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący seminarium magisterskie
 Prowadzący: samodzielni pracownicy WPSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku i specjalności

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Seminarium	30	2	II	Zaliczenie na „za”	4
Studia niestacjonarne					
Seminarium	18	–	II	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru oraz znajomości struktury pracy naukowej. Przygotowanie do opracowania pracy dyplomowej oraz procesu badawczego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności pedagogiczne z zakresu studiów pierwszego stopnia, szczególnie z wybranej/wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium. Ustalenie tematu pracy oraz celów badań. Analiza i prezentacja problemu na podstawie dobranej literatury. Przygotowanie teoretycznych i metodologicznych podstaw tekstu naukowego z wybranego zakresu. Przygotowanie tekstu naukowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w pedagogice, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycz-	K_W01 K_W07 K_W16	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nych), rodzajach więzi społeczno-wychowawczych i ich roli w przebiegu procesu opiekuńczego, wychowawczego, terapeutycznego i profilaktycznego; rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz sposobach ich działania pedagogicznego i prawidłowościach wynikających dla procesów pedagogicznych		pracy	
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy	Seminarium
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy	Seminarium
Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy	Seminarium
Posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy	Seminarium
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie	K_K02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania		pracy	
Docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	K_K03	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy	Seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Seminarium i zaliczenie końcowe

Zaliczenie z seminarium – sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003.
2. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
3. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet – podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, 3.
4. Frankfort-Nachmias C., Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań 2001.
5. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.
6. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996.
7. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006.
8. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
9. Nowak S., *Metodologia badań społecznych*, Warszawa 1985.

10. Palka S., *Metodologia, badania, praktyka pedagogiczna*, Gdańsk 2006.
 11. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
 12. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.
 13. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
 14. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
 15. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.
- Dostosowana do podejmowanej przez studentów problematyki prac dyplomowych. Literatura w języku polskim i obcym.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo przedstawiana i sugerowana studentom.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół ds. KRK WPSiNoZ, dr Elżbieta Kołodziejaska, dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ (prodziekan ds. kształcenia).

SEMINARIUM MAGISTERSKIE III

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-SM3
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący seminarium magisterskie
 Prowadzący: samodzielni pracownicy WPSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku i specjalności

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Seminarium	30	2	III	Zaliczenie na „za”	4
Studia niestacjonarne					
Seminarium	18	–	III	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru. Znajomość struktury pracy naukowej. Nabycie przez studenta umiejętności przygotowania narzędzia badawczego i przeprowadzenia badań oraz redagowania tekstu naukowego. Przygotowanie pracy magisterskiej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności pedagogiczne z zakresu studiów pierwszego stopnia, szczególnie z wybranej/wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium. Ustalenie tematu pracy oraz celów badań. Analiza i prezentacja problemu na podstawie dobranej literatury. Przygotowanie teoretycznych podstaw tekstu naukowego z wybranego zakresu. Przeprowadzenie badań własnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w pedagogice, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na temat	K_W01 K_W07 K_W16	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych), rodzajach więzi społeczno-wychowawczych i ich roli w przebiegu procesu opiekuńczego, wychowawczego, terapeutycznego i profilaktycznego; rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz sposobach ich działania pedagogicznego i prawidłowościach wynikających dla procesów pedagogicznych		Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy.	
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy Przeprowadzenie badań własnych	Seminarium
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy Przeprowadzenie badań własnych	Seminarium
Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy Przeprowadzenie badań własnych	Seminarium
Posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy Przeprowadzenie badań własnych	Seminarium
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność,	K_K02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania		spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy Przeprowadzenie badań własnych	
Docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	K_K03	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisane podstawy teoretycznej i metodologicznej pracy Przeprowadzenie badań własnych	Seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z seminarium: sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003.
2. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
3. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet – podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, 3.
4. Frankfort-Nachmias C., Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań 2001.
5. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.

6. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996.
 7. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006.
 8. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
 9. Nowak S., *Metodologia badań społecznych*, Warszawa 1985.
 10. Palka S., *Metodologia, badania, praktyka pedagogiczna*, Gdańsk 2006.
 11. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
 12. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.
 13. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
 14. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
 15. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.
- Dostosowana do podejmowanej przez studentów problematyki prac dyplomowych. Literatura w języku polskim i obcym.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo przedstawiana studentom.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół ds. KRK WPSiNoZ, dr Elżbieta Kołodziejska, dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ (prodziekan ds. kształcenia).

SEMINARIUM MAGISTERSKIE IV

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-SM4

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący seminarium magisterskie

Prowadzący: samodzielni pracownicy WPSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku i specjalności

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Seminarium	30	2	IV	Zaliczenie na „zał” / egz. dypl.	8
Studia niestacjonarne					
Seminarium	18	–	IV	Zaliczenie na „zał” / egz. dypl.	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru. Znajomość struktury pracy naukowej. Przygotowanie do opracowania pracy dyplomowej oraz procesu badawczego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności pedagogiczne z zakresu studiów pierwszego stopnia, szczególnie z wybranej/wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium. Ustalenie tematu pracy oraz celów badań. Analiza i prezentacja problemu na podstawie dobranej literatury. Opracowanie i interpretacja wyników badań. Przygotowanie tekstu naukowego z wybranego zakresu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w pedagogice, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycz-	K_W01 K_W07 K_W16	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nych), rodzajach więzi społeczno-wychowawczych i ich roli w przebiegu procesu opiekuńczego, wychowawczego, terapeutycznego i profilaktycznego; rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz sposobach ich działania pedagogicznego i prawidłowościach wynikających dla procesów pedagogicznych		Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wyników Wypowiedzi na egzaminie dyplomowym	
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wyników Wypowiedzi na egzaminie dyplomowym	Seminarium
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wyników	Seminarium
Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wyników Wypowiedzi na egzaminie dyplomowym	Seminarium
Posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wy-	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
pedagogiki		ników Wypowiedzi na egzaminie dyplomowym	
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania	K_K02	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wyników Wypowiedzi na egzaminie dyplomowym	Seminarium
Docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	K_K03	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań Napisanie pracy magisterskiej Przeprowadzenie badań własnych Analiza zgromadzonych wyników Wypowiedzi na egzaminie dyplomowym	Seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Seminarium i zaliczenie końcowe

Sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczone z promotorem. Złożenie pracy i pozytywne jej oceny oraz zdany egzamin dyplomowy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	70	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie pracy dyplomowej)	100	125
łącznie	170	170
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	5	6
łącznie	8	8

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003.
2. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
3. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet – podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, 3.
4. Frankfort-Nachmias C., Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań 2001.
5. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.
6. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996.
7. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006.
8. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
9. Nowak S., *Metodologia badań społecznych*, Warszawa 1985.
10. Palka S., *Metodologia, badania, praktyka pedagogiczna*, Gdańsk 2006.
11. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
12. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.
13. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
14. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
15. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.
16. Dostosowana do podejmowanej przez studentów problematyki prac dyplomowych.
Literatura w języku polskim i obcym.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo przedstawiana studentom.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół ds. KRK WPSiNoZ, dr Elżbieta Kołodziejka, dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ (prodziekan ds. kształcenia).

4a. Moduł specjalnościowy – Animacja kultury z profilem artystycznym – teatr

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	04.9-WP-PEDD-PDwK	Programy dotacyjne w kulturze	30/18	5	ZO/ZO	III
2.	15.3-WP-PEDD-PRK	Promocja i reklama w kulturze	30/18	6	ZO	IV
3.	03.3-WP-PEDD-WIPT	Teatr 1 - Wprowadzenie do wiedzy i praktyki teatralnej	45/27	6	ZO	II
4.	03.3-WP-PEDD-MPGT	Teatr 2 - Metodyka pracy z grupą teatralną z realizacją etiud	45/27	6	ZO	III
5.	03.3-WP-PEDD-WTP	Teatr 3 - Warsztat teatralno-pedagogiczny	45/27	5	ZO	III
6.	03.3-WP-PEDD-ADzT	Teatr 4 - Animacja działań teatralnych	60/36	6	ZO	IV
7.	05.9-WP-PEDD-EdMK	Edukacja międzykulturowa	45/27	6	ZO/ZO	I
8.	03.3-WP-PEDD-RwT	Ruch w teatrze	30/18	4	ZO	III
9.	14.7-WP-PEDD-TMAK	Teorie kultury i animacji z metodyką	45/27	6	E/ZO	I
10.	14.7-WP-PEDD-PoKM	Wiedza o kulturze popularnej i mediach	30/18	4	E/ZO	III

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

PROGRAMY DOTACYJNE W KULTURZE

Kod przedmiotu: 04.9-WP-PED-PDwK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	5	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z programami dotacyjnymi umożliwiającymi finansowanie projektów animacyjnych i zachęcenie do podejmowania samodzielnych starań o pozyskanie środków zewnętrznych na działania animacyjne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z teorii kultury i animacji oraz metodyki animacji kultury lub teorii kultury i animacji z metodyką.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Zasady pozyskiwania środków zewnętrznych na projekty animacyjne, fundusze europejskie jako źródło finansowania projektów animacyjnych; fundusze i programy rządowe; programy organizacji pozarządowych krajowych i zagranicznych; zasady przygotowania wniosku o dofinansowanie.

Ćwiczenia

Fundusze europejskie jako źródło finansowania projektów animacyjnych; fundusze i programy rządowe; programy organizacji pozarządowych krajowych i zagranicznych; przykłady projektów zrealizowanych w ramach wybranych programów (dobrych praktyk); przygotowanie wniosku o dofinansowanie w wybranym programie

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i interaktywny, prezentacja; analiza przypadku, dyskusja.

Ćwiczenia – prezentacja, dyskusja, warsztat, praca w grupach, analiza przypadku; ćwiczenia praktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student jest w stanie wymienić programy dotujące projekty animacyjne i scharakteryzować je podając ich cele, potencjalnych beneficjentów oraz rodzaje dofinansowywanych działań; definiuje czym jest fundusz, program, grant; rozróżnia grantodawcę i grantobiorcę, rodzaje beneficjentów; rozumie różnice między projektem i wnioskiem; potrafi wyjaśnić czym są koszty kwalifikowalne i niekwalifikowalne i podać ich przykłady; wymienia typy grantodawców i grantobiorców; zna przykłady projektów realizowanych przy wsparciu omawianych programów unijnych i krajowych	K_W10	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi wyszukiwać możliwości dotowania projektów animacyjnych i ocenić ich przydatność dla planowanych przedsięwzięć; potrafi dobrać adekwatnie do planowanych działań animacyjnych programy wsparcia; potrafi sporządzić wniosek o dofinansowanie w ramach wybranego programu dotacyjnego	K_U01 K_U10	Prezentacja Projekt wniosku o dofinansowanie Dyskusja – ocena przygotowania merytorycznego i aktywności	Ćwiczenia
Jest świadomy konieczności etycznego działania przy pozyskiwaniu wsparcia zewnętrznego dla własnych projektów animacyjnych	K_U05	Projekt wniosku o dofinansowanie Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywnie zaliczony test oceniany wedle progów punktowych.

Ćwiczenia

Ocena z ćwiczeń jest średnią arytmetyczną ocen za: prezentację określonego programu dotacyjnego i/lub przykładowego projektu zrealizowanego w ramach wybranego programu; przygotowanie wniosku o dofinansowanie w ramach jednego z omawianych programów, ocenianego na podstawie kryteriów oceny wniosku.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest średnią arytmetyczną z oceny z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wniosku)	80	95
łącznie	120	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Możliwości finansowanie kultury w latach 2007-2013*, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2008.
2. *Projekty kulturalne – krok po kroku*, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Sylwia Słowińska.

PROMOCJA I REKLAMA W KULTURZE

Kod przedmiotu: 15.3-WP-PEDD-PRK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student będzie potrafił przedstawić i zanalizować podstawowe pojęcia z zakresu reklamy i promocji. Student będzie umiał wybrać właściwą formę reklamy i opracować plan promocji akcji, imprezy czy wydarzenia kulturalnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy wiedzy o mediach i kulturze popularnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Reklama – podstawowe pojęcia, funkcje i cele. Rodzaje reklamy ze względu na treść i medium. Komercyjna i społeczna reklama w kulturze. Adresat komunikatu reklamowego. Skuteczność i wpływ reklamy. Promocja – definicje, zakres pojęciowy. Promocja i edukacja kulturalna. Działalność samorządów regionalnych i innych podmiotów w sferze promocji kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda projektu, dyskusja, praca w grupach, giełda pomysłów, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma usystematyzowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu reklamy i promocji kultury, obejmującą terminologię, teorię i metody badań	K_W05	Test z progami punktowymi	Ćwiczenia
Potrafi właściwie dobrać metody pracy, środ-	K_U10	Ocena prezentacji	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ki i sposoby postępowania, by w sposób efektywny wywiązać się z zawodowych powinności		Ocena wystąpienia	
Potrafi samodzielnie zdobywać i poszerzać wiedzę z zakresu reklamy i promocji kultury, doskonalić swe umiejętności, korzystając z różnych źródeł i opierając się na nowoczesnych technologiach	K_U04	Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać specjalistycznego języka, budować komunikaty reklamowe, przeprowadzać akcje promocyjne w zakresie kultury, które mają docierać do specjalistów i szerokiego grona odbiorców	K_U07	Ocena prezentacji Ocena wystąpienia	Ćwiczenia
Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej przy pozyskiwaniu wsparcia zewnętrznego dla własnych projektów reklamowych; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pozyskiwaniem dotacji na działania związane z pracą animatora kultury w instytucji prywatnej bądź państwowej	K_K05	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na teście z progami punktowymi (40%) oraz aktywność na zajęciach (20%) ocena prezentacji i wystąpienia (40%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	32
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	100	118
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Heat R., *Reklama: co wpływa na jej skuteczność*, Gdańsk 2006.
2. Kall J., *Reklama*, 2009.
3. Leśniewska A., *Reklama internetowa*, 2009.
4. Levinson J.C., *Reklama partyzancka: efektywna strategia dla małej firmy*, 2006.
5. Pawlicz A., *Promocja produktu turystycznego: turystyka miejska*, 2008.
6. Przydatek E., Przydatek J., *Promocja*, 2007.
7. Sobocińska M., *Zachowania nabywców na rynku dóbr i usług kultury*, 2013.
8. Tymochowicz P., *Biblia skuteczności*, 2007.
9. Wróblewski Ł., *Strategie marketingowe w instytucjach kultury*, 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Kostecka.

TEATR I - WPROWADZENIE DO WIEDZY I PRAKTYKI TEATRALNEJ

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-WIPT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	45	3	II	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	27	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie teoretyczne i praktyczne studenta do pracy w poszerzaniu i pogłębianiu wiedzy i umiejętności w zakresie technik i form teatralnych oraz pracy animacyjnej z grupami teatralnym, a także samodzielnych realizacji. Zapoznanie studenta z podstawowymi technikami i technologią i terminologią teatralną.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do wiedzy z zakresu sztuki teatralnej. Wiedza z zakresu współczesnych poszukiwań teatralnych i sztuk pokrewnych. Zagadnienia etyczne w pracy twórczej z szczególnym uwzględnieniem praktyki teatralnej. Działania teatralne jako narzędzie w pracy animacyjnej. Techniki teatralne w praktyce działań warsztatowych. Technika i technologia teatralna (sprzęt akustyczny, oświetleniowy, audiowizualny). Podstawowe techniki oświetleniowe w technikach teatralnych. Techniki dźwiękowe w działaniach teatralnych. Działania w przestrzeni scenicznej – podstawy i techniki ruchu scenicznego. Techniki rejestracji działań teatralnych. Modele działań teatralnych i performatyki. Przygotowanie działania teatralnego w wybranej technice.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej z wykorzystaniem profesjonalnego sprzętu. Prezentacje, eksperymenty i działania indywidualne oraz grupowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych występujących w grupie teatralnej, istotnych z punktu widzenia animacji grupy teatralnej; ma wiedzę o uczestnikach działalności animacyjno-teatralnej, w tym w szczególności uczestnikach działalności twórczej i animacyjnej w obszarze teatru	K_W07 K_W15	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników grupy teatralnej, wspierać ich aktywność, samodzielność i twórczość	K_U11	Zadania wykonywane indywidualnie	Laboratoria
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w animacji kultury teatralnej, odznacza się dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizacji działań grupy teatralnej; jest przekonany o konieczności i wadze zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej w pracy z grupą teatralną, prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z pracą animatora grupy teatralnej; potrafi współdziałać i pracować w grupie przyjmując w niej różne role; potrafi współpracować i porozumiewać się z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w zakresie teatru	K_K04 K_K05 K_K07	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 70%, realizacja zadania indywidualnego 15%, realizacja zadania grupowego 15%.

Ocena końcowa

Oceną ostateczną jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	32
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	100	118
Łącznie	150	150

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brecht B., *Wartość miodu*, Warszawa 1975.
2. Brook P., *Pusta przestrzeń*, Warszawa 1977.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kłossowicz J., *Tadeusz Kantor: teatr*, Warszawa 1991.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone są w salach teatralnych przy użyciu specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu , oświetleniowego i akustycznego oraz technik i efektów specjalnych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Jarosław Dulęba.

TEATR II - METODYKA PRACY Z GRUPĄ TEATRALNĄ Z REALIZACJĄ ETIUD

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-MPGT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Małgorzata Olejarz lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	45	3	III	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	27	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie kompetencji w zakresie: inicjowania, budowania, integrowania, animowania i prowadzenia grupy teatralnej, umacniania i rozwijania więzi międzyludzkich w grupie, współdziałania w zespole teatralnym, prowadzenia warsztatów twórczych oraz samodzielnego przygotowywania i animowania wraz z grupą małej formy artystycznej (etiudy) prezentowanej przed szerszą publicznością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne zdobyte w ramach przedmiotu: Wprowadzenie do wiedzy i praktyki teatralnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Etap I. Zawiązywanie grupy teatralnej – wzajemne poznawanie się, budowanie zaufania, integracji i poczucia bezpieczeństwa w grupie. Komunikacja w grupie i komunikacja interpersonalna – kształtowanie umiejętności nawiązywania tzw. pierwszego kontaktu, przełamywania barier, aktywnego słuchania, swobodnego wyrażania własnych myśli, emocji i poglądów, otwartości wobec odmienności innych ludzi, prowadzenia rozmów i dyskursów, negocjowania i ustalania stanowisk, rozwiązywania problemów i podejmowania decyzji w grupie – ćwiczenia integracyjno-komunikacyjne i relaksacyjne. Etap II. „Stawanie się wspólnotą” – budowanie poczucia więzi z grupą teatralną, odpowiedzialności za wspólne zadania, kształtowanie tożsamości, odrębności i specyfiki grupy teatralnej; analiza zachowań, działań i procesów zachodzących w grupie – ćwiczenia doskonalące umiejętność współdziałania w grupie teatralnej. Inicjowanie, inspirowanie, kreowanie, animowanie, projektowanie i organizowanie sytuacji, zadań oraz działań twórczych – ćwiczenia pobudzające i stymulujące wyobraźnię twórczą, wyzwalamą ekspresję artystyczną, uruchamiające indywidualne i grupowe działania twórcze. Etap III. Przygotowanie do zespołowej realizacji etiudy artystycznej – ćwiczenia wprowadzające w podstawowe zagadnienia sceniczne, budowanie kompozycji przestrzennej, światło i rytm na scenie, praca ze słowem, animacja przedmiotu, elementarny warsztat aktorski (ćwiczenia głosowe, dykcyjne, ruchowe, ćwiczenia na koncentrację), improwizacja artystyczna, budowanie etiudy z wykorzystaniem

poszczególnych scenicznych środków wyrazu. Kształtowanie umiejętności animowania i koordynowania pracy w teatralnej grupie twórczej między innymi poprzez stworzenie przez każdego studenta własnego zespołu i zrealizowanie wraz z nim samodzielnej etudy artystycznej prezentowanej przed szerszą publicznością.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, warsztatowe ćwiczenia teatralne, gry i zabawy parateatralne, drama, rozmowa, dyskusja, praca w grupach, inscenizacja, giełda pomysłów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych występujących w grupie twórczej – teatralnej, istotnych z punktu widzenia animacji grupy teatralnej; ma wiedzę o uczestnikach działalności animacyjnej, w tym w szczególności uczestnikach działalności twórczej i animacyjnej w obszarze teatru	K_W07 K_W15	Dyskusje panelowe Obserwacja pracy w grupach Ocena zaangażowania w dyskusji	Laboratoria
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników grupy teatralnej, wspierać ich aktywność, samodzielność i twórczość; umie wyznaczać i przyjmować wspólne cele działania grupy teatralnej; potrafi przyjąć rolę lidera grupy teatralnej	K_U11 K_U12	Zadania praktyczne indywidualne oraz grupowe Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Ocena realizacji autorskiej etudy teatralnej studenta i jego pracy z grupą	Laboratoria
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w animacji kultury teatralnej, odznacza się dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizacji działań grupy teatralnej; jest przekonany o konieczności i wadze zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej w pracy z grupą teatralną, prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z pracą animatora grupy teatralnej; potrafi współdziałać i pracować w grupie przyjmując w niej różne role; potrafi współpracować i porozumiewać się z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w zakresie teatru	K_K04 K_K05 K_K07	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta, w tym jego pracy z grupą teatralną Samooocena studenta Ewaluacja wewnętrzna	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie przez studenta pozytywnych ocen z realizacji poszczególnych ćwiczeń/zadań warsztatowych oraz uzyskanie pozytywnej oceny z realizacji końcowej etudy artystycznej, przygotowanej wspólnie z własną grupą teatralną i zaprezentowanej publicznie. Ocena z

laboratorium stanowi średnią arytmetyczną ocen uzyskanych z poszczególnych ćwiczeń/zadań praktycznych i końcowej prezentacji etudy teatralnej.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna przedmiotu – ocena z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	42
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	85	108
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamczyk P., *Gra w teatrze: jak prowadzić dziecięce i młodzieżowe zespoły teatralne*, Kraków 2005.
2. *Grupa bawi się i pracuje: zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych*, red. M. Jachimska, Wrocław 1994.
3. Hartley P., *Komunikacja w grupie*, Poznań 2000.
4. Pankowska K., *Pedagogika dramy: teoria i praktyka*, Warszawa 2000.
5. Szmidt K.J., *Pedagogika twórczości: idee, aplikacje, ady na twórczą drogę*, Kraków 2005.
6. Tyszka J., Zestaw ćwiczeń aktorskich (maszynopis udostępniany studentom).
7. *Warsztaty edukacji twórczej*, red. E. Olinkiewicz, E. Repsch, Wrocław 2001.
8. Way B., *Drama w wychowaniu dzieci i młodzieży*, Warszawa 1997.
9. Wąsiel B., *Elementarny Trening Aktora – dziennik zajęć warsztatowych*, Wąbrzeźno 1992 (maszynopis udostępniany studentom).
10. Wójcik E., *Metody aktywizujące w pedagogice grup*, Kraków 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak

UWAGI:

Zajęcia realizowane w sali teatralnej z oświetleniem scenicznym.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Małgorzata Olejarz.

TEATR III – WARSZTAT TEATRALNO-PEDAGOGICZNY

TEATR III – WARSZTAT TEATRALNO-PEDAGOGICZNY

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-WTP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	45	3	III	Zaliczenie na ocenę	5
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	27	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z praktyką pracy warsztatowej w zakresie działań animacyjnych i pedagogicznych opartych na działaniach związanych z technikami teatralnymi. Wykorzystanie wiedzy metodycznej oraz technik teatralnych w realizacjach indywidualnych i zbiorowych projektów animacyjnych i animacyjno-pedagogicznych. Przygotowanie studentów do pracy z grupą – metody pracy warsztatowej, przygotowanie techniczne, wybór obszarów tematycznych i technik, rozpoznanie środowiska, wybór miejsca i czasu działania, dokumentacja działań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowej metodyki pracy animacyjnej. Opanowanie techniki rejestracji działań teatralnych i dokumentacji pracy z grupą. Umiejętność posługiwania się technikami teatralnymi mogącymi stanowić podstawę działań warsztatowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie się z metodami, technikami i możliwościami pracy warsztatowej. Możliwość realizacji celów animacyjnych i pedagogicznych przy pomocy działań warsztatowych. Etyka w pracy z grupą. Wybór tematu i inspiracji w kierunku realizacji teatralnej. Wybór formy realizacji. Rozpoznanie miejsca i możliwości technicznych realizacji teatralnej. Wybór grupy, rozpoznanie możliwości i praca nad ich poprawą. Podział zadań i przygotowania techniczne. Laboratorium teatralne w zakresie wybranych technik. Przygotowanie i prezentacja wspólnego działania warsztatowego. Realizacja przygotowanego działania warsztatowego opartego o techniki teatralne. Przygotowanie i realizacja działania warsztatowego z grupą „zewnątrzną”. Przygotowanie i prezentacja indywidualnych projektów warsztatowych. Realizacja indywidualnych projektów warsztatowych opartych na wykorzystaniu technik fotograficznych i metodyki animacji kultury. Organizacja i promocja działań warsztatowych i prezentacji teatralnej

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Laboratorium metod pracy z grupą i pracy indywidualnej w wybranych obszarach technik teatralnych. Praca metodą warsztatową w grupie i z grupą „zewnętrzną”. Praca indywidualna i zbiorowa nad realizacją projektu warsztatowego opartego na działaniach teatralnych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych występujących w grupie twórczej – teatralnej, istotnych z punktu widzenia animacji grupy teatralnej; ma wiedzę o uczestnikach działalności animacyjnej, w tym w szczególności uczestnikach działalności twórczej i animacyjnej w obszarze teatru	K_W07 K_W15	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników grupy teatralnej, wspierać ich aktywność, samodzielność i twórczość; umie wyznaczać i przyjmować wspólne cele działania grupy teatralnej; potrafi przyjąć rolę lidera grupy teatralnej	K_U11 K_U12	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w animacji kultury teatralnej, odznacza się dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizacji działań grupy teatralnej; jest przekonany o konieczności i wadze zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej w pracy z grupą teatralną, prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z pracą animatora grupy teatralnej; potrafi współdziałać i pracować w grupie przyjmując w niej różne role; potrafi współpracować i porozumiewać się z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w zakresie teatru	K_K04 K_K05 K_K07	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 70%, realizacja zadania indywidualnego 15%, realizacja zadania grupowego 15%.

Ocena końcowa

Oceną ostateczną jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	32
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	75	93
łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Burzyński T., Osiński Z., *Laboratorium Grotowskiego*, Interpress 1978.
2. Jawłowska A., *Więcej niż teatr*, Warszawa 1988.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baudrillard J., *Symulakry i symulacje*, Warszawa 2005.
2. Welsch W., *Estetyka poza estetyką*, Kraków 2005.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu oświetleniowego, w salach przygotowanych do różnych form realizacji teatralnych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Jarosław Dulęba.

TEATR IV – ANIMACJA DZIAŁAŃ TEATRALNYCH

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-ADzT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	IV	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Realizacja animacyjnych działań teatralnych z różnymi, samodzielnie wybranymi przez studentów grupami społecznymi, których finałem jest prezentacja przed publicznością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie kursów: „teatr I – wprowadzenie do wiedzy i praktyki teatralnej”, „teatr II – metodyka pracy z grupą teatralną z realizacją etuid”, „teatr III – warsztat teatralno-pedagogiczny”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Różne metodyczne koncepcje pracy z amatorskimi grupami teatralnymi. Egzemplifikacje działań animacyjno-teatralnych realizowanych w różnych środowiskach społecznych. Przygotowanie szeroko rozumianego pokazu scenicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, metody ekspresyjne, dyskusje, burza mózgów, formy pokazowe, inscenizacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych występujących w grupie twórczej – teatralnej, istotnych z punktu widzenia animacji grupy teatralnej; ma wiedzę o uczestnikach działalności animacyjnej, w tym w szczególności uczestnikach działalności twórczej i animacyjnej w	K_W07 K_W15	Zadania praktyczne, wykonywane indywidualnie i grupowo Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacje i ocena umiejęt-	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
obszarze teatru		ności praktycznych studenta	
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników grupy teatralnej, wspierać ich aktywność, samodzielność i twórczość; umie wyznaczać i przyjmować wspólne cele działania grupy teatralnej; potrafi przyjąć rolę lidera grupy teatralnej	K_U11 K_U12	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Ocena zaangażowania w dyskusji	Laboratoria
Student utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w animacji kultury teatralnej, odznacza się dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizacji działań grupy teatralnej; jest przekonany o konieczności i wadze zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej w pracy z grupą teatralną, prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z pracą animatora grupy teatralnej; potrafi współdziałać i pracować w grupie przyjmując w niej różne role; potrafi współpracować i porozumiewać się z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w zakresie teatru	K_K04 K_K05 K_K07	Podsumowania Samoocena efektów kształcenia Rozmowa indywidualna ze studentem	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (20%) oraz samodzielne przygotowanie etiudy i zaprezentowanie jej przed publicznością (80%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	70	42
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych, wystąpienia)	75	103
łącznie	145	145
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Chybicka A., *Psychologia twórczości grupowej*, Kraków 2006.
2. *DLA animacja kultury, metody/działania/inspiracje*, Warszawa 2005.
3. Olinkiewicz E., Repsch E., red., *Warsztaty edukacji twórczej*, Wrocław 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

EDUKACJA MIĘDZYKULTUROWA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-EdMK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zrozumienie podstawowych dylematów edukacji i komunikacji międzykulturowej. Poznanie programów edukacyjnych w zakresie przedmiotu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Podstawowe pojęcia – tożsamość kulturowa, narodowa, obszary komunikacji międzykulturowej (czas, przestrzeń, sens). Bariery w komunikacji międzykulturowej – uprzedzenia, stereotypy, nietolerancja, ksenofobia. Edukacja międzykulturowa; edukacja szkolna – regionalizm i edukacja międzykulturowa.

Ćwiczenia

Programy edukacyjne realizowane przez stowarzyszenia i organizacje non profit. Pogranicze i Euroregion. Wielokulturowość w Polsce: mniejszości etniczne i narodowe, uchodźcy, repatrianci, imigranci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – autorskie prezentacje projektów studentów, praca w grupach, analiza przypadku, gry symulacyjne, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę z zakresu edukacji międzykulturowej, umie wskazać jej teoretyczne i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi. Zna antropologiczne i kulturowe podstawy komunikacji międzykulturowej. Ma wiedzę na temat szeroko pojętej wielokulturowości, zna grupy budujące polską wielokulturowość, zna ich pochodzenie, dynamikę rozwoju, relację z większością. Ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań na polu edukacji i komunikacji międzykulturowej	K_W04 K_W07 K_W10 K_W12	Test zaliczeniowy z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady
Potrafi sprawnie operować wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania działań praktycznych; potrafi trafnie dobrać projekt edukacyjny i skonstruować wniosek o dofinansowanie z Euroregionu	K_U08 K_W10	Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena wystąpienia Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi kompetencje komunikacyjne wykorzystać do współpracy z profesjonalistami jak i osobami nie będącymi fachowcami w zakresie edukacji międzykulturowej	K_K07	Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Ćwiczenia

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają: aktywność na zajęciach (40%) ocena prezentacji i wystąpienia (40%) frekwencja (20%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	32

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	100	118
Łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hall E.T., *Taniec życia*, Warszawa 1999.
2. Hall E.T., *Poza kulturą*, Warszawa 2001.
3. Kapciak A., Koprowicz L., Tyszka A., *Komunikacja międzykulturowa – zderzenia i spotkania*, Warszawa 1996.
4. *Mała ojczyzna: kultura, edukacja, rozwój lokalny*, red. W. Theiss, Warszawa 2001.
5. Mikułowski-Pomorski J., *Komunikacja międzykulturowa*, Kraków 1999.
6. Nikitorowicz J., *Edukacja międzykulturowa: kreowanie tożsamości dziecka*, Gdańsk 2007.
7. Nikitorowicz J., *Edukacja regionalna i międzykulturowa*, Warszawa 2009.
8. Hofstede G., Hofstede G.J, Minkov M., *Kultury i organizacje*, Warszawa 2011.
9. *Pogranicze polsko- niemieckie na tle granic i pograniczy europejskich*, red. J. Jańczak, M. Muśiał-Karg, L. Wojnicz, Poznań 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Kostecka.

RUCH W TEATRZE

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-RwT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest uposażenie studentów w kompetencje z zakresu technik i form ruchowych możliwych do zastosowania w szeroko rozumianych działaniach teatralnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zastosowanie ruchu w teatrze. Ruch jako niewerbalna forma komunikacji. Dramaturgia ruchu w budowaniu scen teatralnych. Poszukiwanie indywidualnych schematów ruchowej wypowiedzi scenicznej. Praca z rekwizytem oraz światłem w teatrze ruchu. Intencjonalność ruchu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej z wykorzystaniem profesjonalnego oświetlenia. Prezentacje, eksperymenty i działania teatralno-ruchowe indywidualne oraz grupowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych występujących w grupie teatralnej, istotnych z punktu widzenia animacji grupy teatralnej; ma wiedzę o uczestnikach działalności animacyjnej, w tym w szczególności uczestnikach działalności	K_W07 K_W15	Zadania praktyczne, wykonywane indywidualnie i grupowo Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
twórczej i animacyjnej w obszarze teatru ruchu		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników grupy teatralnej oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu i pogłębianiu wiedzy	K_U11	Dyskusje dot. twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu podstaw ruchu scenicznego, rozumie potrzebę doskonalenia się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samooceena studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć. Rozmowa i dyskusje panelowe Rozmowa indywidualna ze studentem	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%) oraz pozytywna ocena z wykonanych zadań (50%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć; studiowanie literatury; przygotowanie : projektu, prezentacji, wystąpienia)	60	74
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Erhard T., *Mowa ciała*, Wrocław 1998.
2. Franklin E., *Świadomość ciała: wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu*, Warszawa 2007.
3. Grotowski J., *Źródła, inspiracje, konteksty*, Gdańsk 1998.

4. *Słownik Wiedzy o Teatrze*, Bielsko-Biała 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TEORIE KULTURY I ANIMACJI Z METODYKA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-TMAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ,
dr Marek Zadłużny lub inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	I	Egzamin	6
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoriami kultury, jej składnikami, społecznymi i filozoficznymi uwarunkowaniami wyodrębniania kultur i subkultur, ich typologicznym zróżnicowaniem, zapoznanie ze specyficznym językiem dyscyplinowym ujmującym zakres pojęciowości z różnych obszarów kultury i animacji. Zapoznanie studentów z genezą i obszarem definicyjnym animacji kultury oraz jej współczesnych kontekstów i przestrzeni praktyki społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Niezaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji, metodyka animacji kultury, instytucje kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Geneza i eksplikacja pojęcia animacja kultury; role społeczno-zawodowe animatorów kultury; projektowanie działań animacyjnych w różnych środowiskach społecznych; zasady, metody, formy i techniki pracy animatora w powiązaniu z różnymi strategiami animacji kultury; uczestnicy działalności kulturalnej i animacyjnej, w tym specyfika, formy i typologia amatorskiego ruchu artystycznego; działalność imprezowa – klubowa i masowa; instytucje animacji kultury i inne przestrzenie życia społecznego objęte działaniami animacyjnymi. Teorie kultury w różnym ujęciu dyscyplinowym: antropologicznym, socjologicznym, pedagogicznym, psychologicznym i filozoficznym. Szerokie i wąskie rozumienie kultury. Teorie wartości jako ramy strategii animacji kultury oraz strategii upowszechnienia kultury. Zagadnienie semiotyki w procesie społecznego komunikowania – tworzenia, przekazywania i odbierania treści kultury.

Ćwiczenia

Społeczne uczestnictwo w kulturze – jego uwarunkowania i korelaty. Problematyka czasu wolnego i jego konteksty a modelowanie projektów animacyjnych. Transmisja wzorów kultury w relacjach międzygeneracyjnych, instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych, profesjonalnych i amatorskich. Kultura wysoka i niska, elitarna i popularna, uniwersalna i lokalna, kontrkultura, subkultury i kultura alternatywna. Problematyka potrzeb kulturalnych. Geneza animacji kultury: pedagogika humanistyczna, postmodernizm, pedagogika społeczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – metoda podająco-systematyzująca.

Ćwiczenia – metoda prezentacji i metoda gier symulacyjnych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę na temat dziedzin kultury symbolicznej, subkultur, potrafi ją zastosować do analizowania różnicowań kulturowych różnych kategorii społecznych, zna terminologię z zakresu różnych teorii kultury i animacji i potrafi zdefiniować wiodące ujęcia kultury, zna metodykę pracy kulturalnej i animacyjnej	K_W05	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych jako aktorach procesu animacyjnego i instytucjach kultury z punktu widzenia aktywności kulturalnej różnych grup społecznych	K_W08	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach społecznych biorących udział w procesie animacji społeczno-kulturalnej	K_W13	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu działalności kulturalnej i animacji kultury w Polsce i wybranych krajach Europy	K_W14	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z pedagogiki, socjologii i antropologii kultury do rozwiązywania złożonych problemów uczestnictwa w kulturze i animacji kultury, potrafi diagnozować potrzeby i motywy uczestnictwa w działalności kulturalnej i animacyjnej, potrafi projektować działalność animacyjną	K_U02	Obserwacja studenta podczas problemowej dyskusji panelowej	Ćwiczenia
Potrafi wybrać i zastosować właściwą metodę, technikę i strategię animacji kultury dla efektywnego aktywizowania różnych pod-	K_U10	Test z progami punktowymi	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
miotów procesów animacyjnych			
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwań autorskich strategii uczenia się przez całe życie	K_U11	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena zaangażowania w wykłady, dyskusję	Ćwiczenia
Docenia znaczenie nauk o kulturze dla rozwoju jednostki i tworzenia więzi w środowiskach społeczno-kulturalnych, ma pozytywne nastawienie do ciągłego modernizowania wiedzy z zakresu kultury i metodyki animacji jako podstaw warsztatu animatora kultury	K_K03	Test z progami punktowymi	Wykłady
Odnacza się odpowiedzialnością za przygotowanie się do zadań profesjonalnych, czuje się odpowiedzialny za animowane podmioty i dokonywanie selekcji wartości kulturowych, akceptuje konieczność współpracy ze specjalistami z różnych dziedzin w planie działań animacyjnych	K_K06	Samooceńca studenta podsumowująca semestr Ewaluacja wewnętrzna	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Zakres wiadomości objętych treściami wykładu audytoryjnego wraz z treściami pochodzącymi z pracy własnej studenta będą sprawdzone testem jednokrotnego wyboru z progami punktowymi przy czym warunkiem uzyskania zaliczenia jest osiągnięcie minimalnej liczby punktów stanowiącej 60% możliwych do uzyskania w teście.

Ćwiczenia

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywność na ćwiczeniach (50%) oraz praca problemowa z zakresu metodyki animacji kultury (50%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu uzyskaną w teście z progami punktowymi

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	53	32
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji, wystąpienia)	105	131
łącznie	163	163

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Burszta W., *Antropologia kultury: tematy, teorie, interpretacje*, Poznań 1998.
2. Czerwiński M., *Kultura i jej badanie*, Ossolineum 1985.
3. Dyczewski L., *Animator kultury lokalnej*, [w:] *Kultura polska w procesie przemian*, Lublin 1993.
4. Gajda J., Żardecki W., red., *Dylematy animacji kulturalnej*, Lublin 2001.
5. Gajda J., red., *Animacja kulturalna jako problem pedagogiczny*, Lublin 1994.
6. Grad J., Karczmarek U., *Organizacja i upowszechnianie kultury w Polsce: zmiany modelu*, Poznań 1996.
7. Jakubowski W., *Edukacja w świecie kultury popularnej*, Kraków 2006..
8. Jankowski D., Kargul J., Kowalewski F., Przyszczypkowski K., *Podstawy działalności kulturalno-oświatowej*, Poznań 1996.
9. Jankowski D., *Wychowawcze perspektywy działalności kulturalno-oświatowej*, Poznań 1988.
10. Jedlewska B., *Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych*, Lublin 2001.
11. Kargul J., *Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej*, Toruń 1997.
12. Kargul J., *Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej*, Toruń 1997.
13. Kłoskowska A., red., *Encyklopedia kultury polskiej XX wieku: pojęcia i problemy kultury*, Wrocław 1991 i następne.
14. Kłoskowska A., *Kultura masowa*, Warszawa 1982.
15. Kopczyńska M., *Animacja społeczno-kulturalna*, Warszawa 1993.
16. Nowicka E., *Świat człowieka – świat kultury*, Warszawa 2006.
17. Strinati D., *Wprowadzenie do kultury popularnej*, Poznań 1998.
18. Tyszka A., *Ideaty i interesy kultury*, Warszawa 1987.
19. Tyszka A., *Uczestnictwo w kulturze: o różnorodności stylów życia*, Warszawa 1972

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Przedmiot jest syntezą dwóch przedmiotów: „teorii kultury i animacji” oraz „metodyki animacji kultury” i stanowi ścieżkę „b” dla studentów nie będących absolwentami animacji kultury.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ.

WIEDZA O KULTURZE POPULARNEJ I MEDIACH

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDD-PoKM
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
 Prowadzący: dr Jolanta Kostecka lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu wybranych koncepcji kultury współczesnej. Poznanie przemian w obrębie kultury symbolicznej. Znajomość i krytyczna analiza tekstów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem przekazów medialnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozumienie podstawowych pojęć z zakresu kultury popularnej. Historia i rozwój kultury popularnej. Powtórzenie jako podstawowy mechanizm kultury popularnej – nostalgia za PRL-em. Amerykanizacja kultury popularnej. Konsumpcjonizm we współczesnych modelach życia.

Ćwiczenia

Rola mediów masowych w upowszechnianiu wzorów kultury. Uniwersalność i globalizacja kultury popularnej. Telewizja i gatunki kultury popularnej. Paleo i Neotelewizja. Kultura w sieci. Nowe media. Twórczość w Internecie – blog artystyczny, powieść hipertekstowa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – konwencjonalny i konwersatoryjny.

Ćwiczenia – prezentacja tematu, udział w zajęciach, praca z tekstem źródłowym, zajęcia terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma usystematyzowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu kultury popularnej i mediów obejmująca terminologię, teorię i metody badań	K_W03	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesu komunikowania medialnego, jego funkcjonowania, oddziaływania społecznego	K_W08	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Ma rozszerzoną wiedzę na temat podmiotów komunikacji medialnej (nadawca, odbiorca) oraz uczestników kultury popularnej	K_W10	Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi sprawnie operować wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania działań praktycznych	K_U08	Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi kompetencje komunikacyjne wykorzystać do współpracy z profesjonalistami jak i osobami nie będącymi fachowcami w zakresie kultury popularnej i mediów	K_K07	Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają: aktywność na zajęciach (40%) ocena prezentacji (40%) frekwencja (20%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	50	74
łącznie	100	100

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bard A., Söderqvist J., *Netokracja, Re: internet – społeczne aspekty medium*, Warszawa 2006.
2. Dobek-Ostrowska B., Faras J., Ociepka B., red., *Teoria i praktyka propagandy*, Wrocław 1995.
3. *Encyklopedia kultury polskiej: pojęcia i problemy wiedzy o kulturze*, red. A. Kłoskowska.
4. Filiciak M., *Wirtualny plac zabaw: gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej*, Warszawa 2006.
5. Gajda J., Juszcak S., Siemieniecki B., Wenta K., red., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
6. Gałuszka M., *Między przyjemnością a rytuałem: recepcja serialu telewizyjnego*, Łódź 1996.
7. Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy prasy, radia i telewizji*, Kraków 2000.
8. Godzic W., *Telewizja jako kultura*, Kraków 1999.
9. Jenkins H., *Kultura konwergencji*, Warszawa 2006.
10. Kłoskowska A., *Kultura masowa: krytyka i obrona*, Warszawa 1980.
11. Kochan J., *Życie codzienne w matriksie: filozofia społeczna ponowoczesności*, Scholar 2007
12. Krajewski M., *Kultury kultury popularnej*, Poznań 2005.
13. *Kultura masowa*, red. C. Miłosz, Kraków 2002.
14. Manowicz L., *Język nowych mediów*, Warszawa 2006.
15. Mathews G., *Supermarket kultury*, Warszawa 2005.
16. *Nowa audiowizualność*, red. E. Wilk, I. Pastyrzak-Kolesińska, Kraków 2008.
17. *Nowe media w komunikacji społecznej XX w.*, red., M. Hopfinger, Warszawa 2002.
18. *Podglądanie Wielkiego Brata*, red. W. Godzic, Kraków 2001.
19. Strinati O., *Wprowadzenie do kultury popularnej*, Poznań 1995.
20. Virilio P., *Bomba informacyjna*, Warszawa 2006.
21. Wilkoszewska K., *Piękno w sieci: estetyka a nowe media*, Kraków 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Kostecka.

4b. Moduł specjalnościowy – Edukacja elementarna i edukacja medialna, Edukacja elementarna i wspieranie dzieci w rozwoju zdolności

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.5-WP-PEDD-DP	Diagnoza pedagogiczna	30/18	3	ZO	III
2.	05.5-WP-PEDD-IPE	Innowacje w pedagogice elementarnej	30/18	2	ZO/ZO	IV
3.	05.5-WP-PEDD-MPOW	Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej	30/18	2	ZO	IV
4.	05.5-WP-PEDD-OPE	Oświata i polityka edukacyjna	30/18	2	ZO	IV
5.	05.6-WP-PEDD-PSE	Pedagogika specjalna	30/18	2	ZO/ZO	I
6.	05.1-WP-PEDD-PPOO	Podstawy prawne i organizacyjne oświaty	30/18	2	ZO	IV
7.	05.0-WP-PEDD-PRS	Praktyka pedagogiczna w klasach I-III	25/25	1	ZO	III
8.	05.0-WP-PEDD-PRP	Praktyka pedagogiczna w przedszkolu	25/25	1	ZO	III
9.	14.0-WP-PEDD-PROS	Profilaktyka społeczna	30/18	2	ZO/ZO	III
10.	05.5-WP-PEDD-TPEP	Teoretyczne podstawy pedagogiki przedszkolnej	45/27	4	E/ZO	I
11.	05.6-WP-PEDD-TPIK	Teoretyczne podstawy integracji w kształceniu	30/18	4	E/ZO	III
12.	05.5-WP-PEDD-TPEW	Teoretyczne podstawy pedagogiki wczesnoszkolnej	45/27	4	E/ZO	II
13.	05.5-WP-PEDD-DZK	Dydaktyka zajęć komputerowych w klasach IV-VI	60/36	3	ZO/ZO	III
14.	05.5-WP-PEDD-KEEM	Komputer w edukacji elementarnej z metodyką	30/18	2	ZO	III
15.	05.5-WP-PEDD-PMZ	Pedagogika mediów z metodyką	15/9	2	ZO	II
16.	05.0-WP-PEDD-PRPN	Praktyka pedagogiczna zajęć komputerowych w edukacji elementarnej	60/60	4	ZO	III
17.	05.0-WP-PEDD-PRSP	Praktyka pedagogiczna zajęć komputerowych w klasach IV-VI	60/60	4	ZO	VI
18.	05.5-WP-PEDD-DPDZT	Diagnoza pedagogiczna dzieci zdolnych i twórczych	15/9	3	ZO	III
19.	05.5-WP-PEDD-MZPP	Metodyka zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych	30/18	3	ZO/ZO	III
20.	05.5-WP-PEDD-PZT	Pedagogika zdolności i twórczości	30/18	2	E/ZO	II
21.	05.5-WP-PEDD-PDZT	Praca z dzieckiem zdolnym i twórczym	30/18	3	ZO/ZO	III
22.	05.5-WP-PEDD-PRPZT	Praktyka pedagogiczna w placówkach pozaszkolnych	60/60	4	ZO	IV

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-DP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy i umiejętności projektowania i poprawnego przeprowadzania badań służących diagnozie pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, teorii wychowania, pedagogiki rodziny, pedagogiki opiekuńczej, psychologii ogólnej, psychologii rozwoju, metod i technik badań pedagogicznych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznawcze podstawy diagnozy. Definicje diagnozy, przedmiot diagnozy, źródła poznania diagnostycznego. Typy diagnoz, etapy diagnozy, diagnoza pełna i niepełna. Systematyka rodzajów cech diagnozowanych przedmiotów. Znaczenie cech dla stawianych diagnoz. Szczegółowe aspekty diagnozy pedagogicznej. Specyfika diagnozy pedagogicznej na tle innych diagnoz, etapy diagnozy pedagogicznej i funkcje. Etyczne aspekty diagnozy pedagogicznej. Podstawowe środowiska wychowawcze i ich charakterystyka. Kontakt diagnostyczny. Cechy kontaktu diagnostycznego. Podstawowe wskaźniki prawidłowego i pozornego kontaktu diagnostycznego. Techniki nawiązywania i podtrzymywania kontaktu diagnostycznego. Opór w kontakcie diagnostycznym i sposoby przezwyciężania go. Diagnoza sytuacji dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji socjalno-wychowawczej dziecka w rodzinie. Diagnoza potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia w rodzinie. Diagnoza przypadków przemocy wobec dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji dziecka w szkole. Diagnoza gotowości szkolnej dziecka. Diagnoza edukacyjna. Diagnoza sytuacji społecznej w klasie szkolnej. Diagnoza zachowania się dziecka w szkole. Wzory narzędzi diagnostycznych. Analiza i interpretacja rysunków dzieci. Samodzielne konstruowanie narzędzi diagnostycznych. Konstruowanie kwestionariusza ankiety i kwestionariusza wywiadu w celu zdiagnozowania wybranych obszarów rzeczywistości pedagogicznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metoda projektu, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, inscenizacja, praca in-

dywidualna, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna różne środowiska wychowawcze, dostrzega ich specyfikę i rozumie procesy w nich zachodzące	K_W13	Kolokwium z progami punktowymi	Ćwiczenia
Posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych (diagnostycznych)	K_W04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne oraz analizować ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Ocena pracy w grupach	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną, analizować i interpretować problemy pedagogiczne	K_U02	Ocena pracy w grupach	Ćwiczenia
Potrafi przygotować i przeprowadzić badania diagnostyczne sytuacji rodzinnej oraz szkolnej dziecka, sformułować wnioski	K_U06	Ocena pracy w grupach	Ćwiczenia
Ma świadomość istnienia etycznego wymiaru badań pedagogicznych	K_K05	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń: ocena zostanie wystawiona na podstawie pracy studenta na zajęciach (aktywność) oraz kolokwium.

Ocena końcowa

Ocena końcowa to ocena uzyskana z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	45	57
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jarosz E., *Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego*, Katowice 2004.
2. Jarosz E., Wysocka E., *Diagnoza psychopedagogiczna: podstawowe problemy i rozwiązania*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Badura J., Lepalczyk I., *Elementy diagnostyki pedagogicznej*, Warszawa 1987.
2. Konarzewski S., *Jak uprawiać badania oświatowe: metodologia praktyczna*, Warszawa 2000.
3. Niemierko B., *Diagnostyka edukacyjna*, Gdańsk 1998.
4. Skulicz D., *Diagnozowanie pedagogiczne*, [w:] *Orientacje w metodologii badań pedagogicznych*, red. S. Palka, Kraków 1998.
5. Wallon P., Cambier A., Engelhart D., *Rysunek dziecka*, Warszawa 1993.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Aneta Rudzińska-Rogoża.

INNOWACJE W PEDAGOGICE ELEMENTARNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-IPE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	2	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu innowacji pedagogicznych. Kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej. Zapoznanie z możliwościami innowacyjnej pracy nauczyciela z dziećmi. Kształcenie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania własnego programu opartego na autorskiej koncepcji pracy z małym dzieckiem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz pedagogiki zdolności i twórczości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Nurt progresywizmu i nowego wychowania oraz ich znaczenie dla współczesnej edukacji. Źródła, mechanizmy i cele innowacji. Proces zmian społecznych determinujący modernizowanie edukacji. Kierunki przemian w oświacie światowej. Przemiany oświatowe w Polsce. Edukacja alternatywna w Polsce. Ruch innowacyjny w Polsce (od okresu międzywojennego do dziś). Instytucjonalne uwarunkowania innowacji. Szkoła organizacją innowacyjną. Funkcje rozwojowe systemu oświatowego. Piśmiennictwo pedagogiczne czynnikiem inspirującym innowację. Rola nauk pedagogicznych w procesie innowacyjnym. Kompetencje twórcze nauczyciela. Praca pedagogiczna jako twórczość nauczyciela. Działalność innowacyjna procesem badawczym. Rola nauczyciela w procesie innowacyjnym. Nauczyciel innowatorem. Nauczanie przez eksperymentowanie. Pedagogika zabawy. Sens pedagogiki Marii Montessorii. Pedagogika C. Freineta. Kinezylogia Edukacyjna Paula E. Dennisona. Szkoły twórczości. Tworzenie programów autorskich. Idea pluralizmu programowego i jej skutki dla edukacji małego dziecka: klasyczne, romantyczne i ponowoczesne podejście do programu. Programy własne w świetle ustaw oświatowych. Podstawy filozoficzne, psychologiczne, socjologiczne konstruowania programów. Planowanie programu: jego struktura, etapy i fazy pracy. Zasady pracy nad programem autorskim. Cele programu kształcenia – ich definiowanie, sposoby formułowania, operacjonalizacja i

osiąganie. Materiał nauczania: selekcja i gradacja treści kształcenia; wiedza szkolna i pozaszkolna. Procedura oceniania uczniów: strategie oceniania, ujęcie metodyczne i ideologiczne, ocena opisowa i bieżąca. Projektowanie rozwiązań praktycznych i ewaluacja programu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Ćwiczenia – podające (praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym); problemowe (dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne), praktycznego działania (projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, projekty i prezentacje multimedialne).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student zna, wymieni i scharakteryzuje poszczególne rodzaje innowacji pedagogicznych (naśladowcze, produkcyjne, rzeczowe, inwencyjne) Rozumie historyczne, społeczne i polityczne źródła innowacji pedagogicznych. Zna cele, zadania i funkcje innowacji pedagogicznych oraz potrzebę i możliwości ich zastosowania we współczesnych warunkach w pracy z dzieckiem	K_W01	Praca pisemna Dyskusja Sprawdzian	Wykłady
Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu innowacji pedagogicznych oraz połączyć ją z innymi dyscyplinami pedagogicznymi (historia i teorią wychowania, dydaktyką itp.) w celu analizowania i interpretowania złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych a także diagnozowania i projektowania działań pedagogicznych w pracy z dzieckiem	K_U02	Kolokwium Projektowanie zadań i sytuacji edukacyjnych Projekt innowacji	Wykłady Ćwiczenia
Skonstruuje program własny do pracy z dziećmi, docenia znaczenie innowacji pedagogicznych dla rozwoju dziecka i oświaty, buduje swój warsztat pracy pedagogicznej	K_K03	Projektowania zadań i sytuacji edukacyjnych Prezentacja multimedialna Projekt innowacji	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na ocenę na podstawie aktywnej obecności i dyskusji studentów (25%), skonstruowanego projektu innowacji (25%), pracy pisemnej (25%) i sprawdzianu (25%).

Ćwiczenia

Zaliczenie na ocenę na podstawie kolokwium pisemnego (25%), projektowania zadań i sytuacji edukacyjnych (25%), prezentacji multimedialnej do wybranego zagadnienia (25%) aktywnej obecności studentów (25%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen z wykładów i ćwiczeń, która obejmuje: 50% oceny uzyskanej z wykładu oraz 50% oceny uzyskanej z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji, projektu)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Barański Cz., *Uwarunkowania działalności innowacyjnej nauczycieli*, Warszawa 1986.
2. Figiel M., *Szkoły autorskie w Polsce*, Kraków 2001.
3. Komorowska H., *O programach prawie wszystko*, Warszawa 1999.
4. Lesiak-Laska, *Uwarunkowania i efekty innowacji pedagogicznych nauczycieli klas początkowych*, Rzeszów 1998.
5. Magda-Adamowicz M., *Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej*, Zielona Góra 2009.
6. Nęcka E., *Psychologia twórczości*, Gdańsk, 2001.
7. Szmidt K.J., *Pedagogika twórczości*, Gdańsk 2007.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Magda-Adamowicz M., Paszenda I., *Treningi twórczości a umiejętności zawodowe*, Toruń 2011.
2. Popek S., *Psychologia twórczości plastycznej*, Kraków 2010.
3. Uszyńska-Jarmoc J., *Twórcza aktywność dziecka: teoria, rzeczywistość, perspektywy rozwoju*, Białystok 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ.

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-MPOW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Elżbieta Turska, dr Anna Szczesna lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie i adekwatne, refleksyjne zastosowanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć); uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do pracy z grupą: ustalenie kontraktu grupowego. Zasady funkcjonowania grup, zasady integracji grupy, dynamika rozwoju grupy. Podstawowe problemy komunikacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Bariery komunikacyjne i ich znaczenie w procesie wychowania. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych. Agresja, asertywność, uległość w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Wykorzystanie zachowań asertywnych w relacjach wychowawczych. Budowanie obrazu własnej osoby w oparciu o relacje w grupie. Wzmacnianie poczucia własnej wartości. Dokumentacja w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Samodzielna realizacja zajęć wychowawczych według przygotowanych scenariuszy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi generować praktyczne rozwiązania problemów pedagogicznych, ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U09	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena projektu zajęć opiekuńczo-wychowawczych Ocena prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U08	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych	Ćwiczenia
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy zawodowej	K_U10	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych	Ćwiczenia
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K05	Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	Brak	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena projektu zajęć opiekuńczo-wychowawczych	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną, która jest średnią ocen: 1) ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość) (30%), 2) ocena samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form

organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą) (30%), 3) ocena aktywnego udziału w zajęciach (40%).

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	25	35
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka: wybrane zagadnienia teorii, metodyki i praktyki opiekuńczo-wychowawczej*, Zielona Góra 2004.
2. Gajewska G., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga*, Zielona Góra 2007.
3. Kamińska U., *Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej*, Katowice 2002.
4. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dąbrowska-Jabłońska I., red., *Terapia dzieci i młodzieży: metody i techniki pomocy psychopedagogicznej*, Kraków 2006. Gajewska G., Doliński A., Szczęśna A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty zajęć wychowawczych z dziećmi i młodzieżą*, T. I-XII, Zielona Góra 2002-2011.
3. Hamer H., *Klucz do efektywności nauczania*, Warszawa 1994.
4. Król-Fijewska M., *Stanowczo, łagodnie, bez lęku*, Warszawa 2007.
5. Nęcka E., *Trening twórczości: podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli*, Kraków 1998. Schenk C., *Relaksacja-sposób na stres*, Warszawa 1996.
6. Oyster C.K., *Grupy*, Poznań 2002.
7. Vopel K., *Jak pobudzić kreatywność grupy*, Kielce 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Elżbieta Turska.

OŚWIATA I POLITYKA EDUKACYJNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-OPE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Zakładu Historii
Wychowania i Nauk Pomocniczych Pedagogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie, wyjaśnienie i ocena problemów oświaty i polityki edukacyjnej w okresie ograniczonej suwerenności Polski; zapoznanie z tendencjami przemian zachodzących w ideach oraz modelu kształcenia i wychowania pod wpływem transformacji ustrojowej; ukazanie oraz scharakteryzowanie zmian w szkolnictwie w wyniku reformy szkolnej 1999 roku, ze szczególnym uwzględnieniem celów i założeń edukacji poszczególnych szczebli szkolnictwa, dylematów związanych z ich realizacją oraz koncepcji modernizacyjnych projektu reformy; przedstawienie polityki edukacyjnej w Polsce w świetle unijnych uwarunkowań; rozpoznanie, nakreślenie i ocena głównych tendencji w przyjmowanych aktualnie rozwiązaniach edukacyjnych oraz ukazanie ich społecznych konsekwencji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych zagadnień z historii wychowania, pedagogiki, współczesnych tendencji w organizacji i kierowaniu placówkami edukacyjnymi.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polityka oświatowa – istota, cele, obszary zainteresowań. Typy polityki oświatowej. Oświata i polityka edukacyjna w ładzie monocentrycznym. Przemiany w oświacie i polityce edukacyjnej w czasach transformacji ustrojowej – obszary patologii i kryzysu, postulaty i koncepcje zmian. Reforma oświatowa z 1999 roku – zmiany w założeniach, podstawach formalno-prawnych, organizacyjnych i merytorycznych edukacji przedszkolnej, szkole podstawowej i gimnazjum. Struktura i zasady funkcjonowania systemu oświatowego w wybranych krajach UE. Polityka kadrowa – status, prawa i obowiązki nauczyciela, wymagania kwalifikacyjne. Polityka oświatowa Unii Europejskiej. Związkowa organizacja nauczycielska – historia, podstawy formalno-prawne działalności, cele i zadania, obszary działalności. Aktualne problemy oświaty i polityki edukacyjnej. Wybór problematyki przez studentów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozpoznaje i opisuje poszczególne typy polityki oświatowej; wskazuje na różnice w polityce edukacyjnej przed i po transformacji ustrojowej z 1989 roku; opisuje i wyjaśnia historyczne i kulturowe uwarunkowania obecnego kształtu systemu oświatowego w Polsce; wskazuje i określa aktualne problemy polityki edukacyjnej w Polsce; orientuje się w głównych założeniach polityki kadrowej; zna prawa i obowiązki nauczyciela oraz wymagane kwalifikacje zawodowe; zna główne założenia polityki oświatowej UE	K_W03	Prezentacja Kolokwium	Wykłady
Zna główne założenia, cele i kierunki rozwoju oświaty w Polsce oraz organizacji instytucji edukacyjnych w Polsce oraz związkowej organizacji nauczycielskiej	K_W10	Prezentacja Kolokwium	Wykłady
Zna strukturę i zasady funkcjonowania systemu oświatowego w Polsce oraz wybranych krajach UE	K_W14	Kolokwium	Wykłady
Ma pogłębioną wiedzę na temat prawno - organizacyjnych założeń funkcjonowania instytucji edukacyjnych w Polsce oraz związkowej organizacji nauczycielskiej; potrafi zebrać i przetworzyć informacje na temat wybranego zagadnienia z zakresu polityki edukacyjnej i kadrowej w Polsce oraz polityki oświatowej UE	K_W16	Prezentacja Kolokwium	Wykłady
Potrafi dokonać historycznego rysu polityki oświatowej w Polsce przed i reformie z 1999 roku; potrafi wyjaśnić i zinterpretować aktualne założenia polityki edukacyjnej i kadrowej; potrafi zdiagnozować i racjonalnie ocenić stan poszczególnych ogniw systemu szkolnictwa w Polsce pod względem organizacyjno-prawnym oraz strukturalno-funkcjonalnym, a także ocenić perspektywiczne plany jego rozwoju; potrafi określić rolę i znaczenie nauczycielskiej organizacji związkowej	K_U07	Prezentacja Kolokwium	Wykłady
Jest świadom poziomu swojej wiedzy z zakresu polityki oświatowej i edukacyjnej w Polsce i polityki UE; jest chętny do ustawicznej aktualizacji wiedzy na temat bieżącej polityki	K_K02	Aktywizacja na wykładach Prezentacja Kolokwium	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

oświatowej, praw i obowiązków nauczyciela oraz śledzenia zmian w formalno-prawnych i organizacyjnych w systemie oświatowym

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na ocenę na podstawie systematycznego uczestnictwa w wykładach, przeprowadzenia wykładu w formie prezentacji, kolokwium.

Ocena końcowa

Ocena końcową jest ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	15	25
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hejnicka-Bezwińska T., *O zmianach w edukacji: konteksty, zagrożenia i możliwości*, Bydgoszcz 2000.
2. Hellwig J., *Historia wychowania*, Poznań 1994.
3. *Jak organizować edukację w szkole podstawowej?*, Warszawa 2008.
4. Klus-Stańska D., *Sensy i bezsensy wczesnej edukacji*, Olsztyn 2005.
5. Kwaśniewska M., Ratajek Z., red., *Edukacja elementarna w zintegrowanym systemie szkolnym*, Kielce 2004.
6. Kwieciński Z., *Socjopatologia edukacji*, Warszawa 1992.
7. Mazińska M., *Polityka oświatowa unii europejskiej*, Warszawa 2005.
8. Muszkieta R., *Nauczyciel w reformującej się szkole*, Poznań 2001.
9. Pilch T., *Przemiany oświaty*, Warszawa 1995.
10. Radziejewicz J., *Edukacja alternatywna*, Warszawa 1992.
11. Skałdanowski H., *Awans zawodowy nauczyciela*, Toruń 2000.
12. Szefer E., *Aktualne problemy edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej*, Bydgoszcz 2001.
13. Waśko P., Wrońska M., Zduniak A., red., *Polski system edukacji po reformie 1999 roku: stan*,

perspektywy, zagrożenia, Poznań-Warszawa 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Awans zawodowy nauczyciela: przepisy, procedury, przykłady*, Jelenia Góra 2001.
2. Hejnicka-Bezwińska T., *Zarys historii wychowania (1944-1989)*, Kielce 1996.
3. Kryńska E.J., Mauersberg S.W., *Indoktrynacja młodzieży szkolnej w Polsce w latach 1945-1956*, Białystok 2003.
4. Semków P., red., *Propaganda PRL*, Gdańsk 2004.
5. Stankiewicz R., red., *Nauczyciel, opiekun, wychowawca (tradycje – teraźniejszość – nowe wyzwania)*, Poznań-Zielona Góra 2002.
6. Tadeusiewicz G., *Edukacja w Europie*, Warszawa 1997.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Edyta Kahl.

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-PSE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr M. Czerwińska, dr Ewa Janion, dr J. Lipińska-Lokś, dr A. Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnych i swoistych zasad edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Poznanie uwarunkowań i form integracji społecznej i edukacyjnej osób z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika specjalna jako nauka – podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka (subdyscypliny). Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej. Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej. Znaczenie i zakres pojęcia dziecko z niepełnosprawnością. Psychospołeczna sytuacja dzieci z niepełnosprawnością – stadialność procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności. Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym – fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka. Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej dla dzieci z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.

Ćwiczenia

Specyfika rozwoju, proces rehabilitacji i edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Dzieci z

wadą wzroku – specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, formy edukacji. Dzieci z wadą słuchu – charakterystyka rozwoju, procesu rehabilitacji oraz form edukacji. Dzieci przewlekle chore w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w placówce leczniczej (w szpitalu, sanatorium): charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych. Dzieci z niepełnosprawnością ruchową: charakterystyka wybranych dysfunkcji narządu ruchu oraz ich wpływ na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności	K_W05	Kolokwium	Wykłady
Charakteryzuje system wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych dla osób z niepełnosprawnością	K_W10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające	K_U02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Dokonuje wyboru i stosuje właściwe działania wspierające proces edukacji i rehabilitacji osób z różnego rodzaju niepełnosprawnością. Dobiera optymalne środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, związanych z pełnieniem funkcji opiekuńczo-wychowawczych wobec osób z niepełnosprawnością	K_U10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Ćwiczenia
Jest chętny do podnoszenia poziomu swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej,	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania mery-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
otwarty na możliwości kontaktu z osobami niepełnosprawnymi		torycznego Praca zaliczeniowa	
Docenia znaczenie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie społecznej integracji i normalizacji warunków życia osób z niepełnosprawnością. Jest zorientowany na kształtowanie pozytywnych relacji społecznych między osobami pełno- i niepełnosprawnymi. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi	K_K03	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Kolokwium pisemne z problematyki wykładów i ćwiczeń (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% db, 60% dst).

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń: średnia arytmetyczna oceny przygotowania, aktywnego udziału w zajęciach, pracy zaliczeniowej oraz oceny z kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% db, 60% dst).

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna oceny z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dykcik W. red., *Pedagogika specjalna*, Poznań 2007.
2. Dykcik W., *Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej: osiągnięcia naukowe i praktyka (z per-*

- spektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością*, Poznań 2010.
3. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 1990.
 4. Kirenko J., *Oblicza niepełnosprawności*, Lublin 2006.
 5. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej*, Warszawa 1992.
 6. Wyczasany J., *Pedagogika upośledzonych umysłowo: wybrane zagadnienia*, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Borkowska M., Derulska I., Eysymont-Barańska H., red., *Dziecko z niepełnosprawnością ruchową: jak wspomagać rozwój psychoruchowy*, Warszawa 2012.
2. Dykcik W., *Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych*, Poznań 2005.
3. Gorajewska D., red., *Rodzina: normalność w niepełnosprawności*, Warszawa 2007.
4. Korzon A., *Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej*, Kraków 2010.
5. Kowalik S., *Psychologia rehabilitacji*, Warszawa 2007.
6. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., *Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących*, Warszawa 1996.
7. Lipińska-Lokś J., *Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych*, Zielona Góra 2011.
8. Maciarz A., *Pedagogika lecznicza i jej przemiany: wybrane problemy*, Warszawa, 2001.
9. Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z., *Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Kraków, 2006.
10. Majewski T., *Tyflopsychologia rozwojowa*, Warszawa, 2002.
11. Nowicka A., *Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej*, Kraków, 2001.
12. Ochonczenko H., Czerwińska M., Garbat M., *Osoby z niepełnosprawnością w szkole wyższej*, Zielona Góra 2011.
13. *Pedagogika specjalna: różne poszukiwania – wspólna misja, Pamięci Profesora Jana Pańczyka*, Warszawa 2009.
14. Piekut-Brodzka D.M., Kuczyńska-Kwapisz J., red., *Pedagogika specjalna dla pracowników specjalnych*, Warszawa, 2009.
15. Pilecka W., red., *Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży: perspektywa kliniczna*, Kraków 2011.
16. Sękowska Z., *Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej*, Warszawa 2001.
17. Sowa J., *Pedagogika specjalna w zarysie*, Rzeszów 1997.
18. Szczepankowski B., *Niesłyszący, głusi, głuchoniemi: wyrównywanie szans*, Warszawa 1999.
19. Woynarowska A., *Niepełnosprawność intelektualna w publicznym i prywatnym dyskursie*, Kraków-Gdańsk 2010.
20. Zamkowska A., *Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji*, Radom 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Nowicka.

PODSTAWY PRAWNE I ORGANIZACYJNE OŚWIATY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDD-PPOO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uzmysłowienie studentom, czym jest istota prawa, zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi organizacji oświaty w Polsce i prawnego funkcjonowania instytucji oświatowych, poznanie przepisów prawa oświatowego i uzmysłowienie, jakie miejsce w hierarchii zajmują źródła prawa oświatowego, kształtowanie umiejętności korzystania z przepisów prawa, zapoznanie z procedurami postępowania związanymi z opieką i wychowaniem zgodnymi z obowiązującymi normami prawnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wstępne wiadomości o prawie (pojęcie prawa, źródła prawa i ich rodzaje, obowiązywanie aktów prawotwórczych, norma prawna i jej budowa, przepis prawny, wybrane kategorie prawa cywilnego: zdolność prawna, zdolność do czynności prawnych, ubezwłasnowolnienie). Istota prawa oświatowego i jego miejsce wśród innych gałęzi prawa w RP (system prawa w RP, podstawowe gałęzie i ich charakterystyka ogólna, prawo oświatowe jako gałąź prawa administracyjnego, podmioty prawa oświatowego, stosunki administracyjno-prawne w prawie oświatowym. Podstawowe wolności i prawa w dziedzinie oświaty (wolności i prawa w dziedzinie oświaty na tle innych wolności i praw człowieka, prawo do nauki i obowiązek szkolny, prawo do opieki przedszkolnej, prawne gwarancje prawa do nauki dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, prawo do nauki mniejszości narodowych/etnicznych). Organizacja systemu oświaty w Polsce (obowiązki państwa w dziedzinie oświaty, struktura polskiego systemu oświaty, system szkół w polskim systemie oświaty, gmina, powiat, województwo jako organy założycielskie i prowadzące szkoły i placówki oświatowe). Zakres podmiotowy i treści ustawy O systemie oświaty i ustawy Karta Nauczyciela (prawa i obowiązki nauczycieli w świetle ww. ustaw, kwalifikacje w zawodzie nauczycielskim, awans zawodowy nauczycieli. Rada Pedagogiczna jako organ kolegialny szkoły lub placówki – jej kompetencje (stanowiące, opiniujące). społeczne organy w sys-

temie oświaty). Opieka i wychowanie na gruncie prawa oświatowego (bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w szkole(placówce) i poza nią – zadania nauczyciela (wychowawcy) w tym zakresie, procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją – wybrane aspekty prawne). Odpowiedzialność prawna wychowawców i nauczycieli – zasady generalne, kategorie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, metoda problemowa (rozwiązywanie kasusów).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna systematykę i źródła prawa powszechnie obowiązującego w RP, zna podstawowe dokumenty prawne z zakresu prawa oświatowego, potrafi definiować i rozróżnić podmioty prawa, w tym podmioty prawa oświatowego, zna terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących oświaty i rozumie jej źródła	K_W01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach Kolokwium	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o podstawowych wolnościach i prawach w dziedzinie oświaty pogłębioną w wybranych zakresach, obowiązków państwa w dziedzinie oświaty i strukturze polskiego systemu oświaty	K_W15	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach Kolokwium	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę na temat procedur postępowania związanych z awansem zawodowym nauczyciela	K_W16	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach Kolokwium	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu prawa oświatowego oraz powiązanych z nim dyscyplin (np. pedagogiki, socjologii) w celu analizy procesu dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczego, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych w zakresie procedur postępowania (rodziców, wychowawców, nauczycieli) w różnych sytuacjach dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczych	K_U02	Poprawne rozwiązanie kasusów i zinterpretowanie określonych przypadków	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się zasadami i normami prawa oświatowego w podejmowanej działalności w zakresie kompetencji podstawowych organów kolegialnych szkoły i placówki oraz kompetencji nauczycieli w procesie kształcenia, opieki i wychowania, także odpowiedzialności prawnej w tym zakresie	K_U13	Poprawne rozwiązanie kasusów i zinterpretowanie określonych przypadków	Ćwiczenia
Jest przekonany o konieczności i doniosłości	K_K05	Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania norm prawa oświatowego i zasad etyki zawodowej; procedur prawnych dot. kształcenia, opieki i wychowania oraz jest świadomy odpowiedzialności prawnej nauczycieli/wychowawców w tym zakresie		Bieżąca kontrola na zajęciach Kolokwium	

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ocena aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych; Poprawne rozwiązanie przypadków i zinterpretowanie określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne (praca z dokumentem prawnym); Kolokwium pisemne z całości materiału – test z programami punktowymi – 60% dst., 70% dst+; 80% db; 90% db+; 100% bdb.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Balicki A., Pyter M., *Prawo oświatowe*, Warszawa 2011.
- Konwencja o Prawach Dziecka*.
- Kurzyna-Chmiel Danuta, *Podstawy prawne i organizacyjne oświaty*, Warszawa 2006.
- Pilich M., *Ustawa o systemie oświaty: komentarz*, Warszawa 2013.
- Stawecki T., Winczorek P., *Wstęp do prawoznawstwa*, Warszawa 1995.
- Ustawa Karta Nauczyciela*.
- Ustawa o systemie oświaty*.
- Walkiewicz E., *Elementy prawa dla nauczycieli*, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bojarski Ł., Płatek M., *Z prawem na ty*, Zakamycze 1999.
2. Homplewicz J., *Zagadnienia prawne działalności opiekuńczo-wychowawczej*, Rzeszów 1992.
Dokumenty prawne (nie wymienione wyżej) dotyczące prawa oświatowego – aktualny wykaz otrzymuje student na pierwszych zajęciach.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Helena Ochonczenko.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W KLASACH I-III

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-PRS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	25	–	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	25	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Doskonalenie umiejętności zastosowania zgromadzonej wiedzy w toku działań praktycznych. Gromadzenie doświadczeń w zakresie planowania pracy z dziećmi, prowadzenia dialogu z nauczycielami i rodzicami. Poszerzenie wiedzy na temat organizacji funkcjonowania instytucji szkolnej, zwłaszcza w zakresie organizacji wczesnej edukacji na poziomie klas I-III.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, dydaktyki ogólnej i metodyk szczegółowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przez cały okres trwania praktyki student wspiera się wiedzą teoretyczną i metodyczną, którą zdobył między innymi podczas zajęć z pedagogiki wczesnoszkolnej oraz metodyk szczegółowych na studiach licencjackich. W czasie trwania praktyki zadaniem studenta jest hospitacja zajęć nauczyciela-opiekuna, obserwacja organizacji sytuacji edukacyjnych wspierających dziecko w uczeniu się, nabywaniu umiejętności, gromadzeniu doświadczeń oraz samodzielne prowadzenie autorskich zajęć z dziećmi. W trakcie praktyki następuje rozwijanie kompetencji dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych Studenta poprzez: dalsze zapoznawanie ze specyfiką funkcjonowania szkoły, realizowanych w niej zadań, organizacji pracy nauczyciela, działania uczniów, prowadzonej dokumentacji, bieżących zmian w tym zakresie; obserwowanie aktywności dzieci, interakcji dzieci z nauczycielem i nauczyciela z rodzicami, obserwowanie czynności dydaktycznych nauczyciela-opiekuna; współdziałanie z nauczycielem w celu sprawowania opieki nad grupą, podejmowania działań dydaktycznych i wychowawczych, samodzielne prowadzenie zajęć zintegrowanych; dalsze doskonalenie umiejętności pełnienia roli wychowawcy, w tym rozpoznawanie potrzeb i możliwości dzieci, samodzielne prowadzenie zajęć dydaktycznych, podejmowanie indywidualnej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Analizę i interpretację sytuacji pedagogicznych, poprzez prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyczną, konsultacje z opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu przedszkola i szkoły pogłębioną w wybranych zakresach, m.in. w zakresie dokumentacji	K_W10	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów zajęć dla dzieci, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi	K_U05	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Odnacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy z dziećmi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny za jakość własnej pracy z dziećmi i ich przygotowanie do dalszej edukacji	K_K06	Dokumentacja praktyki	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów 25 godz. w kl. I-III, potwierdzonych opinią nauczyciela - opiekuna. Podstawą zaliczenia praktyk jest pozytywna ocena wystawiona przez nauczyciela opiekuna, obejmująca zaplanowanie zajęć (w tym przygotowanie konspektów i pomocy dydaktycznych), a następnie poprowadzenie zajęć (zabaw, zadań) dla uczniów klas I-III. Ocena końcowa stanowi średnią ważoną – 80% oceny z praktyk wystawionej przez nauczyciela opiekuna i 20% oceny opiekuna z ramienia UZ obejmującej przygotowanie i terminowe rozliczenie dokumentacji.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena uzyskana z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	25	25
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	10	10
łącznie	35	35
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura metodyczna służąca przygotowaniu się studenta do zajęć w kl. I-III.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura specjalnościowa, prasa metodyczna.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Olczak.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-PRP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	25	–	III	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Praktyka	25	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Doskonalenie umiejętności zastosowania zgromadzonej wiedzy w toku działań praktycznych. Gromadzenie doświadczeń w zakresie planowania pracy z dziećmi, prowadzenia dialogu z nauczycielami i rodzicami. Poszerzenie wiedzy na temat organizacji funkcjonowania instytucji przedszkolnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, dydaktyki ogólnej i metodyk szczegółowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przez cały okres trwania praktyki student wspiera się wiedzą teoretyczną i metodyczną, którą zdobył między innymi podczas zajęć z pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz ich metodyk szczegółowych na studiach licencjackich. W czasie trwania praktyki zadaniem studenta jest hospitacja zajęć nauczyciela-opiekuna, obserwacja organizacji sytuacji edukacyjnych wspierających dziecko w uczeniu się, nabywaniu umiejętności, gromadzeniu doświadczeń oraz samodzielne prowadzenie autorskich zajęć z dziećmi. W trakcie praktyki następuje rozwijanie kompetencji dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych Studenta poprzez: dalsze zapoznawanie ze specyfiką funkcjonowania przedszkola i szkoły, realizowanych w nim zadań, organizacji pracy nauczyciela, działania dzieci, prowadzonej dokumentacji, bieżących zmian w tym zakresie; obserwowanie aktywności dzieci, interakcji dzieci z nauczycielem i nauczyciela z rodzicami, obserwowanie czynności dydaktycznych nauczyciela-opiekuna; współdziałanie z nauczycielem w celu sprawowania opieki nad grupą, podejmowania działań dydaktycznych i wychowawczych, samodzielne prowadzenie zajęć edukacyjnych; dalsze doskonalenie umiejętności pełnienia roli wychowawcy, w tym rozpoznawanie potrzeb i możliwości dzieci, samodzielne prowadzenie zajęć dydaktycznych, podejmowanie indywidualnej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Analizę i interpretację sytuacji pedagogicznych, poprzez prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyczną, konsultacje z opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu przedszkola i szkoły pogłębioną w wybranych zakresach, m.in. w zakresie dokumentacji	K_W10	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów zajęć dla dzieci, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi	K_U05	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Odnacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy z dziećmi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny za jakość własnej pracy z dziećmi i ich przygotowanie do dalszej edukacji	K_K06	Dokumentacja praktyki	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, 25 godzin praktyki w grupie przedszkolnej potwierdzonych opinią nauczyciela-opiekuna. Podstawą zaliczenia praktyk jest pozytywna ocena wystawiona przez nauczyciela opiekuna, obejmująca zaplanowanie zajęć (w tym przygotowanie konspektów i pomocy dydaktycznych), a następnie poprowadzenie zajęć (zabaw, zadań) dla dzieci. Ocena końcowa stanowi średnią ważoną – 80% oceny z praktyk wystawionej przez nauczyciela opiekuna i 20% oceny opiekuna z ramienia UZ obejmującej przygotowanie i terminowe rozliczenie dokumentacji.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu jest ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	25	25
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	10	10
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura metodyczna służąca przygotowaniu się studenta do zajęć w przedszkolu i kl. I-III.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura specjalnościowa, prasa metodyczna.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Olczak.

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PEDD-PROS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student zdobędzie wiedzę na temat profilaktyki społecznej w Polsce i za granicą. Pozna cele, zadania, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne, obszary skutecznej profilaktyki w szkole i środowisku lokalnym, pozna standaryzowane programy profilaktyczne oraz zdobędzie wiedzę dotyczącą tworzenia programów profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje na temat patologii społecznych oraz niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży oraz jego przyczyn.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Profilaktyka społeczna – kontrowersje terminologiczne, wyjaśnienie pojęć. Czynniki zagrażające i chroniące. Cele profilaktyki, jej poziomy, rodzaje. Modele profilaktyki. Podstawowe zasady, formy i podstawy prawne tworzenia programów profilaktyki. Programy i działania profilaktyczne. Programy wczesnej interwencji. Podstawowe składniki programów profilaktyki i wczesnej interwencji. Strategie działań profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży. Profilaktyka w działalności szkoły. Szkolne i środowiskowe programy profilaktyczne. Podstawy prawne działalności profilaktycznej placówek opiekuńczo-wychowawczych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych. Standardy programów profilaktycznych. Przegląd wybranych profesjonalnych programów profilaktycznych. Profilaktyka w środowisku otwartym w Polsce i za granicą. Wykorzystanie diagnozy do projektowania programów i realizacji działań profilaktycznych. Rola profilaktyki w neutralizowaniu zachowań aspołecznych. Poznanie działań profilaktycznych w zakresie trzech poziomów profilaktyki w wybranych formach niedostosowania społecznego: uzależnienia od alkoholu oraz współuzależnienia; uzależnie-

nia od narkotyków; profilaktyki agresji i przemocy domowej, profilaktyki sekt i destrukcyjnych subkultur, profilaktyki samobójstw. Procedury postępowania w sytuacji zagrożenia przestępczością i demoralizacją.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy, wykład dyskusyjny.

Ćwiczenia – dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę z zakresu profilaktyki społecznej. Zna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem. Potrafi je omówić popierając przykładami.	K_W10	Test zaliczeniowy z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne	K_W16	Test zaliczeniowy z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi uzasadnić idee i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do placówek oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i pomocy społecznej	K_U01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami punktowymi	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U02	Test zaliczeniowy z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji	Wykłady Ćwiczenia
Zna strategie budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym i potrafi je wykorzystać w projektowaniu własnych działań	K_U10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami punktowymi	Ćwiczenia
Jest chętny do pogłębiania zasobów własnej wiedzy na temat profilaktyki społecznej oraz doskonalenia warsztatu pracy profilaktycznej z osobami niedostosowanymi społecznie	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Jest świadomy swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania oraz realizowania działań profilaktycznych	K_K06	punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami punktowymi	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie z oceną – test rozszerzony z wiedzy; Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk (czynników ryzyka) zachodzących w szkole i środowisku lokalnym, wyjaśnianiu i interpretacji programów profilaktycznych, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną – test rozszerzony z wiedzy; opracowanie problemowe zagadnień oraz ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia pozytywnych ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Balcerek-Kątek B., *Budowanie szkolnych programów profilaktyki*, Warszawa 2003.
2. Gaś Z., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
3. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.

4. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dimoff T., Carter S., *Jak rozpoznać, że dziecko sięga po narkotyki?*, Warszawa 1994.
2. Jędrzejewski M., *Młodzież a subkultury*, Warszawa 1988.
3. Knez R., Słonina W., *Saper: jak rozminować agresję?*, Warszawa 2000.
4. Kosińska E., Zachyra B., *Profilaktyka pierwszorzędowa w szkole: scenariusze zajęć z uczniami*, Kraków 2003.
5. Nowakowski P.T., *Sekty: co każdy wiedzieć powinien*, Tychy 1999.
6. Pasek M., *Narkotyki przy tablicy*, Warszawa 2000.
7. Prejs B., *Subkultury młodzieżowe*, Katowice 2005.
8. Prokop J., *Uwaga rodzice! Sekty*, Warszawa 1994.
9. Vogler R.E., Bartz W.R., *Nastolatki i alkohol: kiedy nie wystarczy powiedzieć nie?*, Warszawa 2002.
10. Wojcieszek K. *Wygrać życie: szkolny program profilaktyki*, Kraków 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Lidia Wawryk.

TEORETYCZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI PRZEDSZKOLNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-TPEP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi teoriami człowieka jako podstawą pedagogiki i edukacji w dzieciństwie. Poszerzenie wiedzy studentów w zakresie wybranych zagadnień dotyczących edukacji przedszkolnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza w zakresie pedagogiki przedszkolnej i metodyki pracy w przedszkolu.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wybrane teorie człowieka jako podstawa pedagogiki i edukacji w dzieciństwie. Konstruktoryzm, etnocentryzm, emancypacja, fenomenologiczna perspektywa pedagogiki. Od perenializmu do pajo-centryzmu. Teorie dziecka i dzieciństwa. Podmiotowość w edukacji przedszkolnej. Wychowanie moralne, przez pracę i do czasu wolnego dziecka przedszkolnego. Optymalny model w wychowaniu małego dziecka. Wychowanie liberalne, autorytarne, demokratyczne. Paradygmaty edukacji – adaptacyjny, krytyczno-twórczy. Argumenty za i przeciw. Programy w edukacji dzieci. Pojęcie programu. Cechy programu (jasność, jawność, odpowiedzialność nauczyciela). Istota programowania edukacyjnego. Kryteria poprawności programu. Rodzaje programów edukacyjnych. Dokumenty regulujące edukację przedszkolną dzieci. Omówienie aktualnych dokumentów, raportów, ustaw regulujących pracę przedszkola. Kadra pedagogiczna przedszkoli i form przedszkolnych. Style pracy nauczyciela przedszkola. Tendencje w podejściu do wychowawców dzieci w wieku przedszkolnym: rodzice – wychowawcami i nauczycielami własnych dzieci, zorganizowane formy opieki, zakłady kształcenia nauczycielek, wzrost poziomu wykształcenia nauczycieli przedszkola. Przedszkole miejscem przemocy symbolicznej. Teoria przemocy symbolicznej P. Bourdieau. Pojęcie przemocy symbolicznej. Przejawy przemocy symbolicznej w przedszkolu. Kategorie przemocy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład – konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny.

Ćwiczenia – praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05	Dyskusja Egzamin pisemny	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych – szczególnie tych dotyczących edukacji przedszkolnej, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Oceny z projektów sytuacji edukacyjnych	Ćwiczenia
Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	K_U08	Ocena z egzaminu Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady Ćwiczenia
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	K_K02	Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na podstawie aktywnej obecności (25%) i dyskusji studentów (25%), sprawdzianu pisemnego (25%) i pracy pisemnej (25%).

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie: kolokwium pisemnego (25%), aktywnej obecności i dyskusji studentów (25%), dwóch projektów sytuacji edukacyjnych (po 25%).

Ocena końcowa

Ocena pozytywna z egzaminu pisemnego, który obejmuje treści z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	55	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	45	60
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bourdieu P., *Zaproszenie do socjologii refleksyjnej*, Warszawa 2001.
 2. Bruner J., *Poza dostarczone informacje: studia z psychologii poznania*, Warszawa 1978.
 3. Falkiewicz-Szult M., *Przemoc symboliczna w przedszkolu*, Kraków 2006.
 4. Lewowicki T., W stronę paradygmatu edukacji podmiotowej, „Edukacja” 1991, 1.
 5. Orłowska B.A., Olczak A., *Program i podręcznik we wczesnej edukacji dzieci: wybrane zagadnienia*, Gorzów 2011.
 6. Waloszek D., *Pedagogika przedszkolna: metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Kraków 2006.
 7. Waloszek D., *Program w edukacji dzieci: geneza, istota, kryteria*, Warszawa 2005.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Olczak A., *Między wolnością a powinnością w wychowaniu*, „Wychowanie na Co Dzień” 2004, 9.
2. Siarkiewicz E., *Ostatni bastion, czyli jawne i ukryte wymiary pracy przedszkola*, Kraków 2000.
3. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
4. Waloszek D., *Nauczyciel i dziecko: organizacja warunków edukacji przedszkolnej*, Zielona Góra 1998.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

TEORETYCZNE PODSTAWY INTEGRACJI W KSZTAŁCENIU

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-TPIK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką integracji w kształceniu, z jej istotą, poziomami i warunkami. Zapoznanie z różnymi koncepcjami integracji kształcenia realizowanymi na podłożu różnych teorii psychologiczno-pedagogicznych. Rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności i wartości określonej koncepcji integracji. Rozwijanie umiejętności projektowania działań zgodnie z warunkami integrowania wiedzy ucznia. Kształtowanie potrzeby pogłębiania wiedzy o możliwościach realizacji kształcenia zintegrowanego oraz o możliwościach integrowania wiedzy ucznia z wykorzystaniem rozmaitych strategii aktywizowania uczniów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologiczna wiedza o dziecku w wieku wczesnoszkolnym oraz o procesach uczenia się. Wiedza o metodach nauczania oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia, znaczeniu środków dydaktycznych. Zaliczony kurs metodyki edukacji polonistycznej w klasach I-III, metodyki edukacji matematycznej w klasach I-III, metodyki edukacji przyrodniczo-społecznej w klasach I-III. Umiejętność czytania ze zrozumieniem. Umiejętność poprawnego posługiwania się językiem mówionym i pisany.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pojęcie i geneza integracji w edukacji – przegląd teorii. Integracja wiedzy jako nowa płaszczyzna projektowania zajęć w klasach I-III. Psychologiczne i socjopedagogiczne przesłanki integracji w edukacji dzieci w świetle teorii J. Piageta, J. Brunera i B. Bernsteina. Nauczyciel jako strateg w edukacji zintegrowanej – kompetencje i przygotowanie do zajęć. Strategie integracji w edukacji dzieci. Zastosowanie metody projektów w projektowaniu zajęć zintegrowanych. Aktywność badawcza ucznia jako oś zajęć zintegrowanych. Zaniedbane obszary edukacji zintegrowanej w klasach I-III.

Ćwiczenia

Idea integracji w scenariuszach zajęć zintegrowanych – analiza rozwiązań metodycznych. Alternatywne rozwiązania w edukacji zintegrowanej – projekty zajęć inspirowane progresywizmem i konstruktywizmem. Kształcenie językowe jako płaszczyzna integracji – projektowanie zajęć zintegrowanych inspirowanych treściami polonistycznymi. Rozwijanie umiejętności matematycznych w nauczaniu zintegrowanym. Edukacja środowiskowa w ujęciu zintegrowanym: treści przyrodnicze, społeczne, historyczne, geograficzne, ekologiczne. Projektowanie zajęć zintegrowanych opartych na metodzie projektów. Integracja wiedzy przez zadania badawcze i eksperymentowanie. Przygotowanie propozycji autorskich zajęć zintegrowanych w klasach I-III.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z tekstem, dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, projektowanie sytuacji i zajęć zintegrowanych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach; wyjaśnia istotę pojęcia integracji w ujęciu pedagogicznym, wskazuje źródła kształcenia zintegrowanego, potrafi omówić (wymienić i scharakteryzować) pod kątem ciągłości i zmiany realizację idei integracji kształcenia w Polsce, wyjaśnia istotę integracji kształcenia w świetle teorii humanistycznej, behawioralnej, konstruktywistycznej oraz dokonuje krytycznej oceny, porównuje i wyjaśnia różnicę między integracją zewnętrzną i wewnętrzną, potrafi omówić warunki integrowania wiedzy ucznia i uzasadnić ich wartość, charakteryzuje różne koncepcje integracji w kształceniu (zgodnie z zakresem tematycznym) wskazując scalane elementy	K_W15	Egzamin pisemny Dyskusja Sprawdzian pisemny z programami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych; potrafi korzystać z wiedzy teoretycznej-psychologicznej, socjologicznej, pedagogicznej w projektowaniu sytuacji edukacyjnych	K_U02	Projekt zajęć zintegrowanych, opracowanie zadań i sytuacji edukacyjnych	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>służących integrowaniu wiedzy ucznia; potrafi krytycznie analizować, oceniać i modyfikować różne propozycje działań zintegrowanych, korzystając z wiedzy psychologicznej, pedagogicznej, socjologicznej</p> <p>ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia; ma świadomość potrzeby ciągłego dokształcania się w zakresie nowych sposobów myślenia o integracji w kształceniu oraz nowych sposobów działania prowadzącego do integracji wiedzy ucznia; potrafi krytycznie spoglądać na własne sposoby działania w celu doskonalenia własnych umiejętności pedagogicznych</p>	K_K01	Aktywny udział w dyskusjach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin w formie pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Pisemny sprawdzian teoretyczny z progami punktowymi 40% oceny, projekty zajęć zintegrowanych i sytuacji 50% oceny, aktywny udział w dyskusjach na zajęciach 10% oceny.

Ocena końcowa

Ocena pozytywna z egzaminu pisemnego, który obejmuje treści z ćwiczeń (50% pytań składowych) i wykładów (50% pytań składowych).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	45	60
łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Andrukowicz W., *Teoria kształcenia integralnego*, Gorzów Wlkp.
2. Bernstein B., *Odtwarzanie kultury*, Warszawa 1990.
3. *Edukacja zintegrowana w reformowanej szkole*, red., H. Moroz, Kraków 2001.
4. Hannaford C., *Zmysłne ruchy, które doskonalą umysł; podstawy kinezylogii edukacyjnej*, Warszawa 1998.
5. Klus-Stańska D., *Sensy i bezsensy edukacji wczesnoszkolnej*, Warszawa 2005.
6. Łukaszewicz R., *Edukacja z wyobraźnią, czyli jak podróżować bez map*, Wrocław 1994.
7. Nowak-Łojewska A., *Zintegrowane zadania w edukacji wczesnoszkolnej*, Kraków 2004.
8. Okoń W., *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*, Warszawa 1998.
9. *Renesans (?) nauczania całościowego*, red., D. Klus-Stańska, M.S. Szymański, M.J. Szymański, Warszawa 2003.
10. Semenowicz H., *Nowoczesna Szkoła Francuska technik C.Freineta*, Warszawa 1966.
11. *Teoretyczne i praktyczne aspekty kształcenia zintegrowanego*, red. H. Kosetka, J. Kuźma, Kraków 2000.
12. Walczyna J., *Integracja nauczania początkowego*, Wrocław-Warszawa-Kraków 1968.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Kształcenie zintegrowane: problemy teorii i praktyki*, red. M. Żytko, Warszawa 2002.
2. *Pedagogika wczesnoszkolna – dyskursy, problemy, rozwiązania*, red. D. Klus-Stańska, M. Szczepka-Pustkowska, Warszawa 2009.
3. *Renesans nauczania całościowego*, red. D. Klus-Stańska, M.J. Szymański, M.S. Szymański, Warszawa 2003.
4. *Światy dziecięcych znaczeń*, red. D. Klus-Stańska, Warszawa 2004.
5. *Wczesna edukacja: między schematem a poszukiwaniem nowych ujęć teoretyczno-badawczych*, red. D. Klus-Stańska, E. Szatan, D. Bronk, Gdańsk 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Iwona Kopaczyńska.

TEORETYCZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI WCZESNOSZKOLNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-TPEW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Egzamin		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy w zakresie kluczowych zagadnień edukacji wczesnoszkolnej dotyczących teorii edukacyjnych, uczenia się, różnic indywidualnych, tworzenia wiedzy, strategii pracy nauczyciela; rozwijanie umiejętności stymulowania i wspierania aktywności uczniów z wykorzystaniem zróżnicowanych metod, form oraz środków dydaktycznych dopasowanych do możliwości, potrzeb i dziecięcych doświadczeń; krytyczne weryfikowanie metodycznych propozycji zajęć dostępnych w literaturze w świetle teorii pedagogicznych i psychologicznych; projektowanie własnych rozwiązań rozwijających procesy umysłowe dziecka wczesnoszkolnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość i rozumienie podstawowych pojęć pedagogiki wczesnoszkolnej, wiedza psychologiczna z zakresu rozwoju poznawczego i emocjonalnego dziecka wczesnoszkolnego oraz z zakresu teorii leżących u podstaw procesu kształcenia (behawiorystyczne, poznawcze, kulturowe), znajomość treści z zakresu pedagogiki ogólnej i dydaktyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Zmiana współczesnych kontekstów edukacji dzieci; kulturowe, polityczne i społeczne warunki transformacji. Wymiary aktualnych sporów o wczesną edukację: podejście redukcjonistyczne i konstruktywistyczne, funkcjonalizm i interakcjonizm symboliczny w edukacji dzieci. Cykl rozwojowy dziecka i znaczenie interwencji zewnętrznej w procesie kształcenia. Ideologie myślenia o edukacji i dziecku: odmiany dyskursów wczesnej edukacji, tworzenie warunków dla rozwojowej zmiany poznawczej – metodologia kształcenia. Rodzaje wiedzy w edukacji i ich odniesienia do edukacji wczesnoszkolnej. Społeczeństwo wiedzy a podstawa programowa po reformie. Edukacja w planie otwartym – indywi-

dualizacja i samodzielność w procesie kształcenia dzieci. Edukacja nauczycieli w nurcie metodycznym i teoretycznym – modele kształcenia nauczycieli sprzyjające przełamaniu barier mentalnych. Pozorowanie zmiany w edukacji dzieci – mapa mitów edukacyjnych i ich przejawy.

Ćwiczenia

Wspieranie i stymulowanie rozwoju – podobieństwa i różnice w perspektywie psychologii humanistycznej i rozwiązań konstruktywistycznych. Behawioryzm i konstruktywizm w edukacji wczesnoszkolnej – analiza i interpretacja sytuacji budowanych na obu teoriach. Zdarzenia krytyczne w pracy z dziećmi. Kompetencje nauczyciela w konstruowaniu zdarzeń krytycznych. Bankowa koncepcja edukacji jako narzędzie opresji. Projektowanie rozwiązań alternatywnych wywiedzionych z idei edukacji wyzwalającej. Przestrzeń w szkole. Fizyczny, mentalny i społeczny wymiar aranżacji klasy szkolnej. Kultura i klimat szkoły – szkoła adekwatna i nieadekwatna kulturowo (imitacja, indoktrynacja, izolacja i indolencja). Piaget, Bernstein, Bruner – trzy teorie wartościowe dla edukacji wczesnoszkolnej. Próba uzasadnienia ich znaczenia. Edukacja i płeć kulturowa – nauczycielskie obraz szkolnego funkcjonowania uczniów i uczennic w szkole. Organizacja pracy dzieci: praca w grupach, parach, indywidualna i zbiorowa. Dobór zadań i projektowanie sytuacji właściwych dla danej formy organizacyjnej M. Lipmana w projektowaniu i rozwiązywaniu sytuacji problemowych. Socjalizacja w szkole jako perspektywa identyfikacji procesów szkolnych – praktyki socjalizacyjne na lekcjach w klasach początkowych; dyrektywność/niedyrektywność nauczyciela, zachowania oporowe ucznia (zawieszenie, wycofanie, wyjście z roli, opór pragmatyczny, opór agresywny). Mnemotechniki w edukacji wczesnoszkolnej – możliwości i ograniczenia. Rywalizacja w klasie szkolnej. Wiedza i umiejętności społeczne młodszych uczniów jako zaniedbany obszar wczesnej edukacji. Poszukiwanie nowych perspektyw.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – nauczanie problemowe, dyskusja, analiza przypadków, projektowanie zadań i ich weryfikacja w praktyce, obserwacja dzieci, konstruowanie zdarzeń krytycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedagogiki wczesnoszkolnej w zakresie teorii edukacyjnych, uczenia się, różnic indywidualnych, strategii pracy nauczyciela, tworzenia wiedzy, sposobów motywowania uczniów do nauki, itd.	K_W05	Egzamin pisemny ocena prac zleconych przez prowadzącego Obecność na wykładach	Wykłady
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej, psychologii, socjologii, dydaktyki i innych subdyscyplin w celu analizowania problemów edukacyjnych i wychowawczych na poziomie klas I-III, a także projektowania własnych rozwiązań stymulujących procesy umysłowe i rozwój społeczno-emocjonalny młodszych uczniów	K_U02	Ocena pracy pisemnej na wyznaczony temat Ocena projektów zadań, sytuacji i zajęć w klasach I-III Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium zaliczeniowe	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi teoriami psychologicznymi, ideologiami myślenia o edukacji, teoriami wiedzy, koncepcjami socjalizacji w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych w zakresie identyfikowania i modyfikowania działań praktycznych na lekcjach w klasach początkowych	K_U08	pisemne Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena wystąpienia Ocena prezentacji	Ćwiczenia
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w sferze doskonalenia swoich kompetencji merytorycznych, psychologicznych i dydaktycznych; podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia są obecności na wykładach (85% wszystkich obecności) – 10% składowa zaliczenia, poprawna realizacja zadań zleconych przez prowadzącego – 20% składowa zaliczenia, pozytywne zaliczenie egzaminu pisemnego (na ocenę) – 70 % składowa zaliczenia.

Ćwiczenia

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań przewidzianych do realizacji w ramach programu – 30% uzyskanej oceny na zaliczenie, pozytywna ocena z wyznaczonej pracy pisemnej 20% uzyskanej oceny na zaliczenie oraz pozytywna ocena z kolokwium zaliczeniowego – 50% oceny uzyskanej na zaliczenie.

Ocena końcowa

Ocena końcowa to ocena pozytywna z egzaminu pisemnego, który obejmuje treści z ćwiczeń (50% pytań składowych) i wykładów (50% pytań składowych).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	55	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	45	60
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak E., *Rozwijanie zdolności uczenia się: z Wygotskim i Brunerem w tle*, Sopot 2012.
2. *Narracja jako sposób rozumienia świata*, red. J. Trzebiński.
3. Nowak-Łojewska A., *Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń: wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela*, Zielona Góra 2011.
4. Nowicka M., *Socjalizacja na lekcjach w klasach początkowych*, Toruń 2010.
5. *Pedagogika wczesnoszkolna – dyskursy, problemy rozwiązania*, red. D. Klus-Stańska, M. Szczepka-Pustkowska, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Uczenie się jako przedsięwzięcie na całe życie*, red. T. Bauman, Kraków 2005.
2. Filipiak E., *Z Wygotskim i Brunerem w tle: słownik pojęć kluczowych*, Bydgoszcz 2011.
3. Klus-Stańska D., *Konstruowanie wiedzy w szkole*, Olsztyn 2002.
4. Schafer H.R., *Rozwój społeczny: dzieciństwo i młodość*, Kraków 2006.
5. Tripp D., *Zdarzenia krytyczne w nauczaniu: kształtowanie profesjonalnego osądu*, Warszawa 1996.
6. Wood D., *Jak dzieci uczą się i myślą*, Kraków 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Mirosława Nyczaj-Draż.

DYDAKTYKA ZAJĘĆ KOMPUTEROWYCH W KLASACH IV-VI

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-DZK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	27	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do prowadzenia zajęć komputerowych na poziomie klas edukacji w wczesnoszkolnej i klas IV-VI, zapoznanie studenta z istotą i założeniami dydaktyki zajęć komputerowych. Przygotowanie do pełnienia roli zawodowej nauczyciela zajęć komputerowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej, mediów w edukacji. Wiedza i umiejętności w zakresie przedmiotu „technologie informacyjne”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozwój dydaktyki mediów jako nauki. Przedmiot badań, cele, zadania i funkcje dydaktyki mediów. Media jako środek dydaktyczny. Dydaktyka mediów jako subdyscyplina pedagogiki mediów. Problematyka badań nad mediami. Nowoczesne technologie w nauczaniu i uczeniu się. Kompetencje medialne – pojęcie kluczowe w zawodzie nauczyciela. Pojęcie kompetencji w pedagogice mediów. Pojęcie kompetencji w dydaktyce mediów. Warunki przygotowania pomieszczeń pod kątem wykorzystywania mediów w szkole. Koncepcje dydaktyki mediów. Koncepcje: skoncentrowana na nauczycielu, na moduł, na zadanie, na system, na odkrywanie, na działanie. Oprogramowanie edukacyjne jako propozycja programowa. Klasyfikacja oprogramowania do nauki. Wyznaczniki określania jakości programów edukacyjnych.

Konwersatoria

Struktura zajęć komputerowych. Planowanie procesu edukacyjnego, ocenianie, ewaluacja. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej nauczyciela. Ustalanie typów lekcji i struktur jednostki meto-

dycznej – tok lekcji: podającej a uczenie się przez przyswajanie; problemowej a uczenie się przez odkrywanie; ćwiczeniowej a uczenie się przez działanie; eksponującej a uczenie się przez przeżywanie. Zasady, formy i środki dydaktyczne w procesie nauczania-uczenia się. Istota i znaczenie nauczania – uczenia się problemowego, proces rozwiązywania problemów, samodzielność uczniów w rozwiązywaniu zadań problemowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i problemowy.

Konwersatoria – ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i praca z partnerem, pogadanka, pokaz, demonstracja. Metoda projektu, gry dydaktyczne, dyskusje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w dydaktyce mediów. Zna cele, zadania i funkcje dydaktyki mediów. Zna i rozumie znaczenie kompetencji medialnych w zawodzie nauczyciela	K_W01	Kolokwium pisemne z progami punktowymi	Wykłady Konwersatoria
Potrafi zaplanować pracę dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela na poziomie szkoły podstawowej w zakresie zajęć komputerowych	K_U13	Kolokwium pisemne z progami punktowymi Projekt zajęć	Konwersatoria
Potrafi zaplanować i zrealizować jednostkę tematyczną w zakresie zajęć komputerowych na poziomie edukacji elementarnej, przygotować ewaluację zajęć. Ma uporządkowaną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, koncepcjach pracy opartych na mediach, formach organizacji pracy z mediami, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej. Docenia znaczenie dydaktyki mediów dla rozwoju jednostki, ma pozytywne nastawienie do zdobywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny i budowania warsztatu pracy pedagoga	K_W12 K_U03 K_U13 K_K06 K_K04	Kolokwium pisemne z progami punktowymi Projekt zajęć	Wykłady Konwersatoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego zagadnienia z wykładu. Warunkiem przystąpienia do kolokwium zaliczeniowego jest zaliczenie konwersatoriów. Zaliczenie wykładów: kolokwium pisemne z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia jest aktywność na zajęciach, zaprojektowanie i przeprowadzenie zajęć komputerowych zgodnych z tematyką podstawy programowej. Ocena końcowa jest średnią

arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Zaliczenie (ocena końcowa z przedmiotu) będzie średnią arytmetyczną pozytywnej oceny końcowej z laboratorium oraz pozytywnej oceny zaliczającej wykład.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	50	60
łącznie		
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Arends R.I., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 2000.
2. Juszczak J., Morańska D., Musioł M., *Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej*, Toruń 2004.
3. Kron F. Sofos A., *Dydaktyka mediów*, Gdańsk 2009.
4. Kruszewski K., red., *Sztuka nauczania: czynności nauczyciela*, t. I-II, Warszawa 2002.
5. Bereźnicki F., *Dydaktyka kształcenia ogólnego*, Kraków 2001.
6. Kupisiewicz C., *Dydaktyka ogólna*, Warszawa 2000.
7. Nowakowski Z., *Dydaktyka informatyki w praktyce: między praktyką a teorią, czego uczyć?*, Warszawa 2003.
8. Serdyński A., *Podstawy dydaktyki techniki i informatyki*, Szczecin 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Goźlińska E., *Nie lekcje, lecz zajęcia edukacyjne*, Warszawa 2005.
2. Koletyńska K., Sitko K., *Nauczyciel na starcie*, Warszawa 2005.
3. Furmanek W., *Dydaktyka informatyki komponentem dydaktyki techniki*, [w:] *Pedagogika i informatyka*, red. A.W. Mitas, Cieszyn 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Nowicka.

KOMPUTER W SZKOLE PODSTAWOWEJ Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-KwEEzM
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
 Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do prowadzenia zajęć komputerowych na poziomie szkoły podstawowej. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w klasie, korzystania z otwartych zasobów internetowych w edukacji. Pokazanie ścieżki rozwoju w przyszłej pracy zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej, mediów w edukacji. Wiedza i umiejętności w zakresie przedmiotu technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Warsztat pracy nauczyciela zajęć komputerowych. Podręczniki szkolne i ich struktura, zawartość merytoryczna: dobór podręczników dla uczniów i nauczycieli, wsparcie online, poradniki metodyczne. Metodyka zajęć komputerowych: Metodyka wykorzystania zasobów Internetowych i programów edukacyjnych na zajęciach komputerowych. Zajęcia komputerowe w szkole podstawowej. Specyfika zajęć i różnice. Nauczyciel, opiekun pracowni komputerowej w szkole: regulamin pracowni, zasady bezpiecznego korzystania z mediów. Planowanie rozwoju zawodowego. Kompetencje nauczyciela w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych. Nowe media w metodyce zajęć komputerowych. Nauczanie i uczenie się z użyciem komputera i Internetu, wykorzystanie narzędzi i zasobów Internetu w zajęciach komputerowych na poziomie szkoły podstawowej. Planowanie i organizacja zajęć. Konspekt i plan zajęć, dobór celów kształcenia oraz ich operacjonalizacja, dobór form i metod prowadzenia zajęć, ewaluacja wiedzy i umiejętności uczniów, ewaluacja pracy nauczyciela. Oprogramowanie edukacyjne z zakresu zajęć komputerowych. Szczegółowa analiza i ocena programów edukacyjnych będących uzupełnieniem podręczników z przedmiotu – zajęcia komputerowe oraz informatyka. Projektowanie zadań i ćwiczeń w zakresie zajęć komputerowych. Wykorzystanie mediów i multimediów do projektowania różnorodnych ćwiczeń, zadań i projektów na potrzeby zajęć komputerowych. Za-

stosowanie komputera i Internetu w procesie nauczania i uczenia się. Realizacja jednostki tematycznej. Koncepcje zajęć komputerowych skierowanych dla uczniów szkoły podstawowej. Przygotowanie oraz prezentacja zajęć przez studentów. Podsumowanie i omówienie prezentowanych zajęć.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i praca z partnerem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, w tym metodyki zajęć komputerowych. Zna typy i funkcje oprogramowania wspomagającego proces kształcenia. Student dokonuje oceny i dobiera podręczniki i oprogramowanie do szkolnej pracowni komputerowej	K_W05	Kolokwium pisemne z programami punktowymi	Konwersatoria
Potrafi zorganizować warsztat pracy nauczyciela TI, zastosować narzędzia sieciowe w swoim warsztacie pracy, zaproponować sposób współpracy z uczniem zdolnym	K_U13 K_U03	Kolokwium pisemne z programami punktowymi	Konwersatoria
Potrafi zaplanować i zrealizować jednostkę tematyczną w zakresie zajęć komputerowych na poziomie edukacji elementarnej, przygotowuje ewaluację zajęć. Ma uporządkowaną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, koncepcjach pracy opartych na mediach, formach organizacji pracy z mediami, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W12 K_U03 K_U13 K_K06	Kolokwium pisemne z programami punktowymi	Konwersatoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia jest aktywność na zajęciach, zaprojektowanie i przeprowadzenie zajęć komputerowych zgodnych z tematyką podstawy programowej. Zaliczenie wykładów: kolokwium pisemne z programami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Ocena końcowa

Zaliczenie (ocena końcowa z przedmiotu) będzie oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Acman J., Ryll R., *Awans zawodowy nauczyciel: praktyczny poradnik*, Warszawa 2005.
2. Janczyk J., Morańska D., Musioł M., *Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej*, Toruń 2004.
3. Juszczak S., red., *Metodyka nauczania Informatyki w szkole*, Toruń 2001.
4. Koba G., *Poradnik metodyczny: informatyka dla liceum ogólnokształcącego*, Wrocław 2003.
5. Kron F. Sofos A., *Dydaktyka mediów*, Gdańsk 2009.
6. Kruszewski K., red., *Sztuka nauczania: czynności nauczyciela*, T. I-II, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 2002.
2. Goźlińska E., *Nie lekcje, lecz zajęcia edukacyjne*, Warszawa 2005.
3. Gurbiel E., Hardt-Olejniczak G., Kołczyk E., Krupicka H., Łukojć K., Płoski Z., Sysło M.M., Witkowski J., Zuber R., *Elementy Informatyki: poradnik metodyczny dla nauczyciela*, Warszawa 1997.
4. Koletyńska K., Sitko K., *Nauczyciel na starcie*, Warszawa 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Nowicka.

PEDAGOGIKA MEDIÓW Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-PMzM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie roli, znaczenia, istoty, głównych założeń pedagogiki medialnej oraz edukacji medialnej, programów nauczania w zakresie edukacji medialnej na poziomie szkoły podstawowej, umiejętność krytycznego analizowania i odbierania treści przekazywanych za pośrednictwem mediów, poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania telewizji na człowieka, projektowanie i realizacja zajęć szkolnych w zakresie ścieżki między przedmiotowej podstawy edukacji medialnej. Poznanie podstawowych pojęć w zakresie zagrożeń medialnych (uzależnienie, uzależnienia medialne, przemoc, agresja, itp.), wyjaśnienie problemu uzależnień medialnych. Wyjaśnienie głównych koncepcji tłumaczących wpływ mediów na zachowania agresywne dzieci i młodzieży. Przygotowanie studenta do projektowania warsztatów edukacyjnych w zakresie bezpiecznego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z przedmiotów technologie informacyjne; media w edukacji, podstawowa wiedza o mediach i multimediach.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika medialna a edukacja medialna. Rozwój pedagogiki medialnej. Funkcje pedagogiki medialnej. Orientacje badawcze dotyczące zastosowania mediów w pedagogice. Edukacja medialna – zakres, cele i zadania edukacji medialnej. Sposoby realizacji edukacji medialnej. Program edukacji medialnej. Cele edukacyjne oraz osiągnięcia uczniów w zakresie edukacji medialnej na poszczególnych etapach kształcenia: szkoła podstawowa, gimnazjum oraz szkoła ponadgimnazjalna. Telewizja jako czynnik wspomagający proces wychowania. Rola telewizji w życiu rodzinnym. Funkcje wychowawcze telewizji. Przejawy ujemnego oddziaływania telewizji. Dezintegracja rodziny przez telewizję. Zagrożenia wynikające z nieracjonalnego korzystania z telewizji. Wpływ programów telewizyjnych na postawy i zachowania młodzieży. Problem uzależnienia od mediów, rodzaje uzależnień medialnych, przyczyny uzależnienia od mediów, społeczne i psychologiczne skutki uzależnień od mediów. Problem

cyberprzemocy wśród dzieci i młodzieży: istota zjawiska cyberprzemocy, formy i cechy cyberprzemocy, interwencja podejmowana w przypadku ujawnienia cyberprzemocy. Analiza scenariuszy zajęć w zakresie edukacji medialnej: Komu potrzebna jest telewizja, Sąd nad współczesną telewizją, My i media, Informacje w mediach, Jaka jest współczesna prasa, W świecie prasy kobiecej, Media jako nałóg. Metodyczne przygotowanie i realizacja scenariuszy uwzględniających główne założenia i zagadnienia w zakresie edukacji medialnej. Projekt i realizacja warsztatów edukacyjnych skierowanych do dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym poświęconych bezpiecznemu korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi - ma pogłębioną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń; ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W01 K_W02 K_W05	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej; potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin; potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać	K_U08 K_U07 K_U09 K_U13	Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>skutki planowanych działań; potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych; potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością</p>			
<p>Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia; formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z: manipulacją, indoktrynacją, poszanowaniem praw jednostki; ochroną własności intelektualnej oraz wpływem osób wykorzystujących się do działań przestępczych; ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie</p>	<p>K_K01 K_K02 K_K05 K_K07</p>	<p>Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)</p>	<p>Wykłady</p>

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego zagadnienia z konwersatoriów.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, zadania praktycznego)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2004.
 2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
 3. Guerreschi C., *Nowe uzależnienia*, Kraków 2006.
 4. Izdebska J., *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Białystok 2000.
 5. Kubicka D., Kołodziejczyk A., *Psychologia wpływu mediów. Wybrane teorie, metody, badania*, Kraków 2007.
 6. Lemish D., *Dzieci i telewizja. Perspektywa globalna*, Kraków 2008.
 7. Lenardon J., *Zagrożenia w Internecie. Chroń swoje dziecko*, Gliwice 2007.
 8. Siemieniecki B., red., *Pedagogika medialna: podręcznik akademicki*, T. I-II, Warszawa 2007.
 9. Słysz A., Arcimowicz B., *Przyjaciele w Internecie*, Gdańsk 2009.
 10. Śliwerski B., red., *Pedagogika subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, T. III, Gdańsk 2006.
- Young K., Klausning P., *Uwolnić się z sieci: uzależnienie od Internetu*, Katowice 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Aftab P., *Internet a dzieci, uzależnienia i inne niebezpieczeństwa*, Warszawa 2003.
2. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
3. Feibel T., *Zabójca w dzieciennym pokoju, przemoc i gry komputerowe*, Warszawa 2006.
4. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
5. Siemieniecki B., red., *Manipulacja, media, edukacja*, Toruń 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA ZAJĘĆ KOMPUTEROWYCH
W EDUKACJI ELEMENTARNEJ

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PRPN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	III	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student samodzielnie projektuje i przygotowuje zajęcia komputerowe z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Poznaje organizację pracy pedagoga w przedszkolu i szkole podstawowej, jego obowiązki oraz podejmowane czynności w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Poznaje prowadzoną dokumentację oraz zadania realizowane przez placówkę.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu technologii informacyjnych na poziomie dobrym, podstawowa wiedza o mediach i multimediach, przygotowanie na dobrym poziomie w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego pedagoga (zajęcia, zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.); możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez pedagoga – opiekuna praktyki lub na zajęciach pedagogów, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta; możliwość prowadzenia zajęć komputerowych z dziećmi na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z pedagogiem konspektów zajęć; możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowanych z pedagogiem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma rozszerzoną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; funkcjonowaniu, ośrodków i placówek kulturalno-oświatowych, głównych założeniach i celach pracy pedagoga, ma wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy, ma pogłębioną wiedzę na temat zasad i norm etycznych	K_W08 K_W16	Analiza wystawionych opinii przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole	Praktyka
Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań, potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do organizacji działań związanych z wybraną specjalnością, w tym w zakresie nowoczesnych technologii (ICT); ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych; posiada umiejętność generowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, prognozować ich przebieg i skutki	K_U02 K_U04 K_U13 K_U03 K_U09	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia; ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej; jest przygotowany do współpracy z otoczeniem, do uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie; odpowiedzialnie przygotowuje się	K_K01 K_K05 K_K07 K_K08	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć, na podstawie których prowadzi zajęcia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez pedagoga – opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia komputerowe oraz notatki z prowadzonych hospitacji) w wyznaczonym terminie przez organizatora praktyki z ramienia UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach praktycznych)	60	60
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie do zajęć)	40	40
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, red. B. Śliwerski, T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA ZAJĘĆ KOMPUTEROWYCH W KLASACH IV-VI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PRSP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	IV	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student samodzielnie projektuje i przygotowuje zajęcia komputerowe z uczniami klas IV-VI. Poznaje organizację pracy nauczyciela szkoły podstawowej, jego obowiązki oraz podejmowane czynności w zakresie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Poznaje prowadzoną dokumentację oraz zadania realizowane przez placówkę.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu technologii informacyjnych na poziomie dobrym, podstawowa wiedza o mediach i multimediach, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego pedagoga (zajęcia, zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.), możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez pedagoga – opiekuna praktyki lub na zajęciach pedagogów, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta, możliwość prowadzenia zajęć komputerowych z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z pedagogiem konspektów zajęć, możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowanych z pedagogiem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student ma rozszerzoną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; funkcjonowaniu, ośrodków i placówek kulturalno-oświatowych, głównych założeniach i celach pracy pedagoga, ma wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy, ma pogłębioną wiedzę na temat zasad i norm etycznych</p>	K_W08 K_W16	Analiza wystawionych opinii przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole	Praktyka
<p>potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań, potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do organizacji działań związanych z wybraną specjalnością, w tym w zakresie nowoczesnych technologii (ICT); ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych; posiada umiejętność generowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, prognozować ich przebieg i skutki</p>	K_U02 K_U04 K_U13 K_U03 K_U09	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka
<p>Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia; ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej; jest przygotowany do współpracy z otoczeniem, do uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie; odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje</p>	K_K01 K_K05 K_K07 K_K08	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć, na podstawie których prowadzi zajęcia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez pedagoga -opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia komputerowe oraz notatki z prowadzonych hospitacji) w wyznaczonym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach praktycznych)	60	60
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	40	40
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, red. B. Śliwerski T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA DZIECI ZDOLNYCH I TWÓRCZYCH

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-DPDZiT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ
lub inny nauczyciel akademicki z Katedry
Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu diagnozy dzieci zdolnych i twórczych (istota, rodzaje zdolności i twórczości oraz metody diagnozowania dzieci zdolnych, uzdolnionych i twórczych). Kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami pracy nauczyciela z dziećmi zdolnymi, uzdolnionymi i twórczymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metody diagnozy pedagogicznej dzieci zdolnych. Metody i techniki diagnozy pedagogicznej dzieci twórczych. Badanie aspektów istotnych dla twórczości obiektywnej i subiektywnej. Badanie uczniów zdolnych i twórczych z problemami w uczeniu się i w zachowaniu. Opieka psychologiczna i pedagogiczna nad osobami zdolnymi i twórczymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów i prezentacje multimedialne, badanie wybranymi narzędziami dzieci zdolnych, projektowanie z nimi pracy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu specyfiki przedmiotu, potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z pedagogiki zdolności i twórczości w celu diagnozowania, analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych w pracy z dziećmi zdolnymi, uzdolnionymi i twórczymi	K_W04 K_U02	Praca pisemna	Konwersatoria
Potrafi generować, oceniać i dobierać przydatne metody, formy, zasady i środki do pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym	K_U09	Prezentacja multimedialna	Konwersatoria
Potrafi inspirować dzieci zdolne i twórcze do działania oraz animować ich pracę nad swoim rozwojem oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy	K_U11	Projektowanie sytuacji edukacyjnych	Konwersatoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa oraz do projektowania zajęć i ćwiczeń na rzecz dzieci zdolnych i twórczych oraz do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie a pracującymi z dziećmi zdolnymi i twórczymi	K_K07	Dyskusja	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium pisemnego (25%), projektowania zadań, sytuacji edukacyjnych, realizacja projektu (25%), prezentacji multimedialnej do wybranego zagadnienia (25%) aktywnej obecności i dyskusji studentów (25%).

Ocena końcowa

Ocena końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	45	57
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Limont W., *Uczeń zdolny: jak go rozpoznawać i jak z nim pracować*, Sopot 2010.
 2. Nęcka E., *Psychologia twórczości*, Gdańsk 2001.
 3. Popek S., *Człowiek jako jednostka twórcza*, Lublin 2003.
 4. Szmidt K.J., *Pedagogika twórczości*, Gdańsk 2007.
 5. Magda-Adamowicz M., *Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej*, Zielona Góra 2009.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kubicka D., *Twórcze działanie dziecka w sytuacjach zabawowo-zadaniowych*, Kraków 2003.
2. Magda-Adamowicz M., Paszenda I., *Treningi twórczości a umiejętności zawodowe*, Toruń 2011.
3. Magda-Adamowicz, *Twórczość pedagogiczna nauczyciela w kontekście systemowym: źródła, koncepcja, identyfikacje*, Toruń 2015.
4. Popek S., *Psychologia twórczości plastycznej*, Kraków 2010
5. Uszyńska-Jarmoc J., *Twórcza aktywność dziecka: teoria – rzeczywistość -perspektywy rozwoju*, Białystok 2003.
6. Żuk T., *Uzdolnienia twórcze a osobowości*, Poznań 1986.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ.

METODYKA ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH I POZASZKOLNYCH

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-MZPLiPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką organizacji zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych skierowanych do dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym; Doskonalenie warsztatu nauczyciela, rozwijanie umiejętności projektowania ofert i konstruowania autorskich programów edukacyjnych dotyczących różnych obszarów pracy z dzieckiem, ze zwróceniem szczególnej uwagi na pracę z dzieckiem zdolnym, uzdolnionym; dostrzeganie potrzeby dokształcania się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących edukacji dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE: Podstawowe informacje z zakresu dydaktyki ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Zajęcia pozalekcyjne i pozaszkolne – ich znaczenie edukacyjne, rozwojowe. Zajęcia pozalekcyjne dla dzieci a innowacje pedagogiczne nauczycieli. Zajęcia dodatkowe dla dzieci w wieku przedszkolnym – oferta przedszkola i instytucji edukacyjnych, kulturalnych. Zajęcia pozaszkolne – ich znaczenie w rozwijaniu zainteresowań i zdolności dziecka. Miejsce zajęć pozalekcyjnych w pracy szkoły, nauczyciela. Metody, formy pracy, środki dydaktyczne stosowane na zajęciach dodatkowych, ze szczególnym uwzględnieniem metod aktywizujących.

Konwersatoria

Projektowanie zajęć pozalekcyjnych we współpracy z uczniami – znaczenie współpracy, dialogu z uczniami. Praca nad programem zajęć pozalekcyjnych – planowanie, wykonanie i prezentacja autorskich programów zajęć pozalekcyjnych – praca w grupach. Projektowanie zajęć dodatkowych dla wybranej grupy przedszkolnej – praca w grupach. Instytucje edukacyjne i ich oferta zajęć pozaszkolnych – dyskusja wokół dostępnej oferty zajęć, korzyści i niebezpieczeństwa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny.

Konwersatoria – dyskusja, burza mózgu, praktycznego działania – projektowanie programów zajęć pozalekcyjnych dla klas I-III i zajęć dodatkowych dla przedszkolaków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych (szkolnych i pozaszkolnych), potrafi wyjaśnić czym są zajęcia pozalekcyjne i pozaszkolne, wskazać ich znaczenie edukacyjne, rozwojowe, omówić warunki sprzyjające podejmowaniu dodatkowej aktywności przez dzieci	K_W10	Kolokwium Dyskusja	Wykłady Konwersatoria
Potrafi zaprojektować oryginalny program zajęć pozalekcyjnych dla uczniów i zajęć dodatkowych dla przedszkolaków	K_U09	Oceny za opracowanie dwóch programów – dla przedszkolaków i uczniów klas I-III	Konwersatoria
Potrafi ocenić poziom swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania działań dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym w zakresie zajęć pozaszkolnych i pozalekcyjnych, jest świadomy potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności dzieci w zależności od obserwowanych możliwości i potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	K_K01	Oceny za opracowanie dwóch programów – dla przedszkolaków i uczniów klas I-III	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na podstawie aktywnej obecności (25%) i dyskusji studentów (25%), sprawdzianu pisemnego (25%) i pracy pisemnej (25%).

Konwersatoria

Pozytywnie ocenione dwa programy zajęć dla określonej grupy wiekowej. Ocena z konwersatoriów jest średnią arytmetyczną zgromadzonych w trakcie semestru ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: to średnia arytmetyczna ocen z wykładów i konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	45	57
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamek I., *Teoretyczne i praktyczne podstawy konstruowania programów szkolnych*, Kraków 2007.
2. Dylak S., *Wprowadzenie do konstruowania szkolnych programów nauczania*, Warszawa 2002.
3. Żelazkiewicz M., *Skuteczność wychowawcza innowacji w zajęciach pozalekcyjnych*, Wrocław 1980.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ciczkowski W., red., *Jak kreować programy edukacyjne*, Olsztyn 2000.
2. Kott T., *Zajęcia pozalekcyjne i terapia zajęciowa z osobami o obniżonej sprawności umysłowej*, Warszawa 2002.
3. Połomka D., Sternowska W., Połomski S., *Kształtowanie postaw i zainteresowań młodzieży na zajęciach pozalekcyjnych z biologii*, Koszalin 1985.
4. Stadnicka J., *Koła zainteresowań muzycznych*, Warszawa 1971.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

PEDAGOGIKA ZDOLNOŚCI I TWÓRCZOŚCI

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-PZT
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
 Prowadzący: dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ
 lub inny nauczyciel akademicki z Katedry
 Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu pedagogiki zdolności i twórczości (istota, rodzaje zdolności i twórczości). Kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie zdolności i ich typologia. Dziecko zdolne w świetle ustaw oświatowych. Koncepcje zdolności. Charakterystyka osób zdolnych. Identyfikacja uczniów zdolnych. Psychologiczne, strategiczne i nominacyjne metody identyfikacji. Strategie kształcenia uczniów zdolnych. Modele kształcenia uczniów zdolnych w historii i współcześnie. Specyfika programów szkolnych i pozaszkolnych ukierunkowanych na uczniów zdolnych. Metody i narzędzia ewaluacji pracy nauczyciel z dzieckiem zdolnym. Ewolucja pojęcia twórczość oraz terminy bliskoznaczne. Wymiary twórczości. Podmiotowość i przedmiotowość twórczości. Aspekty istotne dla twórczości obiektywnej i subiektywnej. Rozwój twórczości i jej kryzysy u człowieka. Systemowe koncepcje twórczości Interakcyjne teorie twórczości. Model twórczej osobowości dziecka i znaczenie środowiska rodzinnego. Uwarunkowanie endogenne twórczości. Rodzaje aktywności twórczej dziecka i młodzieży. Czynniki zewnętrzne twórczości – rodzina, przedszkole, szkoła, grupa rówieśnicza, miejsce pracy. Stymulatory i inhibitory twórczości. Koncepcja twórczości pedagogicznej nauczyciela. Nauczyciel ucznia zdolnego i twórczego. Uczniowie zdolni i twórczy z problemami w uczeniu się i w zachowaniu. Syndrom nieadekwatnych osiągnięć dzieci zdolnych i twórczych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – konwencjonalny, problemowy, konwersatoryjny i prezentacje multimedialne.

Ćwiczenia – praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów i prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zinterpretuje podstawowe koncepcje pedagogiki zdolności i twórczości (standardowe, systemowe, rozwojowe, realistyczne i elitarne) oraz jej pojęcia (np. zdolności, uzdolnienia, twórczość), scharakteryzuje dziecko zdolne, uzdolnione, twórcze oraz formy ich aktywności	K_W05	Dyskusja Kolokwium	Wykłady
Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z pedagogiki zdolności i twórczości w celu diagnozowania, analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych w pracy z dziećmi zdolnymi, uzdolnionymi i twórczymi	K_U02	Praca pisemna	Wykłady
Potrafi ocenić i dobrać przydatne metody, formy, zasady i środki do pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym	K_U09	Prezentacja multimedialna	Ćwiczenia
Potrafi inspirować dzieci zdolnych i twórczych do działania oraz animować ich pracę nad swoim rozwojem oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy	K_U11	Projektowanie sytuacji edukacyjnych	Ćwiczenia
zaprojektuje zajęcia z dziećmi zdolnymi i twórczymi; podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań na rzecz dzieci zdolnych i twórczych	K_K02	Projektowanie zadań edukacyjnych	Ćwiczenia
Jest odpowiedzialny, przygotowany do aktywnego uczestnictwa oraz do projektowania zajęć i ćwiczeń na rzecz dzieci zdolnych i twórczych oraz do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie a pracującymi z dziećmi zdolnymi i twórczymi	K_K06	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na podstawie aktywnej obecności (25%) i dyskusji studentów (25%), skonstruowanego projektu (25%), pracy pisemnej (25%).

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium pisemnego (25%), projektowania zadań i sytuacji edukacyjnych (25%), prezentacji multimedialnej do wybranego zagadnienia (25%) aktywnej obecności i dyskusji studentów (25%).

Ocena końcowa

Pozytywna ocena z kolokwium, które obejmuje treści z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji, zadań praktycznych)	25	35
łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Limont W., *Uczeń zdolny: jak go rozpoznawać i jak z nim pracować*, Sopot, 2010.
2. Magda-Adamowicz M., *Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej*, Zielona Góra 2009.
3. Nęcka E., *Psychologia twórczości*, Gdańsk, 2001.
4. Popek S., *Człowiek jako jednostka twórcza*, Lublin 2003.
5. Szmidt K.J., *Pedagogika twórczości*, Gdańsk 2007.
6. Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kubicka D., *Twórcze działanie dziecka w sytuacjach zabawowo-zadaniowych*, Kraków 2003.
2. Magda-Adamowicz M., Paszenda I., *Treningi twórczości a umiejętności zawodowe*, Toruń 2011.
3. Popek S., *Psychologia twórczości plastycznej*, Kraków 2010
4. Uszyńska-Jarmoc J., *Twórcza aktywność dziecka: teoria – rzeczywistość – perspektywy rozwoju*, Białystok 2003.
5. Żuk T., *Uzdolnienia twórcze a osobowości*, Poznań 1986.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ.

PRACA Z DZIECKIEM ZDOLNYM I TWÓRCZYM

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD- PzDZIT
 Typ przedmiotu: specjalnościowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
 Prowadzący: dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ
 lub inny nauczyciel akademicki z Katedry
 Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	3	
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę		
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu metodyki i organizowania zajęć dla dzieci zdolnych i twórczych. Zapoznanie z możliwościami pracy nauczyciela z dziećmi zdolnymi, uzdolnionymi i twórczymi. Kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy wiedzy z pedagogiki specjalnej, psychologii, pedagogiki zdolności i twórczości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Strategie kształcenia uczniów zdolnych. Modele kształcenia uczniów zdolnych. Specyfika programów szkolnych i pozaszkolnych ukierunkowanych na uczniów zdolnych. Metody i narzędzia ewaluacji pracy nauczyciela z dzieckiem zdolnym. Projektowanie pracy z dziećmi uzdolnionymi. Rodzaje aktywności twórczej dziecka i młodzieży. Metodyka pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym: wybrane metody rozwijające zdolności twórczości dzieci; pomoce dydaktyczne; zasady i strategie pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym; formy ekspresji plastycznej dzieci; zasady prowadzenia zajęć metody i techniki rozwijania twórczości dzieci; treningi i lekcje twórczości.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy.

Konwersatoria – praca z tekstem, z dokumentem źródłowym; problemowe, praktycznego działania.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat metodyki pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym	K_W04	Dyskusja	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę o metodyce wykonywania zadań norm, zasad stosowanych w pracy z dzieckiem zdolnymi i twórczym	K_W05	Praca pisemna	Wykłady Konwersatora
Wykorzystuje wiedzę z zakresu metodyki pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym w celu obserwowania, analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych	K_U01	Projektowanie sytuacji edukacyjnych	Wykłady
Posiada umiejętność prezentowania, oceny przydatności metod, strategii i środków do realizacji zadań w pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym	K_U05	Dyskusja	Wykłady
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie pracy z dziećmi zdolnymi i twórczymi w środowisku społecznym; wykazuje aktywność, odznaczając się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym	K_K06	Projektowanie ćwiczeń	Konwersatora
Jest odpowiedzialny za własne przygotowanie do aktywnej pracy z dziećmi zdolnymi i twórczymi	K_K06	Projektowanie sytuacji edukacyjnych i ćwiczeń	Wykłady Konwersatora

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie z oceną na podstawie: aktywnej obecności (25%) i dyskusji studentów (25%) oraz zaprojektowanie sytuacji edukacyjnej dla dzieci zdolnych i twórczych (50%).

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności (25%) i dyskusji studentów (25%) oraz zaprojektowanie ćwiczeń dla dzieci zdolnych i twórczych (50%).

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna ocen w wykładów i konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	45	57
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Chybicka A., *Psychologia twórczości grupowej. Jak moderować zespoły twórcze i zadaniowe*, Kraków 2006.
2. Limont W., *Uczeń zdolny. Jak go rozpoznawać i jak z nim pracować*, Sopot, 2010.
3. Magda-Adamowicz M., Pszenda I., *Trening twórczości a umiejętności zawodowe*, Toruń 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

1. Szmidt K.J., *Elementarz twórczego życia*, Warszawa 1997.
2. Uszyńska-Jarmoc J., *Podróże – skarby – przygoda: podręcznik i program rozwijania twórczości, samodzielności oraz dyspozycji autokreacyjnych dzieci z klas I-III*, Białystok 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W PLACÓWKACH POZASZKOLNYCH

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PEDD-PRPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	IV	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Umożliwienie studentom zdobycia umiejętności zawartych w sylwetce absolwenta oraz pogłębienia praktycznej wiedzy z zakresu diagnozy i pracy z dziećmi zdolnym, uzdolnionymi i twórczymi w oparciu o wiedzę teoretyczną zdobytą podczas studiów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki specjalnej, pedagogiki zdolności i twórczości oraz metodyki pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznanie struktury organizacyjnej oraz zasad funkcjonowania placówki. Poznanie zakresu działalności placówki. Zapoznanie się z dostępną w danej placówce dokumentacją. Analizę otoczenia instytucji oraz ocenę jego wpływu na działalność i funkcjonowanie instytucji. Zapoznanie się ze sposobami sprawowania bieżącego nadzoru nad warunkami pracy w danej placówce. Zapoznanie z organizacją warsztatu nauczyciela pracującego z dziećmi zdolnymi i twórczymi. Obserwacja zajęć z dziećmi zdolnymi i twórczymi. W trakcie praktyki student ma możliwość samodzielnego prowadzenia zajęć.

MIEJSCE PRAKTYKI:

Praktyka realizowana jest w placówkach, w których prowadzona jest zajęcia z dziećmi zdolnymi i twórczymi

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, pokaz, praca z dokumentem źródłowym, działanie praktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o różnych rodzajach instytucji, w których prowadzone są zajęcia dla dzieci zdolnych i twórczych i zachodzących między nimi relacjach; ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach	K_W10	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Posiada pogłębione umiejętności obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogicznych, w których znajdują się dzieci zdolne i twórcze; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej potrafi ocenić przydatność metod, zasad realizacji zadań związanych z pracą z dziećmi zdolnymi i twórczymi	K_U01 K_U07	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy z dziećmi zdolnymi i twórczymi	K_U08	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Potrafi podejmować wyzwania zawodowe, pracować w zespole z dziećmi zdolnymi i twórczymi; przyjmuje i wyznacza zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach i instytucjach realizujących działania na rzecz dzieci zdolnych i twórczych; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w tej dziedzinie	K_K02 K_K07	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, 6025 godzin praktyki, potwierdzonych opinią nauczyciela – opiekuna. Podstawą zaliczenia praktyk jest pozytywna ocena wystawiona przez nauczyciela opiekuna, obejmująca zaplanowanie zajęć (w tym przygotowanie konspektów i pomocy dydaktycznych), a następnie poprowadzenie zajęć (zabaw, zadań) dla dzieci.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach praktycznych)	60	60
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	40	40
łącznie	100	100

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA OBOWIĄZKOWA:

Każdorazowo według zaleceń nauczyciela i opiekuna praktyk.

LITERATURA OBOWIĄZKOWA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ.

4c. Moduł specjalnościowy – Edukacja medialna i informatyczna

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	11.3-WP-PEDD-BSD	Bezpieczeństwo systemów i danych	15/9	2	ZO	IV
2.	03.4.-WP-PEDD-KM	Kultura medialna	45/27	6	E/ZO	III
3.	11.3-WP-PEDD-PI	Projekt informatyczny	30/18	5	ZO	IV
4.	05.1-WP-PEDD-PRM	Projekt medialny	30/18	4	ZO	III
5.	03.4-WP-PEDD-PFT	Przekaz filmowy i telewizyjny	30/18	4	ZO	III
6.	11.3-WP-PEDD-TAK	Techniki animacji komputerowej	30/18	5	ZO	IV
7.	11.3-WP-PEDD-TIDL	Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	45/27	6	E/ZO	III
8.	11.3-WP-PEDD-JPRG	Języki programowania	30/18	3	ZO	I
9.	11.3-WP-PEDD-MNAM	Metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	15/9	1	ZO	I
10.	05.1-WP-PEDD-MMWP	Multimedialny warsztat pedagoga	30/18	4	ZO	II
11.	11.3-WP-PEDD-NNI	Nowe narzędzia ICT	15/9	2	ZO	I
12.	11.3-WP-PEDD-SAE	Sieciowe aplikacje edukacyjne	15/9	2	ZO	II
13.	11.3-WP-PEDD-AOSK	Architektura i operacyjne systemy komputerowe	15/9	2	ZO	I
14.	11.3-WP-PEDD-MTI	Multimedialne technologie informacyjne	30/18	4	ZO	II
15.	05.9-WP-PEDD-PEM	Podstawy edukacji medialnej	15/9	1	ZO	I
16.	11.3-WP-PEDD-SK	Sieci komputerowe	15/9	2	ZO	II
17.	11.3-WP-PEDD-SDEP	Struktury danych i elementy programowania	30/27	3	ZO	I
18.	05.1-WP-PEDD-MNITI	Metodyka nauczania informatyki i technologii informacyjnej na III i IV etapie edukacji	60/60	3	ZO/ZO	II
19.	05.1-WP-PEDD-MNJP	Metodyka nauczania języków programowania	30/30	1	ZO	II
20.	05.0-WP-PEDD-PS	Pedagogika szkolna na III i IV poziomie kształcenia	60/60	3	ZO/ZO	I
21.	05.0-WP-PEDD-PP1u	Praktyka pedagogiczna I	30/30	1	ZO	I
22.	05.0-WP-PEDD-PP2u	Praktyka pedagogiczna II	60/60	2	ZO	I
23.	05.0-WP-PEDD-PP2u	Praktyka pedagogiczna III	60/60	2	ZO	II

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW I DANYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-BSD
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
 Prowadzący: dr Jacek Jędrzyckowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wykazanie iż ochrona danych i praw autorskich jest obowiązkiem każdego obywatela i wynika z obowiązującego w Polsce prawa. Uświadomienie studentom, iż bez specjalnych zabezpieczeń komputery, systemy operacyjne oraz dane są łatwo dostępne dla osób do tego niepowołanych. Wyposażenie studentów w kompetencje umożliwiające ochronę komputera i danych, a także do odzyskiwania danych utraconych w wyniku zaniedbania lub awarii. Wyposażenie w kompetencje umożliwiające diagnozowanie systemu operacyjnego pod kontem poziomu jego zabezpieczeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego „technologie informacyjne”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ochrona danych i systemów komputerowych. Konstytucja jako akt nadrzędny do całości porządku prawnego. Ochrona danych osobowych – ustawa i komentarze. Prawa autorskie i prawa pokrewne: pojęcie utworu, prawo do korzystania z utworu, dozwolony użytek osobisty utworu, umowa o przeniesienie autorskich praw majątkowych, utwór audiowizualny, nadawanie wykonań artystycznych przez organizacje radiowe i telewizyjne. Licencje: Open Source i GNU. Wolne oprogramowanie – wady i zalety z punktu widzenia bezpieczeństwa i ochrony danych. System Windows – sposoby na obejście zabezpieczeń i możliwości przeciwdziałania utracie danych. Niebezpieczeństwa związane z szyfrowaniem NTFS oraz eksport i import kopii zapasowej certyfikatu i klucza szyfrowania plików. Mechanizmy szyfrujące w pakietach biurowych. Przykład zabezpieczeń w arkuszu kalkulacyjnym. Archiwa chronionych hasłem. Aplikacje szyfrujące i niszczące pliki. Szyfrowanie partycji oraz ukrywanie partycji. Aplikacje do odzyskiwania danych z różnych nośników. Praca w chmurze jako alternatywny sposób ochrony danych – wady i zalety; Gromadzenie danych w chmurze: Dokumenty Google, Microsoft SkyDrive, DropBox oraz rozwiązania komercyjne. Systemy bootujące (CD i USB) jako narzędzia do odzyskiwania oraz kradzieży danych. Sposoby zabezpieczenia komputera przed systemami bootują-

cymi. Mechaniczne – sprzętowe zabezpieczenia przed utratą danych – kieszenie i dyski przenośne. Punkt przywracania systemu. Podział dysku na partycje. Tworzenie obrazu partycji systemowej na partycji z danymi – aplikacje. Odzyskiwanie systemu z obrazu dysku. Anonimowość w sieci – aplikacje. Sieć Wi-Fi – niebezpieczeństwa i zabezpieczenia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student określa zalety i wady wolnego oprogramowania. Wskazuje sposoby obchodzenia zabezpieczeń systemowych oraz ich blokowania. Określa wady i zalety szyfrowania NTFS. Wskazuje alternatywne sposoby szyfrowania danych. Określa sposoby odzyskiwania danych oraz trwałego ich niszczenia. Określa możliwości i ograniczenia systemów bootujących (CD, USB). Omawia możliwości archiwizowania danych w chmurze. Wymienia aplikacje i sposoby tworzenia obrazu partycji systemowej oraz jej odzyskiwania. Wymienia zasady bezpiecznego korzystania z sieci Wi-Fi	K_W05 K_W17	Test z programami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
Prezentuje wiadomości na temat podstawowych aspektów prawnych: ochrony danych osobowych, prawa autorskiego i praw pokrewnych, korzystania z aplikacji na licencjach Open Source i GNU	K_W16	Test z programami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
Stosuje wolne oprogramowanie, np. system Linux współpracujące z nim narzędzia. Przeciwdziała próbom łamania zabezpieczeń systemowych. Uzyskuje dostęp do danych (szyfrowanie NTFS) w przypadku awarii systemu Windows. Szyfruje dane. Odzyskuje dane z różnych nośników oraz dokonuje trwałego ich niszczenia. Uzyskuje (oraz blokuje) dostęp do komputera i danych z zastosowaniem systemów bootujących (CD, USB). Archiwizuje zaszyfrowane dane w chmurze. Tworzy obraz partycji systemowej oraz w przypadku awarii systemu wykonuje jego odzyskiwanie. Zabezpiecza sieć Wi-Fi oraz unika sytuacji, w których korzystanie z otwartych sieci jest ryzykowne	K_U10 K_U13	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Rozumie potrzebę poszanowania cudzej wła-	K_K05	Zadania praktyczne – metoda	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
sności intelektualnej, prawa autorskiego i praw pokrewnych. Rozumie potrzebę dbałości o ochronę danych osobowych współpracowników i uczniów		laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac wykonywanych na zajęciach – progi punktowe.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	25	30
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jędrzykowski J., *Bezpieczeństwo systemu operacyjnego i ochrona danych osobowych*, [w:] *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, red. M. Furmanek, Zielona Góra 2008.
2. Flisak D., *Utwór multimedialny w prawie autorskim*, Warszawa 2008.
3. Hetman J., *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z przepisami wykonawczymi*, 2007.
4. Mozgawa M., Poźniak-Niedzielska M., Szczotka J., *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, Bydgoszcz 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jędrzyckowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/00bezp.htm>.
2. Karpowicz A., Podręcznik prawa autorskiego dla studentów uczelni artystycznych, Warszawa 2001.
3. *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej*.
4. *Prawo autorskie i prasowe z wprowadzeniem*, Warszawa 2007.
5. Szaradowski R., *Ochrona danych osobowych: komentarz do ustawy z dnia 29.08.1997*, Zielona Góra 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzyckowski.

KULTURA MEDIALNA

Kod przedmiotu: 03.4.-WP-PEDD-KM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ,
mgr Paulina Woźniak-Chojnacka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	6
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Laboratoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z treściami współczesnej kultury medialnej. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie współuczestnictwa w procesach współczesnej kultury. Przygotowanie do samodzielnego i świadomego funkcjonowania w społeczeństwie konsumpcyjnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Antropologia kulturowa. Podstawowe wiadomości z zakresu komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz funkcjonowania mediów i massmediów we współczesnym społeczeństwie informacyjnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozumienie kultury w antropologii kulturowej. Struktura kultury (normatywna, symboliczna i materialna). Społeczne funkcje mediów. Kultura masowa – kultura popularna (popkultura) – kultura medialna. Kultura jako paidea czy kultura jako towar. Kultura w perspektywie postmodernistycznej. Trzy sfery kultury medialnej. Globalizacja (amerykanizacja kultury). Kultura informacyjna – cyberkultura. Historia kultury medialnej. Kultura medialna a jej cechy i uwarunkowania w dobie mediów tradycyjnych i elektronicznych. Techniczne środki komunikowania a kultura jako symbolizacja rzeczywistości – od kultury druku do kultury obrazu. Przemiany mediów i wynikające z nich szanse i zagrożenia dla kultury. Telewizja jako kultura. Telewizja wczoraj i dziś. Funkcje telewizji. Kulturotwórcza rola telewizji. Rodzaje telewizji. Wybrane formy i gatunki telewizyjne (program rozrywkowy, talk-show, reality-show, teleturniej.) Serial telewizyjny (format, telenowela, opera mydlana, sitcom). Tożsamość i ciało

w kulturze medialnej. Stereotypy kobiecości i męskości. Reklama, moda, telenowela. Treści współczesnej kultury medialnej w komunikacji społecznej (transmisja treści artystycznych, transmisja wzorów kulturowych, nowe rytuały kulturowe, konstruowanie nowych doświadczeń społecznych. Przemysł medialny. Showbiznes. Przemysł filmowy – Hollywood, Bollywood. Przemysł muzyczny – muzyka młodzieżowa, wideoklipy. Prasa – kobieca, młodzieżowa, tabloidy. Moda. Zjawiska kultury medialnej – kreacje społeczne, oddziaływania pedagogiczne. Ikony medialne – celebryci i idole medialni. Tabloidyfikacja kultury. Kultura medialna w polityce.

Laboratoria

Media i massmedia: media w historii kultury i cywilizacji, klasyfikacje mediów, funkcje mediów, media a jednostka i społeczeństwo, media tradycyjne i współczesne media cyfrowe. Kultura: geneza, aspekty rzeczywistości kulturowej, definicje kultury, dziedziny kultury, sześć grup definicji kultury wg Kroeber'a & Kluckhohn'a, płaszczyzny zjawisk kulturowych, kultura jako symbolizacja rzeczywistości, kultura informacyjna – cyberkultura, mass media jako nośniki kultury. Kultura masowa: pojęcie, charakterystyka i geneza rozwoju kultury masowej, kultura popularna – popkultura – kultura instant, globalizacja kultury, kultura jako towar, kształtowanie upodobań masowych, gadżety popkultury i wartości w stylu pop. Telewizja: geneza i funkcje telewizji, rola telewizji w kulturze, rodzaje telewizji, formy i gatunki telewizyjne, seriale telewizyjne, manga i anime. Reklama: definicja, funkcje, cechy i cele reklamy, historia i techniki reklamy, formy reklamy telewizyjnej, radiowej, outdoorowej, internetowej, wpływ reklamy na dzieci, młodzież i dorosłych. Analiza komunikatów medialnych: mechanizmy oddziaływania i wpływ mediów, czynniki perswazyjne w komunikatach medialnych, transmisje treści artystycznych i wzorów kulturowych, świat wartości kreowany w czasopiśmie młodzieżowych, obraz dziecka w mediach na podstawie analizy bajek telewizyjnych oraz prasy dziecięcej, moda i reklama jako element kultury medialnej. Wizerunek kobiety i mężczyzny w mediach na podstawie prasy i telewizji: stereotypy, reklama, moda, telenowele, płęć kulturowa a język i mass media. Przemysł filmowy i show biznes: kim jest widz filmowy, wzorce filmowe oraz funkcje i znaczenie filmów – Hollywood, Bollywood i Kino chińskie. Kultura medialna a nowe media: kultura konwergencji, muzyka i kultura wideoklipu, kultura młodzieżowa, kreacje społeczne i ikony medialne, tabloidyfikacja kultury, kultura medialna a polityka, wartości kulturowe w grach komputerowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i problemowy ilustrowany materiałami audio-wizualnymi.

Laboratoria – pogadanka, pokaz, metoda projektu, praca z tekstem, praca w grupach, ćwiczenia wytwórcze.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi zdefiniować zjawiska kultury medialnej i scharakteryzować jej terminologię, teorię i metodykę tworzenia przekazów medialnych	K_W05 K_W16	Egzamin pisemny z progami punktowymi Kolokwia z progami punktowymi Ocena aktywności oraz prac pisemnych – progi punktowe	Wykłady Laboratoria
Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury medialnej, właściwych dla studiowanej dyscypliny stosując oryginalne podejścia i nowe	K_U10	Kolokwia z progami punktowymi Ocena aktywności oraz prac pisemnych – progi punktowe	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z krytycznym rozumieniem i tworzeniem przekazów medialnych			
Posiada odpowiednio ukształtowaną krytyczną postawę wobec mediów	K_K01	Kolokwia z progami punktowymi Ocena aktywności oraz prac pisemnych – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Efekty kształcenia zweryfikowane zostaną poprzez egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez kontrolę pracy (aktywności) na zajęciach oraz okresowe sprawdziany wiedzy studentów (2 kolokwia – progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach. Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	80	42
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	70	108
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Godzic W., *Telewizja jako kultura*, Kraków 2002.
2. Kłoskowska A., *Kultura masowa: krytyka i obrona*, Warszawa 2006.
3. *Kultura popularna – Tożsamość – Edukacja*, red. nauk. D.Hejwosz, W. Jakubowski, Kraków 2010.
4. Melosik Z., *Tożsamość, ciało i władza w kulturze instant*, Kraków 2010.
5. Mrozowski M., *Media masowe: władza, rozrywka, biznes*, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Gadżety popkultury: społeczne życie przedmiotów*, red. nauk. W. Godzic, M. Żakowski, Warszawa 2007.
2. Gajda J., *Pedagogika kultury w zarysie*, Kraków 2006.
3. Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu*, Kraków 2002.
4. Gorman L., McLean D., *Media i społeczeństwo: wprowadzenie historyczne*, Kraków 2010.
5. Jenkins H., *Kultura konwergencji: zderzenie starych i nowych mediów*, Warszawa 2007.
6. *Kobiety, mężczyźni i społeczeństwo*, red. nauk. Z. Melosik, Warszawa 2008.
7. Melosik Z., Szkudlarek T., *Kultura, tożsamość i edukacja: migotanie znaczeń*, Kraków 2009.
8. Nowicka E., *Świat człowieka-świat kultury: systematyczny wykład problemów antropologii kulturowej*, Warszawa 1998.
9. Ogonowska A., *Telewizja w edukacji medialnej*, Kraków 2009.
10. Strinatti D., *Wprowadzenie do kultury popularnej*, Poznań 1998.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ,

PROJEKT INFORMATYCZNY

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-PI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner, dr Jacek Jędryczkowski
lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów
i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	5
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) mediów: gier edukacyjnych oraz interaktywnych symulacji procesów i zjawisk. Do wyboru programowanie w: ActionScript (Selteco Alligator Flash Designer), Logo (Logomocja), Scratch, Silverlight. Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogładowienie treści przekazu edukacyjnego. Projektowanie i realizacja gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji o ściśle określonej tematyce i zawartości: elektroniczne formy diagnozy – możliwości i preferencje poznawcze, zakres opanowania wiadomości i umiejętności wstępnych (wiedza uprzednia); indywidualizacja procesu nauczania uczenia się (parametry przekazu, forma przekazu, zawartość merytoryczna, stopień trudności, stymulacja procesów uwagi w obrębie preferowanych form przekazu; ewaluacja).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu przedmiotów: „technologie informacyjne”, „multimedialne technologie informacyjne” lub „multimedialny warsztat pedagoga” oraz „projekt medialny i języki programowania”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metoda projektów. Zasady projektowania gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji procesów i zjawisk. Projektowanie procesu edukacyjnego. Proces i przedmiot projektowania. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz stosowanej w jej ramach gry edukacyjnej lub wizualizacji. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki). Planowanie – koncept jednostki dydaktycznej. Dokumentacja gry edukacyjnej lub wizualizacji: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy. Opracowanie (i zatwierdzenie) dokumentacji oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji. Opracowanie koncepcji / struktury hipertek-

stowej medium – zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej oraz przyjętym scenariuszem. Realizacja multimedialnych komponentów gry edukacyjnej lub wizualizacji (tekst, grafika, animacja, filmy, interakcje, hipertekst). Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student w określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogłdowienia. Formuluje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz gry edukacyjnej lub wizualizacji ułatwiającej realizację zakładanych celów jednostki dydaktycznej. Określa funkcje hipotetycznego gry lub wizualizacji oraz jej założenia konstrukcyjne. Planuje jednostkę dydaktyczną oraz tworzy dokumentację gry edukacyjnej lub wizualizacji (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. Konstruując grę edukacyjną lub wizualizację respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne	K_W05 K_W17	Odpowiedź ustna Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania samodzielnie realizowanych gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji. Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych)	K_W16 K_W17	Odpowiedź ustna Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
W określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogłd-	K_U10 K_U13	Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>dowienia. Formułuje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz gry edukacyjnej lub wizualizacji ułatwiającej realizację zakładanych celów jednostki dydaktycznej. Określa funkcje hipotetycznego gry lub wizualizacji oraz jej założenia konstrukcyjne. Planuje jednostkę dydaktyczną oraz tworzy dokumentację gry edukacyjnej lub wizualizacji (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. Konstruując grę edukacyjną lub wizualizację respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne</p>	K_W17	<p>te) Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)</p>	
<p>Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania samodzielnie realizowanych gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji. Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych)</p>	K_K05	<p>Projekt, zadania praktyczne – Laboratoria metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)</p>	

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online jest sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte), Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie oceny projektów – progi punktowe. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywna praca studenta podczas zajęć oraz wykonanie projektu. Ocena projektu: zgodność z tematem i dokumentacją, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna, np. programy komputerowe. Zgodność opracowanego medium z przyjętymi założeniami (realizacja zakładanych celów, spełnianie zakładanych funkcji).

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich testów (zadania otwarte i zamknięte; progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz pozytywna ocena projektu (zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami). Ocena z laboratoriów jest wypadkową ocen z testów oraz oceny projektu i jest obliczana według następującego kryterium: 20%

(oceny cząstkowe), 80% (ocena projektu).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	68	51
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	60	77
łącznie	128	128
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne: projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Zielona Góra 2006.
2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, Warszawa 1992.
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

4. Arends R.I., *Uczymy się naucza*, Warszawa 2000.
5. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa 2008.
6. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
7. Feibel T., *Zabójca w dzieciennym pokoju: przemoc i gry komputerowe*, Warszawa 2006.
8. Filiciak M., *Wirtualny plac zabaw, Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej*, Warszawa 2006.
9. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
10. Król R., *Efektywność gier dydaktycznych w procesie kształcenia*, Kraków 2007.
11. Niemierko B., *Ocenianie szkolne bez tajemnic*, Warszawa 2002.
12. Skrzypczak J., *Edukacyjne funkcje mediów w perspektywie metodologicznej*, Poznań 1997.
13. Szeja J. Z., *Gry fabularne. Nowe zjawisko kultury współczesnej*, Kraków 2004.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

PROJEKT MEDIALNY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDD-PRM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Jacek Jędrzykowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) mediów o charakterze promocyjnym i edukacyjnym (audycja radiowa, film lub multimedialna witryna internetowa zawierająca nagrania audio i wideo). Projektowanie i realizacja multimedialnych mediów o charakterze promocyjnym i edukacyjnym. Zaopatrzenie w kompetencje umożliwiające planowanie i realizację projektu, z zastosowaniem elektronicznych form upogładowienia. Przekazanie wiadomości dotyczących zasad projektowania (wystąpienia, pokazu, kampanii promocyjnej lub reklamowej): taksonomia celów; treści kształcenia; wymagania; planowanie pracy. Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogładowienie treści przekazu. Projektowanie i realizacja multimedialnych mediów o ściśle określonej tematyce i zawartości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu przedmiotów: „technologie informacyjne”, „multimedialne technologie informacyjne” lub „multimedialny warsztat pedagoga”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metoda projektów. Zasady projektowania. Projektowanie procesu edukacyjnego, kampanii promocyjnej lub wystąpienia oraz mediów edukacyjnych. Proces i przedmiot projektowania. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej / kampanii i stosowanego w jej ramach medium. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki). Planowanie – konspekt jednostki dydaktycznej / kampanii. Dokumentacja medium: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy. Opracowanie (i zatwierdzenie) dokumentacji oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji. Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium – zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej / kampanii oraz przyjętym scenariuszem. Realizacja multime-

dialnych komponentów medium (tekst, grafika, animacja, filmy, interakcje, hipertekst). Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student omawia uwarunkowania psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji multimediiów (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). Omawia zasady projektowania procesu dydaktycznego oraz mediów edukacyjnych	K_W05	Odpowiedź ustna Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
Przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimediiów. Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu	K_W16 K_W17	Odpowiedź ustna Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
W określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogłdowienia. Formuluje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej (kampanii promocyjnej lub reklamowej) oraz medium ułatwiającego realizację zakładanych celów jednostki dyd. lub kampanii. Określa funkcje hipotetycznego medium oraz jego założenia konstrukcyjne. Planuje jednostkę dydaktyczną / kampanię oraz tworzy dokumentację medium (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. Konstruując własne przekazy multimedialne respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne	K_U10 K_U13	Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte) Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Projektuje proces dydaktyczny (kampanię promocyjną lub wystąpienie) z uwzględnieniem	K_K05	Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
niem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów. Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktycznego procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych)		Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online jest sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte), warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie oceny projektów – progi punktowe. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywna praca studenta podczas zajęć oraz wykonanie projektu. Ocena projektu: zgodność z tematem i dokumentacją, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna, np. witryna internetowa zawierająca filmy dydaktyczne. Zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami (realizacja zakładanych celów, spełnianie zakładanych funkcji).

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich testów (zadania otwarte i zamknięte; progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz pozytywna ocena projektu (zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami). Ocena z laboratoriów jest wypadkową ocen z testów oraz oceny projektu i jest obliczana według następującego kryterium: 20% (oceny częściowe), 80% (ocena projektu).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	50	72
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Zielona Góra 2006.
2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, Warszawa 1992.
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Barnes K. *Wywieranie wpływu: ćwiczenia*, Gdańsk 2005.
2. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa, 2008.
3. Budzyński W., *Reklama: techniki skutecznej perswazji*, Warszawa 2005.
4. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
5. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
6. Laermer R., Prichinello M., *Public Relations*, Gdańsk 2004.
7. Leary M., *Wywieranie wrażenia na innych: o sztuce autoprezentacji*, Gdańsk 2005.
8. Smid W., *Język reklamy w komunikacji medialnej*, Warszawa 2008.
9. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Poznań 1977.
10. Stuart C., *Sztuka przemawiania i prezentacji*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

PRZEKAZ FILMOWY I TELEWIZYJNY

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDD-PFT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Paulina Woźniak-Chojnacka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z środkami komunikacji w mediach oraz formami wypowiedzi stosowanymi w środkach przekazu. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie korzystania z mowy ciała w kontaktach z mediami. Przygotowanie do samodzielnego występowania przed mikrofonem i kamerą.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, mediów oraz teorii komunikowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kontakt z mediami czyli jak właściwie korzystać z mediów. Formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu (wypowiedź newsowa, wywiad w studio, dyskusja z wieloma uczestnikami, konferencja prasowa, rozmowa telefoniczna, itp.). Wizerunek w mediach, znaczenie mowy ciała, wyglądu i sposobu mówienia. Jak w kontaktach z mediami korzystać z mowy ciała? Środki komunikacji z mediami. Podstawowe zasady, najczęściej popełniane błędy (o czym mówić i w jakiej formie, o czym nie mówić i jak unikać odpowiedzi na niewygodne pytania). Wystąpienie publiczne, strategie budowania zwiezłych komunikatów. Ujawnianie emocji, optymizm i naturalność przekazu. Jak występować przed kamerą i mikrofonem? Techniki błyskawicznego neutralizowania stresu, tremy, napięcia, czyli pokonywanie strachu przed kamerą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, metoda projektu, symulacja, metoda sytuacyjna, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i rozumie mechanizmy oraz oddziaływania komunikatów medialnych. Zna tworzywo i język mediów oraz formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu. Posiada uporządkowaną wiedzę o potencjalnych odbiorcach komunikatów wideouczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej. Ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę o realizacji przekazów filmowych	K_W05 K_W15 K_W17	Kolokwium z progami punktowymi	Laboratoria
Potrafi krytycznie ocenić wizerunek medialny postaci. Potrafi wskazać rolę mowy ciała w kontaktach z mediami	K_U07 K_U13	Ocena aktywności na zajęciach	Laboratoria
Korzysta z technik neutralizowania strachu podczas pracy z kamerą	K_K02	Ocena aktywności na zajęciach	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez kontrolę pracy studenta na zajęciach oraz okresowe sprawdziany wiedzy studenta (kolokwia). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	48
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	50	52
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2

łącznie	4	4
----------------	----------	----------

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Fras J., *Studia nad mediami i komunikowaniem masowym: prawo, język, tekst*, 2007.
2. Goban-Klas T., *Cywilizacja medialna: geneza, ewolucja, eksplozja*, Warszawa 2005.
3. Kubicka D., Kołodziejczyk A., *Psychologia wpływu mediów: wybrane teorie, metody badania*, Kraków 2007.
4. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
5. Uścińska B., Cianciara J., *Komunikacja społeczna: komunikowanie się z mediami w praktyce*, 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bandler R., La Valle J., *Alchemia manipulacji*, 2006.
2. Batko A., *Sztuka perswazji, czyli język wpływu i manipulacji*, 2004.
3. Cialdini R. B., *Wywieranie wpływu na ludzi: teoria i praktyka*, Gdańsk 2007.
4. Pease A., *Mowa ciała*, Warszawa 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Paulina Woźniak-Chojnacka.

TECHNIKI ANIMACJI KOMPUTEROWEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-TAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	5
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w obszarze projektowania materiałów multimedialnych, w tym komunikatu interakcyjnego (animacji graficzno-tekstowych), a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się cyfrowymi technikami przetwarzania obrazu (od obiektów statycznych do interakcyjnych i interaktywnych animacji).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych wiadomości i umiejętności z zakresu ICT (prezentacje multimedialne), edytorstwa i grafiki komputerowej, podstawowych zasad kompozycji obrazu, bardzo ogólna umiejętność wizualizowania komunikatów np. werbalnych, a także ogólna umiejętność rejestrowania i zapisu obrazu (realizacja i konwersja obrazu do postaci cyfrowej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawy animacji. Terminy, pojęcia, krótka historia. Animacja realistyczna i stylizowana. Sztuka filmowa. Rodzaje animacji komputerowej (poklatkowa, ramki kluczowe, skrypty i interakcja). Interpolacja, łańcuchy kinematyczne. Modele fizyczne, modelowanie obiektów. Adobe Flash. Rysunki i tekst. Importowanie grafik (bitmapy), dźwięku i filmu. Oś czasu. Filtry i efekty. Narzędzia 3D. Animacja z użyciem kości. Ćwiczenia praktyczne. Wprowadzenie do języka i składnia *ActionScript 3.0*. Tworzenie elementów interaktywnych. Programowanie zorientowane obiektowo. Publikowanie i eksportowanie animacji. Realizacja projektu animowanego – prosta gra edukacyjna. (Adobe Flash z użyciem action script). Zaawansowane narzędzia tworzenia animacji na przykładzie *Cinema4D*. Realizacja animacji prostego obiektu (budowa szkieletu i powłoki/tekstury oraz przemieszczenie w 3D). Oświetlenie obiektów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multime-

dialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad, technik i narzędzi projektowania i realizowania animowanego komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT i poszanowania prawa autorskiego), ich prawidłowości i zakłóceń	K_W05 K_W16 K_W17 K_U13	Testy z progami punktowymi; Laboratoria zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Projekt Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania)	
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności projektowej przy konstruowaniu komunikatu wizualnego (animacja komputerowa – dokument elektroniczny animowany). potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (animacje) z zastosowaniem ICT	K_U10 K_U13	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Projekt; ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania)	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (rysunkowe i fotograficzne) z zastosowaniem ICT	K_K01	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Projekt Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z programów grafiki wektorowej i bitowej. Oceniane są na podstawie wykonanych prac, oceny ich jakości – projekt z progami punktowymi (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	75	53
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	50	72
łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional: oficjalny podręcznik*, Gliwice 2009
2. Adobe Creative Team, *Adobe Flash cs5/cs5pl Professional: oficjalny podręcznik*, Gliwice 2011.
3. Parent R., *Animacja komputerowa; algorytmy i techniki*, Warszawa 2012.
4. *Quickstart Manual. Cinema 4D. Release 12*, 2010.
5. Żebruń A., Żebruń K., *Adobe Flash cs4 w praktyce*, Warszawa 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gage J., *Kolor i kultura: teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, Kraków 2008.
2. Manovich L., *Język nowych mediów*, Warszawa 2006.
3. Młodkowski J., *Aktywność wizualna człowieka*, Warszawa-Łódź 1998.
4. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, Warszawa 2006.
5. Perkins T., *Adobe Flash CS5/CS5 PL Professiona, Biblia*, Gliwice 2011.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr inż. Maciej Jackowski.

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE W NAUCZANIU NA ODLEGŁOŚĆ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-TIDL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	III	Egzamin	6	
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	III	Egzamin		
Laboratoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą kształcenia na odległość. Nabycie przez studentów umiejętności wyboru, instalacji oraz zarządzania aplikacjami wspomagającymi proces kształcenia opartego o e-learning.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy obsługi systemu operacyjnego Windows / Linux. Umiejętność tworzenia multimedialnych materiałów edukacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i historia nauczania na odległość. Prezentacja problematyki nauczania na odległość z historycznego punktu widzenia, komparacja ewolucji nauczania na odległość w Polsce i innych krajach. Usytuowanie e-nauczania w teoriach pedagogicznych. Analiza wybranych koncepcji oraz teorii pedagogicznych uwzględniających problematykę nauczania na odległość. E-learning – definicje oraz podstawowe pojęcia. Prezentacja wybranych definicji polskich oraz obcojęzycznych autorów dotyczących nauczania zdalnego, jak i niezbędnych pojęć funkcjonujących w tej tematyce. Rozwiązania e-learningowe wybranych firm/ośrodków akademickich. Analiza polskiego rynku e-nauczania pod względem oferty edukacyjnej. Wybór rozwiązań technologicznych w e-edukacji, budowa platform e-learningowych. Ogólna charakterystyka obecnie funkcjonujących aplikacji wspomagających nauczanie na odległość, analiza możliwości oraz ograniczeń platform e-learning, analiza kosztowa. Dydaktyczne aspekty tworzenia kursów on-line. Standardy tworzenia i prowadzenia zajęć on-line, wymogi oraz zadania stawiane twórcom, uczestnikom oraz administratorom systemów e-learningowych. Zapoznanie się z zasadami działania systemów CMS. Prezentacja oraz podstawowe zasady działania systemów opartych o język PHP oraz bazy danych – tzw. Content Management Systems. Instalacja

oraz obsługa wybranych darmowych platform zdalnego nauczania. Tworzenie kursu zdalnego nauczania. Przygotowanie kursu e-learningowego bazującego na platformie Moodle.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi zaprojektować proces nauczania-uczenia się w systemie e-learningu	K_W01 K_W12 K_W14 K_W17 K_U09 K_U10 K_U13 K_K01	Egzamin Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Wykłady Laboratoria
Potrafi dobrać odpowiednie oprogramowanie do potrzeb jednostki edukacyjnej	K_K01 K_U10 K_U13	Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna; ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Instaluje i administruje systemem CMS – Moodle / Claroline / innymi	K_K01 K_U13	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Projektuje i zarządza kursami w systemie distance learning	K_K01 K_W14 K_U13	Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Buduje elektroniczną bazę multimedialnych materiałów edukacyjnych	K_K01 K_U13	Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Moderuje przebiegiem procesu kształcenia na odległość	K_W12 K_W14 K_U09 K_U10	Egzamin, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Wykłady Laboratoria
Potrafi poprawnie przeprowadzić proces ewaluacji w systemie pracy zdalnej	K_W12 K_U09 K_U10 K_U13	Egzamin, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Wykłady Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
z instrukcją)			

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wykonanie projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Wykłady

Egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	52
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	75	98
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartkowiak J., *Metodologia projektowania szkoleń e-learning*, [w:] *Akademia on-line*, red. J. Mischke, Łódź 2005.
2. Górniewicz J.Z., *Studia na odległość w USA i w Polsce na przełomie XX i XXI wieku*, Białystok 2004.
3. Juszczak S., *Edukacja na odległość: kodyfikacja pojęć, reguł i procesów*, Toruń 2002.
4. Juszczak S., *Kompetencje nauczyciela w kształceniu na odległość*, [w:] *Informatyczne*

kształcenie nauczycieli, red. J. Migdałek, Kraków 2001.

5. Kubiak M., *Internet dla nauczycieli: nauczanie na odległość*, Warszawa 1997.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Duffy T.M., Kirkley J.R., *Learner Centered Theory And Practice In Distance Education – Cases From Higher Learning*, Londyn 2003.
2. Howard C., Schenk K., *Distance Learning and University Effectiveness – Changing Education Paradigms for Online Learning*, Londyn 2003.
3. Juszczyk S., *Diagnoza i ewaluacja dydaktyczna w procesie telekształcenia*, [w:] *Diagnoza i ewaluacja w reformie edukacyjnej*, red. K. Wenta, Augustów-Białystok 2001.
4. Moore M.G., Andreson W.G., *Handbook of distance education*, Londyn 2003.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

JĘZYKI PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-JPRG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z nowoczesnym językiem programowania. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku C#. Zachęcenie do korzystania z tego języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do programowania w języku C#: stałe, zmienne, typy danych, komentarze. Zintegrowane środowisko programistyczne Microsoft Visual Studio: kompilacja, debugowanie, uruchamianie programów. podstawowa analiza błędów. Instrukcje sterujące przebiegiem programu: instrukcja if, instrukcja case, instrukcje iteracyjne for i while do. Podprogramy: dekompozycja zadań programistycznych na mniejsze fragmenty, które mogą być realizowane samodzielnie – procedury, funkcje. Realizacja wybranych algorytmów w języku Visual C#. Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zapisuje typowe algorytmy w języku	K_W05	Sprawdziany z programami punk-	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
C#. Buduje własne procedury w języku C# wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka C# do rozwiązania prostych, szkolnych zadań. Posiada uporządkowaną wiedzę o potencjalnych odbiorcach tworzonych programów komputerowych - uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej	K_W15 K_W17 K_U13	towymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zadań – progi punktowe	
Projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku C#	K_W05 K_K01	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna / projekt ocena zadań – progi punktowe	Laboratoria
Pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów	K_U12	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna / projekt Ocena zadań – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich kolokwiów i sprawdzianów (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 75% oceny cząstkowe, 25% ocena projektu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	30	47
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Celeda D., *Kurs C#*, cz. 1, http://www.centrumxp.pl/dotNet/20,1,kategoria,Kurs_C_cz_I.aspx.
2. Liberty J., *C#: programowanie*, Gliwice 2005.
3. Pelland P., *Microsoft Visual C# 2005 Express Edition: projektuj sam!*, 2008.
4. Włodarczyk M., *ITA 104: wprowadzenie do programowania, Materiały elektroniczne IT Academy Lokalna*.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Lis M., *C#: praktyczny kurs*, Gliwice 2007.
2. Harel D., *Rzecz i istocie informatyki: algorytmika*, 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

METODY I NARZĘDZIA ALFABETYZACJI MEDIALNEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-MNAM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Umiejętność wykorzystania i zastosowania poznanych wcześniej narzędzi medialnych i multimedialnych niezbędnych w przygotowaniu projektu multimedialnego. Umiejętność planowania i organizacji pracy w grupie. Przygotowanie do samodzielnego projektowania i opracowania zawartości projektu, prezentacji i omówienia przygotowanego projektu. Umiejętność wyjaśnienia sposobu zastosowania i wykorzystania opracowanego projektu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Biegła znajomość obsługi komputera, sieci Internet, pakietu MS Office, wiedza o mediach masowych; dobre przygotowanie w zakresie technologii informacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykorzystanie metod i narzędzi medialnych i multimedialnych w opracowaniu projektu edukacyjnego. Wstęp do projektowania i przygotowania materiałów wchodzących w skład projektu: omówienie elementów składowych projektu, obszarów tematycznych i wiekowych. Zebranie proponowanych tematów przez studentów. Projekt i wykonanie projektów: wyznaczenie terminów, w których ma nastąpić fragmentaryczne prezentowanie i omówienie poszczególnych części projektu. Prezentacja i omówienie opracowanych projektów: przedstawienie zakończonych projektów, omówienie ich wartości, sposobów wykorzystania na zajęciach, omówienie głównych celów jakie mają spełniać prezentowane projekty. Prezentacja przykładowych sposobów realizacji zajęć w oparciu o przygotowane materiały medialne i multimedialne. Omówienie i ocena wykonanych projektów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, pogadanka, dyskusja, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę. Ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym. Ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych	K_W01 K_W05 K_W06 K_W12 K_W17	Odpowiedź ustna – progi punktowe Test z progami punktowymi	Laboratoria
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych. Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych. Potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	K_U01 K_U03 K_U12	Ocena projektów – zgodność z przyjętymi kryteriami (progi punktowe)	Laboratoria
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę	K_K01	Ocena projektów – zgodność z przyjętymi kryteriami (progi punktowe)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z prezentacji poszczególnych fragmentów projektu w wyznaczonych terminach oraz całościowe przedstawienie i omówienie projektu, jego głównych założeń edukacyjnych, sposobu wykorzystania przez uczniów i nauczyciela w procesie kształcenia. Ocena projektu: zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena

końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	10	12
łącznie	30	30
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa 2004.
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
4. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne: projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Zielona Góra 2006.
2. Bruner J., *W poszukiwaniu teorii nauczania*, Warszawa 1974.
3. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Papert S., *Burze mózgow: dzieci i komputery*, Warszawa 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

MULTIMEDIALNY WARSZTAT PEDAGOGA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDD-MMWP
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
 Prowadzący: dr Jacek Jędrzykowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do wykorzystania w praktyce pedagogicznej kompetencji związanych z realizacją multimedialnych. Przygotowanie zaplecza zawodowego pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego „multimedialne technologie informacyjne”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wizualizacja procesów technicznych; zasada działania urządzeń elektrycznych (urządzenia związane z techniką komputerową, mass mediami itp.). Wizualizacja wyprowadzenia wzoru, np. matematycznego lub fizycznego lub twierdzenia. Ilustracja treści związanych z funkcjonowaniem komputerów, mass mediów, internetu itp. Wykład online opracowany z zastosowaniem aplikacji iSpring lub authorPOINT Lite wzbogacone o komentarze audio i wideo. Wizualizacje procesów technicznych, zasady działania urządzeń technicznych, wyprowadzenie wzoru, udowodnienie twierdzenia. Excel – interaktywne i multimedialne testy i ankiety sieciowe. Apel lub słuchowisko – montaż audio na zatwierdzony uprzednio temat. Nagrywanie z różnych źródeł. Zaawansowane opcje programu Audacity. Wypalanie płyty CD audio. Pogromy do projektowania okładek. Płyta DVD z filmami edukacyjnymi na określony temat. Montaż wideo. Zatwierdzenie projektu. Płyta CD/DVD jako interaktywne archiwum mediów edukacyjnych. Projektowanie ikon (pliki ICO). Tworzenie interaktywnego menu płyty.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wskazuje zależności pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego uczenia się. Omawia możliwości multimedialnych w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się	K_W05 K_W17	Test z programami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
Przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimedialnych. Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu	K_W16	Test z programami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria
Samodzielnie tworzy wizualizacje procesów i zjawisk. Tworzy multimedia ilustrujące dowody wzorów i twierdzeń związanych ze współczesnymi technologiami informacyjnymi. Konwertuje posiadane wizualizacje do postaci wykładów online wzbogaconych o komentarz audio i wideo. Tworzy interaktywne, multimedialne testy i ankiety umożliwiające ocenianie w szkolnej pracowni z wykorzystaniem sieci komputerowej. Przygotowuje słuchowisko, pogadankę lub apel na płycie audio CD. Przygotowuje płytę DVD wideo zawierającą filmy dydaktyczne na ściśle określony temat (ICT, podstawy informatyki, zagrożenia medialne itp.). Przygotowuje płytę DVD z danymi (multimedialne materiały do zajęć) zaopatrzoną w interaktywne menu. Projektuje okładki oraz ikony	K_U10 K_U13	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Tworzy media edukacyjne poprawnie używając przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę i treść komunikatu multimedialnego	K_K05	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online jest sprawdzana z zastosowaniem testów z programami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte), warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie oceny projektów – progi punktowe. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywna praca studenta podczas zajęć oraz wykonanie projektów. Ocena projektu: zgodność z tematem i dokumentacją, zgodność opracowanego medium edukacyjne-

go z przyjętymi założeniami.

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich testów (zadania otwarte i zamknięte; progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz pozytywna ocena projektów. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	50	72
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa 2008.
2. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzykowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
2. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
3. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
4. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Poznań 1977.
5. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży*, Wrocław 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

NOWE NARZĘDZIA ICT

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-NNI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do wykorzystywania nowoczesnych narzędzi ICT do usprawniania pracy pedagoga, wykorzystanie nowych technologii do planowania i realizacji określonych zadań edukacyjnych, wykształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami w życiu codziennym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość obsługi komputera PC oraz podstawowych pakietów narzędziowych. Umiejętności i wiedza z zakresu architektury komputera oraz systemów operacyjnych. Wiedza na temat funkcjonowania podstawowych narzędzi internetowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Model przetwarzania informacji oparty na zewnętrznych dostawcach. Serwisy i aplikacje do synchronizacji, udostępniania i zabezpieczania danych online. Praktyczne wykorzystanie systemów Dropbox, Windows Live SkyDrive i Ubuntu One. Oprogramowanie narzędziowe on-line Google Docs, Microsoft Office Live Workspace. Udostępnianie i współpraca w czasie rzeczywistym. Zabezpieczenie i kontrola dostępu. Wykorzystanie środowiska Microsoft Expression Studio do tworzenia materiałów internetowych. Wirtualizacja. Podstawowe pojęcia, zasady działania i cele stosowania. Praktyczne wykorzystanie oprogramowania VirtualBox. Zasady konfiguracji, dostosowywania, instalacji i administrowania wirtualnymi środowiskami. Przydzielanie zasobów. Modelowanie graficzne z wykorzystaniem narzędzia Microsoft Visio. Tworzenie map myśli, schematów organizacyjnych, planów i szkiców. Wprowadzenie do języka UML. Praca grupowa i planowanie projektów. Wspomaganie zarządzania projektami edukacyjnymi z wykorzystaniem Microsoft Project. Planowanie przedsięwzięć edukacyjnych z wykorzystaniem narzędzi planowania projektów open-source.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie dobrać odpowiednie narzędzia ICT i wykorzystać ich możliwości. Potrafi skorzystać z metod zabezpieczania, udostępniania i współdzielenia materiałów	K_W05 K_W16 K_W17 K_U05	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Projekt Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Przygotowuje i realizuje zadania o charakterze edukacyjnym z wykorzystaniem narzędzi ICT	K_W05 K_U05 K_U13 K_K01	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Projekt Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 20% oceny końcowej stanowi ocena z projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 80% (oceny częściowe), 20% (ocena projektu).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	35	30
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Serafin M., *Wirtualizacja w praktyce*, Wydawnictwo Helion, 2011.
2. Wilczewski S., *MS Project 2010 i MS Project Server 2010. Efektywne zarządzanie projektem i portfelem projektów*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Frederick G.R., Lal R., *Projektowanie witryn internetowych dla urządzeń mobilnych*, Gliwice 2010.
2. Sokół M., Sokół R., *Blog, więcej niż internetowy pamiętnik*, Gliwice 2008.
3. Vossen G., Hagemann S., *Serwis Web 2.0. Od pomysłu do realizacji*, Gliwice 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

SIECIOWE APLIKACJE EDUKACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-SAE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadami zarządzania dynamicznymi stronami WWW. Nabycie przez studentów umiejętności instalacji i konfiguracji systemów CMS.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux oraz sieci Internet. Znajomość języka HTML.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do systemów Content Management System. Wybór planów hostingowych. Zasada działania, wymagania systemowe systemów CMS. Kryteria wyboru systemów, bezpieczeństwo, eksport danych. Instalacja i konfiguracja systemów CMS – portali WWW, for dyskusyjnych, blogów, galerii zdjęć, grup dyskusyjnych, systemów Wiki, systemów ankietowych.

Wykorzystanie systemów CMS w edukacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wybrać odpowiedni plan hostingowy do potrzeb strony WWW	K_K01	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Umie zainstalować system CMS	K_W05 K_W17 K_U13 K_K01	(jakość wykonania, zgodność z instrukcją) Kolokwium z progami punktowymi; zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Zna zasady administracji wybranego systemu CMS	K_K01	Kolokwium z progami punktowymi Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Potrafi dokonywać modyfikacji w strukturze systemu CMS	K_W05 K_U13 K_K01	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz końcowego kolokwium praktycznego z zakresu obsługi wybranego systemu CMS.

Laboratoria

Zaliczenie kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	24
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	30	36
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Lis M., *Joomla! 1.5: prosty przepis na własną stronę WWW*, Gliwice 2009.
2. Frankowski P., *CMS: jak szybko i łatwo stworzyć stronę WWW i zarządzać nią*, Gliwice 2007.
3. Suma Ł., *Mambo: ćwiczenia*, Gliwice, 2007.
4. Shreves R., *Mambo: tworzenie, edycja i zarządzanie stroną*, Gliwice 2007.
5. Limesurvey, <http://docs.limesurvey.org/>.
6. WordPress, <http://www.wordpress.org/>.
7. PhpBB, <http://www.phpbb.com>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

ARCHITEKTURA I OPERACYJNE SYSTEMY KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-AOSK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z budową i funkcjonowaniem komputera, przygotowanie do samodzielnego montażu, diagnozowania i naprawy zestawu komputerowego. Zapoznanie z zasadami funkcjonowania oraz konstrukcją nowoczesnych systemów operacyjnych, zasadami ich użytkowania i administrowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna najnowsze rozwiązania w dziedzinie komputerów osobistych klasy PC i komputerów przenośnych. Potrafi obsługiwać najnowsze systemy operacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia z zakresu architektury komputerów. Jednostka centralna, urządzenia peryferyjne, płyta główna, pamięci, procesor, częstotliwość taktowania, pamięć operacyjna, magistrala, chip-set. Identyfikacja podstawowych elementów komputera osobistego i odczytywanie ich parametrów. Konfiguracja zestawu komputerowego do potrzeb określonego użytkownika wraz z doбором odpowiednich jego elementów. Rozpoznawanie podstawowych usterek. Zasady postępowania przy usuwaniu awarii. Podstawowe pojęcia z zakresu systemów operacyjnych. Budowa systemu operacyjnego i zasady jego funkcjonowania. Licencje. Dobór odpowiedniego systemu operacyjnego i jego instalacja. Sprawdzanie zgodności sprzętowej oraz dostępności niezbędnych sterowników. Partycjonowanie i formatowanie dysku twardego. Podstawy administrowania systemami operacyjnymi Windows i Linux. Prawa dostępu, zarządzanie użytkownikami i zasady bezpieczeństwa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie zdiagnozować i opisać usterkę zestawu komputerowego lub jego oprogramowania. Potrafi w podstawowym zakresie konfigurować system operacyjny i dostosowywać do potrzeb przyszłego użytkownika. Zna typy licencji oprogramowania. Ma świadomość konieczności respektowania praw autorskich	K_W05 K_W16 K_W17 K_U05 K_U13	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zadań – progi punktowe (zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Projektuje i konfiguruje zestawy komputerowe oraz konfiguruje systemu operacyjne do zastosowań edukacyjnych np. w pracowniach komputerowych	K_W05 K_U05 K_K01	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zadań – progi punktowe (zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowe sprawdziany i wejściówki.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich sprawdzianów i wejściówek (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa z laboratoriów jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	25	30
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Metzger P., *Anatomia PC*, Gliwice 2007.
2. McFedries P., *Windows 7 PL: księga eksperta*, Gliwice 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa komputerów PC*, Gliwice 2005.
2. Danowski B., Chabiński A., *Montaż komputera PC: ilustrowany przewodnik*, Gliwice 2010.
3. Hill B.M., Helmke M., Burger C., *Ubuntu: oficjalny podręcznik*, Gliwice 2011.
4. Sosna Ł., *Linux: komendy i polecenia*, Gliwice 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-MTI
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
 Prowadzący: dr Jacek Jędrzyckowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimediów wykorzystywanych offline i online. Nabycie umiejętności związanych z realizacją komponentów oraz gotowych prezentacji multimedialnych i filmów wideo oraz witryn internetowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Aplikacje do tworzenia multimediów. Stymulacja procesów uwagi poprzez multimedia w praktyce. Grafika rastrowa – obróbka plików graficznych. Animowane pliki GIF – edycja oraz tworzenie własnych animacji. Grafika i animacja w Microsoft PowerPoint. Podstawy tworzenia grafiki wektorowej. Fotografia cyfrowa oraz morfing. Realizacja filmu (morfingu) w formacie AVI i WMV. Różne formaty plików dźwiękowych. Nagrywanie i montaż dźwięku. Import dźwięku z plików filmowych. Efekty dźwiękowe oraz miksowanie. Generatory ludzkiego głosu. Dźwięk w prezentacji multimedialnej. Aplikacje do komponowania muzyki (legalny podkład dźwiękowy). Filmowanie kamerą internetową oraz cyfrową; konwersja; udźwiękowanie oraz podstawowy montaż. Urządzenia do nagrywania cyfrowego sygnału wideo w wysokiej rozdzielczości – możliwości i ograniczenia oraz ochrona praw autorskich. Filmy DVD realizacja i kopiowanie; elementy prawa autorskiego. Filmy ekranowe (Cam studio; BB FlashBack – różne formaty wideo oraz efekty specjalne). Aplikacje do tworzenia pokazów slajdów - udźwiękowane filmy tworzone z fotografii. Interaktywna prezentacja zawierająca wszystkie komponenty multimedialne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning,

metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje zależność pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego zapamiętywania. Wskazuje możliwości multimedialnych w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się	K_W05	Test z progami punktowymi Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Identyfikuje zagrożenia związane ze swobodnym i nieograniczonym dostępem do treści multimedialnych w Internecie. Posiada uporządkowaną wiedzę o potencjalnych odbiorcach tworzonych przekazów multimedialnych - uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej. Omawia możliwości nielegalnego i nieetycznego wykorzystywania Internetu, wskazuje takie działania, jednak osobiście ich nie stosuje. Konstruuje własne witryny internetowe respektuje założenia prawa autorskiego. Samodzielnie przygotowuje komponenty witryn internetowych lub stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne	K_W15 K_W16 K_W17	Test z progami punktowymi Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, rzuty ekranowe), animacje nagrania audio i wideo oraz hipertekst i proste interakcje. Realizuje proste, interaktywne symulacje procesów i zjawisk oraz interaktywne gry i zabawy w formacie Flash. Korzysta z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze). Konstruuje prezentacje multimedialne i witryny internetowe z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów. Projektuje prezentację multimedialną lub witrynę internetową oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej. Konstruuje przekazy multimedialne postępuje zgodnie z zasadami projektowania dydaktycznego. Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania mul-	K_U10 K_U13	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>timedialnego</p> <p>Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej. Konstruuje przekazy multimedialne unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię. Dbą o ochronę danych osobowych uczniów; zabezpiecza dane przechowywane na serwerze (hasła dostępu, szyfrowanie plików)</p>	K_K05	<p>Projekt zaliczeniowy, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna</p> <p>Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)</p>	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć są sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac – zadań wykonywanych według instrukcji (<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html>) na każdych zajęciach – progi punktowe.

Laboratoria

Średnia arytmetyczna ocen ze wszystkich zadań o charakterze praktycznym (na każdych ćwiczeniach student wykonuje jedno zadanie zgodnie z dostępną w internecie instrukcją oraz wskazówkami z wykładu). Każde zadanie musi być zaliczone.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	42
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	60	78
łącznie	120	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Warszawa 2001.
2. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzykowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>

5. Zimbardo P. G., Gerrig R.J., *Psychologia i życie*, Warszawa 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa 2008.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
3. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Papert S., *Burze mózgow: dzieci i komputery*, Warszawa 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
6. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Poznań 1977.
7. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży*, Wrocław 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie wykładowcy: www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzyckowski.

PODSTAWY EDUKACJI MEDIALNEJ

Kod przedmiotu: 5.9-WP-PEDD-PEM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie roli, znaczenia, istoty, głównych założeń edukacji medialnej, programów nauczania w zakresie edukacji medialnej na poziomie szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej, umiejętność krytycznego analizowania i odbierania treści przekazywanych za pośrednictwem mediów, poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania mediów na człowieka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu informatyki, technologii informacyjnych; podstawowa wiedza o mediach i multimediach; podstawowe przygotowanie w zakresie wykorzystania mediów w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika medialna a edukacja medialna. Rozwój pedagogiki medialnej. Funkcje pedagogiki medialnej. Orientacje badawcze dotyczące zastosowania mediów w pedagogice. Edukacja medialna – zakres, cele i zadania edukacji medialnej. Sposoby realizacji edukacji medialnej w szkole. Program edukacji medialnej w szkole. Cele edukacyjne oraz osiągnięcia uczniów w zakresie edukacji medialnej na poszczególnych etapach kształcenia: szkoła podstawowa, gimnazjum oraz szkoła ponadgimnazjalna. Telewizja jako czynnik wspomagający proces edukacji i wychowania. Znaczenie telewizji w edukacji. Pedagogiczne zasady funkcjonowania telewizji. Pozytywne skutki oddziaływania telewizji na odbiorcę. Telewizja jako czynnik wspomagający proces wychowania. Funkcje wychowawcze telewizji. Przejawy ujemnego oddziaływania mediów. Dezintegracja rodziny przez technologie informacyjne. Zagrożenia wynikające z nieracjonalnego korzystania z mediów i multimediów. Media wyręczające rodziców w procesie wychowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę, ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych	K_W01 K_W05 K_W06 K_W12 K_W17	Kolokwium z progami punktowymi Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych, potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych, potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	K_U01 K_U03 K_U08	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Odnacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych	K_K06	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest aktywność na zajęciach, uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego zagadnienia wcześniej analizowane podczas zajęć (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	21
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	5	9
łącznie	30	30
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2004.
2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Izdebska J., *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku: niepokoje i nadzieje*, Białystok 2000.
4. Izdebska J., *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku: niepokoje i nadzieje*, Białystok 2000.
5. Lemish D., *Dzieci i telewizja: perspektywa globalna*, Kraków 2008.
6. Siemieniecki B., red., *Pedagogika medialna: podręcznik akademicki*, T. I-II, Warszawa 2007.
7. Śliwerski B., red., *Pedagogika subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Izdebska J., *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja”, 2000, 4.
3. Lewowicki T., Siemieniecki B., red., *Współczesna technologia informacyjna i edukacja medialna*, Toruń 2004.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

SIECI KOMPUTEROWE SIECI KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-SK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą funkcjonowania sieci komputerowych. Nabycie przez studentów umiejętności tworzenia i zarządzania sieciami lokalnymi i firmowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows/Linux.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do sieci komputerowych. Historia sieci komputerowych i Internetu. Podstawy działania sieci komputerowych. Media transmisyjne używane w sieciach. Okablowanie strukturalne. Topologie sieci komputerowych (przewodowych i bezprzewodowych). Adresowanie IP. Usługi sieciowe i wykorzystywane protokoły. Model ISO/OSI. Aktywne i pasywne urządzenia sieciowe. Konfiguracja sieciowa systemu operacyjnego oraz urządzeń sieciowych. Projektowanie sieci oraz praktyczna implementacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna teoretyczne podstawy działania lokalnych i globalnych sieci komputerowych	K_K01 K_W05 K_W17	Test z programami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte)	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Posiada umiejętności projektowania oraz tworzenia sieci komputerowych oraz wykorzystania ich możliwości w edukacji	K_K01 K_U13 K_W05	Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
		Test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte) Projekt, zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy oraz wykonanie projektu.

Laboratoria

Zaliczenie testu (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	24
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	25	26
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Kurose J.F., Ross K.W., *Sieci komputerowe: ujęcie całościowe*, Gliwice 2010.
2. Tanenbaum A.S., *Sieci komputerowe*, Gliwice 2004.
3. Sportack M., *Sieci komputerowe: księga eksperta*, Gliwice 2004.
4. Józefiak A., *Domowe sieci komputerowe: gotowe rozwiązania*, Gliwice 2008.
5. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa sieci*, Gliwice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

STRUKTURY DANYCH I ELEMENTY PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDD-SDEP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z algorytmami i strukturami danych i nowoczesnym językiem programowania. Nabycie przez studentów umiejętności formalnego i nieformalnego zapisywania algorytmów przy wykorzystaniu odpowiednich struktur danych. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku C#. Zachęcenie do korzystania z tego języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do algorytmiki: historia algorytmiki, dane a informacja, sposoby reprezentacji danych, algorytm, cechy algorytmu, zadanie algorytmiczne, zasoby niezbędne do wykonania algorytmu. Formalny i nieformalny sposób zapisu algorytmów: opis słowny algorytmu, lista kroków, schemat blokowy algorytmu, pseudokod, języki programowania, zmienna, przypisanie, wyrażenie. Wprowadzenie do programowania w języku C#: stałe, zmienne, typy danych, komentarze. Zintegrowane środowisko programistyczne Microsoft Visual Studio: kompilacja, debuggowanie, uruchamianie programów. podstawowa analiza błędów. Struktury sterujące algorytmów: struktura „bezpośrednie następstwo”, struktura „wybór”, iteracje ograniczone i warunkowe, warunek logiczny, podstawowe operatory logiczne. Instrukcje sterujące przebiegiem programu: instrukcja if, instrukcja case, instrukcje iteracyjne for i while do. Podprogramy: dekompozycja zadań programistycznych na mniejsze fragmenty, które mogą być realizowane samodzielnie – procedury, funkcje. Realizacja wybranych algorytmów w języku Visual C#. Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zapisuje typowe algorytmy w formalny i nieformalny sposób oraz w języku C#. Buduje algorytmy wykorzystując konstrukcje iteracyjne i warunkowe w języku C#. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka C# do rozwiązania prostych, szkolnych zadań. Ma świadomość konieczności respektowania praw autorskich dotyczących fragmentów kodu oraz całej aplikacji	K_W05 K_W16 K_W17 K_U05	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zadań – progi punktowe	Laboratoria
Projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku C#.	K_W05 K_U05 K_U13 K_K01	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna /projekt ocena zadań – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich kolokwium i sprawdzianów (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 75% (oceny częściowe), 25% (ocena projektu).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	30	47
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Harel D., *Rzecz i istocie informatyki: algorytmika*, Warszawa 2000.
2. Liberty J., *C#. Programowanie*, Gliwice 2005.
3. Sysło M., *Algorytmy*, Warszawa 2002.
4. Wirth N., *Algorytmy+struktury danych=programy*, Warszawa 2004.
5. Włodarczyk M., *ITA 104: wprowadzenie do programowania, Materiały elektroniczne IT Academy Lokalna*.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Celeda D., *Kurs C#, cz. 1*, http://www.centrumxp.pl/dotNet/20,1,kategoria,Kurs_C_cz_1.aspx.
2. Lis M., *C#: praktyczny kurs*, Gliwice 2007.
3. Pelland P., *Microsoft Visual C# 2005 Express Edition: Projektuj sam!*, 2008.
4. Wróblewski P., *Algorytmy, struktury danych i techniki programowania*, Gliwice 2003.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI I TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ NA III I IV ETAPIE EDUKACJI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDD-ISM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ ,
mgr Krzysztof Stanikowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	3
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	30	–	I	Zaliczenie na ocenę	
Laboratoria	30	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do prowadzenia zajęć w zakresie technologii informacyjnej w gimnazjum i szkołach ponadgimnazjalnych. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w klasie, korzystania z otwartych zasobów internetowych w edukacji. Pokazanie ścieżki rozwoju w przyszłej pracy zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej, dydaktyki informatyki. Wiedza i umiejętności w zakresie TI.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Cele kształcenia i treści nauczania na III i IV etapie edukacyjnym. Podmiotowość ucznia: style poznawcze i strategie uczenia się a style nauczania; nakład pracy i uzdolnienia w uczeniu się informatyki; kompetencje kluczowe ucznia gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej w zakresie informatyki i technologii informacyjnych. Warsztat pracy nauczyciela informatyki. Dokumentacja pracy: podstawa programowa, program nauczania, plan wynikowy. Podręczniki szkolne i ich obudowa: dobór podręczników dla uczniów i nauczycieli, wsparcie on-line, poradniki metodyczne. Ewaluacja i ocena. Metodyka informatyki: nauczanie teoretycznych pojęć informatycznych(projekt „Informatyka bez prądu”), nauczanie aplikacji użytkowych, nauczanie algorytmiki i podstaw programowania. Metodyka

wykorzystania zasobów sieciowych w szkole. Rola nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym: autorytet, Interakcja ucznia i nauczyciela w toku lekcji, kierowanie pracą uczniów; kształtowanie postaw etycznych; ochrona własności intelektualnej. Odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień uczniów: wspomaganie rozwoju poznawczego, kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów i wykorzystanie wiedzy; pomoc uczniom ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; kształtowanie umiejętności współpracy; praca z uczniem zdolnym. Nauczyciel, opiekun pracowni komputerowej w szkole: regulamin pracowni, zasady ergonomii, etyka i prawo autorskie, ochrona zasobów komputerowych w pracowni. Planowanie rozwoju zawodowego. Standardy przygotowania nauczyciela TI. Rozwój i awans zawodowy. Samokształcenie. Analiza i ocena własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Laboratoria

Projektowanie działań edukacyjnych w kontekście nauczania informatyki i technologii informacyjnych. Przygotowanie do aktywnej pracy z mediami. Analiza organizacyjna (analiza zasobów, wytycznych, programów), analiza środowiska życiowego (kompetencje medialne, rzeczowe, społeczne, osobiste), planowanie projektu informatycznego z wykorzystaniem narzędzi komunikacyjnych (uczenie się w działaniu, transformacja wiedzy, umiejętności samodzielnego uczenia się), ewaluacja (wzory informatyczno-dydaktyczne, projekt i próba nowych metod przekazywania wiedzy). Model planowania pracy z mediami. Nowe media w programach nauczania informatyki i technologii informacyjnych. Koncepcja adaptacyjna, asymilacyjna, integracji nowych mediów z procesami nauczania i uczenia się. Przygotowanie pomieszczeń pod kątem wykorzystania mediów. Planowanie jednostki tematycznej. Konspekt i plan lekcji, dobór celów lekcji oraz ich operacjonalizacja, dobór form i metod prowadzenia zajęć, ewaluacja wiedzy i umiejętności uczniów, ewaluacja pracy nauczyciela. Nauczanie i uczenie się z użyciem komputera i Internetu. Wyzwania dotyczące uczenia się z uczniem komputera: realność, rzeczywistość i wirtualność. Koncepcje metodyki informatyki. Prowadzenie lekcji przez studentów z podsumowaniem i omówieniem sytuacji problemowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i problemowy.

Laboratoria – ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i praca z partnerem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych koncepcji metodyki informatyki. Ma wiedzę o celach kształcenia dla przedmiotu informatyka i technologie informacyjne. Zna typy i funkcje oprogramowania wspomagającego proces kształcenia. Student dokonuje oceny i dobiera podręczniki i oprogramowanie do szkolnej pracowni komputerowej	K_W05 K_W13 K_W17	Zaliczenie – studium przypadku	Wykłady
Potrafi zorganizować warsztat pracy nauczyciela TI, zastosować narzędzia sieciowe w swoim warsztacie pracy, zaproponować sposób współpracy z uczniem zdolnym. Student umie projektować działania edukacyjne w	K_U13 K_U03 K_U04	Aktywność na zajęciach Prezentacje – progi punktowe	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
kontekście nauczania Informatyki i Technologii Informacyjnych			
Potrafi zaplanować i zrealizować jednostkę tematyczną w zakresie informatyki i technologii informacyjnych na III i IV etapie edukacyjnym, w poszczególnych typach szkół; przygotować ewaluację zajęć. Ma wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, koncepcjach pracy opartych na mediach, formach organizacji pracy z mediami, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W13 K_W16 K_W17 K_U03 K_U13	Zaliczenie – studium przypadku Aktywność na zajęciach Prezentacje – progi punktowe	Wykłady Laboratoria
Krytycznie ocenia zasoby internetowe i ich przydatność w warsztacie pracy nauczyciela. Umie przygotować pomieszczenia szkolne pod kątem wykorzystania mediów w nauczaniu informatyki i technologii informacyjnych	K_U04	Zaliczenie – studium przypadku	Wykłady Laboratoria
Jest w stanie przygotować plan rozwoju zawodowego nauczyciela	K_K01	Aktywność na zajęciach Prezentacje – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z pracy pisemnej (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Zaliczenie ma formę studium przypadku. Student musi odnieść się do losowo wybranej sytuacji szkolnej i zaproponować rozwiązanie.

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz przygotowanie i prezentacja wybranej koncepcji metodyki informatyki, pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z wykładów i laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	65
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, studium przypadku)	10	10

Punkty ECTS	łącznie	75	75
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	1
	łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Acman J., Ryll R., *Awans zawodowy nauczyciela: praktyczny poradnik*, Warszawa 2005.
2. Janczyk J., Morańska D., Musioł M., *Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej*, Toruń 2004. Kron F. Sofos A., *Dydaktyka mediów*, Gdańsk 2009.
3. Koba G., *Poradnik metodyczny: informatyka dla liceum ogólnokształcącego*, Wrocław 2003.
4. *Metodyka nauczania Informatyki w szkole*, red. S. Juszczak, Toruń 2001.
5. *Sztuka nauczania: czynności nauczyciela*, T. I-II, red. K. Kruszewski, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 2002.
2. Goźlińska E., *Nie lekcje, lecz zajęcia edukacyjne*, Warszawa 2005.
3. Gurbiel E., Hardt-Olejniczak G., Kołczyk E., Krupicka H., Łukojć K., Płoski Z., Sysło M. M., Witkowski J., Zuber R., *Elementy Informatyki: poradnik metodyczny dla nauczyciela*, Warszawa 1997.
4. *Informatyka 2000: poradnik metodyczny dla nauczycieli szkoły podstawowej kl. IV-VI*, M. Mordka i inni., Bydgoszcz 2000.
5. Koletyńska K., Sitko K., *Nauczyciel na starcie*, Warszawa 2005.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych (<http://ekmti.kmti.uz.zgora.pl>).

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ.

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKÓW PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDD-MNJP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	30	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z językiem programowania Pascal oraz metodyką jego nauczania. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku Pascal.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do języków programowania oraz metodyki ich nauczania). Pojęcia związane z programowaniem (kod źródłowy, parser, kompilator, kod wykonywalny, program, procedura, funkcja itp.). Niezbędne oprogramowanie do tworzenia programów w języku Pascal. Podstawowe typy zmiennych. Struktura programu. Składnia języka Pascal. Zasady tworzenia programów w języku Pascal. Graficzne uporządkowanie programu. Wcięcia. Sposób deklaracji stałych, zmiennych, załączanie bibliotek. Pierwszy program typu „Witaj świecie!”. Przypisywanie wartości. Szczegółowe omówienie najważniejszych procedur i sposobu ich wykorzystywania. Procedury do wyświetlania (*Write, WriteLn*) i wczytywania komunikatów (*Read, ReadLn*). Instrukcje warunkowe *If..Then...Else*, instrukcja wyboru *Case*. Wykorzystanie instrukcji warunkowych w przykładowych programach. Pętle, sposób ich konstruowania i wykorzystania. Programy wykorzystujące pętle *for...to...do, repeat...until, while...do*. Pojęcie tablicy w języku Pascal, sposób deklaracji i wykorzystania tablic. Programy z wykorzystaniem tablic. Złożone typy danych. Procedur i ich wykorzystanie w programach. Deklaracja procedur. Procedury z parametrami. Zasady tworzenia programów z użyciem procedur. Funkcje i ich wykorzystanie w programach. Różnice pomiędzy funkcjami a procedurami. Składnia funkcji. Tworzenie własnych funkcji i wykorzystanie ich w programach. Rekurencja. Cel i zasady wykorzystania. Budowa programu z wykorzystaniem właściwości rekurencji. Biblioteki i ich możliwości. Wykorzystanie bibliotek. Tworzenie własnych bibliotek. Pełna obsługa klawiatury i myszy w programach. Komunikacja z

systemem operacyjnym. Zapisywanie i odczytywanie plików. Operacje na plikach i katalogach. Funkcje systemowe. Zaawansowane wykorzystanie języka Pascal. Wskaźniki. Dynamiczne struktury danych. Możliwość współpracy programów. Zasady tworzenia interfejsu użytkownika. Tworzenie podstawowych tekstowych interfejsów użytkownika. Sposób wykorzystania grafiki w języku Pascal. Tworzenie prostych programów z efektami graficznymi. Grafika 2D i 3D. Graficzny interfejs użytkownika. Zasady tworzenia graficznych interfejsów w języku Pascal. Tworzenie gier 2D i 3D.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zapisuje typowe algorytmy w języku Pascal. Buduje własne procedury w języku Pascal wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Posiada uporządkowaną wiedzę o potencjalnych odbiorcach tworzonych programów komputerowych – uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej. Ma świadomość konieczności respektowania praw autorskich; zna typy licencji oprogramowania komputerowego. Potrafi w procesie nauczania zastosować standardowe polecenia języka Pascal do rozwiązania prostych, szkolnych zadań. Buduje własne programy w języku Pascal, wykorzystując gotowe bloki poleceń.	K_W04 K_W15 K_W16 K_W17 K_U08	Kolokwium zaliczeniowe i sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zadań – progi punktowe	Laboratoria
Projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku Pascal	K_W17 K_U13 K_K01	Sprawdziany z progami punktowymi (wejściówki) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna / projekt ocena zadań – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane poprzez kolokwium zaliczeniowe (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów), systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki – progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wykonanie projektu (zgodność z przyjętymi założeniami).

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich sprawdzianów oraz kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa z laboratoriów jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	5	5
łącznie	40	40
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Besta P., *Tworzenie gier 2D i 3D w języku Turbo Pascal*, Gliwice 2002.
2. Kierzkowski A., Sadowski T., *Turbo Pascal. Poradnik dla nauczyciela*, Gliwice 2004.
3. Kubiak M.J., *Turbo Pascal: zadania z programowania z przykładowymi rozwiązaniami*, Gliwice 2011.
4. Sadowski T., *Praktyczny kurs Turbo Pascala*, Gliwice 2003.
5. Zahorski A., *Turbo Pascal: leksykon kieszonkowy*, Gliwice 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Elementy informatyki: podręcznik, red. M.M. Sysły, 1997.
2. Papert S., *Burze mózgów: dzieci i komputery*, 1996.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

PEDAGOGIKA SZKOLNA NA III I IV POZIOMIE KSZTAŁCENIA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Klaudia Pietrań, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Pedagogiki Szkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	3	
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	30	–	II	Zaliczenie na ocenę		
Laboratoria	30	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą pracy szkoły i nauczyciela na trzecim i czwartym etapie edukacyjnym (gimnazjum, szkoły ponadgimnazjalne). Doskonalenie umiejętności analizy podstawowych środowisk wychowawczych oraz projektowanie sytuacji wychowawczych z uwzględnieniem roli nauczyciela. Wzbudzenie refleksji nad współczesnymi problemami pedagogicznymi. Uświadamianie potrzeby ciągłego rozwoju zawodowego i osobistego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Pedagogik szkolna na drugim etapie edukacyjnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kontakty społeczne ucznia. Grupa rówieśnicza. Pozycja społeczna ucznia w grupie rówieśniczej. Znaczenie grupy rówieśniczej. Koleżeństwo, przyjaźń, związek partnerski, miłość. Progi edukacyjne. Zmiana szkoły, adaptacja w nowej rzeczywistości szkolnej. Praca dydaktyczna nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym. Lekcja, jej struktura, typy i modele, planowanie, formułowanie celów i dobór treści nauczania. Metody, zasady i formy nauczania. Projektowanie środowiska materialnego procesu kształcenia. Kontrola i ocena efektów pracy uczniów. Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Efektywność nauczania. Praca opiekuńczo-wychowawcza nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym. Program wychowawczy. Edukacja zdrowotna, programy profilaktyczne. Animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów w szkole. Dynamika grupy uczniowskiej. Współpraca i współdziałanie uczniów. Rozwiązywanie konfliktów, mediacje. Bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza jej terenem. Ochrona zdrowia ucznia. Edukacja dla bezpieczeństwa – dbałość o bezpieczeństwo własne oraz innych. Poradnictwo edukacyjno-zawodowe. Nauczy-

ciel jako doradca. Przygotowanie młodzieży do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem, wyborów edukacyjnych i zawodowych oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy. Rynek edukacyjny i rynek pracy. Droga rozwoju zawodowego. Uczenie się przez całe życie. Współpraca szkoły ze środowiskiem i nauczyciela z rodzicami uczniów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – pogadanka, dyskusja, metoda problemowa, metody waloryzacyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę na temat procesu kształcenia	K_W01 K_W03	Kolokwium pisemne z progami punktowymi	Wykłady
Posiada wiedzę na temat głównych środowisk wychowawczych, ich specyfiki i procesów w nich zachodzących	K_W10	Kolokwium pisemne z progami punktowymi	Wykłady
Ma wiedzę na temat podmiotów działalności pedagogicznej: uczniów, rodziców i nauczycieli	K_W15	Kolokwium pisemne z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną	K_U04	Ustne kolokwium z progami punktowymi; aktywność, prezentacja – progi punktowe	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole, pełniąc różne role	K_U13	Ustne kolokwium z progami punktowymi; aktywność, prezentacja – progi punktowe	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności	K_K01	Ustne kolokwium z progami punktowymi; aktywność, prezentacja – progi punktowe	Laboratoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy	K_K08	Ustne kolokwium z progami punktowymi; aktywność, prezentacja – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest pisemne sprawdzenie wiadomości (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów), aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach, prezentacja wybranego zagadnienia pedagogicznego uwzględniającego związek teorii z praktyką edukacyjną – indywidualnie lub w grupie (prezentacja PowerPoint/poster/plakat).

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Laboratoria

Podstawą zaliczenia laboratoriów jest pozytywne zaliczenie ustnego kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów), przedstawienie prezentacji z wybranego zagadnienia pedagogicznego oraz aktywny udział w laboratoriach. Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z wykładów i laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	65
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji i zadań praktycznych)	30	30
łącznie	95	95
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bereźnicki F., *Podstawy dydaktyki*, Kraków 2007.
2. Bogaj A., Kwiatkowski S.M., *Szkoła a rynek pracy*, Warszawa 2006.
3. Borzucka-Sitkiewicz K., Syrek E., *Edukacja zdrowotna*, Warszawa 2009.
4. Dąbrowski Z., *Pedagogika opiekuńcza w zarysie*, T. I-II, Olsztyn 2006.
5. Dudzikowa M., Czerepaniak-Walczak M., *Wychowanie: pojęcia, procesy, konteksty*, T. I-V, Gdańsk 2007, 2008, 2010.
6. Kargulowa A., *O teorii i praktyce poradnictwa: odmiany poradniczego dyskursu*, Warszawa 2006.
7. Karski J., *Praktyka i teoria promocji zdrowia*, Warszawa 2007.
8. Konarzewski K., red., *Sztuka nauczania: podręcznik dla studentów kierunków nauczycielskich*, T. I-II, Warszawa 2002.
9. Kwiatkowski S.M., *Kształcenie zawodowe: wyzwania, priorytety, standardy*, Warszawa 2008.
10. Kwiatkowski S., Bogaj A., Baraniak B., *Pedagogika pracy*, Warszawa 2007.
11. Kwieciński Z., Śliwerski B., red., *Pedagogika: podręcznik akademicki*, T. I-II, Warszawa 2008.
12. Nowosad I., Szymański M.J., red., *Nauczyciele i rodzice: w poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy*, Zielona Góra-Kraków 2004.
13. Pisula D., *ABC doradcy zawodowego: rozmowa doradcza*, Warszawa 2010.
14. Pisula D., *Poradnictwo kariery przez całe życie*, Warszawa 2009.
15. Rylke H., Klimowicz, *Szkoła dla ucznia: jak uczyć życia z ludźmi*, Warszawa 1992.
16. Sołtysińska G., Woroniecka J., *Przygotowanie uczniów gimnazjum do wyboru zawodu*, Warszawa 2003.

17. Śliwerski B., *Program wychowawczy szkoły*, Warszawa 2001.
18. Woynarowska B., *Edukacja zdrowotna: podręcznik akademicki*, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Barić L., Osińska H., *Oświata zdrowotna i promocja zdrowia podręcznik dla studentów i praktyków*, Warszawa 2006.
2. Koszewska, K, Tołwińska-Królikowska, E., *Szkolny program wychowawczy: materiały dla rad pedagogicznych*, Warszawa 2001.
3. Kwiatkowski S.M., red., *Kwalifikacje zawodowe na współczesnym rynku pracy*, Warszawa 2004.
4. Lewicki C., *Edukacja zdrowotna: systemowa analiza zagadnień*, Rzeszów 2006.
5. Paszkowska-Rogacz A., red., *Materiały metodyczno-dydaktyczne do planowania kariery zawodowej uczniów, cz. 1, Podstawy rozwoju zawodowego młodzieży*, Warszawa 2006.
6. Pilch T., Lepalczyk I., red., *Pedagogika społeczna*, Warszawa 2005.
7. Śliwerski B., red., *Pedagogika, T. I-IV*, Gdańsk 2006, 2010.
8. Wojtasik B., *Refleksyjne konstruowanie kariery życiowej w ponowoczesnej codzienności*, „Teżniejszość – Człowiek – Edukacja”, 2003, numer specjalny.
9. Wojtasik B., Kargulowa A., *Doradca – profesja, pasja, powołanie?: materiały ze Światowego Kongresu Poradnictwa Zawodowego*, Warszawa 2003.
10. Zimińska U., *Edukacja dla bezpieczeństwa w gimnazjum – założenia reformy oświaty a rzeczywistość szkolna*, „Edukacja dla Bezpieczeństwa” 2002, 3.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Klaudia Pietrań.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PP1u

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel z Katedry
Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	30	–	I	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Praktyka	30	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student planuje i projektuje oferty edukacyjne na zajęcia w szkole gimnazjum lub szkole średniej w ramach przedmiotów m.in. takich jak: informatyka, technologie informacyjne, media w edukacji. Student samodzielnie przygotowuje konspekty prowadzonych zajęć, poznaje obowiązki oraz podejmowane czynności nauczyciela w szkole, prowadzi samodzielnie zajęcia z uczniami, poznaje organizację pracy szkoły obejmującą m.in. zadania realizowane przez placówkę, oraz prowadzoną przez szkołę dokumentację.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie bardzo dobrym, wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego nauczyciela (zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.), możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez nauczyciela opiekuna praktyki lub na zajęciach innych nauczycieli, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta, możliwość prowadzenia zajęć z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z nauczycielem konspektów zajęć, możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z nauczycielem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych, ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji, ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach, ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu reprezentowanej specjalności	K_W06 K_W12 K_W14 K_W15 K_W17	Analiza opinii wystawionych przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole	Praktyka
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie, potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z studiowaną specjalnością	K_U02 K_U10 K_U11	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	K_K01 K_K07	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:**Praktyka**

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w szkole hospitacji) w wyznaczonym terminie przez organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Ocena końcową z przedmiotu jest ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach praktycznych)	30	30
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie zajęć)	10	10
łącznie	40	40
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, red. B. Śliwerski, T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel z Katedry
Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student planuje i projektuje oferty edukacyjne na zajęcia w szkole gimnazjum w ramach przedmiotów m.in. takich jak: informatyka, technologie informacyjne, media w edukacji. Student samodzielnie przygotowuje konspekty prowadzonych zajęć, poznaje obowiązki oraz podejmowane czynności nauczyciela w szkole, prowadzi samodzielnie zajęcia z uczniami, poznaje organizację pracy szkoły obejmującą m.in. zadania realizowane przez placówkę, oraz prowadzoną przez szkołę dokumentację.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie bardzo dobrym, wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego nauczyciela (zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.), możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez nauczyciela opiekuna praktyki lub na zajęciach innych nauczycieli, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta, możliwość prowadzenia zajęć z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z nauczycielem konspektów zajęć, możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z nauczycielem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych, ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji, ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach, ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu reprezentowanej specjalności</p>	<p>K_W06 K_W12 K_W14 K_W15 K_W17</p>	<p>Analiza opinii wystawionych przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole</p>	<p>Praktyka</p>
<p>Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie, potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z studiowaną specjalnością</p>	<p>K_U02 K_U10 K_U11</p>	<p>Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne</p>	<p>Praktyka</p>
<p>N=Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne</p>	<p>K_K01 K_K02</p>	<p>Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne</p>	<p>Praktyka</p>

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w szkole hospitacji) w wyznaczonym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach praktycznych)	60	60
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	10	10
łącznie	70	70
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, B. Śliwerski T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA III

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-PP3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka lub inny nauczyciel z Katedry
Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student planuje i projektuje oferty edukacyjne na zajęcia w szkole średniej w ramach przedmiotów m.in. takich jak: informatyka, technologie informacyjne, media w edukacji. Student samodzielnie przygotowuje konspekty prowadzonych zajęć, poznaje obowiązki oraz podejmowane czynności nauczyciela w szkole, prowadzi samodzielnie zajęcia z uczniami, poznaje organizację pracy szkoły obejmującą m.in. zadania realizowane przez placówkę, oraz prowadzoną przez szkołę dokumentację.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie bardzo dobrym, wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego nauczyciela (zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.), możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez nauczyciela opiekuna praktyki lub na zajęciach innych nauczycieli, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta, możliwość prowadzenia zajęć z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z nauczycielem konspektów zajęć, możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z nauczycielem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych, ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji, ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach, ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu reprezentowanej specjalności</p>	<p>K_W06 K_W12 K_W14 K_W15 K_W17</p>	<p>Analiza opinii wystawionych przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole</p>	<p>Praktyka</p>
<p>Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie, potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z studiowaną specjalnością</p>	<p>K_U02 K_U10 K_U11</p>	<p>Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne</p>	<p>Praktyka</p>
<p>Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne</p>	<p>K_K01 K_K02</p>	<p>Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne</p>	<p>Praktyka</p>

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w szkole hospitacji) w wyznaczonym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach praktycznych)	60	60
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie do zajęć)	10	10
łącznie	70	70
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, red. B. Śliwerski, T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

4d. Moduł specjalnościowy – Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.9-WO-PEDD-PPŚL	Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym	30/18	6	ZO/ZO	IV
2.	05.9-WP-PEDD-PEDR	Pedagogika resocjalizacyjna	30/18	4	E/ZO	II
3.	05.6-WP-PEDD-PSP	Pedagogika specjalna	45/27	6	E/ZO	I
4.	05.9-WP-PEDD-PORP	Poradnictwo pedagogiczne	45/27	7	E/ZO	III
5.	14.5-WP-PEDD-PPO	Prawne podstawy opieki	30/18	2	ZO	II
6.	14.9-WP-PEDD-PPŚF	Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji	15/9	2	ZO	III
7.	05.0-WP-PEDD-WPD	Współczesne problemy dzieci i młodzieży	30/18	3	ZO	III
8.	05.0-WP-PEDD-WPO	Współczesne problemy opieki i wychowania	60/36	8	E/ZO	III
9.	05.9-WP-PEDD-WTPR	Współczesne tendencje w profilaktyce i resocjalizacji	45/27	6	E/ZO	IV

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

METODY PRACY PROFILAKTYCZNEJ W ŚRODOWISKU LOKALNYM

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-PPŚL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	6	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z mechanizmami funkcjonowania środowiska lokalnego oraz realizatorami strategii profilaktycznej w środowisku. Przygotowanie studentów do planowania i realizacji programów i zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu patologii i profilaktyki społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pojęcie, właściwości i funkcje środowiska lokalnego. Współczesny kontekst zagrożeń i jego rozpoznawanie na poziomie lokalnym. Ramy prawne i organizacyjne lokalnej strategii profilaktycznej. Tworzenie lokalnej strategii profilaktycznej oraz w jej ramach konstruowanie lokalnych projektów. Planowanie budżetu. Szukanie sojuszników działań i współpraca z władzami lokalnymi. Zasady finansowania programów profilaktycznych i pozyskiwanie sponsorów. Promocja lokalnej strategii profilaktycznej oraz współpraca z lokalnymi mediami. Realizacja i monitoring lokalnej strategii profilaktycznej.

Ćwiczenia

Istota i poziomy profilaktyki społecznej. Model budowy programów profilaktycznych. Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym. Analiza wybranych programów profilaktycznych dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych: dla dzieci w wieku przedszkolnym, np. „Super wiewiórka”, „Mali bezpieczni”; dla dzieci w młodszym wieku szkolnym, np. „Nie pal przy mnie proszę”, „Czyste powietrze wokół nas”; dla dzieci z klas IV-VI, np. „Agresja – jest na nią sposób”; „Nie daj się grypie”; dla uczniów z gimnazjum: np. „Trzymaj formę”; „Stop nowym narkotykom”; dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych, np. „Program profilaktyki HIV/AIDS”, „Kleszcz mały czy duży nic dobrego nie wróży”; dla doro-

stych, np.: program profilaktyczny adresowany do rodziców małych dzieci pt. „Dziecko w sieci” Fundacji „Dzieci niczyje”; „Badam się – więc mam pewność” – profilaktyka raka piersi. Prowadzenie przez studentów samodzielnie przygotowanych zajęć profilaktycznych. Standardy jakości programów profilaktycznych i sposoby ich ewaluacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i prezentacja multimedialna.

Ćwiczenia – metoda programowana z wykorzystaniem komputera, dyskusja, metody aktywne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje pojęcia z zakresu profilaktyki społecznej. Zna i charakteryzuje poszczególne etapy tworzenia lokalnej strategii profilaktycznej oraz konstruowania programów profilaktycznych	K_W05	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Opisuje właściwości i funkcje środowiska lokalnego. Rozróżnia i charakteryzuje instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne podejmujące działania profilaktyczne w środowisku lokalnym	K_W08	Test pisemny z progami punktowymi Ocena swobodnej wypowiedzi	Wykłady Ćwiczenia
Generuje oryginalne rozwiązania służące profilaktyce, prognozuje ich przebieg oraz przewiduje ich konsekwencje	K_U09	Ocena scenariusza zajęć profilaktycznych Ocena przeprowadzonych zajęć profilaktycznych	Ćwiczenia
Analizuje i ocenia przydatność istniejących strategii, programów i procedur profilaktycznych. Dokonuje wyboru najbardziej optymalnych z punktu widzenia ich efektywności. Potrafi je dostosować do potrzeb ich odbiorców (dobrać odpowiednie metody i środki pracy) oraz posłużyć się nimi.	K_U10	Ocena prezentacji wybranego programu profilaktycznego Ocena scenariusza zajęć profilaktycznych Ocena przeprowadzonych zajęć profilaktycznych	
Jest otwarty i przygotowany do podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym. Potrafi efektywnie je realizować. Przy realizacji zadań związanych z pracą nauczyciela – profilaktyka odznacza się kreatywnością, zaangażowaniem i wytrwałością	K_K02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena przeprowadzonych zajęć profilaktycznych	Ćwiczenia
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej z zakresu profilaktyki społecznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań profilaktycznych	K_K04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena przeprowadzonych zajęć profilaktycznych	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Test pisemny z problematyki wykładów (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% db, 60% dst).

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach, oceny przygotowanej w zespole prezentacji multimedialnej programu profilaktycznego, oceny przygotowanego scenariusza zajęć profilaktycznych oraz oceny realizacji zajęć profilaktycznych.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna oceny z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie scenariusza zajęć)	100	125
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., *Profilaktyka i środki probacyjne*, [w:] *Resocjalizacja*, T. II, red. B. Urban, J. Stanik Warszawa 2008.
2. Bielecki E., *Z problematyki resocjalizacji*, Bydgoszcz 2005.
3. Gaś Z. B., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
4. Świątkiewicz G., red., *Profilaktyka w środowisku lokalnym*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Albański L., red., *Profilaktyka niedostosowania społecznego: teoria i praktyka*, Jelenia Góra 2006.
2. Arendarska A., Wojcieszek K., *Przygotowanie do profilaktyki domowej*, Warszawa 1996.
3. Gaś Z.B., *Działania wychowawcze w gimnazjum*, Lublin 2001.
4. Gaś Z.B., *Psychoprofilaktyka*, Lublin 1998.
5. Ilnicka R.M., Cichła J., *Wybrane aspekty przemocy; diagnoza i profilaktyka*, Toruń 2009.
6. Karasowska A., *Profilaktyka na co dzień: jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania*, Warszawa 2006.
7. Kołodziejczyk J., *Agresja i przemoc w szkole: konstruowanie programu przeciwdziałania agresji i przemocy w szkole*, Kraków 2004
8. Kozak S., *Patologie wśród dzieci i młodzieży: leczenie i profilaktyka*, Warszawa 2007.

9. Macander D., *Profilaktyka uzależnień w szkole, „Narkomania”* 2007, 1.
10. Ostaszewski K., *Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych*, Warszawa 2003.
11. Pilch T., Lepalczyk I., red., *Pedagogika społeczna*, Warszawa 1995.
12. Sztuka M., Izdebski Z., *Specjalistyczne programy korekcyjno-resocjalizacyjne*, [w:] *Resocjalizacja*, T. II, red. B. Urban, M. Stanik, Warszawa 2008.
13. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2000.
14. Urban B., *Dewiacje wśród młodzieży: uwarunkowania i profilaktyka*, Kraków 2001.
15. Wojcieszek A.K., *Na początku była rozpacz: antropologiczne podstawy profilaktyki*, Kraków 2005.
16. Wronkowska S., Zmierczak M., red., *Kompendium wiedzy o społeczeństwie, państwie i prawie*, Warszawa-Poznań 2007.
17. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Nowicka.

PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-PEDR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Egzamin	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Egzamin		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów problematyki pedagogiki resocjalizacyjnej, jej istoty, zasad, metod, twórców oraz placówek realizujących cele resocjalizacji. Nabycie przez studentów umiejętności rozpoznania problemów wymagających oddziaływań resocjalizacyjnych, projektowania i realizowania oddziaływań w pracy resocjalizacyjnej z dziećmi i młodzieżą oraz dorosłymi przejawiającymi różne rodzaje i stopnie niedostosowania społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje nabyte w ramach realizacji kursów z: pedagogiki, psychologii, socjologii, niedostosowania społecznego, diagnozy pedagogicznej, profilaktyki społecznej, metodyki opiekuńczo-wychowawczej i metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika resocjalizacyjna jako nauka: pojęcie, przedmiot zainteresowań, działy, cele, zadania, miejsce w systemie nauk; Norma i patologia w zachowaniu człowieka; Zjawiska patologii społecznej; Modele osobowości a przystosowanie i nieprzystosowanie społeczne; „Klient” w resocjalizacji; Koncepcje i modele resocjalizacji; Diagnoza w resocjalizacji; Strategie, zasady i fazy procesu resocjalizacji; Systemy resocjalizacji (penitencjarne) w Polsce i na Świecie.

Ćwiczenia

Podstawowe pojęcia pedagogiki resocjalizacyjnej (norma, dewiacja, patologia, niedostosowanie (nieprzystosowanie) społeczne, zagrożenie niedostosowaniem, zaburzenia w zachowaniu, zachowania ryzykowne, wykołajenie, przestępczość, wychowanie, wychowanie resocjalizujące, socjalizacja, aspo-

łeczność, destrukcja, demoralizacja, profilaktyka, resocjalizacja; Przedstawiciele polskiej pedagogiki resocjalizacyjnej; Proces diagnostyczny w resocjalizacji – diagnoza przejawów niedostosowania społecznego, projektowanie oddziaływań; Metody twórczej resocjalizacji; Prawne podstawy resocjalizacji; Instytucje wychowania resocjalizacyjnego; Tworzenie klimatu placówki resocjalizującej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia – pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metody ekspresyjne, metoda sytuacyjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student po zakończeniu kursu ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedagogiki resocjalizacyjnej jako subdyscypliny pedagogiki, definiuje terminy stosowane na gruncie pedagogiki resocjalizacyjnej, nazywa i opisuje teoretyczne podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej, wskazuje i charakteryzuje założenia metodyki resocjalizacji	K_W05	Egzamin pisemny progami punktowymi	Wykłady
Posiada rozszerzoną wiedzę o strukturach osobowości człowieka, strukturach i instytucjach życia społecznego rozpatrywanych w kategoriach normy i dewiacji, patologii, objaśnia związki między homeostazą wewnętrzną, zewnętrzną a przystosowaniem społecznym jednostki, tłumaczy przesłanki do podejmowania pracy resocjalizacyjnej	K_W08	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach procesu resocjalizacji, rozpoznaje przejawy niedostosowania społecznego „klienta”, proponuje i wybiera możliwe oddziaływania wobec niego, realizowane przez różne podmioty	K_W15	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób niedostosowanych społecznie	K_U02	Kolokwium Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia
Ocenia i interpretuje stan i sytuację społeczną osób z zaburzeniami w zachowaniu, analizuje motyw i wzory zachowania dzieci i młodzieży oraz dorosłych, projektuje proces oddziaływań resocjalizacyjnych, wdraża dzia-	K_U07	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena wykonania zadania praktycznego	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>łania praktyczne, współpracuje z „klientem” i innymi uczestnikami procesu resocjalizacji w placówce</p> <p>Jest świadomy znaczenia wartości i norm w praktyce resocjalizacyjnej, etyczny w swym postępowaniu, kreatywny i rozważny w projektowaniu i realizowaniu oddziaływań o charakterze profilaktyczno-resocjalizacyjnym</p>	K_K04	<p>Ocena prezentacji</p> <p>Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego</p>	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Ocena z egzaminu w formie pisemnej pytania egzaminacyjne obejmują swoim zakresem treści realizowanego na wykładach materiału. Poprawność każdej odpowiedzi punktowana w skali od 0 do 2. Pozytywna ocena z egzaminu po uzyskaniu min. 51% punktów.

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna ocen cząstkowych uzyskanych w czasie semestru w poszczególnych kryteriach: aktywny udział w zajęciach, kolokwium, prezentacja metody twórczej resocjalizacji, przygotowanie i zrealizowanie zajęć o charakterze profilaktyczno-resocjalizującym w grupie wychowanków.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnia arytmetyczna oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	61	76
łącznie	111	111
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Konopczyński M., *Metody twórczej resocjalizacji*, Warszawa 2007.
2. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Warszawa 2001.
3. Urban B., Stanik J., M., *Resocjalizacja*, Warszawa 2007.
4. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Akty prawne – wybrane.
2. Kalinowski M., Pełka J., *Zarys resocjalizacji nieletnich*, Warszawa 1996.
3. Makowski A., *Niedostosowanie społeczne młodzieży i jej resocjalizacja*, Warszawa 1994.
4. Czasopismo „Opieka – Terapia – Wychowanie”.
5. Pospiszyl K., *Resocjalizacja: teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań*, Warszawa 1998.
6. Szczęsny W., *Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki*, Warszawa 2003.

UWAGI:

Na studiach stacjonarnych zajęcia realizowane także w terenie.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Lipińska-Lokś.

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr M. Czerwińska, dr E. Janion, dr J. Lipińska-Lokś,
dr A. Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z
Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnych i swoistych zasad edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Poznanie uwarunkowań i form integracji społecznej i edukacyjnej osób z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika specjalna jako nauka – podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka (subdyscypliny). Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej. Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej. Znaczenie i zakres pojęcia dziecko z niepełnosprawnością. Psychospołeczna sytuacja dzieci z niepełnosprawnością – stadialność procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności. Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym – fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka. Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej dla dzieci z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.

Ćwiczenia

Specyfika rozwoju, proces rehabilitacji i edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Dzieci z wadą wzroku – specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych,

funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, formy edukacji. Dzieci z wadą słuchu – charakterystyka rozwoju, procesu rehabilitacji oraz form edukacji. Dzieci przewlekle chore w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w placówce leczniczej (w szpitalu, sanatorium): charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych. Dzieci z niepełnosprawnością ruchową: charakterystyka wybranych dysfunkcji narządu ruchu oraz ich wpływ na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności	K_W05	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Charakteryzuje system wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych dla osób z niepełnosprawnością	K_W10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające	K_U02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Dokonuje wyboru i stosuje właściwe działania wspierające proces edukacji i rehabilitacji osób z różnego rodzaju niepełnosprawnością. Dobiera optymalne środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, związanych z pełnieniem funkcji opiekuńczo-wychowawczych wobec osób z niepełnosprawnością	K_U10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Ćwiczenia
Jest chętny do podnoszenia poziomu swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej, otwarty na możliwości kontaktu z osobami	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
niepełnosprawnymi Docenia znaczenie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie społecznej integracji i normalizacji warunków życia osób z niepełnosprawnością. Jest zorientowany na kształtowanie pozytywnych relacji społecznych między osobami pełno- i niepełnosprawnymi. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi	K_K03	Ppraca zaliczeniowa Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wyłady

Egzamin pisemny z problematyki wykładów i ćwiczeń (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% db, 60% dst).

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania, aktywnego udziału w zajęciach, pracy zaliczeniowej oraz oceny z kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% db, 60% dst).

Ocena ostateczna

Średnia arytmetyczna oceny z egzaminu i z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	100	120
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dykcik W., red., *Pedagogika specjalna*, Poznań 2007.
2. Dykcik W., *Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej: osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością)*, Poznań 2010.

3. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 1990.
4. Kirenko J., *Oblicza niepełnosprawności*, Lublin 2006.
5. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej*, Warszawa 1992.
6. Wyczesany J., *Pedagogika upośledzonych umysłowo: wybrane zagadnienia*, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Borkowska M., Derulska I., Eysymont-Barańska H., red., *Dziecko z niepełnosprawnością ruchową: jak wspomagać rozwój psychoruchowy*, Warszawa 2012.
2. Dykcik W., *Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych*, Poznań 2005.
3. Gorajewska D., red., *Rodzina: normalność w niepełnosprawności*, Warszawa 2007.
4. Korzon A., *Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej*, Kraków 2010.
5. Kowalik S., *Psychologia rehabilitacji*, Warszawa 2007.
6. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., *Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących*, Warszawa 1996.
7. Lipińska-Lokś J., *Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych*, Zielona Góra 2011.
8. Maciarz A., *Pedagogika lecznicza i jej przemiany: wybrane problemy*, Warszawa 2001.
9. Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z., *Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Kraków, 2006
10. Majewski T., *Tyflopsychologia rozwojowa*, Warszawa 2002,
11. Nowicka A., *Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej*, Kraków 2001.
12. Ochonczyńska H., Czerwińska M., Garbat M., *Osoby z niepełnosprawnością w szkole wyższej*, Zielona Góra 2011.
13. *Pedagogika specjalna: różne poszukiwania – wspólna misja, Pamięci Profesora Jana Pańczyka*, Warszawa 2009.
14. Piekut-Brodzka D.M., Kuczyńska-Kwapisz J., red., *Pedagogika specjalna dla pracowników specjalnych*, Warszawa 2009.
15. Pilecka W., red., *Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży: perspektywa kliniczna*, Kraków 2011.
16. Sękowska Z., *Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej*, Warszawa 2001.
17. Sowa J., *Pedagogika specjalna w zarysie*, Rzeszów 1997.
18. Szczepankowski B., *Niesłyszący, głusi, głuchoniemi: wyrównywanie szans*, Warszawa 1999.
19. Woynarowska A., *Niepełnosprawność intelektualna w publicznym i prywatnym dyskursie*, Kraków-Gdańsk 2010.
20. Zamkowska A., *Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji*, Radom 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Nowicka.

PORADNICTWO PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-PORP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki Terapii
i Profilaktyki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	7
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie przyszłych pedagogów zajmujących się pracą opiekuńczo-wychowawczą w szkołach lub innych placówkach (opieki całkowitej, częściowej, poradniach psychologiczno-pedagogicznych itd.) do prowadzenia na terenie tych placówek i w środowisku lokalnym prawidłowo rozumianej i właściwie organizowanej pracy w zakresie poradnictwa wychowawczego, społeczno-opiekuńczego oraz w zakresie przygotowania dzieci i młodzieży do świadomego i racjonalnego, odpowiadającego zainteresowaniom, uzdolnieniom i możliwościom psychofizycznym – wyboru zawodu i szkoły do niego prowadzącej. Wyposażenie studentów w możliwie duży zasób wiadomości i umiejętności z wymienionych wyżej zakresów i przygotowanie ich do wykorzystania nabytych wiadomości i umiejętności w praktyce zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw psychologii rozwoju człowieka, procesów wychowania, socjalizacji, uwarunkowań związanych z rozwojem bio-psycho-fizycznym człowieka (dziecka)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rys historyczny, przedmiot, cele i zadania poradnictwa pedagogicznego. Poradnictwo jako działanie niezinstytucjonalizowane i zinstytucjonalizowane. Proces postępowania poradniczego, doradca jako podmiot działania, porada, jej struktura, treść i charakter, niektóre zasady działania poradniczego, metody pracy w poradnictwie. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w przedszkolu, szkole i innych placówkach. Kierunki działalności poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Ćwiczenia

Poradnictwo dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawcze. Kompetencje poradnicze nauczyciela – wy-

chowawcy. Poradnictwo i doradztwo w toku rehabilitacji osób niepełnosprawnych, chorych, innych odstających od normy. Wybór zawodu (i szkoły do niego prowadzącej) w świetle teorii rozwoju zawodowego i psychologicznej teorii decyzji. Wybrane aspekty poradnictwa specjalistycznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – praca w grupach, burza mózgów, prelekcja praca z dokumentem źródłowym, pokaz narzędzi, jakimi posługują się doradcy (pedagog, psycholog, doradca zawodowy – wizyta w poradni psychologiczno-pedagogicznej).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę o wspomaganiu poradniczym uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach (poradnictwo dydaktyczne, opiekuńcze, wychowawcze). Zna etapy postępowania poradniczego i potrafi zastosować podstawowe formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej, jakie można prowadzić w szkole/placówce, oraz zasady ich udzielania. Umie opisać i wskazać podstawowe zadania poradni psychologiczno-pedagogicznej w zakresie udzielania pomocy uczniom, rodzicom, nauczycielom. Zna i umie zinterpretować podstawowe przepisy prawa dotyczące poradnictwa pedagogicznego	K_W15	Test zaliczeniowy z progami punktowymi Egzamin pisemny lub ustny z progami punktowymi (wybór studenta)	Wykłady
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu poradnictwa oraz powiązanych z nim dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych z zakresu udzielania porad	K_U02	Ocena prezentacji Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności poradniczej sposób postępowania, potrafi dobrać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, w szczególności: określić czynności poradnicze nauczyciela w relacji pomocowej oraz procedury postępowania związane z nimi, także procedury związane z wydaniem opinii i orzeczeń	K_U10	Ocena prezentacji Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Docenia znaczenie poradnictwa w procesie	K_K03	Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wspomagania rozwoju jednostki i prawidłowego jej funkcjonowania w środowisku społecznym. Student ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu poradnictwa pedagogicznego i budowania warsztatu pracy pedagoga/doradcy		dzi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce poradnianej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań poradniczych. Student potrafi: zinterpretować aktualną praktykę poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; ocenić i wyjaśnić popularność poradnictwa we współczesnym społeczeństwie	K_K04	Ocena wystąpienia Ocena prezentacji Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin z całości materiału w formie testu składającego się z pytań zamkniętych i otwartych z programami punktowymi (60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% dst+; 80% db; 90% db+; 100% bdb) bądź w formie ustnej – wybór studenta.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdym ćwiczeniu), ocena prezentacji określonego zagadnienia programowego – praca grupowa, kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe jw.). Podstawą zaliczenia ćwiczeń będzie średnia arytmetyczna wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa – średnia arytmetyczna ocen cząstkowych z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	100	125
łącznie	175	175
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5

łącznie **7** **7**

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kargulowa A., *O teorii i praktyce poradnictwa*, Warszawa 2004.
2. Kargulowa A., Jędrzejczak M., red., *Społeczne i jednostkowe znaczenie poradnictwa*, Wrocław 1982.
3. Kargulowa A., red., *Poradnictwo w okresie transformacji kulturowej*, Wrocław 1995.
4. Kukła D., red., *Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka: wybrane obszary*, Warszawa 2009.
5. Krawczyk L., Kulpa A., Maicka M., *Orientacja zawodowa*, Warszawa-Łódź 1999.
6. Pawłowska R., *Poradnictwo pedagogiczne*, Warszawa 1986.
7. Siarkiewicz E., *Przesłonięte obszary poradnictwa: realia, iluzje, ambiwalencje*, Zielona Góra 2010
8. Skałbani B., *Poradnictwo pedagogiczne: przegląd wybranych zagadnień*, Kraków 2009.
9. Wybrane akty prawne.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brejnak W., red., *Poradnictwo wychowawczo-zawodowe*, Warszawa 1980.
2. Czerniawska O., *Poradnictwo jako wzmacnianie środowiska wychowawczego*, Warszawa 1977.
3. Guichard J., Huteau M., *Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego*, Kraków 2005.
4. Hajduk B., Hajduk E., *O pomocy skutecznej i nieskutecznej*, Zielona Góra 2008.
5. Herr E.L., Cramer S.H., *Planowanie kariery zawodowej*, cz. 3, red. J. Kargul, Zielona Góra 2002.
6. Paszkowska-Rogacz A., *Psychologiczne podstawy wyboru zawodu: przegląd koncepcji teoretycznych*, Warszawa 2003.
7. Wołk Z., *Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży*, Zielona Góra 2006.

UWAGI:

Wybrane zajęcia ćwiczeniowe organizowane są poza uczelnią w placówkach zajmujących się poradnictwem, w szczególności w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Helena Ochonczenko.

PRAWNE PODSTAWY OPIEKI

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PEDD-PPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi przepisami prawa dotyczącego opieki, uzmysłowienie bliskości prawa z procesem dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczym, kształtowanie umiejętności korzystania z przepisów prawa, zapoznanie z procedurami postępowania związanymi z opieką i wychowaniem zgodnymi z obowiązującymi normami prawnymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1) Formy opieki prawnej i ich zróżnicowanie. Pojęcie i ogólna charakterystyka. 2) Podmiotowość prawna osoby fizycznej/prawnej w prawie cywilnym i administracyjnym a problem opieki. Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych podmiotów prawa cywilnego i administracyjnego. Dziecko i osoba dorosła jako podmiot prawa. 3) Cywilno-prawne formy opieki kwalifikowanej. Opieka wychowawcza rodziców naturalnych. Opieka wychowawcza rodziców przysposabiających. Opieka wychowawcza sprawowana przez opiekuna. Kuratela. 4) Administracyjno-prawne formy opieki kwalifikowanej. Opieka sprawowana przez nauczycieli/wychowawców. Opieka sprawowana przez zakłady i placówki opiekuńczo-wychowawcze. 5) Prawne podstawy opieki w szkole i placówce. Opieka nad uczniami w czasie zajęć i dyżurów. Postępowanie w sytuacjach trudnych. Wypadki w szkole. Procedury postępowania w ww. zakresach. 6) Opieka nad uczniami podczas wycieczek szkolnych. Przygotowanie i realizacja wycieczek szkolnych. Zakres odpowiedzialności kierownika wycieczki i opiekunów. Sposób zapewnienia opieki i bezpieczeństwa przez szkołę uczniom podczas wycieczek i imprez. 7) Bezpieczeństwo w szkole i placówce. Podstawowe obowiązki prawne nauczycieli/wychowawców w zakresie bezpieczeństwa (nauczyciele prowadzący zajęcia z zakresu wychowania fizycznego i innych przedmiotów o dużych zagrożeniach wypadkowych, obowiązkowe działania nauczycieli/wychowawców; wymogi bezpieczeństwa dot. pomieszczeń szkolnych, terenu wokół szkoły, bezpieczeństwa przeciwpożarowego i ogólnych przepisów BHP). Podstawowe obowiązki uczniów/wychowanków.

Odpowiedzialność prawna wychowawców i nauczycieli (rodzaje i zasady generalne). 8) Procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją. Działania interwencyjne. Metody współpracy szkoły/nauczyciela z policją. Zatrzymanie lub przesłuchanie nieletniego w szkole. Procedury postępowania. 9) Opieka nad dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (z niepełnosprawności, zagrożonych niedostosowaniem społecznym – procedury prawne). 10) Opieka nad uczniami pozostającymi w trudnej sytuacji materialnej i życiowej. Możliwości prawne wspomagania rodziny i szkoły w tym zakresie. 11) Prawne podstawy opieki zastępczej. Rodziny zastępcze. Placówki opiekuńczo-wychowawcze. 12) Zasiłki i ich funkcja. Rodziny, wychowawczy, opiekuńczy, pogrzebowy, macierzyński – praca własna studenta.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, metoda problemowa (rozwiązywanie kasusów), dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna systematykę i źródła prawa powszechnie obowiązującego w RP, zna podstawowe dokumenty prawne z zakresu prawa opiekuńczego i prawa dotyczącego opieki, potrafi definiować i rozróżnić podmioty prawa, zna terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących opieki i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Kolokwium z progami punktowymi Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o cywilnoprawnych i administracyjno-prawnych formach opieki, pogłębioną w wybranych zakresach	K_W15	Kolokwium z progami punktowymi	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm prawnych rządzących opieką	K_W16	Kolokwium z progami punktowymi	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu prawa opiekuńczego i prawa dot. opieki oraz powiązanych z nimi dyscyplin (np. pedagogiki, socjologii) w celu analizy procesu dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczego, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych w zakresie procedur postępowania (rodziców, wychowawców, nauczycieli) w różnych sytuacjach opiekuńczo-wychowawczych	K_U02	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena pracy z dokumentem prawnym	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się zasadami i normami prawnymi w podejmowanej działalności dot. sposobów zapewnienia opieki i zakresu odpowiedzialności prawnej, przewiduje skutki konkretnych czynności prawnych	K_U12	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Docenia znaczenie nauk z zakresu prawa dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	K_K03	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; procedur prawnych dot. opieki, bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w szkole i placówce oraz jest świadomy odpowiedzialności prawnej osób uprawnionych do nadzoru	K_K05	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ocena aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych, poprawne rozwiązanie przypadków i zinterpretowanie określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne (praca z dokumentem prawnym). Kolokwium pisemne – test z progami punktowymi – 60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% dst+, 80% db; 90% db+; 100% bdb. Ocena wystawiona na podstawie średniej arytmetycznej ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi ocenę z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ustawy i rozporządzenia dot. prawa oświatowego, administracyjnego i rodzinnego, w szczególności: *Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Ustawa o pomocy społecznej, Ustawa o postępowaniu*

niu w sprawach nieletnich, Ustawa o systemie oświaty, Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, Prawo międzynarodowe ratyfikowane w Polsce – Europejska Karta Społeczna, Konwencja o Prawach Dziecka, Powszechna Deklaracja Praw Człowieka i Obywatela.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewski M., *Prawna ochrona rodziny*, Warszawa 1999,
2. Bojarski Ł., Płatek M., *Z prawem na ty*, Zakamycze 1999.
3. Borowski R, Wysocki D, *Placówki opiekuńczo-wychowawcze*, Płock 2001.
4. Głowacka B., Pilch T., red., *Dzieci gorszych szans*, Warszawa 2001.
5. Heine M., *Pedagogiczne następstwa ograniczenia władzy rodzicielskiej*.
6. Homplewicz J., *Zagadnienia prawne działalności opiekuńczo-wychowawczej*, Rzeszów 1992.
7. Zieliński A., *Prawo rodzinne i opiekuńcze w zarysie*, Warszawa 2000.
8. Zmarzlik J., Piwnik E., *Dziecko pod parasolem prawa: poradnik dla osób pomagających dzieciom*, Warszawa 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Helena Ochonczenko.

PROCEDURY POZYSKIWANIA ŚRODKÓW FINANSOWYCH W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PEDD-PPŚF

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami współfinansowania przedsięwzięć edukacyjnych z funduszy unijnych. Podczas przygotowywania projektów, studenci zapoznają się w praktyce z zasadami i procedurami aplikowania o środki unijne, a także zasadami realizacji projektów współfinansowanych z funduszy europejskich.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera, edytora tekstu, pozyskiwanie i selekcja informacji w sieci internet.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Słowniczek pojęć. Mapa instrumentów finansowych w obszarze edukacji – przegląd i charakterystyka: fundusze unijne twarde EFRR; fundusze unijne miękkie EFS, ze szczególnym uwzględnieniem środków na edukację; fundusze prywatne (sponsory prywatni: biznes i organizacje pozarządowe); fundusze administracji centralnej; fundusze administracji regionalnej (środki samorządowe wojewódzkie, powiatowe, gminne). Procedury pozyskiwania środków i realizacji projektów: procedura aplikacyjna (ocena formalna i merytoryczna); procedura partnerska (list intencyjny, umowa partnerska); procedura negocjacyjna (negocjacje założeń projektowych); procedura odwoławcza. Praca z GWA i formularzami aplikacyjnym: praca w grupach w sali komputerowej. Generowanie pomysłów na projekty: praca warsztatowa (grupy 2-3 osobowe).

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda projektowa, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o źródłach finansowania instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych i możliwościach pozyskiwania dodatkowych środków. Potrafi posługiwać się, ze zrozumieniem, słownikiem pojęć nomenklatury unijnej	K_W10	Test z progami punktowymi	Konwersatoria
Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej i środkach finansowych przeznaczonych na ich realizację	K_W15	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Test z progami punktowymi	Konwersatoria
Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi właściwie zdiagnozować źródło finansowania przedsięwzięcia w obszarze edukacji	K_U10	Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria
Potrafi samodzielnie posługiwać się aplikacją służącą przygotowaniu projektu finansowego w ramach EFS (generator wniosków)	K_U12	Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w opracowywaniu projektów pozyskiwania środków na działalność edukacyjną, angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	K_K02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego. Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy w grupie i z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	K_K07	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: uzyskanie pozytywnej oceny za przygotowanie projektu/wniosku o dofinansowanie ze środków unijnych oraz sprawdzian wiedzy. Podstawą zaliczenia konserwatorium będzie średnia ważona: 80% stanowi ocena z projektu, a 20% ocena z sprawdzian w formie testu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoria.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	14
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu zaliczeniowego)	25	36
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *ABC zarządzania projektami miękkimi: poradnik*, red. B. Grucza, Warszawa 2012, online: http://www.efs.gov.pl/dzialaniapromocyjne/Documents/ABC_Zarzadzania_Projektami_Miekkimi_0602201.pdf.
2. Grucza B., Bonikowska M., Majewski M., Małek M., *Podręcznik zarządzania projektami europejskimi miękkimi*, Warszawa 2006, online: https://www.efs.gov.pl/dzialaniapromocyjne/Documents/podrecznikzarzadzaniaprojektamimiekkimi_EFS.pdf.
3. Instrukcja do wniosku o dofinansowanie w ramach PO KL, online: http://www.efs.gov.pl/generatory_wnioskow/documents/instrukcja_wypelniania_wniosku_010409.pdf.
4. Pilch E., *Poradnik beneficjenta "Fundusze unijne dla oświaty – kształcenie i doskonalenie nauczycieli"*, Warszawa 2009, online: http://www.funduszeuropejskie.gov.pl/konfszkol/documents/fundusze_unijne_dla_oswiaty_-_ksztalcenie_i_doskonalenie_naczycieli.pdf.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
2. *Zasada równości szans kobiet i mężczyzn w projektach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki*, M. Branka, M. Rawłuszko, A. Siekiera, Warszawa 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Agata Ast.

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY DZIECI I MŁODZIEŻY

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-WPD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwie szerokim spektrum współczesnych problemów dzieci i młodzieży, przyczyn ich występowania, strategii rozwiązywania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Dzieciństwo i młodość jako fazy w cyklu życia człowieka. Specyfika i uwarunkowania współczesnych zagrożeń dzieci i młodzieży. Sens życia a depresje i samobójstwa wśród dzieci i młodzieży. Dziecko w sieci – zagrożenia. Agresja i przemoc – wśród dzieci, młodzieży, w rodzinie. Portale społecznościowe (Facebook) a komunikacja interpersonalna w stosunkach między dziećmi i młodzieżą. Wczesna inicjacja seksualna w życiu dzieci i młodzieży. Zaburzenia odżywiania – anoreksja, bulimia, kompulsywne objadanie się. Subkultury w życiu młodzieży. Zjawisko rywalizacji dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym („wyścig szczurów”). Hazard w życiu dzieci i młodzieży. Nikotynizm, alkoholizm i narkomania wśród dzieci i młodzieży. Mobbing i bullying w szkole. Zjawisko sponsoringu. Konflikt pokoleń – czy można go unikać?

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z prezentacją slajdów, wykład z prezentacją multimedialną (power-point) połączony z elementami dyskusji.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych problemach dzieci i młodzieży, rozumie ich przyczyny i uwarunkowania	K_W03	Kolokwium zaliczeniowe pisemne/ustne z progami punktowymi (wybór studenta)	Wykłady
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną i empiryczną z zakresu różnych problemów dzieci i młodzieży w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań naprawczych	K_U02	Kolokwium zaliczeniowe pisemne/ustne z progami punktowymi (wybór studenta)	Wykłady
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz samodoskonalenia się w kierunku poszukiwana jak najlepszych i jak najskuteczniejszych strategii rozwiązywania problemów nurtujących współczesną młodzież i dzieci	K_K01	Kolokwium zaliczeniowe pisemne/ustne z progami punktowymi (wybór studenta)	Wykłady
Odnacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki na rzecz dzieci, młodzieży, także ich środowisk bytowania. Czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród dzieci, młodzieży i ich rodzin	K_K06	Kolokwium zaliczeniowe pisemne/ustne z progami punktowymi (wybór studenta)	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczeniem wykładu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz kolokwium zaliczeniowe pisemne/ustne (wybór studenta) z progami punktowymi (wybór studenta). Warunkiem oceny pozytywnej jest uzyskanie 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	30	50

Punkty ECTS	Łącznie	80	80
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	2
	Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Anthony T. M., *Dlaczego? Czyli samobójstwo i inne zagadnienia wieku dorastania*, Warszawa 1994.
2. Carr A., *Depresje i próby samobójcze wśród młodzieży*, Gdańsk 2004.
3. Gardian R., *Zjawisko sponsoringu jako forma prostytucji kobiecej*, Kraków 2010.
4. Harwas-Napierała B., Trempała J., red., *Psychologia rozwojowa człowieka*, T. III, Warszawa 2002.
5. Jablow M., *Na bakier z jedzeniem: anoreksja, bulimia, otyłość*, Gdańsk 2000.
6. Kolbowska A., *Dopalacze, „Narkomania”* 2009, 1.
7. Moszczyńska U., Pałycka M., Raduj J., *Mobbing jako czynnik potęgujący przemoc w szkole*, „Problemy Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego” 2002, 1-2.
8. Nowak A., Wysocka E., *Problemy i zagrożenia społeczne we współczesnym świecie: elementy patologii społecznych i kryminologii*, Katowice 2001.
9. Prejs B., *Subkultury młodzieżowe, bunt nie przemija*, Katowice 2005.
10. Rola J., *Depresja u dzieci*, Kraków 2001.
11. Wysocka E., *Doświadczenie życia w młodości: problemy, kryzysy i strategie ich rozwiązywania*, Katowice 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Badora S., Mudrecka I., red., *Strategie rozwiązywania problemów uzależnień*, Opole 2006.
2. Birch A., Malim T., red., *Psychologia rozwojowa w zarysie*, Warszawa 1998.
3. Cierpiatowska L., red., *Oblicza współczesnych uzależnień*, Poznań 2006.
4. Dambach E.K., *Mobbing w szkole: jak zapobiegać przemocy grupowej*, Gdańsk 2003.
5. Ginowicz H., *Hazardzista u psychoterapeuty – problem czy wyzwanie?*, „Świat Problemów” 2004, 3.
6. Gleń M., *Studentka szuka sponsora...*, „Eurostudent” 2004, 96.
7. Jarosz M., *Samobójstwa: ucieczka przegranych*, Warszawa 2004.
8. Kijaczko S., red., *Samobójstwo: specyfika problemu, horyzonty badawcze*, Opole 2003.
9. Kitlińska E., *Erotyczny sponsoring*, „Gazeta Studencka” 2005, 9.
10. Kurzępa J., *Młodzież pogranicza: „Świnki”, czyli o prostytucji nieletnich*, Kraków 2001.
11. Lelonek B., *Ofiary jednoręcznych bandytów*, „Charaktery” 2009, 12.
12. Malczewski A., Stuzik M., *Młodzież a substancje psychoaktywne*, cz. 1, „Remedium” 2009, 7-8.
13. Młodożeniec A., Janiak J., *Uwarunkowania zachowań samobójczych dzieci i młodzieży*, „Remedium” 2009, 7-8.
14. Olweus D., *Mobbing fala przemocy w szkole: jak ją powstrzymać?*, Warszawa 1989.
15. Orłowski S., *Szkoła wobec agresji i przemocy*, [w:] *Profilaktyka w szkole: poradnik dla nauczycieli*, red. B. Kamińska-Buśko, J. Szymańska, Warszawa 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Helena Ochonczenko, dr Maria Fudali.

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDD-WPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	30	2	III	Egzamin	8	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	18	–	III	Egzamin		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie i przeanalizowanie współczesnych teoretycznych, metodycznych i praktycznych problemów opieki i wychowania w Polsce i na Świecie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza z zakresu opieki i wychowania, metodycznych uwarunkowań organizacji i funkcjonowania form (instytucji) opieki i wychowania, ich systemowego integrowania oraz realnej rzeczywistości opiekuńczo-wychowawczej w Polsce.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Współczesne problemy opieki i wychowania. Wprowadzenie do problematyki z perspektywy polskiej i światowej. Problemy z systemem opieki i wychowania w Polsce. Problemy opieki i wychowania w tworzących się systemach lokalnych a model placówki opiekuńczo-wychowawczej. Współczesne polskie problemy z realizacją kierunków przemian w opiece i wychowaniu ustalonych w Unii Europejskiej. Współczesne światowe problemy opieki i wychowania na przykładzie raportów UNICEF 2005-2013. 4.1. Standardy opiekuńcze w państwach Unii Europejskiej propozycja 2001 r. Alternatywy opieki instytucjonalne 1999 r. Teoria opieki i wychowania. Związki, zależności, współczesne problemy. Środowisko życia dzieci i ich rodzin – jego modernizacja opiekuńczo-wychowawcza (nadawanie wartości edukacyjnych. Ciągłość i zmiana w procesie opieki i wychowania dziecka koniecznością i warunkiem prawidłowego rozwoju). Innowacje w opiece i wychowaniu (wybrane przykłady, współczesne problemy i tendencje). Problemy z pedagogicznym wspomaganie rodziny i stanem kultury pedagogicznej społeczeństwa, rolą państwa i organizacji pozarządowych w opiece i wychowaniu. Współczesne

problemy z profesjonalizacją warsztatu wychowawcy-opiekuna i wypaleniem zawodowym. Współczesne problemy z samodzielnością w procesie opieki i wychowania. Współczesne problemy z adopcją, jako rodzinną opieką zastępczą. Współczesne problemy rodzinnej pieczy zastępczej. Współczesne problemy instytucjonalnej pieczy zastępczej. Współczesne problemy diagnozy w opiece i wychowaniu. Współczesne problemy metodyk pracy opiekuńczo-wychowawczej. Współczesne problemy z efektywnością opieki i wychowania.

Ćwiczenia

Pojęcie oraz cele opieki i wychowania. Przypomnienie istoty oraz celów opieki i wychowania. Swoistości i zależności tych procesów. Podmiotowość w opiece i wychowaniu. Współczesne tendencje zmian w opiece nad dzieckiem i rodziną w Polsce i Europie. Zasady pomocy, najważniejsze problemy: wspieranie rodziny zagrożonej dysfunkcją, rozwój form opieki dziennej w środowisku, promocja rodzinnych form opieki, zmniejszanie się liczby instytucji zastępujących rodzinę, modyfikacje w instytucjach, krótki pobyt poza rodziną, proces reintegracji, indywidualizacja wszelkich przedsięwzięć, profesjonalizacja w opiece i wychowaniu, planowanie stałości opieki, ewaluacja. Trudności związane z wdrażaniem reformy systemu opieki w Polsce. Pomoc dziecku i rodzinie w środowisku lokalnym. Wsparcie rodziny w zreformowanym systemie opieki, koordynacja działań podmiotów udzielających wsparcia, programy wspierania rodziny w Polsce i w Europie, przykłady dobrej praktyki na świecie: Ośrodki Rodziny, Konferencje Grupy Rodzinnej. Specyficzne problemy organizacji procesu opieki i wychowania w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Trudności i bariery w działalności placówek socjalizacyjnych, interwencyjnych. Rola i pozycja wychowawcy. Modyfikacje i innowacje w opiece instytucjonalnej w Polsce i na świecie. Wspieranie samodzielności życiowej w opiece i wychowaniu. Proces dochodzenia do samodzielności życiowej wychowanków placówek opieki zastępczej. Dynamika rozwoju samodzielności dziecka. Rozwijanie samodzielności dziecka w rodzinie w różnych okresach rozwojowych. Problemy rozwoju samodzielności w opiece zastępczej. Trudności w usamodzielnianiu wychowanków i ich ograniczanie (formy i metody pracy w procesie usamodzielniania, indywidualny program usamodzielnienia, grupy usamodzielnień, mieszkania chronione). Opieka następcza – wsparcie po uzyskaniu pełnoletności i opuszczeniu placówki. Problemy rodzicielstwa adopcyjnego i zastępczego w Polsce i na świecie. Kwalifikowanie i przygotowanie kandydatów do rodzicielstwa adopcyjnego i zastępczego, swoiste trudności w funkcjonowaniu rodzin, adopcje dzieci starszych i ze specjalnymi potrzebami, wsparcie udzielane rodzinom, zapobieganie niepowodzeniom adopcyjnym. Społeczność lokalna. Elementy konstytuujące społeczność lokalną, rola więzi społecznej (w tym więzi sąsiedzkiej), sposoby i skutki aktywizacji społeczności lokalnej na rzecz efektywności opiekuńczo-wychowawczej. Działalność organizacji pozarządowych, jako przejaw aktywności społeczności lokalnej. Budowanie lokalnego systemu opieki nad dzieckiem i rodziną – stan aktualny i nowe perspektywy. Sieci wsparcia społecznego. Pojęcia: wsparcie i oparcie w środowisku, typy i cele wsparcia, podmioty oparcia dla dzieci i dorosłych, „spirala życzliwości” S. Kawuli, znaczenie pierwotnej sieci wsparcia, umiejętności i techniki przydatne w pracy osoby udzielającej wsparcia, grupy wsparcia, jako typowa grupa samopomocowa. Wsparcie rówieśnicze, jako forma samopomocy młodzieży. Istota i rodzaje wsparcia rówieśniczego, ograniczenia i bariery wsparcia rówieśniczego, idea programu „Starszy Brat, Starsza Siostra”. Instytucje publiczne koordynujące opiekę i wychowanie dziecka. Rola Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Ośrodka Adopcyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny połączony z prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – praca w grupach, możliwa realizacja projektu opisowo-modyfikującego rzeczywistość opiekuńczo-wychowawczą z zastosowaniem wiedzy ogólnej z zakresu współczesnych problemów opieki i wychowania w Polsce wynikających z porównań z innymi, wybranymi krajami na świecie (forma do wyboru z uwzględnieniem potrzeb studenta: pisemna lub/i z prezentacją medialną i dysku-

sją przed grupą. Dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwiach: połówkowym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z pedagogiki opiekuńczej oraz pedagogiki ogólnej, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwiach: połówkowym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów opiekuńczo-wychowawczych	K_W07	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwiach: połówkowym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu wybranych instytucji opiekuńczo - wychowawczych i pomocowych w Polsce oraz w wybranych innych krajach, która będzie odnoszona do refleksji zintegrowanej wobec systemowych rozwiązań	K_W10	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwiach: połówkowym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach opiekuńczo-wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	K_W13	Bieżące wypowiedzi na zajęciach. Odpowiedzi na kolokwiach: połówkowym i końcowym z ćwiczeń. Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu oświatowo-	K_W14	Bieżące wypowiedzi na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wychowawczego oraz pomocy społecznej w zakresie placówek opiekuńczo-wychowawczych, zna wybrane adekwatne do polskich systemy innych krajów		Odpowiedzi na kolokwium: połówkowym i końcowym z ćwiczeń. Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	
Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej i opiekuńczej, pogłębioną w wybranych zakresach	K_W15	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwium: połówkowym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych natury opiekuńczo-wychowawczej, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów opiekuńczo-wychowawczych	K_U01	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów wychowawczych i opiekuńczych i pomocowych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi	K_U05	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji opiekuńczo-wychowawczych oraz analizowania ich źródeł, stanów i skutków	K_U07	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi zaproponować oryginalne rozwiązania złożonych problemów opiekuńczo-wychowawczych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	K_U09	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z obszaru opiekuńczo-wychowawczego oraz rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce opiekuńczo-wychowawczej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	K_K04	Wypowiedzi ustne i pisemne udzielane na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Zaliczeniem wykładu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz egzamin pisemny z treści ćwiczeń i wykładów. Egzamin jest pracą pisemną, z progami punktowymi. Warunkiem oceny pozytywnej jest uzyskanie 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie oceny poziomu aktywnego i merytorycznego uczestnictwa w zajęciach (20% oceny), oceny z kolokwium połówkowego i końcowego (80%). Kolokwia są pracami pisemnymi. Ocenę pozytywną z kolokwium, z progami punktowymi, stanowi 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	125	75
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	75	125
łącznie	200	200
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	5	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	5
łącznie	8	8

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brągiel J., Badora S., *Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie po-*

- mocy społecznej*, Opole 2005.
2. Dąbrowski Z., *Pedagogika opiekuńcza w zarysie*, cz. 1-2, Olsztyn 2006.
 3. Gajewska G., *Edukacja środowiskowa w przestrzeni życiowej dzieci i młodzieży*, Toruń 2002.
 4. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza: elementy metodyki*, Zielona Góra 2009.
 5. Gajewska G., *Wsparcie dziecka w rozwoju: konteksty opieki i edukacji*, Zielona Góra 2009.
 6. Jastrzębska L., *Co nowego w roku szkolnym 2013/2014*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, 2013, 7.
 7. Kelm A., *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 2000.
 8. Kozdrowicz E., red., *Adopcyjne rodzicielstwo: dylematy, nadzieje, wyzwania*, Warszawa 2013.
 9. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2004.
 10. Napiórkowska K., *Realizacja ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w świetle danych statystycznych*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2013, 8.
 11. Stelmaszuk Z.W., red., *Współczesne kierunki w opiece nad dzieckiem*, Warszawa 1999.
 12. Stelmaszuk Z.W., red., *Zmiany w systemie opieki nad dziećmi i młodzieżą: perspektywa europejska*, Katowice 2001.
 13. Analiza stron internetowych, np.: www.unicef.pl (raporty o opiece na świecie), strony ukazujące innowacje w opiece i wychowaniu na świecie i w środowiskach lokalnych, ekspertyzy Rady Europy dotyczące spraw opieki i wychowania dzieci.
 14. Aktualne przepisy prawa regulujące funkcjonowanie systemu opieki i wychowania w Polsce i wybrane w Europie: ustawy, rozporządzenia.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego zajęcia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czasopismo: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” – numery z lat 1998-2015.
 2. Badora S., *Dlaczego warto oddać głos przeciw pojęciu sieroctwo*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2014, 2.
 3. Fengler J., *Pomaganie mężczyznom: wypalenie w pracy zawodowej*, Gdańsk 2001.
 4. Gajewska G., *Rodzinną opieką zastępczą: z perspektywy województwa lubuskiego*, Zielona Góra 2009.
 5. Gajewska G., *Wybrane elementy ogólnej metodyki współpracy wychowawców, pedagogów, opiekunów z rodziną*, [w:] *Współpraca z rodzicami: wskazówki, programy, scenariusze spotkań*, red. G. Gajewska, J. Gajewska, T. I., Zielona Góra 2012.
 6. Gajewska G., *Mity na temat rodzin zastępczych*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2008, 8.
 7. Gajewska G., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T.I oraz kolejne tomy serii, 2007.
 8. Gnitecki J., *Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej*, Poznań 2007.
 9. Gorczońska J., *Współpraca wielodyscyplinarna jako kluczowy element w pracy z dzieckiem i rodziną – model brytyjski*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2013, 6.
 10. Kwak A., red., *Z opieki zastępczej w dorosłe życie: założenia a rzeczywistość*, Warszawa 2006.
 11. Maciarz A., *Macierzyństwo w kontekście zmian społecznych*, Warszawa 2004.
 12. Raclaw-Markowska M., red., *Pomoc dzieciom i rodzinie w środowisku lokalnym: debata o nowym systemie*, Warszawa 2005.
 13. Rurka A., *Rola stowarzyszeń i organizacji pozarządowych w realizacji polityki społecznej we Francji*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2009, 10.
 14. Śliwerski B., *Pedagogika*, T. I-III, Gdańsk 2006.
- Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ, dr Marzena Sendyk.

WSPÓŁCZESNE TENDENCJE W PROFILAKTYCE I RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-WTPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ,
dr Lidia Wawryk lub inny nauczyciel akademicki
z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	VI	Egzamin	6	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	VI	Egzamin		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

W efekcie realizacji przedmiotu student posiędzie wiedzę na temat przemian zachodzących we współczesnej resocjalizacji i profilaktyce; będzie potrafił krytycznie odnieść się do rozwiązań resocjalizacyjnych realizowanych w przeszłości oraz obecnie, w wybranych krajach oraz w Polsce; będzie znał założenia i cele współczesnej resocjalizacji i profilaktyki, głównie w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Będzie umiał dostrzegać działania profilaktyczne realizowane w środowisku oraz możliwość własnej aktywności w ich realizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu niedostosowania społecznego, profilaktyki i resocjalizacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

Charakterystyka współczesnych systemów resocjalizacyjnych w krajach Unii Europejskiej i w Polsce. Kierunki rozwoju (i zmian) systemów resocjalizacyjnych. Krytyczna analiza polskiego systemu resocjalizacji instytucjonalnej. Resocjalizacja w środowisku otwartym. Współczesne środki i środki resocjalizacyjne w Polsce i wybranych krajach Unii Europejskiej a także Stanów Zjednoczonych i Kanady. Tendencje zmian w resocjalizacji nieletnich w Polsce w Europie oraz ich uwarunkowania. Charakterystyka wybranych instytucji penitencjarnych oraz działalności postpenitencjarnej. Przemiany w profilaktyce. Wyzwania współczesności w zakresie profilaktyki. Rola kuratora dla nieletnich w profilaktyce zaburzeń w zachowaniu i resocjalizacji.

Rola profilaktyki w neutralizowaniu zachowań aspołecznych.

Ćwiczenia

Profilaktyka w środowisku lokalnym: świetlice socjoterapeutyczne, środowiskowe programy pedagogiczne – przemiany w planowaniu pracy profilaktycznej. Wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci: formy przemocy wobec dziecka; syndrom dziecka potrząsanego i jego zapobieganie (metoda 5S), syndrom FAS. Teoretyczne podstawy profilaktyki i działania profilaktyczne w środowisku lokalnym (analiza programów): wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci, zmiany prawne w słuchaniu nieletnich świadków, zachowania agresywne. Prezentacje wybranych stowarzyszeń i fundacji działających na rzecz zapobiegania przestępczości (Patronat, Karan, Parpa, Monar, Fundacja Dzieci Niczyje, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Komitet Ochrony Praw Dziecka, Komisje do spraw rozwiązywania problemów alkoholowych. ART przykładem pracy profilaktycznej i resocjalizacyjnej: główne założenia; wywiad z trenerem ART-u, ćwiczenie wybranych elementów treningu. Kierunki, przebieg i sens reformy resocjalizacji nieletnich. Oddziaływanie resocjalizacyjne w warunkach probacji: pojęcie probacji, praca kuratora rodzinnego jako przykład pracy z przypadkiem; mediacje – skuteczna metoda pojednawcza.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny, wykład problemowy, wykład dyskusyjny

Ćwiczenia – dyskusja, praca w małych grupach, prezentacje, film.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych tendencjach w profilaktyce i resocjalizacji, rozumie istotę ich przemian w Polsce i na świecie, rozumie ich historyczne i społeczno-kulturowe uwarunkowania	K_W03	Egzamin pisemny z progami punktowymi lub Egzamin ustny z progami punktowymi Projekt zaliczeniowy Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o formach i metodach działań profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym oraz o metodach i środkach resocjalizacji w środowisku otwartym i zamkniętym. Potrafi wskazać na akty prawne stanowiące źródło zmian w działalności profilaktycznej oraz wynikające z nich zadania edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, pomocowe i terapeutyczne instytucji i osób	K_W15	Projekt zaliczeniowy Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych stanowiących zagrożenie dla rozwoju dzieci i młodzieży oraz potrafi zaproponować działania profilaktyczne mające na celu zapobieganie ich negatywnym skutkom	K_U01	Projekt zaliczeniowy. Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki i resocjalizacji	K_U02	Egzamin pisemny z progami punktowymi lub	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zacji oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także opracowania i realizacji działań w środowisku szkolnym i lokalnym		Egzamin ustny z programami punktowymi Projekt zaliczeniowy Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego pogłębiania własnej wiedzy i kompetencji wychowawczych, rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01	Egzamin pisemny z programami punktowymi lub Egzamin ustny z programami punktowymi Projekt zaliczeniowy Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady Ćwiczenia
Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	K_K05	Projekt zaliczeniowy Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk zachodzących we współczesnej profilaktyce i resocjalizacji w kraju i na świecie, wyjaśnianiu i interpretacji programów i projektów, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Ćwiczenia

Aktywny udział w rozwiązywaniu podjętych problemów, samodzielność w ocenie zjawisk i procesów, współpraca z zespołem nad realizacją projektu.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	50

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu zaliczeniowego)	75	100
Łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., *Propozycja nowego systemu profilaktyki przestępczości w Polsce*, „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2001, 2.
2. Borowski R., Wysoki D., *Instytucje wychowania resocjalizującego*, Płock 2001.
3. Kalinowski M., Pełka M., *Zarys dziejów resocjalizacji nieletnich*, Warszawa 2003.
4. Kalinowski M., *Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich*, Warszawa 1991.
5. Klecka M., *Fascynujące dzieci*, Kraków 2007.
6. Konopczyński M., *Metody twórczej resocjalizacji: teoria i praktyka*, Warszawa 2006.
7. Miłkowska G., *O potrzebie profesjonalnej profilaktyki w szkole*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2006, 2.
8. Pospiszyl K., *Resocjalizacja: teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań*, Warszawa 1998.
9. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Warszawa 2003.
10. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 32, poz.228)
11. Urban B., *Zachowania dewiacyjne młodzieży*, Kraków 2000.
12. Urban B, Stanik J.M., *Pedagogika resocjalizacyjna*, T. I-II, Warszawa 2007.
13. Węgliński A., *Resocjalizacja nieletnich w warunkach wolności dozorowanej oraz izolacji zakładowej*, Lublin 1993.
14. Węgliński A., *Zahamowanie modernizacji służb kuratorskich w Polsce*, „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2002, 3.
15. www. Fundacja Dzieci Niczyje,
16. www. Ośrodek Rozwoju Edukacji

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Albański L., *Profilaktyka niedostosowania społecznego: teoria i praktyka*, Jelenia Góra 2006.
2. Bałandynowicz A., *Probacja: system sprawiedliwego karanania*, Warszawa 2002.
3. Gaś Z.B., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2000.
4. Pytka L., *Poprawczak: ostatni bastion „utopijnego re-socjalizmu”*, „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2006, 1.
5. Szecówka A., *Między swobodą, a rygoryzmem w resocjalizacji nieletnich*, „Nasza Szkoła” 1996, 10.
6. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z dnia 12 września 2001).
7. Węgliński A., *Zahamowanie modernizacji służb kuratorskich w Polsce*, „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2002, 3.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ, dr Lidia Wawryk.

4e. Moduł specjalnościowy – Pomoc społeczna i socjoterapia

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	14.5-WP-PEDD-IPS	Instytucje pomocy społecznej	15/9	2	ZO	IV
2.	14.9-WP-PEDD-KZL	Kierowanie zespołami ludzkimi	30/18	3	ZO/ZO	III
3.	14.9-WP-PEDD-MPZG	Metodyka pracy z grupą	15/9	3	ZO	III
4.	12.9-WP-PEDD-PG	Podstawy gerontologii	30/18	4	E/ZO	III
5.	12.2-WP-PEDD-PPS	Podstawy psychiatrii	30/18	5	ZO/ZO	III
6.	05.6-WP-PEDD-PST	Podstawy socjoterapii	30/18	4	E/ZO	I
7.	05.9-WP-PEDD-PiP	Poradnictwo i pomoc – fakultet	30/18	2	ZO	I
8.	10.9-WP-PEDD-PRO	Prawo rodzinne i opiekuńcze	15/9	2	ZO	III
9.	14.0-WP-PEDD-PROS	Profilaktyka społeczna	15/9	2	ZO	II
10.	05.7-WP-PEDD-P	Psychopedagogika – fakultet	30/18	2	ZO	I
11.	14.2-WP-PEDD-SST	Socjologia społeczności terytorialnej	15/9	2	ZO	IV
12.	14.5-WP-PEDD-SYPS	Systemy pomocy społecznej na świecie	30/18	4	ZO/ZO	IV
13.	05.9-WP-PEDD-TPPZ	Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego	30/18	4	E/ZO	II
14.	14.5-WP-PEDD-TPPS	Teoria i praktyka pracy socjalnej	45/27	7	E/ZO	III

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

INSTYTUCJE POMOCY SPOŁECZNEJ

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PEDD-IPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Halina Borcz, dr Marcin Szumigraj lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z umiejscowieniem instytucji pomocy społecznej w strukturach samorządu terytorialnego. Ukazanie zróżnicowania zadań realizowanych na poszczególnych szczeblach organizacyjnych pomocy społecznej w Polsce; Ukazanie ścieżek kompetentnego kierowania sprawami klientów do właściwych jednostek organizacyjnych pomocy społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polski system pomocy społecznej i zasady jej udzielania; instytucja pomocy społecznej i jej aksjologiczne podstawy; jednostki organizacyjne pomocy społecznej na poszczególnych szczeblach: rządowym i samorządowym oraz gminnym. Umiejscowienie pomocy społecznej w strukturach polityki społecznej państwa; wybrane modele polityki społecznej (R.Titmussa, N.Furnissa i D.Tilton, G.Esping-Andersena); istota samorządu terytorialnego; struktura administracyjna – jednostki samorządu terytorialnego. Zasada subsydiarności. Model federalny a model unitarny; wybrane aspekty funkcjonowania pomocy społecznej w krajach rozwiniętych w ujęciu porównawczym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką i z dokumentem źródłowym, gra symulacyjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi wskazać i scharakteryzować różnorodne instytucje działające w strukturach samorządu lokalnego, powołane do realizacji zadań zgodnie z Ustawą o pomocy społecznej	K_W08 K_W10	Prezentacja	Ćwiczenia
Potrafi sprawnie kontaktować ze sobą różnorodnych specjalistów, w celu zwiększenia skuteczności rozwiązania zdiagnozowanego problemu, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych	K_U08	Gra symulacyjna	Ćwiczenia
Jest otwarty na współpracę z jednostkami i organizacjami pozarządowymi w celu rozwiązywania problemów z obszaru pomocy społecznej	K_K07	Gra symulacyjna	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz przygotowanie i przedstawienie prezentacji wybranej instytucji pomocy społecznej obejmującej miejsce i pozycję instytucji w systemie pomocy społecznej, regionie, podstawy prawne funkcjonowania, cele i zadania, strukturę zatrudnienia i specjalizację kadry, finansowanie, kierunki działalności, współpracę z innymi podmiotami w rozwiązywaniu problemów społecznych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, zadań praktycznych)	30	35
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Auleytner J., Głębińska K., *Polityka społeczna pomiędzy opiekuńczością a pomocniczością*,

Warszawa 2000.

2. Frąckiewicz L., red., *Polityka społeczna: zarys wykładu wybranych problemów*, Katowice 2000.
3. Głębicka K., *Polityka społeczna w Unii Europejskiej: aspekty aksjologiczne i empiryczne*, Warszawa 2001.
4. Golinowska S., Kopińska I., *Pomoc społeczna: zmiany i warunki skutecznego działania*, Warszawa 2002.
5. Kańduła S., *Samodzielność finansowa samorządu gminy po 1983 roku*, Poznań 2002.
6. Ustawa o pomocy społecznej z 12.03.2004 z póź.zm.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marcin Szumigraj.

KIEROWANIE ZESPOŁAMI LUDZKIMI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PEDD-KZL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Daria Zielińska-Pękał lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi regułach (ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności kierowania zespołami). Ćwiczenie umiejętności animowania pracami nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych. Poznanie i utrwalenie wiadomości na temat zasad pracy grupy oraz reguł nią rządzących. Ćwiczenie podstawowych umiejętności kierowania grupą (podejmowanie decyzji, motywowanie, rozwiązywanie konfliktów, ustalanie ról grupowych itd.).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Superwizja, znajomość zasad pracy grupy, umiejętności interpersonalne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Kierowanie i przewodzenie grupą (style kierowania). Proces podejmowania decyzji (modele podejmowania decyzji, rodzaje decyzji, techniki i narzędzia podejmowania decyzji. Rozwiązywanie konfliktów (istota konfliktu; kierowanie konfliktem. Motywowanie ludzi do działania (modele motywacji, teorie motywacji, narzędzia motywacji), Teorie kierowania (Modyfikacja zachowania Skinnera; Dyscyplina asertywna Lee Canter; Model Jonesa).

Ćwiczenia

Istota kierowania (sposoby definiowania); cechy dobrego kierownika; umiejętność podejmowania decyzji; umiejętności komunikacyjne; role grupowe; rozwiązywanie konfliktów grupowych, ćwiczenie umiejętności motywowania zespołów do pracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, giełda pomysłów, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozróżnia i opisuje rodzaje więzi społecznych; potrafi zidentyfikować rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych	K_W07	Test	Wykłady
Identyfikuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych	K_W08	Test	Wykłady
Potrafi scharakteryzować działalność edukacyjną, wychowawczą, opiekuńczą, kulturalną, pomocową i terapeutyczną, pogłębioną w wybranych zakresach	K_W15	Projekt	Ćwiczenia
Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych	K_U10	Dyskusja	Ćwiczenia
Animuje prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspiera ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspiruje do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Projekt	Ćwiczenia
Analizuje i interpretuje różne wytwory kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny; stosuje oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym	K_U12	Dyskusja	Wykłady
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	K_K04	Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Test (ocena dostateczna – 50-60% prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%).

Ćwiczenia

Projekt do opracowania przez studentów (ocena dostateczna – słabe powiązanie z treściami wykładowymi, częściowa orientacja w problematyce, odtwórcze pomysły rozwiązania problemu; odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – umiejętność połączenia opracowania z treściami wykładowymi, mało elementów twórczy w proponowanych propozycjach rozwiązania problemu;; ocena bardzo dobra – umiejętność płynnego łączenia prezentowanych treści z problematyka wykładów, konstruktywne i autorskie pomysły rozwiązania problemów).

Ocena końcowa

Oceną końcową będzie średnia arytmetyczna obu form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	40	48
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Wyrzykowska B., Karbowski K., *Kierowanie zasobami ludzkimi w organizacji*.
 2. Piotrkowski K., Świątkowski M., *Kierowanie zespołami ludzi*.
 3. Fullan M., *Odpowiedzialne i skuteczne kierowanie szkołą*.
 4. Clifford E., *Dyscyplina i kierowanie klasą*.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brudnik, Moszyńska A., Owczarska B., *Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie*.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Daria Zielińska-Pękał.

METODYKA PRACY Z GRUPA

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-MPzG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Szumigraj lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: prowadzić zajęcia grupowe o charakterze edukacyjnym, ogólnorozwojowym, z wykorzystaniem metod aktywnych i warsztatowych; rozpoznawać i nazywać podstawowe mechanizmy rządzące dynamiką grupy, role grupowe uczestników, korzystać z wiedzy źródłowej na temat metod i technik prowadzenia grup, oraz twórczo pracować przy tworzeniu narzędzi pomocnych do prowadzenia zajęć grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, socjologia ogólna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Budowanie zaufania w grupie. Zawieranie kontraktu w relacji pomagania. Zadania integrujące grupy. Kontakt i komunikacja w relacji pomagania. Motywacja do pomagania. Pozycje słuchania terapeutycznego. Granice i terytorium psychologiczne. Elementy treningu asertywności. Praca nad stresem. Metody relaksacji. Specyfika pracy terapeutycznej z młodzieżą w okresie dorastania. Terapia uzależnień. Relacja i więź w procesie grupy. Superwizja. Zamykanie procesu grupowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja grupowa, analiza tekstów, warsztat grupowy, prezentacja filmowa fragmentów sesji grupowych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o rodzajach	K_W05	Rozwiązywanie zadań w gru-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach, mających odzwierciedlenie w procesie grupowym		pie	
Ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w zakresach teorii i praktyki prowadzenia grup edukacyjnych i rozwojowych	K_W10	Rozwiązywanie zadań w grupie	Ćwiczenia
Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, mających znaczenie dla uczestników grup edukacyjnych i rozwojowych, w zakresie budowania relacji z innymi ludźmi, problemów uczestników grup, itd.	K_W13	Rozwiązywanie zadań w grupie	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w zakresach związanych z występowaniem ewentualnych trudności w relacjach interpersonalnych	K_W15	Rozwiązywanie zadań w grupie	Ćwiczenia
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat nawiązywania i utrzymywania relacji społecznych, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych, analizowanych w pracy grupowej o charakterze edukacyjnym, rozwojowym i terapeutycznym	K_U01	Rozwiązywanie zadań w grupie	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, które mogą być realizowane w grupach celowych różnego typu	K_U02	Rozwiązywanie zadań w grupie	Ćwiczenia
Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji społecznych w grupach edukacyjno- pomocowych, oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, które są odzwierciedlane w ramach spotkań grupowych	K_U07	Zaprojektowanie zajęć grupowych, z komentarzem	Ćwiczenia
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów grupowych, oraz wspierać ich sa-	K_U11	Zaprojektowanie zajęć grupowych, z komentarzem	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

modzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie

Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać inicjując spotkania grupowe, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych

K_K06

Rozmowa indywidualna ze studentem

Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest aktywne uczestnictwo w zajęciach i pozytywna ocena z przygotowania i przeprowadzenia warsztatu dotyczącego tematyki zajęć, oraz napisania konspektu tych zajęć.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	30	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	70	80
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bernard H.S., MacKenzie K.R., red., *Podstawy terapii grupowej*, Gdańsk 2000.
2. Corey G., Corey M.S., *Grupy: zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej*.
3. Olster C.K., *Grupy*, Poznań 2002.
4. Praszkie R., Różycki A., *Bliskie spotkania rzecz o treningu grupowym*, Warszawa 1983.
5. Dodatkowo literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Tokarczuk O., red., *Grupa bawi się i pracuje*, cz. 1-2.
2. Egan G., *Kompetentne pomaganie*, Poznań 2002.
3. Dodatkowo literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Szumigraj.

PODSTAWY GERONTOLOGII

Kod przedmiotu: 12.9-WP-PEDD-GP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Dorota Niewiedział lub inny nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu gerontologii, kluczowych pojęć i mechanizmów prowadzących do zmian społeczno-demograficznych, starzenia się społeczeństw oraz konsekwencji indywidualnego i społecznego procesu starzenia się jednostki i społeczeństwa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę z zakresu psychologii ogólnej i rozwoju człowieka w cyklu życia oraz orientację teoretyczną w płaszczyźnie zjawisk społecznych zachodzących w rodzinie i społeczeństwie

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Gerontologia społeczna – charakterystyka dyscypliny, wybrane teorie. Psychologiczne starzenie się człowieka; straty w starości i *coping*, starzenie się w teoriach *ego*. Historia starości w europejskim kręgu kulturowym. Faza starości w cyklu życia człowieka. Kryzysy w fazie starości.

Ćwiczenia

Człowiek stary w rodzinie. Relacje międzypokoleniowe w rodzinach. Poczucie jakości życia ludzi starych. Aktywność ekonomiczna człowieka starego. Zbiorowość ludzi starych w polskim społeczeństwie. Starość i ludzie starzy w społecznej świadomości. Demograficzne starzenie się ludności. Społeczne i ekonomiczne skutki starzenia się ludności. Sieć bezpieczeństwa socjalnego i polityki społeczna wobec ludzi starych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z książką, klasyczna metoda problemowa, dyskusja panelowa, prezentacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w okresie starzenia się zarówno w aspekcie biologicznym psychologicznym jak i społecznym	K_W05	Test, egzamin	Wykłady
Po zakończeniu zajęć student powinien być świadomy i zdeterminowany w planowaniu działań kreujących prawidłowe wsparcie starzejącego się człowieka. W swojej pracy zawodowej powinien wykazywać wrażliwość i krytycyzm w stosunku do problemów zakłócających prawidłowe mechanizmy opieki i wsparcia starzejącej się jednostki	K_U10	Dyskusja panelowa Prezentacja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Efekty kształcenia zostaną zweryfikowane poprzez sprawdzenie wiedzy w formie testu. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z testu.

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń student uzyska w wyniku obecności na zajęciach i oceny merytorycznej aktywności na ćwiczeniach. Na ocenę merytoryczną aktywności składa się: znajomość zdanych treści merytorycznych, umiejętność analitycznego myślenia przy omawianiu materiału teoretycznego i możliwości zaplanowania działań wspierających ludzi starych.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna będzie średnią arytmetyczną oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	40	60
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Harwas-Napierała B., Trempała J., red., *Psychologia rozwoju człowieka*, T. II, Warszawa 2001.
2. Turner S.J. i Helms D.B., *Rozwój człowieka*, Warszawa 1999.
3. Szatur-Jaworska B., Błędowski P., Dziegielewska M., *Podstawy gerontologii społecznej*, Warszawa 2006.
4. Błędowski P., *Lokalna polityka społeczna wobec ludzi starych*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szatur-Jaworska B., *Ludzie starzy i starość w polityce społecznej*, Warszawa 2000.
2. Synak B., red., *Polska starość*, Gdańsk 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Dorota Niewiedział.

PODSTAWY PSYCHIATRII

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PEDD-PPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr n. med. Wioletta Giemza-Urbanowicz lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Zdrowia Publicznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat objawów i postępowania w podstawowych zaburzeniach psychicznych, znajomość aktów prawnych regulujących postępowanie wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, nabycie umiejętności współpracy ze specjalistami zajmującymi się diagnostyką, leczeniem oraz profilaktyką zaburzeń psychicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologia ogólna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Podstawy psychopatologii ogólnej, omówienie poszczególnych zaburzeń psychicznych, aktów prawnych regulujących postępowanie wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, organizacja opieki psychiatrycznej.

Ćwiczenia

Pogłębienie wiedzy na temat wybranych zaburzeń psychicznych, dylematy związane z postępowaniem wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, promowanie zdrowia psychicznego, nowe wyzwania psychiatrii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – praca z książką, dyskusja, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę w zakresie przedmiotowego i metodologicznego powiązania pracy socjalnej i socjoterapii z dziedziną psychiatrii	K_W02	Praca pogładowa	Wykłady
Potrafi zastosować terminologię używaną w pracy socjalnej i socjoterapii w dziedzinie psychiatrii	K_W01	Praca kontrolna Prowadzenie dyskusji	Wykłady Ćwiczenia
Ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym i społecznym	K_W06	Prezentacja	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji pomocowych i terapeutycznych	K_W10	Prezentacja Praca pogładowa	Wykłady Ćwiczenia
Ma pogłębione umiejętności w zakresie diagnozowania i analizowania kryzysowych sytuacji jednostkowych i grupowych, a także projektowania działań pomocowych, doboru odpowiednich metod i środków	K_U02 K_U07 K_U09 K_U10	Prezentacja Dyskusja	Ćwiczenia
Jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej, utożsamia się z wartościami i celami i zadaniami pracy socjalnej i socjoterapii, odznacza się odpowiedzialnością za podejmowane działania i ludzi na rzecz, których podejmuje działania	K_K04 K_K05 K_K06	Dyskusja Prezentacja zagadnienia	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – praca pogładowa dotycząca problemów współczesnej psychiatrii.

Ćwiczenia – przygotowanie prezentacji wybranego zagadnienia, poprowadzenie dyskusji.

Ocena końcowa

Ocena końcowa będzie średnią arytmetyczną z obu ocen (ćwiczenia + wykłady).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	85	100

Punkty ECTS	Łącznie	125 Studia stacjonarne	125 Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		3	4
	Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bilikiewicz S., Pużyński J., Rybakowski J., Wciórka, red., *Psychiatria*, Wrocław 2002.
2. Grzesiuk L., Suszek H., red., *Psychoterapia*, Warszawa 2011.
3. Meder J., red., *Rehabilitacja przewlekłe chorych psychicznie*, Kraków 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Rybakowski J., Rybakowski F., red., *Sedno: psychiatria*, Wrocław 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr n. med. Wioletta Giemza-Urbanowicz.

PODSTAWY SOCJOTERAPII

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PST

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Halina Borcz lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Warsztaty	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie miejsca socjoterapii w ofercie pomocy psychologicznej i pedagogicznej. Przybliżenie praktycznego zastosowania zajęć socjoterapeutycznych w korygowaniu lęku u dzieci, niepożądanych zachowań młodzieży oraz możliwości wykorzystania w kształtowaniu i nabywaniu oczekiwanych kompetencji społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu: pedagogiki, pedagogiki społecznej, psychologii rozwoju i zadań rozwojowych, socjologii rodziny.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Socjoterapia, jako proces i metoda pracy z dziećmi i młodzieżą. Cele i zadania socjoterapii w obszarach rozwojowym, edukacyjnym i terapeutycznym. Socjoterapia, jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej, psycho-korekcyjna skierowana do pracy z dziećmi i młodymi ludźmi w okresie dorastania, w celu eliminowania, zmniejszenia poziomu zaburzeń zachowania.

Ćwiczenia

Formy pracy z dziećmi i młodzieżą z wykorzystaniem bajki terapeutycznej w oddziaływaniu „twarzą w twarz”, Struktura i dynamika zajęć socjoterapeutycznych. Proces grupowy i techniki pracy z grupą. Kontakt terapeutyczny w socjoterapii. Wpływ ustrukturalizowanych zajęć grupowych na zmianę poprzez doświadczenia korekcyjne i oddziaływanie grupy. Socjoterapia w pracy socjalnej i pomocy społecznej, zastosowanie w pracy z jednostką i grupą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład dialogowy, problemowy, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, współuczestnicząca.

Ćwiczenia – dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne, metody ekspresyjne, metody praktyczne inscenizacje, gry symulacyjne, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgow.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student interpretuje rozwój człowieka w cyklach życia, objaśnia istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii	K_W04	Kolokwium treści wykładu	Wykłady
Tłumaczy procesy komunikowania interpersonalnego wykorzystując komunikację werbalną i niewerbalną	K_W07	Pokaz Inszenizacje	Ćwiczenia
Sprawnie porozumiewa się ze specjalistami z innych dziedzin w celu rozwiązania problemów jednostkowych i grupowych	K_U08	Dyskusja Metody problemowe	Ćwiczenia
Jest otwarty na nowe techniki pracy korekcyjnej z młodzieżą	K_K01	Gry dydaktyczne Pokaz	Ćwiczenia
Dostrzega konieczność nauki permanentnej i samorozwoju	K_K07	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Pisemne zaliczenie wykładów, kolokwium z zagadnień programowych wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych, dla wskazanej grupy wiekowej dzieci lub młodzieży z uwzględnieniem wiedzy o specyfice grupy

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	60	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	50	60
łącznie	110	110

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bernard H., MacKenzy K., *Podstawy terapii grupowej*, Gdańsk 2001.
2. Jagiełła J., *Socjoterapia w szkole*, Kraków 2007.
3. Molicka M., *Bajkoterapia: o lękach dzieci i nowej metodzie terapii*, Poznań 2002.
4. Molicka M., *Biblioterapia i bajkoterapia: rola literatury w procesie zmiany rozumienia świata społecznego i siebie*, Poznań 2011.
5. Sawicka J., red., *Podstawy socjoterapii*, Warszawa 1999.
6. Sobolewska Z. *Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży: zasady projektowania zajęć*. Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. De Barbaro B., red., *Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny*, Kraków 1997.
2. Kozłowska A., *Zaczarowane bajki, które leczą, dla dzieci i dorosłych*, Warszawa 2007.
3. Plopa M., *Psychologia rodziny*, Warszawa 2005, s. 19-112, 241-337.
4. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Halina Borcz.

PORADNICTWO I POMOC – FAKULTET
 PORADNICTWO I POMOC – FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-PiP

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marcin Szumigraj, dr Daria Zielińska-Pękał lub
 inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
 Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi zinterpretować aktualną praktykę poradnictwa profesjonalnego inieprofesjonalnego; ocenić i wyjaśnić popularność poradnictwa we współczesnym społeczeństwie, prowadzić podstawowe badania poradoznawcze

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw teorii poradnictwa oraz metod pracy doradcy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rola i miejsce poradnictwa w życiu jednostki, codzienne formy poradnictwa, poradnictwo internetowe, poradnictwo w instytucjach tradycyjnych i niekonwencjonalnych środowiskach, skuteczność działań poradniczych, potencjał rozwojowy i ograniczenia poradnictwa, doświadczenia doradców, rozwój zawodowy i superwizja pracy doradcy

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacja, dyskusja grupowa, projekt badawczy, film.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat poradoznawstwa, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05	Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, po-	K_U04	Projekt badawczy	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
siada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych			
Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U07	Analiza prezentowanych w filmie sytuacji Dyskusja	Ćwiczenia
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01	Dyskusja	Ćwiczenia
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	K_K02	Dyskusja Przygotowanie i prezentacja problemu badawczego	Ćwiczenia
Jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	K_K07	Dyskusja Prezentacja problemu badawczego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz przygotowanie i przedstawienie wybranego problemu badawczego z zakresu poradoznawstwa realizowanego przez studenta lub grupę studentów. Ocenie podlega adekwatność wyboru metody badawczej, adekwatny i twórczy dobór literatury oraz sposób jej wykorzystania, sposób prezentacji zagadnienia, umiejętność prowadzenia dialogu ze słuchaczami.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji)	20	35
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Siarkiewicz E., *Przesłonięte obszary poradnictwa: realia, iluzje, ambiwalencje*, Zielona Góra 2010.
2. Kukla D., red., *Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka: wybrane obszary*, Warszawa 2009.
3. Hajduk B., Hajduk E., *O pomocy skutecznej i nieskutecznej*, Zielona Góra 2008.
4. Kargulowa A., red., *Poradownictwo: kontynuacja dyskursu*, Warszawa 2009.
5. Zielińska-Pękał D., *Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców*, Zielona Góra 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Siarkiewicz E., Wojtasik B., *Być doradcą! Doświadczenia i refleksje*, Wrocław 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marcin Szumigraj.

PRAWO RODZINNE I OPIEKUŃCZE

Kod przedmiotu: 10.9-WP-PEDD-PRO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Katarzyna Kijowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami prawa rodzinnego i opiekuńczego z elementami prawa cywilnego dotyczącymi rodziny

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Źródła prawa rodzinnego z uwzględnieniem prawa międzynarodowego i standardów europejskich. Pojęcie małżeństwa i rodziny. Zawarcie małżeństwa – przesłanki, przeszkody oraz forma zawierania związku. Małżeńskie ustroje majątkowe. Ustanie małżeństwa – śmierć, rozwód, separacja – przesłanki, postępowanie w sprawach o rozwód i separację. Pochodzenie dziecka – ustalenie/zaprzeczenie rodzicielstwa, uznanie dziecka, stosunki między rodzicami a dziećmi – władza rodzicielska, przysposobienie, rodziny zastępcze i inne instytucje opieki nad dzieckiem. Obowiązek alimentacyjny. Opieka. Kuratela. Postępowanie w wypadku przemocy w rodzinie – aspekty karne, cywilne i pomocowe. Prawne podstawy postępowania ze zdemoralizowanym dzieckiem – postępowanie wobec nieletnich, przymusowe leczenie odwykowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji sys-	K_W10	Analiza sytuacji prawnej	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
temu prawa pogłębioną w wybranych zakresach			
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Analiza sytuacji prawnej	Ćwiczenia
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01	Analiza sytuacji prawnej	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną. Analiza sytuacji prawnej i potencjalnych rozwiązań niekorzystnej sytuacji rodzinnej (kazus).

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi cenę z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	20	35
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Andrzejewski M., *Prawo rodzinne i opiekuńcze*, Warszawa 2011.
2. Ereciński T., red., *Kodeks postępowania cywilnego*, Warszawa 2012.
3. Piasecki K., red., *Kodeks rodzinny i opiekuńczy: komentarz*, Warszawa 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy, tekst ujednolicony.

2. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, tekst ujednolicony.
3. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, tekst ujednolicony.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Katarzyna Kijowska.

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PEDD-PROS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Szumigraj lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: posługiwać się aparatem pojęciowym z obszaru profilaktyki społecznej, dokonywać wstępnej analizy potrzeb z zakresu opieki i kompensacji społecznej, stworzyć projekt przeciwdziałania zjawiskom patologicznym i dewiacyjnym w wybranych środowiskach, planować działania zapobiegające niedostosowaniu społecznemu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, pedagogika społeczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Typy i rodzaje profilaktyki, zakres oddziaływań profilaktyki społecznej, instytucje zajmujące się profilaktyką społeczną; norma i patologia; czynniki ryzyka i czynniki chroniące; główne problemy p.s.: uzależnienie, przemoc, przestępczość, agresja i nietolerancja, ubóstwo, bezrobocie, bezdomność, wykluczenie społeczne; uległość, konformizm i emancypacja w życiu społecznym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja grupowa, analiza tekstów, analiza wybranych przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybra-	K_W15	Kolokwium	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nnych zakresach			
Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych	K_U01	Rozwiązywanie zadań grupowych	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Praca semestralna	Ćwiczenia
Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	K_U08	Rozwiązywanie zadań grupowych	Ćwiczenia
Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	K_U09	Praca semestralna	Ćwiczenia
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	K_K04	Rozmowa indywidualna z nauczycielem	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Co najmniej 90% obecności na zajęciach, uzyskanie zaliczenia ze wszystkich zadań grupowych i kolokwium, napisanie pracy semestralnej – projekt profilaktyczny.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	15	25

Punkty ECTS	łącznie	50	50
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	1
	łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kwaśniewski J., red., *Profilaktyka społeczna i resocjalizacja*, 2008.
 2. Moczyłowska J., Pełczyńska I., *Profilaktyka w szkole dla młodzieży niedostosowanej społecznie*, 2005.
 3. Urban B., *Zachowanie dewiacyjne młodzieży w interakcjach rówieśniczych*, 2005.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego zajęcia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Ciągłość i zmiana w obszarze profilaktyki społecznej i resocjalizacji*, red. D. Rybczyńska, Kraków 2003.
 2. Clarke D., *Zachowanie prospołeczne i antyspołeczne*, Gdańsk 2005.
 3. *Dewiacje wśród młodzieży: uwarunkowania i profilaktyka*, red. B. Urban, Kraków 2001.
 4. *Zjawiskowe formy patologii społecznych oraz profilaktyka i resocjalizacja młodzieży*, red. T. Sołtysiak, J. Sudar-Malukiewicz, 2007.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego zajęcia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Szumigraj.

PSYCHOPEDAGOGIKA – FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PEDD-P

Typ przedmiotu: wybierany

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Daria Zielińska-Pękał lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Utrwalenie terminologii pedagogicznej. Uuporządkowanie i pogłębienie wiedzy na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki. Ćwiczenie umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii; popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych. Ćwiczenie umiejętności optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Sposoby definiowania pomocy, pomagania; strategie pomagania. Teoretyczne nurty pomagania. Koncepcja behawioralna (karanie, nagradzanie); poznawcza (terapia poznawcza Becka i racjonalno-emotywna Ellisa); psychodynamiczna (mechanizmy obronne, analityczna teoria Junga, indywidualna psychologia Adlera); humanistyczna (pomaganie nastawione na klienta wg Rogersa); egzystencjalna (logo terapia Frankla, psychoterapia według May'a); inne podejścia (strategiczna terapia M. Ericksona).

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z dokumentem źródłowym, symulacja, metoda przypadków, gry dydaktyczne, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, prezentacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student używana terminologii pedagogicznej i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi dokonać charakterystyki i opisu subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki (w tym terminologię, teorię i metodykę)	K_W05	Test	Ćwiczenia
Potrafi dokonać analizy więzi społecznych, jak również rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych	K_W07	Projekt	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębiając w wybranych zakresach	K_W10	Test	Ćwiczenia
Obserwuje, wyszukuje i przetwarza informacje na temat zjawisk społecznych różnej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych	K_U01	Projekt	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin; analizuje i interpretuje problemy edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Test	Ćwiczenia
Prezentuje własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popiera je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi	K_U05	Dyskusja	Ćwiczenia
Przestrzega zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	K_K05	Dyskusja	Ćwiczenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Średnia z ocen cząstkowych. Projekt (ocena dostateczna – odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – prezentacja treści wraz z zaangażowaniem grupy do pracy; ocena bardzo dobra – prezentacja treści na odpowiednim przykładzie i zaangażowaniem grupy do pracy). Test (ocena dostateczna – 50-60 % prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	30	42
Łącznie	68	68
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kozielski J., *Koncepcje psychologiczne człowieka*, Warszawa 1998.
 2. Grzesiuk L., red., *Psychoterapia*, Warszawa 1998.
 3. Corey, *Teoria i praktyka poradnictwa i psychoterapii*.
 4. Jung C.G., *Archetypy i symbole: pisma wybrane*, Warszawa 1981.
 5. Frankl V.E., *Homo patiens*, Warszawa 1984.
 6. Adler A., *Sens życia*, Warszawa 1986.
 7. Rogers C.R., *Terapia nastawiona na klienta*, Wrocław 1991.
 8. Haley J., *Niezwykła terapia: techniki terapeutyczne Miltona Ericksona*, Gdańsk 1995.
 9. May R., *O istocie człowieka: szkice z psychoterapii egzystencjalnej*, Poznań 1995.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kościelniak M., *Rozumieć Rogersa*, Kraków 2004.
 2. Strelau J., red., *Psychologia*, Gdańsk 2000.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ

Dr Daria Zielińska-Pękał.

SOCJOLOGIA SPOŁECZNOŚCI TERYTORIALNEJ

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDD-SST

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Izabela Kaźmierczak-Kałużna, dr Magdalena Pokrzyńska lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Socjologii Zbiorowości Terytorialnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy na temat socjologicznej problematyki społeczności terytorialnych oraz wiedzy z zakresu miejsca w strukturze społecznej zbiorowości lokalnych i ich znaczenia dla życia społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie społeczności lokalnej i zbiorowości terytorialnej. Ład makrospołeczny a ład lokalny, wybrane zagadnienia rozwoju lokalnego. Wieś i miasto jako formy życia zbiorowego. Region, regionalizm, regionalizacja. Specyfika regionów w Polsce zachodniej. Terytorialny wymiar tożsamości społecznej. Kapitał społeczny a funkcjonowanie społeczności lokalnej

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca w grupach, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach	K_W08	Kolokwium	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma pogłębioną wiedzę z zakresu socjologicznej problematyki społeczności terytorialnych	K_W17	Kolokwium Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi w sposób klarowny i precyzyjny wypowiedzieć się (w mowie i na piśmie) na tematy dotyczące zjawisk i procesów zachodzących we współczesnych zbiorowościach lokalnych i regionalnych, na temat ich przemian oraz znaczenia dla życia społecznego	K_U04	Dyskusja Praca w grupach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Na końcową ocenę składa się: a) ocena pracy studenta w trakcie zajęć (wypowiedzi ustne, praca w grupach), b) ocena z pisemnego kolokwium sprawdzającego wiadomości z materiału omówionego podczas zajęć.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	30	35
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartkowski J., *Tradycja i polityka: wpływ tradycji kulturowych polskich regionów na współczesne zachowania społeczne i polityczne*, Warszawa 2003.
2. Gorlach K., Seręga Z., *Instytucjonalizacja wsi: szansa czy zagrożenie?*, [w:] *Zbiorowości terytorialne i więzy krwi*, red. P.Starosta, Łódź 1995.
3. Sowa K.Z., *Środowisko społeczne mieszkańca wielkiego miasta*, [w:] *Socjologia miasta: wybór tekstów*, red. M. Malikowski, S. Solecki, Rzeszów 1999.
4. Starosta P., *Poza metropolią: wiejskie i małomiasteczkowe zbiorowości lokalne a wzory porządku makrospołecznego*, Łódź 1995.
5. Szczepański M.S., *Tożsamość regionalna: w kręgu pojęć podstawowych i metodologii badań*, [w:] *Transgraniczność w perspektywie socjologicznej: kontynuacje*, red. L. Gołdyka, Zielona

Góra 1999.

6. Turowski J., *Socjologia wsi i rolnictwa*, Lublin 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pokrzyńska M., *Bukowińczycy w Polsce: socjologiczne studium rozwoju wspólnoty regionalnej*, Zielona Góra 2010.
2. Putnam R., *Spółeczny kapitał a sukces instytucji*, [w:] *Socjologia: lektury*, red. P. Sztompka, Kraków 2005.
3. Szacka B., *Wprowadzenie do socjologii*, Warszawa 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Izabela Kaźmierczak-Kałużna.

SYSTEMY POMOCY SPOŁECZNEJ NA ŚWIECIE

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PEDD-SYPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Halina Borcz lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z mechanizmami tworzenia zabezpieczenia społecznego występującego w różnych krajach Europy, Ameryki i Azji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości kształtowania polityki społecznej państwa, podstawowe rozumienie problemów społecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pomoc społeczna w ujęciu systemowym.

Ćwiczenia

Pomoc społeczna w wybranych krajach OECD; koordynacja zabezpieczenia społecznego w krajach członkowskich UE, konwencja 102 – zasady analizy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – praca z książką, praca w grupach, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student formułuje najważniejsze problemy społeczne w kraju i na świecie będące w polu zainteresowania pomocy społecznej. Objasnia różnice w systemach zabezpieczenia społecznego w różnych krajach	K_W14	Wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji	Wykłady
Potrafi zaprezentować różnice w realizacji zadań z pomocy społecznej w wybranych krajach Europy, Azji i Ameryki	K_U08	Referat, prezentacja multimedialna	Ćwiczenia
Jest otwarty na zmieniającą się rzeczywistość	K_K01	Dyskusja	Ćwiczenia
Jest świadomy permanentnego dokształcania	K_K08	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Pisemne zaliczenie zagadnień programowych wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi.

Ćwiczenia

Referat – przedstawienie wybranego problemu badawczego realizowanego przez grupę studentów. Ocenie podlega sposób prezentacji zagadnienia, twórczy sposób wykorzystania, umiejętność prowadzenia dialogu ze słuchaczami.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie referatu)	50	60
łącznie	110	110
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Grewiński M, Malinowski K., *Europejski fundusz socjalny i rynek pracy w Unii Europejskiej*, Warszawa 1999.
2. Mikkola M., *Prawo do zabezpieczenia społecznego w Europie – prawem człowieka i prawem*

podstawowym, [w:] *Dorobek Rady Europy w zakresie kształtowania i ochrony praw społecznych*, red. A.M. Świątkowski, Kraków 2005.

3. Świątkowski M., *Prawo socjalne Rady Europy*, Kraków 2006.
4. Uściska G., *Europejskie standardy zabezpieczenia społecznego a współczesne rozwiązania polskie*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Nazet-Allouche D., *Wpływ prawa wspólnotowego na francuskie prawo socjalne*, [w:] *Wpływ prawa wspólnotowego (Unii Europejskiej) na prawo wewnętrzne: przykład Francji i Polski*, Warszawa 2003.
2. Świątkowski M., *Karta Praw Społecznych Rady Europy*, Warszawa 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Halina Borcz.

TEORIA I PRAKTYKA PORADNICTWA ZAWODOWEGO

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDD-TPPZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Marcin Szumigraj lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Egzamin	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Egzamin		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: zaprezentować współczesne stanowiska teoretyczne dotyczące kariery i procesu jej wspomagania; porównać i powiązać działania praktyczne w poradnictwie zawodowym z podstawami teoretycznymi; odnieść się krytycznie do celów i metod działania doradców zawodowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Poradzoznawstwo, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, socjologia ogólna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Aktualne podstawy prawne poradnictwa kariery w Polsce. Koncepcja trzech etapów interwencji w doradztwie i poradnictwie zawodowym. Teorie cechy i czynnika, psychoanaliza i jej wpływ na poradnictwo kariery. Koncepcja Edwarda Bordina, wpływy psychologii rozwojowej na poradnictwo kariery – koncepcja Donalda Supera, teorie poznawcze – orientacja dynamiczna w poradnictwie kariery – podejście oparte na dylematach, wykorzystanie teorii chaosu w karierze, teoria „przypadków” Johna Krumboltza, podejście narracyjne w poradnictwie kariery.

Ćwiczenia

Konstruowanie kariery Jeana Guicharda, orientacja holistyczna w poradnictwie kariery. Koncepcja „*creating the work you love*” Ricka Jarow, „akcja ja” Joanny Zugmann i Wenera Lanthaler. Koncepcje socjologiczne w poradnictwie kariery. Poradnictwo grupowe – metoda edukacyjna, kurs inspiracji. Wybrane praktyki działania doradcy zawodowego: techniki autodiagnostyczne, bilans kompetencji, indywidualny plan działania, rola informacji zawodowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – prezentacja, poznawanie środowiska, dyskusja grupowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat teorii poradnictwa zawodowego obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W02	Egzamin	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji poradnictwa zawodowego pogłębioną w wybranych zakresach	K_W10	Egzamin	Wykłady
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_U02	Egzamin	Wykłady
Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	K_U04	Praca kontrolna	Ćwiczenia
Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U07	Poznanie środowiska Praca kontrolna	Ćwiczenia
Potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	K_U08	Egzamin	Wykłady
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01	Dyskusja Praca kontrolna	Ćwiczenia
Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	K_K04	Dyskusja Praca kontrolna	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Ćwiczenia**

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz przygotowanie pracy kontrolnej – krytycznej analizy tygodnia pracy doradcy zawodowego w wybranej instytucji poradnictwa zawodowego w formie pisemnej.

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Egzamin w formie testu z progami punktowymi składający się z pytań zamkniętych i otwartych dotyczących tematyki objętej wykładami oraz literaturą podstawową do przedmiotu. Minimum na uzyskanie zaliczenia testu to 60% poprawnych odpowiedzi.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu będzie wypadkowa ocen z egzaminu i zaliczenia ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	55	70
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

Bańka A., *Psychologiczne doradztwo karier*, Poznań 2007.

Guichard J., Huteau M., *Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego*, Kraków 2005.

Paszkowska-Rogacz A., *Psychologiczne podstawy wyboru zawodu: przegląd koncepcji teoretycznych*, Warszawa 2003.

Wołk Z., *Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży*, Zielona Góra 2006.

Herr E.L., Cramer S.H., *Planowanie kariery zawodowej*, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Szumigraj M., *Poradnictwo kariery*, Warszawa 2011.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marcin Szumigraj.

TEORIA I PRAKTYKA PRACY SOCJALNEJ

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PED-TPPs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Elżbieta Lipowicz lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy w zakresie różnorodnych koncepcji (modeli) teoretyczno-praktycznych w obszarze pracy socjalnej na rzecz wybranych grup i osób zagrożonych marginalizacją; rozwijanie umiejętności krytycznej analizy i świadomego wyboru stosowanych w działaniach socjalnych metod, technik i programów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika społeczna, teoretyczne podstawy pracy socjalnej, metody pracy socjalnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Współczesne wyzwania pracy socjalnej jako zawodu. Wybrane uwarunkowania pracy socjalnej. Idea *empowerment* w pracy socjalnej – możliwości i ograniczenia. Podejście skoncentrowane na rozwiązaniach – inspiracje, główne założenia, strategie postępowania.

Ćwiczenia

Dylematy praktyki socjalnej z wybranymi grupami społecznymi – analiza wybranych przypadków i sytuacji, przykłady dobrych praktyk. Profesjonalizm w pracy socjalnej. Wypalenie zawodowe wśród pracowników socjalnych i sposoby przeciwdziałania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład – wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – praca z książką, dyskusja, praca w grupach, analiza wybranych przypadków, projektowanie.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować i objaśniać podstawowe pojęcia i zjawiska z obszaru pracy socjalnej, rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01 K_W02	Test Egzamin	Wykłady
Potrafi scharakteryzować współczesne nurty pracy socjalnej i jej kierunki rozwoju	K_W03	Test Egzamin	Wykłady
Potrafi wskazać i objaśnić bio-psycho społeczne uwarunkowania pracy socjalnej z różnymi osobami i grupami społecznymi; rozpoznaje i rozróżnia sytuacje funkcjonalne i dysfunkcjonalne	K_W11	Prezentacja wybranego zagadnienia Egzamin	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pracy socjalnej w celu obserwacji i analizy złożonych sytuacji życiowych jednostek i grup społecznych	K_U02 K_U07	Projekt Bieżąca dyskusja na zajęciach	Wykłady ćwiczenia
Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów socjalno-wychowawczych, dobierać odpowiednie środki i metody	K_U09 K_U10	Projekt	Ćwiczenia
Jest świadomy dylematów etycznych w obszarze pracy socjalnej, kreatywny, otwarty na nowe rozwiązania, odpowiedzialny za podejmowane decyzje	K_K04 K_K05 K_K06	Dyskusja	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem w formie pisemnej – test z programami punktowymi składający się z pytań zamkniętych i otwartych dotyczących tematyki objętej wykładami oraz literaturą podstawową do przedmiotu; minimum na uzyskanie zaliczenia testu to 50% punktów.

Ćwiczenia

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć, ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć oraz wykonanie projektu socjalnego ukierunkowanego na wsparcie wybranej grupy klientów pomocy społecznej; 80% oceny końcowej stanowi ocena z projektu, pozostałe 20% stanowią będą inne wskazane oceny częściowe.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
------------------	------------------------------	---------------------------------

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	90	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	50	70
łącznie	140	140
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	4	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Człowiek wobec krytycznych sytuacji życiowych: z teorii i praktyki pracy socjalnej*, red. E. Włodarczyk, I. Cytlak, Poznań 2011.
2. *Praca socjalna wobec współczesnych problemów społecznych*, red. S. Pawlas-Czyż, Toruń 2007.
3. Szczepkowski J., *Praca socjalna podejście skoncentrowane na rozwiązaniach*, Toruń 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Elżbieta Lipowicz.

4f. Moduł specjalnościowy – Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.6-WP-PEDD-AADR	Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	45/27	6	E/ZO	I
2.	10.4-WP-PEDD-KRKR	Kryminologia z elementami kryminalistyki	30/18	4	E/ZO	IV
3.	05.6-WP-PEDD-MR	Metodyka resocjalizacji	30/18	5	E/ZO	III
4.	10.0-WP-PEDD-PRPP	Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	30/18	6	E/ZO	III
5.	10.0-WP-PEDD-PRPR	Prawne podstawy resocjalizacji	45/27	6	E/ZO	II
6.	05.6-WP-PEDD-POMP	Probacja i pomoc postpenitencjarna	30/18	4	ZO/ZO	IV
7.	05.6-WP-PEDD-PNS	Profilaktyka niedostosowania społecznego	30/18	4	ZO	III
8.	12.2-WP-PEDD-PSS	Psychologia sądowa	30/18	2	ZO	IV
9.	05.6-WP-PEDD-RIT	Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	30/18	5	E/ZO	III
10.	05.6-WP-PEDD-TSP	Trening stylu pracy w resocjalizacji	30/18	2	ZO	IV

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

AKSJOLOGICZNE ASPEKTY DIAGNOZY RESOCJALIZACYJNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-AADR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest pogłębienie wiedzy studenta na temat diagnozy resocjalizacyjnej z uwzględnieniem jej aksjologicznego wymiaru.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Problem diagnozy resocjalizacyjnej w perspektywie metaanalitycznej. Stanowiska aksjologiczne; typy myślenia i postępowania resocjalizującego oraz ich przedzałożenia aksjologiczne i antropologiczne. Definicje diagnozy – analiza założeń teoretycznych (specyfika, funkcje, przedmiot, uwarunkowania diagnozy w resocjalizacji). Metodologia procesu diagnozy w resocjalizacji. IPS – inwentarz osobowości w kontekście sytuacyjnym jako narzędzie diagnozowania obszarów niedostosowania (etyczny charakter badań testowych w diagnozie resocjalizacyjnej).

Ćwiczenia

Diagnosta – model wzorzec. Metaumiejetności i umiejętności specjalne w diagnozie resocjalizacyjnej resocjalizacyjnego. Etyczne aspekty diagnozy. Projekt diagnostyczny w uwarunkowaniach aksjologicznych. Ewaluacja efektów diagnozy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład interakcyjny.

Ćwiczenia – metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi dobrać terminologię używaną w diagnostyce i wytłumaczyć jej źródła oraz etyczne aspekty i możliwości zastosowania w obrębie resocjalizacji	K_W01	Test egzaminacyjny	Wykłady
Potrafi opisać rodzaje więzi społecznych i o rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów diagnozy	K_W07	Test egzaminacyjny	Wykłady
Potrafi zaprojektować proces diagnozy i obserwacji, potrafi zastosować kryteria racjonalnego oceniania złożonych sytuacji resocjalizacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U07	Przygotowanie projektu diagnostycznego	Ćwiczenia
Jest wrażliwy na problemy społeczne, zdolny do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania diagnostyczne i resocjalizacyjne dbając o aksjologiczne ramy tego procesu	K_K07	Przygotowanie projektu diagnostycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin – testowa forma sprawdzenia wiedzy.

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną – przygotowanie projektu diagnostycznego z uwzględnieniem aksjologicznych ram tego procesu w resocjalizacji.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna ocen z obu form (ćwiczeń i wykładów).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	72	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, wystąpienia)	78	100
łącznie	150	150

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., *Probacja: resocjalizacja z udziałem społeczeństwa*, Kraków 2007.
2. Barczyk P, Stankowski A., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Katowice 1982.
3. Doliński A., *Zachowania młodzieży w sytuacjach społecznych jako transmisja wzorów rodzinnych*, Kraków 2004.
4. Górski S., *Podstawy procesu resocjalizacji*, Warszawa 1987.
5. Kaczyńska W., *Przedzałożeniowość myślenia i postępowania pedagogicznego*, Warszawa 1992.
6. Kozak S., *Patologie wśród dzieci i młodzieży: leczenie i profilaktyka*, Kraków 2007.
7. Machel H., *Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej*, Kraków 2007.
8. Pospiszyl K., *Resocjalizacja*, Warszawa 1998.
9. Przybyliński S., *Podkultura więzienna: wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej*, Kraków 2007.
10. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Warszawa 2001.
11. Siemaszko A., *Granice tolerancji: o teoriach zachowań dewiacyjnych*, Warszawa 1993.
12. Skafiriak B., red., *Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych*, Kraków 2007.
13. Świda-Ziemba H., *Wartości egzystencjalne młodzieży lat 90*, Warszawa 1995.
14. Urban B., Stanik J., *Resocjalizacja: teoria i praktyka*, T. I-II, Kraków 2008.
15. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baran B., Bielawiec A., *Osobowość nieletnich przebywających w placówkach resocjalizacyjnych*, Szczecin 1994.
2. *Podstawy procesu resocjalizacji*, red. S. Górski, Warszawa 1987.
3. Brzeziński W., *Resocjalizacja*, Szczecin 1995.
4. *Resocjalizacja nieletnich*, red. K. Pospiszyl, Warszawa 1990.
5. *Wybrane problemy psychokorekcji w resocjalizacji skazanych*, red. J. Górski, T. Kolarczyk, Warszawa 1982.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Artur Doliński.

KRYMINOLOGIA Z ELEMENTAMI KRYMINALISTYKI

Kod przedmiotu: 10.4-WP-PEDD-KRKR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Ernest Magda lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym z zakresu kryminologii i kryminalistyki w stopniu niezbędnym do prowadzenia działalności pedagogicznej w obszarze resocjalizacji. Wskazanie różnic dyscyplinarnych między kryminologią i kryminalistyką z uwzględnieniem podobieństw przedmiotowych (zróżnicowane formy przestępczości). Zapoznanie z różnymi przejawami przestępczości i głównymi kierunkami oraz formami jej wykrywania i zwalczania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Miejsce kryminologii i kryminalistyki w systemie nauk. Kontekst historyczny i współczesny. Wzajemne relacje kryminalistyki i kryminologii z uwzględnieniem celu i przedmiotu badań oraz funkcji aplikacyjnych. Charakterystyka przestępczości i przestępców używających przemocy. Charakterystyka przestępczości pospolitej (kryminalnej) oraz sprawcy tychże czynów. Cechy przestępczości gospodarczej, zorganizowanej i mafijnej. Determinanty i oblicza przestępstw seksualnych. Przestępstwa z nienawiści.

Ćwiczenia

Źródła informacji o przestępstwie i przestępcach. Znaczenie terminu modus operandi w zwalczaniu przestępstw oraz specyfika języka używanego w kryminalistyce. Specyfika przestępczości rozbójniczej. Relacje: sprawca – ofiara – działalność rutynowa – lokalizacja. Tworzenie programów prewencyjnych. Wybrane metody popełniania przestępstw kryminalnych oraz sposoby wykrywania ich sprawców. Znaczenie śladów kryminalistycznych i możliwości ich wykorzystania w procesie wykryw-

czym i dowodowym. Znaczenie śledczych oględzin miejsca zdarzenia o charakterze kryminalnym. Przepięstwa komunikacyjne i ich sprawcy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny

Ćwiczenia – pogadanka, prelekcja, praca w grupach, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wskazać i opisać miejsce kryminologii i kryminalistyki w systemie nauk oraz ich przedmiotowo-metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami, szczególnie z pedagogiką resocjalizacyjną i penitencjarną	K_W02	Egzamin	Wykłady
Potrafi zinterpretować i zweryfikować informacje dotyczące różnych obszarów przestępczości. Umie wykorzystywać wiedzę na temat zjawisk o potencjale kryminogennym do celów profilaktycznych i edukacyjnych	K_U01	Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu kryminologii i kryminalistyki w powiązaniu z zagadnieniami edukacyjnymi, wychowawczymi, profilaktycznymi i terapeutycznymi. Potrafi również zastosować zdobytą wiedzę do projektowania działań praktycznych w obszarze przeciwdziałania przestępczości	K_U02	Projekt Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu kryminologii i przetwarzać ją w sposób aplikacyjny w działaniach praktycznych. Potrafi konstruktywnie krytykować poszczególne stanowiska teoretyczne i zaprezentować własne stanowisko	K_U08	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach Sprawdzian	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład

Egzamin pisemny. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz aktywność na zajęciach (50%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia	Studia
------------------	--------	--------

	stacjonarne (w godz.)	niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	55	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	45	77
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., *Kryminologia*, Gdańsk 2001.
2. Hołyst B., *Kryminologia*, Warszawa 1999 i nowsze wydania.
3. Hołyst B., *Kryminalistyka*, Warszawa 1996 i nowsze wydania.
4. Jaworska A., red., *Kryminologia i kara kryminalna: wybrane zagadnienia*, Kraków 2008.
5. Krajewski K., *Przestępczość przeciwko mieniu w Polsce w latach 1924-2005 w świetle danych statystyki policyjnej*, „Archiwum Kryminologii” 2009, T. XXIX-XXX.
6. Piotrowski P., *Rozbój: uwarunkowania psychospołeczne, motywacja i racjonalność sprawców*, Warszawa 2011.
7. Widacki J., *Kryminalistyka*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gołębiowski J., *Praca operacyjna w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej*, Warszawa 2008.
2. Hanausek T., *Kryminalistyka: zarys wykładu*, Warszawa 2009.
3. Kossowska A., *Sytuacyjne zapobieganie przestępczości*, „Archiwum Kryminologii” 1994, T. XXI.
4. Kuć M., *Kryminologia: skrypty*, Warszawa 2011.
5. Lipowska-Teutsch A., Ryłko E., red., *Przemoc motywowana uprzedzeniami: przestępstwa z nienawiści*, Kraków 2007.
6. Mocarski W., Świerczewski J., *Rozboje na drogach publicznych*, [w:] *Policja polska wobec przestępczości zorganizowanej*, red. W. Pływaczewski, J. Świerczewski, Szczytno 1997.
7. Pospiszyl K., *Przestępstwa seksualne*, Warszawa 2006.
8. Wolska A., *Model czynników ryzyka popełnienia przestępstwa agresywnego*, Szczecin 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ernest Magda.

METODYKA RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-MR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ lub
inny nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	5
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wykorzystywania sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych (w jednostkach penitencjarnych) postaw społecznie nieakceptowanych. pojęcie i zadania metodyki pracy resocjalizacyjnej. poznanie pracy wychowawcy penitencjarnego w oparciu o określone metody penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii, patologii, kryminologii i aksjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

Teoria socjalizacji J. Tillmana. Praca pedagoga w środowisku szkolnym. Praca pedagoga w środowisku socjoterapeutycznym. Praca pedagoga w jednostkach penitencjarnych. Obowiązki i zadania pedagoga w środowisku: szkolny, socjoterapeutycznym oraz w jednostkach penitencjarnych. Poznanie metod, technik i celów działalności streetworkingu.

Konwersatoria

Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w środowisku szkolnym. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w środowisku socjoterapeutycznym. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w jednostkach penitencjarnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, konwersatoryjny.

Konwersatoria – dyskusja, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować teorie socjalizacji i potrafi wskazać jej znaczenie w procesie resocjalizacji	K_W06	Egzamin Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Konwersatoria
Potrafi zaprojektować działania resocjalizacyjne z wykorzystaniem różnorodnych metod pracy	K_U01	Dyskusja Opracowanie scenariuszy zajęć Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Potrafi zastosować techniki badawcze oraz diagnostyczne w rozwiązywaniu problemów w środowisku zamkniętym i otwartym	K_U09	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Jest przekonany do wykorzystania różnych metod i technik w pracy resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w różnych środowiskach (rodzinne, szkolne, instytucjonalne – totalne i otwarte, praca pedagoga ulicznego)	K_K05	Dyskusja Opracowanie scenariuszy zajęć Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z programami punktowymi. Na podstawie zdobytych wyników przez studenta wystawiona będzie ocena.

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się zaliczeniem z oceną, składową tej oceny jest przygotowanie scenariuszy zajęć w środowisku szkolnym, socjoterapeutycznymi w jednostkach penitencjarnych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	73	48
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, wystąpienia)	52	77
łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ambrozik W., *Młodociani mordercy*, Poznań 2003.
2. Bonda K., *Polskie morderczynie*, Warszawa 2009.
3. Ciosek M., *Psychologia sądowa i penitencjarna*, Warszawa 2003
4. Dybalska J., *Kobieta w więzieniu*, Warszawa 2009.
5. Hołyst B., *Socjologia kryminalistyczna*, Warszawa 2007.
6. Jaworska A., *Resocjalizacja: zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne*, Kraków 2009.
7. Kamiński M., *Gry więzienne*, Warszawa 2006.
8. Kozaczuk F., *Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych*, Rzeszów 2008.
9. Machel H., *Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej*, Gdańsk 1994.
10. Miller A., *Gdy runę mury milczenia*, Poznań 2006.
11. Pastwa-Wojciechowska B., *Kliniczne i sądowo-penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka*, Kraków 2007.
12. Przybyliński S., *Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej*, Kraków 2008.
13. Sitaczyk N., *Nieletni sprawcy zabójstw*, Lublin 2004.
14. Tillman K.J., *Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie*, Warszawa 1996.
15. Urban B., *Zachowania dewiacyjne młodzieży*, Kraków 2004.
16. Urban B., Stanik J., *Resocjalizacja*, T. I-II, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna: wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne*, 1995.
2. Wolska A., *Wybrane warunki socjalizacji zabójców*, 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ.

PRAWNE ASPEKTY POMOCY POSTPENITENCJARNEJ

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PEDD-PRPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	6
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy w zakresie przepisów prawnych dotyczących pomocy postpenitencjarnej oraz organizacji podmiotów pozarządowych zajmujących się świadczeniem pomocy osobom opuszczającym jednostki penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość przepisów dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności oraz aresztu tymczasowego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wprowadzenie, podstawowe pojęcia. Społeczeństwo obywatelskie a pomoc postpenitencjarna. System pomocy postpenitencjarnej w Polsce (ogólna charakterystyka). Przygotowanie skazanego do opuszczenia zakładu karnego (opracowanie programu wolnościowego w trybie art. 164 kkw., rola wychowawcy).

Ćwiczenia

Rola kuratora w systemie pomocy postpenitencjarnej (przed opuszczeniem skazanego zakładu karnego i po opuszczeniu skazanego zakładu karnego, rola kuratora w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia, pomoc z funduszu pomocy postpenitencjarnej). Fundusz pomocy postpenitencjarnej. Pomoc społeczna w systemie pomocy postpenitencjarnej (świadczenia pieniężne i niepieniężne, przesłanki uzyskania pomocy). Centrum integracji społecznej (reintegracja zawodowa i społeczna, zatrudnienie wspierane). Organizacje pozarządowe (Patronat i inne organizacje).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować reguły prawne i organizacyjne dotyczące pomocy postpenitencjarnej	K_W16	Egzamin	Wykłady
Potrafi stosować przepisy prawne dotyczące pomocy postpenitencjarnej	K_U13	Bieżąca kontrolna na zajęciach i prezentacja multimedialna	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy prawnej i umiejętności w zakresie stosowania przepisów prawnych, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego	K_K01	Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4,5. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest ocena przedstawionej przez studenta prezentacji multimedialnej na temat wybranej organizacji pozarządowej zajmującej się pomocą postpenitencjarną.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest średnia ocen z egzaminu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	80	120
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	5
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ.

PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PEDD-PRPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy w zakresie wybranych przepisów konstytucyjnych i międzynarodowych istotnych z punktu widzenia resocjalizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość kodeksu karnego, kodeksu karnego wykonawczego, ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Znaczenie konstytucji w procesie resocjalizacji. Prawa i wolności obywatelskie. Wykonywanie kary pozbawienia wolności w świetle konstytucji. Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Konstytucyjne aspekty tymczasowego aresztowania.

Ćwiczenia

Europejska Konwencja Praw Człowieka. Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w zakresie wykonywania kar.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować regulacje konstytucyjne i międzynarodowe istotne dla procesu wykonywania kar. Potrafi wskazać i scharakteryzować orzecznictwo Europejskiego Trybunału Prawa Człowieka w zakresie wykonywania kar	K_W16	Egzamin	Wykłady
Potrafi posługiwać się normami konstytucyjnymi i międzynarodowymi w trakcie wykonywania kar	K_U13	Bieżąca kontrolna na zajęciach Prezentacja multimedialna	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy prawnej i umiejętności w zakresie przepisów prawnych, rozumie potrzebę ciągłego doskazywania się zawodowego i rozwoju osobistego	K_K01	Bieżąca kontrolna na zajęciach Prezentacja multimedialna	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4,5. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest ocena prezentacji multimedialnej przygotowanej przez studenta na temat wybranego orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego standardów wykonywania kar.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest średnia ocen z egzaminu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	68	39
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	82	111
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ.

PROBACJA I POMOC POSTPENITENCJARNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-POMP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Ernest Magda, dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	Zaliczenie na ocenę			
Ćwiczenia	9	–	Zaliczenie na ocenę			

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat probacji w systemie resocjalizacji oraz przygotowanie do świadczenia pomocy postpenitencjarnej osobom zwalnianym z zakładów karnych i ich rodzinom. Uwrażliwienie na potrzeby osób zwalnianych z instytucji penitencjarnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika penitencjarna, prawne podstawy resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Filozofia probacji. Działalność probacyjna czyli resocjalizacja wspierająca z udziałem społeczeństwa. Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy pracy probacyjnej. Strategia casework w warunkach probacji. Przygotowanie skazanego do życia na wolności. Pedagogiczne wymiar pomocy postpenitencjarnej. Idea pomocy postpenitencjarnej. Udział społeczeństwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności.

Ćwiczenia

Instytucje i podmioty opieki i wsparcia. Praca środowiskowa i opieka rezydencjalna. Terapia grupowa w warunkach probacji. Resocjalizacyjne podejście systemowe w warunkach probacji. Metodyka pracy ze skazanym przygotowywanym do życia na wolności. Przygotowanie i realizacja programu wolnościowego. Zasada kontraktu w programie wolnościowym. Praca socjalna przy realizacji pomocy postpenitencjarnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy.

Ćwiczenia – metoda przypadków, pogadanka.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi opisać miejsce probacji i pomocy postpenitencjarnej w systemie nauk o wychowaniu oraz o jej przedmiotowo-metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami, szczególnie z pedagogiką resocjalizacyjną i penitencjarną	K_W02	Sprawdzian	Ćwiczenia
Potrafi samodzielnie zweryfikować wiedzę związaną z wybraną sferą działalności pedagogicznej jaką jest pomoc udzielana osobom zwalnianym z zakładów karnych i ich rodzinom (wyszukiwać informacje i materiały, analizować je, sprawnie posługiwać się aktami prawnymi)	K_U03	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady
Jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z osobami poddawanych próbie a także z osobami wymagającymi udzielania pomocy postpenitencjarnej po zwolnieniu z zakładu karnego oraz ich rodzinom. Jest wrażliwy na problemy ludzi dla dobra których stara się działać	K_K06	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Jest wrażliwy na problemy osób zwalnianych z zakładów karnych i ich rodzin. Jest gotowy i otwarty na współpracę z osobami, instytucjami i stowarzyszeniami powołanymi do świadczenia pomocy byłym skazanym	K_K07	Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład

Wynik kolokwium pisemnego.

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składa się aktywność na zajęciach.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z kolokwium z wykładów (50%).

Warunkiem przystąpienia do zaliczenia z wykładów jest pozytywne zaliczenie ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	55	77
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., *Resocjalizacja wspierająca z udziałem społeczeństwa, oparta na paradygmacie tożsamości osobowej, społecznej i kulturowej*, [w:] *Resocjalizacja ciągłość i zmiana*, red. M. Konopczyński, B.M. Nowak, Warszawa 2008.
2. Bałandynowicz A., *Profilaktyka i środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej*, [w:] *Resocjalizacja*, T. II, red. B. Urban, J.M. Stanik, Warszawa 2007.
3. Jedynak T., Stasiak K., red., *Zarys metodyki pracy kuratora sądowego*, Warszawa 2008.
4. Skafiriak B., red., *Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych*, Kraków 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Anossi-Sołtysiak M., *Praca z indywidualnym przypadkiem jako model pracy kuratora sądowego*, [w:] *Resocjalizacja: w stronę środowiska otwartego*, red. I. Pospiszyl, M. Konopnicki, Warszawa 2007.
2. Bałandynowicz A., *Filozofia probacji: podstawy systemu sprawiedliwego karania*, [w:] *System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce*, red. T. Bulenda, R. Musiłowki, Warszawa 2003.
3. Bałandynowicz A., *System probacji: kary średniej mocy i środki wolności dozorowanej jako propozycja sprawiedliwego karania*, [w:] *System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce*, red. T. Bulenda, R. Musiłowki, Warszawa 2003.
4. Hołda J., Hołda Z., *Prawo karne wykonawcze*, Kraków 2004.
5. Kiryluk M., *Przygotowanie skazanego do życia na wolności*, „Biuletyn RPO – Materiały” 2000, 42.
6. Korecki J., *Przygotowanie do wolności skazanych odbywających kary długoterminowe*, „Przełąd Więziennictwa Polskiego” 1999, 22-23.
7. Kuć M., *Indywidualizacja wykonywania kary pozbawienia wolności*, Lublin 2007.
8. Musiłowki, red., *System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce*, Warszawa 2003.
9. Musiłowki R., *Pomoc postpenitencjarna w systemie pomocy społecznej*, [w:] *Polityka karna i penitencjarna w Polsce w okresie przemian prawa karnego*, red. T. Bulenda, R. Szymanowski T., Warszawa 2005.

Obowiązujące akty prawne każdorazowo ustala prowadzący zajęcia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ernest Magda.

PROFILAKTYKA NIEDOSTOSOWANIA SPOŁECZNEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-PNS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowej wiedzy z zakresy profilaktyki społecznej I,II i III rzędu w wybranych aspektach niedostosowania społecznego. Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki niedostosowania społecznego. Kształtowanie umiejętności diagnozowania i analizy zjawisk patologicznych oraz realizacji działań profilaktycznych – jednostkowych i grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań wstępnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tworzenie mapy diagnozy dziecka z zaburzeniami zachowania – podstawy planowania programów korekcyjnych w wybranych formach niedostosowania społecznego. Profilaktyka narkomanii – programy oraz poznanie procedur profilaktycznych. Analiza programów profilaktycznych przeciwko agresji. Zjawisko cyberprzemocy – przejawy, zapobieganie, konstruowanie procedur. Analiza programów profilaktycznych przemocy wobec dzieci. Profilaktyka subkultur dewiacyjnych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych w środowisku lokalnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi rozpoznać i nazwać przejawy niedostosowania społecznego. Potrafi okre-	K_W11	Test wiedzy	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>ślić sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym i lokalnym</p> <p>Posiada wiedzę na temat profilaktyki społecznej – zna jej poziomy oraz stosowane strategie. Student zna przyczyny, przejawy, mechanizmy form niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży. Student zna strategie postępowania profilaktycznego na różnych szczeblach w środowisku lokalnym</p>	K_W13	Test wiedzy	Ćwiczenia
Potrafi diagnozować i planować pracę profilaktyczną wybranych form niedostosowania społecznego	K_U01	Tworzenie projektu profilaktycznego	Ćwiczenia
Poszukuje sposobów w planowaniu strategii tworzenia programów profilaktyki niedostosowania społecznego – w zakresie grupowym i indywidualnym	K_U09	Tworzenie projektu profilaktycznego	Ćwiczenia
Jest kreatywny w projektowaniu pracy profilaktycznej wybranych form niedostosowania społecznego w środowisku lokalnym. Jest zdolny do projektowania i wdrażania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym	K_K06	Tworzenie projektu profilaktycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest test z wiedzy/opracowanie problemowe zagadnień z przedmiotu; aktywność studentów na zajęciach – ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	55	70
łącznie	100	100

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
2. Karasowska A., *Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania*, Warszawa.
3. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.
4. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. „Dziecko Krzywdzone, Teoria, Badania, Praktyka” numery z ostatnich 5 lat.
2. Jędrzejewski M., *Młodzież a subkultury*, Warszawa 1988.
3. McWhirter J.J. i inni., *Zagrożona młodzież*, Warszawa 2005.
4. Pasek M., *Narkotyki przy tablicy*, Warszawa 2000.
5. Prejs B., *Subkultury młodzieżowe*, Katowice 2005.

PROGRAM OPRACOWALI:

Dr Artur Doliński, dr Lidia Wawryk.

PSYCHOLOGIA SĄDOWA

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PEDD-PSS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej. Rozwijanie wiedzy z zakresu psychologicznych aspektów pracy sędziowskiej i więziennictwa. Poznanie głównych teorii przestępczości. Umiejętność charakteryzowania antyspołecznego zaburzenia osobowości oraz określenia przyczyn i metod leczenia, a także możliwości zapobiegania przestępczości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Kurs z psychologii ogólnej, rozwojowej i klinicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot psychologii sądowej i penitencjarnej, podstawowe definicje: zachowania aspołeczne, zachowania antyspołeczne, wiktywność, wiktyimizacja, ofiara, obszary i kierunki badań i praktyki. Agresja i przemoc w ujęciu psychologicznym. Geneza zachowań aspołecznych. Socjalizacja: sposoby rozumienia socjalizacji, podstawowe elementy socjalizacji, mechanizmy socjalizacji, zaburzenia procesu socjalizacji. Psychologiczne koncepcje przestępczości. Psychologia zeznań świadków. Sprawcy zabójstw: czynniki kryminogenne, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne zabójstw, charakterystyka sprawców zabójstw (wyznaczniki biologiczne, funkcjonowanie poznawcze, cechy nieprawidłowej osobowości, typologia zabójców, motywacja u sprawców zabójstw). Przestępcy seksualni: charakterystyka, typologia, mechanizmy przestępstwa, cykl dewiacyjny, czynniki recydywy, nieletni sprawcy przestępstw. Opiniowanie psychologiczno-sądowe w sprawach karnych, rodzinnych i cywilnych. Przemoc domowa: charakterystyka, uwarunkowania, mechanizmy konsekwencje. Problemy krzywdzenia dzieci- formy i skutki emocjonalnego krzywdzenia, fizyczne znęcanie się nad dziećmi, seksualne wykorzystywanie, problemy badań psychologicznych. Psychologia przesłuchania. Specyfika zeznań dzieci. Przygotowanie dziecka do zeznań w sądzie. Kazirodztwo: charakterystyka, mechanizmy, konsekwencje. Rola psychologa w procesie karnym – opiniowanie w sprawach dorosłych sprawców przestępstw. Psychopatologia a zachowania przestępcze, epigeneza zaburzeń, profilowanie psy-

chologiczne sprawców zabójstw. Zachowania przestępcze nieletnich: uwarunkowania, mechanizmy, czynniki ryzyka, zaburzenia psychiczne nieletnich, recydywa. Psychologia penitencjarna, pomoc sprawcom i ofiarom przestępstw.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości (na etapie przygotowawczym, sądowym i penitencjarnym) z perspektywy psychologii sądowej	K_W10	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
Potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy zachowań aspołecznych i antyspołecznych; definiuje istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, adaptacji i niedostosowania, normy i patologii; rozumie istotę więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowości istotnych z punktu widzenia psychologii sądowej	K_W11	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
definiuje istotę różnych środowiska wychowawczych, ich wpływu na zachowania agresywne i powstawanie przestępczości, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących w odniesieniu do funkcjonowania sprawcy i ofiary	K_W13	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
potrafi wytłumaczyć zastosowanie psychologii sądowej dla potrzeb resocjalizacji	K_W17	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
obserwuje, wyszukuje i przetwarza informacji na temat zjawisk społecznych różnej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretuje z punktu widzenia problemów psychologii sądowej	K_U01	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
Wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania i interpretowania z złożonych problemów terapeutycznych, wychowawczych, opiekuńczych, resocjalizacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
potrafi posługiwać złożonymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji kryminologicznych oraz anali-	K_U03	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do pracy ze sprawcą i ofiarą przestępstwa			
Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej	K_K03	Odpowiedź ustna, wypowiedź pisemna	Wykłady

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium zaliczeniowe.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	19
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	20	31
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Akerman M., *Podstawy psychologii sądowej*, Gdańsk 2005.
2. Beisert M., *Kazirodztwo*, 2004.
3. Ciosek M., *Psychologia sądowa i penitencjarna*, Warszawa 2003.

4. Krahe B., *Agresja*, Gdańsk 2006.
5. Memon A., Vrij A., Bull R., *Prawo i psychologia*, Gdańsk 2003.
6. Poznaniak W., *Psychologia sądowa-wybrane zagadnienia*, [w:] *Psychologia kliniczna*, red. H. Sęk, Gdańsk 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Buss D., *Morderca za ścianą*, Gdańsk 2007.
2. Giannangelo S., *Psychopatologia seryjnego morderstwa*, Poznań 2007.
3. Gierowski J., *Psychologia w postępowaniu karnym*, 2010.
4. Gruza E., *Psychologia sądowa dla prawników*, 2011.
5. Hare R., *Psychopaci są wśród nas*, Kraków 2007.
6. MacFarlane K., Feldmeth J.R., *Przesłuchanie i diagnoza małego dziecka*, Warszawa 2002.
7. Majchrzak Z., *Nieletni, młodociani, dorośli zabójcy i mordercy*, 2003.
8. *Osobowość przestępcy a proces resocjalizacji*, red. J.Świtek, M. Kuć, I. Niewiadomska, Lublin 2005.
9. Pospiszyl K., *Psychopatia*, Warszawa 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ.

RESOCJALIZACJA I TERAPIA OSÓB UZALEŻNIONYCH

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-RiT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Andrzej Zygałto lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–		Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom pogłębionej i rozszerzonej wiedzy na temat uzależnień, ich uwarunkowań, rodzajów, faz rozwoju i funkcjonowania osób uzależnionych. Wykorzystanie wiedzy na temat różnych metod terapii osób uzależnionych do stworzenia własnych prób diagnozy i propozycji działań terapeutycznych wobec osób uzależnionych. Zapoznanie studentów z metodami ewaluacji podejmowanych działań terapeutycznych i resocjalizacyjnych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu "metodyki terapii uzależnień".

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Legalizacja narkotyków – społeczne i kulturowe uwarunkowania uzależnień od substancji psychoaktywnych. Zdrowie seksualne i reprodukcyjne osób uzależnionych. Programy Redukcji Szkód. Leczenie substytucyjne – poglądy zwolenników i przeciwników. Programy substytucyjne w jednostkach penitencjarnych. Uzależnienia a nowoczesne technologie. Oczekiwania pacjentów wobec programów terapeutycznych. Nawroty w uzależnieniach – jak im przeciwdziałać. Polityka narkotykowa w Polsce i na świecie. Prawne uwarunkowania terapii i resocjalizacji osób uzależnionych. Metody ewaluacji programów terapeutycznych i resocjalizacyjnych.

Ćwiczenia

środowiskowe. Różne rodzaje uzależnień i możliwości terapii osób uzależnionych – omówienie na podstawie indywidualnych projektów diagnostycznych zawierających wskazania i propozycje różnorodnych oddziaływań terapeutyczno resocjalizacyjnych: uzależnienie od alkoholu, uzależnienie od innych substancji odurzających, hazard, anoreksja/bulimia, uzależnienie od seksu, uzależnienie od

Internetu, uzależnienie od telewizji, uzależnienie od portali społecznościowych, uzależnienie od zakupów. Ewaluacja poszczególnych propozycji działań terapeutycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – dyskusja, pogadanka heurystyczna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować instytucje zajmujące się terapią i resocjalizacją osób uzależnionych – opisuje ich cele, organizację i funkcjonowanie	K_W10	Test (pytania otwarte) z programami punktowymi Ocena indywidualnej prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi rozpoznać i scharakteryzować osoby uzależnione jako adresatów działalności placówek zajmujących się terapią i resocjalizacją w obszarze uzależnień	K_W15	Test z programami punktowymi; ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wybrać i wdrożyć właściwy (ze względu na osobę uzależnioną i rodzaj uzależnienia) sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy resocjalizacyjnej i terapeutycznej w celu efektywnego wykonania pojawiających	K_U10	Ocena projektu (praca grupowa) dotyczącego diagnozy uzależnienia i propozycji metod terapii odniesieniu do indywidualnego przypadku Ocena dokonanej diagnozy i proponowanych metod terapii oraz sposobu ich prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy terapeutycznej i resocjalizacyjnej z osobami uzależnionymi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki. Jest świadomy własnej odpowiedzialności wobec osób uzależnionych dla których dobra stara się działać. Wyraża taką postawę w stosunku do specjalistów w obszarze uzależnień i pośrednio modeluje to podejście wśród innych osób	K_K06	Ocena projektu (praca grupowa) dotyczącego diagnozy uzależnienia i propozycji metod terapii odniesieniu do indywidualnego przypadku; ocena dokonanej diagnozy i proponowanych metod terapii oraz sposobu ich prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny w formie testu z określonymi programami punktowymi.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są:

ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca indywidualna; ocena projektu dotyczącego diagnozy osoby uzależnionej i prezentacji proponowanych działań terapeutycznych – praca grupowa (grupy 2-3 osobowe); ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć – ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć.

Ocena końcowa

Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i wykładów (egzaminu).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	65	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	60	100
łącznie	125	125

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	4
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baran-Furga H., Steinbarth-Chmielewska K., *Uzależnienia: obraz kliniczny i leczenie*, Warszawa 1999.
2. Corey M. S., Corey G., *Grupy: metody grupowej pomocy psychologicznej*, Warszawa 2002.
3. Czabała J.C., *Czynniki leczące w psychoterapii*, Warszawa 2002.
4. Erickson C.K., *Nauka o uzależnieniach: od neurobiologii do skutecznych metod leczenia*, 2010.
5. De Leon G., *Spółeczność terapeutyczna: teoria, model, metoda*, Warszawa 2003.
6. Kaczmarczyk I., *Wspólnota Anonimowych Alkoholików w Polsce: alkoholowe dno i co to znaczy trzeźwieć*, Warszawa 2008.
7. Miller W.R., *Wzmacnianie motywacji do zmiany w terapii nadużywania substancji*, Media 2009.
8. Obłąkowska-Rogała J., *Skuteczność programów terapii uzależnień, [w:] Narkoman w rodzinie: wskazania do terapii*, Warszawa 2002.
9. Tatarsky A., *Redukcja szkód w psychoterapii: nowe podejście w leczeniu uzależnień od narkotyków i alkoholu*, Warszawa 2007.
10. Woronowicz B.T., *Na zdrowie: jak poradzić sobie z uzależnieniem od alkoholu*, Poznań 2008.
11. Woydyłło E., *Wyzdrowieć z uzależnienia*, Warszawa 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. AAWS: *Dwanaście kroków i dwanaście tradycji*, „Apostolicum” 1996.
2. Gossop M., *Nawroty w uzależnieniach*, Warszawa 1997
3. Hornowska E., *Temperament: czynnik ryzyka w uzależnieniach? Cz. 1 i 2*, „Remedium” 2005, 8.

4. Izdebski Z., Zygadło A., Capiga M., *Sexual and reproductive health of injective drug users*, New York- Zielona Góra 2009.
5. Verster A., Bunnig E., *Skuteczność leczenia substytucyjnego uzależnienia od opiatów*, Warszawa 2004, tekst dostępny na stronie Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii www.kbpn.gov.pl w dziale Publikacje.
6. Woititz Janet G., *Dorośle dzieci alkoholików*, Warszawa 1992.
7. Woronowicz B.T., *Alkoholowe vademecum dla każdego*, Zakroczym 1993.
8. Kwartalnik „Problemy Narkomanii”.
9. Czasopismo „Remedium”.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Andrzej Zygadło.

TRENING STYLU PRACY W RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-TSP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z możliwością stosowania różnych stylów pracy w zależności od specyfiki kontekstu sytuacji, w której prowadzony jest proces resocjalizacji. Celem jest również jest dokonanie autoanalizy pod kątem preferowanego stylu pracy i gotowości do jego modyfikacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Opanowanie modeli korygowania zachowań i radzenia sobie w trudnych sytuacjach relacyjnych prezentowanych w ramach przedmiotu "pedagogika resocjalizacyjna".

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praca z osadzonymi – Przepisy określające wykonywanie kary pozbawienia wolności, tymczasowego aresztowania. Badania osobopoznawcze w oddziaływaniach penitencjarnych. Oddziaływania penitencjarne w systemie programowanego oddziaływania. Prognoza kryminologiczno-społeczna. Szczegółowe zasady prowadzenia organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych. Teoretyczne aspekty wykonywania kary pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej. Postępowanie ze skazanym zidentyfikowanymi z nurtem drugiego życia w więzieniu. Zapobieganie samobójstwom w środowisku więziennym. Postępowanie regulaminowe i prawne wobec skazanych dokonujących samouszkodzenia. Postępowanie ze skazanym z zaburzeniami czynności psychicznych. Postępowanie ze skazanym uzależnionymi od alkoholu, środków psychoaktywnych, chorymi na AIDS i HIV. Praca ze sprawcami przemocy – Typologie i klasyfikacje sprawców przemocy seksualnej oraz sposoby ich działania. Określanie celów w pracy ze sprawcami przemocy i z rodziną. Techniki pracy ze sprawcą przemocy – model behawioralno-poznawczy. Komunikacja ze sprawcą przemocy – charakterystyka, techniki, standardy, pułapki. Charakterystyka i rozpoznawanie mechanizmów przemocy seksualnej w rodzinie – interwencje. Sytuacje trudne w kontakcie diagnostycznym ze sprawcą przemocy – techniki i strategie postępowania. Sposoby radzenia sobie z emocjami w kontakcie ze sprawcą przemocy, ofiarą i rodziną.

Recydywa przestępców seksualnych i profilaktyka nawrotów. Kontrola społeczna nad sprawcami przestępstw seksualnych. Kodeks etyczny w pracy ze sprawcami przemocy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, dyskusja, symulacja, metoda sytuacyjna, praca na procesie grupowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii i socjologii oraz powiązać z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów przestrzeni resocjalizacyjnej	K_U02	Praca pisemna	Konwersatoria
Potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestii, poparte rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi. Potrafi zaprezentować własny punkt widzenia na problem stylu pracy w obszarze resocjalizacji	K_U05	Przygotowanie do zajęć i aktywność podczas zajęć	Konwersatoria
Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny. Jest etyczny w swoich działaniach. Jest wrażliwy na problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą w obszarze resocjalizacji; jest kreatywny w stosowaniu optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań w obszarze resocjalizacji	K_K05	Przygotowanie do zajęć i aktywność podczas zajęć	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę końcową złożą się dwie oceny cząstkowe. Pierwszą student uzyska za przygotowanie do zajęć i aktywności na zajęciach, druga uzyskana zostanie w wyniku przygotowania pracy pisemnej.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena uzyskana z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	15	27
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Goldman S., Scott R., *Psychiatria dzieci i młodzieży*, Wrocław 2003.
2. Horney K., *Nerwica a rozwój człowieka*, Warszawa 1980.
3. Jarema M., Szafranski T., *Lęki i depresje w praktyce lekarza rodzinnego*, Warszawa 2004.
4. Jarosz M., red., *Podstawy psychiatrii*, 1988.
5. Kościelak R., *Funkcjonowanie psychospołeczne osób niepełnosprawnych umysłowo*, Warszawa 1996.
6. Machel H., *Więzenie jako instytucja karna i resocjalizacyjna*, Gdańsk 2003.
7. *Samouszkodzenia*, red. M. Chojnicka, T. Karczewski, Kalisz 2003.
8. *Słownik psychologii*, red. J. Siuta, Kraków 2005.
9. *Służba więzienna wobec problemów resocjalizacji penitencjarnej*, red. W. Ambrozik, P. Stępnia, Poznań-Warszawa-Kalisz 2004.
10. *Wybrane zagadnienia penitencjarne: skrypt dla słuchaczy szkoły podoficerskiej SW*, Kalisz 2004.
11. *Zachowanie człowieka w jednostkach penitencjarnych: wybrane zagadnienia*, Kalisz 2007.
12. *Zapobieganie samobójstwom: poradnik dla funkcjonariuszy SW*, Genewa-Warszawa 2003.
13. Zarządzenie nr 32/08 Dyrektora generalnego Służby Więziennej z 24 grudnia 2008 roku.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Artur Doliński.